

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมการเสพยาบ้าของวัยรุ่น: แนวทางป้องกันแก้ไข

โดย ผศ. ดร. นันทา สุรักษา

ตุลาคม 2546

362.293

น426ก.

สัญญาเลขที่ PDF/11/43

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมการเสพยาบ้าของวัยรุ่น: แนวทางป้องกันแก้ไข

คณะผู้วิจัย

สังกัด

ผศ. ดร. นันทา สุริรักษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

h 281769

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ เด็กและเยาวชนตลอดจนเจ้าหน้าที่จากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง บ้านเมตตา บ้านกรุดา บ้านมุทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปรานี ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการตอบแบบสอบถาม และความไว้วางใจในการให้สัมภาษณ์

ขอขอบพระคุณนักวิจัยพี่เลี้ยงสองท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ศุภวิทย์ โยเหลา ที่กรุณาให้คำแนะนำและช่วยเหลือจนงานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ สกว. ที่ให้ทุนอุดหนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ และให้โอกาสในการทำงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง

คำนำ

เด็กและเยาวชน เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่ายิ่งของประเทศ ซึ่งในวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เด็กอาจเกิดการก้าวผิดหรือกระทำผิดพลาดไปบ้างด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยสถานการณ์แวดล้อมและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ทำให้เป็นไป ปัญหาเยาวชน จัดเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อทรัพยากรบุคคลกลุ่มนี้ ดังนั้น จึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้วิจัยศึกษาถึงสาเหตุและปัจจัยองค์ประกอบร่วมในการที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเสพยา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสพยา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาช่วยเหลือผู้เสพยาในเด็กและเยาวชน โดยมีการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ แม้ว่าจะมีวิธีการศึกษาที่แตกต่างกันมากกว่าการศึกษาเพียงวิธีเดียว ผู้ทำการวิจัยคาดหวังว่า งานวิจัยนี้อาจทำให้ผู้อ่านได้เห็นมุมมองที่ชัดเจนขึ้นจากผลของการวิจัยในเรื่องนี้ หวังว่างานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความเกี่ยวข้องตั้งแต่ผู้ที่เป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ จนถึงเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนป้องกันและแก้ปัญหาเสพยาติดทุกท่าน

ในการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้นามสมมติทั้งสิ้น ประเด็นที่อ้างถึงกลุ่มบุคคล อาชีพ หรือสถาบันใด หากก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นันทา สุริक्षा

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine the influences of family and peers on amphetamine use behaviors, and to identify variables, which determined amphetamine use behavior among adolescence. Four objectives were examined in the sets of two. Each for quantitative and qualitative study respectively. The sample consisted of 413-amphetamine use adolescent from Central Juvenile Bangkok Observation and Protection Center, and 397 non-amphetamine use from congestion communities. The instruments were family and peers questionnaires and social variable and social skill tests. Path analysis indicated that peer deviant behavior and family conflict had positive effect on amphetamine use behavior, whereas parental monitoring and family involvement had negative effect on amphetamine use behavior. After rearranging the path, the model fitted the data well accounted for 50% of the variance in amphetamine use behaviors.

To satisfy the second objective for finding the important factors involved in amphetamine use, logistic regression was used to identify the variables. Based upon the logit model, the regression coefficients indicated that peer deviant behavior was the most influent factor. Utilizing Bayesian Information Criterion (BIC) and the regression coefficients, the positively influential variables on amphetamine use ranking from high to low could be opportunity in exposing to amphetamine use, attitude in amphetamine, and family conflict respectively. Negatively influential factors for amphetamine use interpreting in the same fashion were emotional sensitivity, social attachment, acceptable-social activities, and social expressivity, respectively. The logit model in term of natural logarithm scale obtained in this study was tested for fitness and was accounted for accuracy of 92.67% of variance.

Qualitative study using method of in-depth interview has been carried out. Five factors were identified being involved with amphetamine use. These factors were associated with family, school, community, peer, and one's self. These factors had relationship and were being connected among them. The findings also showed that amphetamine use behaviors in adolescent were similar to those from the quantitative study in this research.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลัก 4 ข้อ โดย 2 ข้อแรกใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และสองข้อหลังใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนที่มีประวัติการเสพยาบ้า จากสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางจำนวน 413 คน และนักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติดและนักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมที่อยู่ในชุมชนแออัดจำนวน 397 คน โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อน การวิเคราะห์เส้นทางชี้ให้เห็นว่า การคบเพื่อนเก่า ส่งผลต่อการติดยาเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนมากที่สุด รองลงมาคือ ความขัดแย้งในครอบครัว และพบว่า การควบคุมดูแลของบิดามารดาและการมีส่วนร่วมในครอบครัวส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าในวัยรุ่น นอกจากนี้ ผลการทดสอบโมเดลพบว่าแบบจำลองตามสมมติฐานยังไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อทำการปรับแก้โดยเพิ่มอิทธิพลของความขัดแย้งในครอบครัวไปยังการคบเพื่อนเก่า พบว่า แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์คิดเป็นร้อยละ 50 ของความแปรปรวน

นอกจากนี้ วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งคือ เพื่อค้นหาตัวแปรที่เกี่ยวกับการเสพยาบ้า ด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติก ผลจากการวิเคราะห์ได้สมการพยากรณ์ในสเกลโลจิท (Logit Scale) พบว่า ในการเพิ่มของตัวแปรไปหนึ่งหน่วย การคบเพื่อนเก่ามีความเกี่ยวข้องเชิงบวกกับการเสพยาบ้าสูงที่สุด รองลงมาคือ โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า ความขัดแย้งในครอบครัว โดยเรียงตามเกณฑ์ประเมิณ BIC (Bayesian Information Criterion) และสัมประสิทธิ์ความถดถอย ส่วนตัวแปรเชิงลบเรียงตามลำดับด้วยวิธีการเดียวกัน คือ ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น ความผูกพันกับสังคม การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ และการแสดงออกทางสังคม ตามลำดับ จากค่าสัมประสิทธิ์ทั้งหมดดังกล่าว สามารถสร้างสมการถดถอยโลจิสติกที่พยากรณ์การเสพยาบ้าของเยาวชนโดยสมการถดถอยโลจิสติกที่ได้สามารถพยากรณ์การติดยาบ้าของเยาวชนได้ถูกต้องโดยรวมร้อยละ 92.67

ผลการศึกษาในเพื่อศึกษาตัวแปรของการเสพยาบ้าจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) นั้น พบว่าปัจจัยที่อาจเป็นสาเหตุของการเสพยาบ้า นั้นมีอยู่ห้ากลุ่มใหญ่ด้วยกันคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านชุมชนและปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนและตัวเด็กเอง ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ เกี่ยวพันส่งผลกระทบต่อกันและกัน อีกทั้งยังเป็นปัจจัยเสริมซึ่งกันและกันอีกด้วย ส่วนพฤติกรรมการเสพยาบ้าของวัยรุ่นสอดคล้องกับตัวแปรที่ได้ผลในการศึกษาเชิงปริมาณ

สารบัญ

บทที่

1 บทนำ.....	หน้า
ภูมิหลัง.....	1
แนวทางการศึกษาวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับยาบ้า.....	10
ความหมายของยาบ้า.....	10
ประวัติความเป็นมาของยาบ้า.....	10
ลักษณะและชนิดของยาบ้า.....	12
วิธีการเสพและฤทธิ์ของยาบ้า.....	13
อาการขาดยาบ้า.....	15
สาเหตุของการเสพยาบ้า.....	15
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติด.....	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านครอบครัว.....	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านสังคม.....	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านบุคลิกภาพ.....	28
งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด.....	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	34
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4 ผลการศึกษาและอภิปรายผล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	50
การวิเคราะห์และอภิปรายผลข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	57
การวิเคราะห์อิทธิพล.....	59
การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก.....	62
การวิเคราะห์และอภิปรายผลจากข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	68
5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	87

บรรณานุกรม.....96

ภาคผนวก.....101

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงรายสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และจำนวนเด็กและเยาวชนที่ เสพยาบ้าเป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	35
2	แสดงรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	35
3	แสดงผลจากการศึกษาค้นคว้า.....	50
4	แสดงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้เสพยาบ้าและกลุ่มผู้ไม่เสพยาบ้า.....	50
5	แสดงความถี่ร้อยละของกลุ่มผู้เสพยาบ้าจำแนกตามพฤติกรรมการใช้ยาบ้า.....	50
6	ตารางแสดงพิสัยของเครื่องมือ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร พยากรณ์ของกลุ่มผู้เสพยาบ้า และกลุ่มผู้ไม่เสพยาบ้า.....	53
7	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ของกลุ่มผู้เสพยาบ้า.....	54
8	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ของกลุ่มผู้ไม่เสพยาบ้า.....	55
9	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	56
10	แสดงค่าคะแนนซี สำหรับทดสอบสมมติฐานความเป็น.....	57
11	แสดงค่าคะแนนซี สำหรับทดสอบสมมติฐานความเป็นภายหลังแปลงคะแนน.....	57
12	แสดงเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์อิทธิพล.....	59
13	ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรภายหลัง การปรับแบบจำลอง.....	61
14	ค่าสถิติบ็อก สำหรับทดสอบสมมติฐานความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วม ของกลุ่มประชากร.....	62
15	ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก.....	62
16	ผลการวิเคราะห์นัยสำคัญการถดถอยโลจิสติกโดยอาศัยเกณฑ์ประเมิน BIC.....	63
17	การเปลี่ยนไปของค่าร้อยละอัตราส่วนออดส์ (Odds) จากการที่ตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลง ไปหนึ่งหน่วยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	65
18	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนจำแนกตามเพศ.....	68
19	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนจำแนกตามอายุปัจจุบัน.....	68
20	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนตามอายุที่เริ่มเกี่ยวข้องกับยาบ้า.....	69
21	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนแยกตามระดับการศึกษา.....	69
22	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนตามระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า.....	69
23	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนตามวิธีการเกี่ยวข้องกับยาบ้า.....	70
24	จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา.....	70

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1.1 แบบจำลองแนวคิดของทฤษฎี.....	2
1.2 แนวทางการศึกษาวิจัยเชิงสาเหตุด้านโรงเรียน ชุมชน และกลุ่มเพื่อน.....	4
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
2.1 แบบจำลองทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา.....	16
2.2 แบบจำลองแนวคิดทฤษฎีโดมิโน.....	17
4.1 แบบจำลองสมมติฐานการวิเคราะห์อิทธิพลตามแนวคิด.....	59
4.2 แบบจำลองสมมติฐานการวิเคราะห์อิทธิพลภายหลังการปรับแก้.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบัน "ยาบ้า" (Amphetamine) เป็นยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดอย่างมากในหมู่เด็กและเยาวชน และก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย จากสถิติจำนวนคดีและการจับกุมคดียาบ้า พบว่ามีจำนวนการจับกุม ในปี พ.ศ. 2539 ถึง 27,563 คดี ซึ่งนับวันจะเพิ่มจากเดิม การระบาดของยาบ้า (Amphetamine) ในกลุ่มเด็กและเยาวชนของสถานศึกษาในปัจจุบันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและค่านิยมตามกระแสเศรษฐกิจทุนนิยม สภาพบิบัติทางเศรษฐกิจและการดิ้นรนเอาตัวรอดแบบตัวใครตัวมันทำให้เกิดความเครียดทั้งในสังคมและครอบครัว (สุชาติ เลหาบริวัตร, 2541)

มีงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเป็นจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาและสาเหตุการใช้ยาเสพติดในเด็กและเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior) ในระยะหลัง ๆ มีการศึกษาอย่างมากถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่ ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเจสเซอร์ (Jessor and Jessor, 1977; Jessor and others, 1991, 1995) ซึ่งอธิบายว่ามีตัวแปรสองกลุ่มที่สามารถนำมาใช้ในการอธิบายคือกลุ่มบุคลิกภาพและกลุ่มการรับรู้สิ่งแวดล้อม ตามทฤษฎีนี้ได้มีการทำการศึกษาวิจัยในเมืองไทยโดย ดุษฎี โยเหลา (2540) ซึ่งศึกษาถึงปัจจัยปัจจัย สาเหตุการใช้ และ ดิถีการะเหยของเด็และเยาวชนในกรุงเทพมหานครและจังหวัด ยโสธรพบว่า ตัวแปรที่สำคัญเป็นอันดับแรกคือจำนวนเพื่อนสนิทที่ใช้สารเสพติดซึ่งเป็นตัวแปรในกลุ่มการรับรู้สิ่งแวดล้อมและตัวแปรในกลุ่มบุคลิกภาพที่สำคัญที่สุด คือ บุคลิกภาพชอบท้าทายและความภาคภูมิใจในครอบครัว

คันฮุน, กลาเซอร์ และบาร์โทโลมูชี (Calhoun, G., Glaser, B., and Bartolomucci, C., 2001) ได้นำเสนอแบบจำลองของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยเสนอว่าปัญหาการใช้ยาเสพติดมีสาเหตุหลักอยู่ 5 ด้าน ได้แก่ สาเหตุจากครอบครัว สาเหตุจากชุมชน สาเหตุจากกลุ่มเพื่อน โรงเรียน และสาเหตุจากตัวเด็กเอง แม้ว่า จะมีงานวิจัยสนับสนุน สาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ ทว่า งานวิจัยเหล่านี้ มีได้ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนแบบจำลองในการแก้ปัญหายาเสพติด ตามทฤษฎีนี้โดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ตามแบบจำลองนี้จะสามารถอธิบายพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งแบ่งออกเป็นสาเหตุด้านครอบครัว สาเหตุด้านสังคม ซึ่งรวมถึง ชุมชน กลุ่มเพื่อน และ โรงเรียน และสาเหตุด้านบุคลิกภาพของเด็ก โดยวางแผนวิจัยเจาะลึกในแต่ละปัจจัยของแต่ละกลุ่ม ได้ดังต่อไปนี้

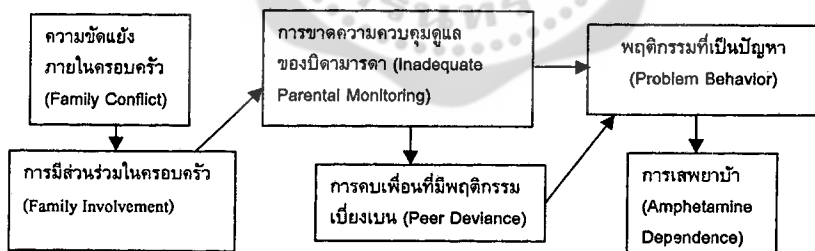
แนวทางการศึกษาวิจัยเชิงสาเหตุด้านครอบครัว

สภาพความสัมพันธภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน ดังที่ ผจงจิต อินทสุวรรณ และคนอื่น ๆ (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของ

เยาวชน พบว่า สัมพันธภาพภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการติดยาเสพติดในเด็กและเยาวชน และสำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2530 : 76) ได้ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของคนหนุ่มสาวไทย พบว่า สาเหตุจูงใจที่ทำให้เสพยาเสพติดครั้งแรก เนื่องมาจากมีเรื่องกลุ่มใจในปัญหาชีวิต โดยเฉพาะปัญหาครอบครัว ซึ่งพบรายละเอียดว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพไม่ราบรื่น

นอกจากนี้มียางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการติดยาเสพติด เช่น ลาดทองใบ ภูอภิรมย์ (2530 : บทคัดย่อ) ; วารุณี ภูริสินสิทธิ์ (2531 : บทคัดย่อ) ; ธนพัฒน์ หาดิพัฒน์ (2539 : บทคัดย่อ); วันชัย ธรรมจักรกร และคนอื่นๆ (2541 : บทคัดย่อ) ; สำเนา มากแบน (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า สัมพันธภาพภายในครอบครัวกับกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ค่อนข้างมากต่อการติดยาเสพติดในเด็กและเยาวชน

จากปัญหาของครอบครัวดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีแบบจำลองพฤติกรรมเป็นปัญหาด้านครอบครัวของเอรี (Ary, D., 1999) ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบจำลองของแพทเทอร์สันและคณะ (Patterson et al., 1992) โดยกล่าวว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหานี้มาจากโครงสร้างปัญหาเดียว (Patterson, 1992) และมีการพัฒนาแบบจำลองนี้มาอย่างต่อเนื่อง (Dishion, Patterson, and Kavanagh, 1992; Patterson, Reid, and Dishion, 1992; Dishion, Patterson, Stoolmiller, and Skinner, 1991; Patterson and Bank, 1989; Patterson, Capaldi, Bank, 1991; Patterson, DeBaryshe, and Ramsey, 1989) แบบจำลองนี้อธิบายว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเริ่มจากอิทธิพลของครอบครัว ทั้งนี้เขาเสนอแนะว่าความขัดแย้งภายในครอบครัว และการจัดการที่ไม่ดีภายในครอบครัวตั้งแต่ในวัยเด็กโดยเฉพาะการมีสัมพันธภาพที่ไม่ดี มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมในครอบครัวและขาดการควบคุมดูแลเอาใจใส่ของบิดามารดา เป็นสาเหตุให้เด็กมีพฤติกรรมคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้เด็กตกอยู่ในสถานสภาพเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1.1 ภาพประกอบแนวคิดของทฤษฎี (ปรับจาก A. V. Ary et al., Behavior Research and Therapy 37 (1999) 217-230)

ตามแบบจำลองในรูปที่ 1.1 จะเห็นได้ว่าปัญหาหลักของการใช้ยาจากครอบครัวและกลุ่มเพื่อน แนวทางการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาสาเหตุการเสพยาบ้าว่าเป็นไปตามแบบจำลองดังกล่าวหรือไม่ รวมถึงอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวประจักษ์ส่งผลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าอย่างไร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้กรอบแนวคิดนี้มาศึกษาโดยทำการศึกษาหาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อตอบคำถามว่า ระบบครอบครัวอย่างไรที่มีส่วนผลักดันให้เด็กและ

เยาวชนเกิดพฤติกรรมเสพติดยาบ้า การมีปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวและการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลบุตรที่ไม่เหมาะสมอย่างไรที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนเข้าไปสู่กลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและมีพฤติกรรมเสพติดยาบ้า

แนวทางการศึกษาวิจัยสาเหตุด้านสังคม

ปัจจัยด้านการรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อมก็เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการเสพติดของวัยรุ่น จากผลการวิจัยของปริชา วิหคโต และคนอื่นๆ (2540 : 77) ที่ได้ศึกษาสภาพการใช้ยาเสพติดของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยพิจารณาการใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาบ้าของนักเรียน คือ การมีเพื่อนสนิท การถูกชักชวนให้ทำในสิ่งไม่ถูกต้อง มีคนใกล้ชิดที่เข้ายาบ้า ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี โซยเนนเบิร์ก (2535 : 33-35) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติด จำนวน 48 เรื่อง พบว่า สาเหตุที่ทำให้ติดยาเสพติดที่สำคัญมาจากสภาพแวดล้อม โดยกล่าวว่า สภาพแวดล้อมเป็นตัวชักนำให้ติดยาเสพติดให้โทษ เช่น ในละแวกรอบๆ บ้าน มีแต่ผู้จำหน่ายและผู้ติดยาเสพติด ตลอดจนพฤติกรรมพี่น้องและเพื่อนฝูงติดยาเสพติดให้โทษ ตนจึงตกอยู่ในสภาพติดยาเสพติดให้โทษได้ง่าย ผู้ที่ตนรู้จักติดยาเสพติดให้โทษ สภาพครอบครัวขาดความอบอุ่น มีแต่ความทุกข์ หรือสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่ดี ขาดครูที่มีคุณภาพ ครูไม่สนใจให้การศึกษากับเด็กจริงๆ

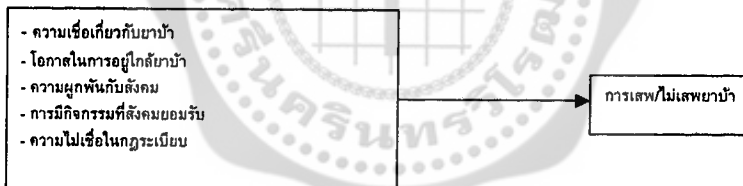
แนวคิดหนึ่งซึ่งน่าจะมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ยาบ้าของเด็กและเยาวชนก็คือ โอกาสของการใช้ยาบ้า ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยใช้ทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ของซูทเทอร์แลนด์ (Sutherland, 1956) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกัน ที่พยายามอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยอาศัยแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) หรือ อีกนัยหนึ่งเป็นการวิเคราะห์ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเสพติดยาบ้า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เสพติดยาบ้า โดยทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญในเรื่องของความถี่ (Frequency) ระยะเวลา (Duration) ลำดับก่อนหลัง (Priority) และความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่น (Intensity) กล่าวคือ ผู้ที่มีการสมาคมกับผู้ที่เสพติดยาบ้าจะมีโอกาสในการเสพติดยาบ้าได้มากกว่า เพราะได้รับความคิดเกี่ยวกับการเสพติดยาบ้าทั้งความถี่ ระยะเวลา ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นกับผู้เสพติดยาบ้า มากกว่าการสมาคมกับผู้ที่ต่อต้านยาบ้า ดังนั้น ในการเรียนรู้ทางสังคมนั้นจะศึกษาถึงบริบทของเด็กและเยาวชนที่เสพติดยาบ้าว่า โอกาสอยู่ใกล้กับผู้เสพติดยาบ้าเกิดขึ้นได้อย่างไรบ้าง และในเชิงสำรวจเพื่อหาสาเหตุนั้น ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าโอกาสในการอยู่ใกล้กับยาบ้าสามารถทำนายการเสพติดยาบ้าของเด็กและเยาวชนได้หรือไม่

นอกจากนี้ยังมี แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรม โดยในที่นี้หมายถึงการใช้ยาบ้า ซึ่งได้แก่ แนวคิดวัฒนธรรมย่อยของผู้เบี่ยงเบน (Deviant Subculture) คอรัมบลัม (Kornblum, 1994) ได้อธิบายว่า วัฒนธรรมของกลุ่มย่อยดังกล่าวมีค่านิยม ทศนคติ และวิถีชีวิตที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมหลักของสังคม ถึงแม้ว่าสมาชิกของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยทุกคนจะเป็นสมาชิกของสังคมใหญ่ โดยที่มีครอบครัว มีเพื่อน และคนอื่นๆ ที่อยู่นอกกลุ่มวัฒนธรรมย่อย ที่มีค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมใหญ่ แต่ในขณะที่อยู่กับกลุ่มวัฒนธรรมย่อยนั้น ได้พัฒนาค่านิยมบางอย่างที่แตกต่างจากวัฒนธรรมใหญ่ขึ้นมา เช่น ภาษา การแต่งกาย กฎระเบียบ และบรรทัดฐานต่างๆ เพื่อให้ออกกลุ่มวัฒนธรรมย่อยดำรงอยู่ได้ ทั้งนี้ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เข้ายานั้น อาจมีความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้าตามแนวของกลุ่มตนที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลที่ไม่เข้ายานี้ได้ จึงเป็นที่น่าศึกษาหาข้อมูลในเชิงคุณภาพว่า ในกลุ่มย่อยของเด็กและเยาวชนที่เข้ายาบ้า มีความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับการเสพติดยาบ้าอย่างไร และในเชิง

ปริมาณนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้าสามารถทำนายการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนได้หรือไม่ อย่างไร

นอกจากโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้าและความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้าแล้ว ความผูกพันต่อสังคมรอบตัวยังเป็นตัวแปรหนึ่งที่น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ยาบ้า ซึ่งอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการควบคุม (Control Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีของเฮอริชี (Hirschi, T., 1969) โดยอธิบายว่า การที่บุคคลปฏิบัติตามบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ ตลอดจนด้วยทกทฤษฎีของสังคม เป็นเพราะพวกเขามีความผูกพัน (bond) กับสังคม หากความผูกพันของบุคคลที่มีต่อสังคม หรือการที่สังคมยอมรับในตัวบุคคลหมดลง หรืออ่อนลง บุคคลอาจมีความคิดในการกระทำผิด และอาจส่งผลให้บุคคลต่อต้านบรรทัดฐานของสังคมได้ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่าพฤติกรรมการเสพยาบ้าซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนอย่างหนึ่งในสังคมนั้น เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้ามีความรู้สึกผูกพันหรือขาดความผูกพันกับสังคมรอบตัว ทั้งพ่อแม่ ครูอาจารย์และเพื่อน ความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ และความเชื่อถือในกฎระเบียบของสังคมอย่างไร ทั้งหมดนี้จะมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และในงานวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาเชิงสาเหตุนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า การขาดความผูกพันต่อบิดามารดา เพื่อน และครู อาจารย์ การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความไม่เชื่อในกฎระเบียบสามารถทำนายการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนได้หรือไม่ อย่างไร

จากการประมวลทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถสร้างแนวคิดเป็นกรอบการวิจัยได้ดังรูปที่ 2 ข้างล่างนี้

รูปที่ 1.2 แนวทางการศึกษาวิจัยเชิงสาเหตุด้านชุมชน โรงเรียนและกลุ่มเพื่อน

แนวทางการศึกษาวิจัยด้านบุคลิกภาพ

ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้หลายแห่ง มุม ดังเช่น ดุชฎี โยเหลา, สัตตาวัดย์ เกษมเนตร และชัยวัฒน์ วงศ์อาษา (2540 : 65) ได้ศึกษาปัจจัยบ่งชี้สาเหตุการให้และติดสารระเหยของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานครและจังหวัดยโสธร พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่ใช้สารระเหยมีการเผชิญความเครียดแบบเน้นที่อารมณ์และมีบุคลิกภาพชอบท้าทายสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้สารระเหยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการศึกษาของอาร์เนทท์ (Amett, 1992 : 344) มีความสอดคล้องกับ ไฮโน และคนอื่นๆ (Helino and others, 1996 : 72) โดยพบว่า บุคลิกภาพที่ต้องการความแปลกใหม่ ความหลากหลายของประสบการณ์ (Sensational Seeking) โดยยอมที่จะเสี่ยงทางร่างกายและสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์นั้นๆ มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด นอกจากนี้ สุกพันธ์ ชีวเวชเจริญชัย (2540 : 84-88) กล่าวว่า ตัวผู้เสพที่มีบุคลิกภาพที่อ่อนแอ

ในทุกด้าน ผู้ที่มีอารมณ์ความรู้สึก อารมณ์เปลี่ยนแปลงเร็ว หรือผู้ที่มีสุขภาพจิตรวนเร ขาดความมั่นใจในตนเอง จะเป็น ผู้ที่มีแนวโน้มในการเสพติดได้ง่าย เนื่องจากต้องพึ่งผู้อื่นเสมอและเมื่อพึ่งใครไม่ได้ก็จะหันมาพึ่งยาเสพติด เพื่อช่วยตัวเองจิตใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ อังศนา เปตะนันท์ (ผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะอื่น ๆ. 2539 : 25 ; อ้างอิงจาก อังศนา เปตะนันท์. 2536) ที่ศึกษาอายุการณิของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ นักเรียนมีการติดยาเสพติด คือ เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม มีบุคลิกภาพอ่อนแอ ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่มีความมั่นคงทางจิตใจ ต้องมีที่ยึดเหนี่ยว และเมื่อหาที่ยึดเหนี่ยวไม่ได้ก็หันมาพึ่งยาเสพติดแทน

เบลซแมนและคณะ (1985) พบว่า ความสามารถทางสังคมต่ำเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบน ของวัยรุ่นโดยพบว่าเยาวชนที่กระทำความผิด มีทักษะทางสังคม โดยมีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่าง บุคคลต่ำ ทักษะการจัดการกับความเครียดและความโกรธต่ำ และทักษะในการตัดสินใจต่ำ โดยความสามารถทาง สังคมและทักษะอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุ อาจเกิดจากการมีปัญหาด้านการเรียนรู้ สมาธิสั้น การเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา รวมทั้งความรุนแรงในบ้าน การใช้ยา และการเกิดความไม่สงบอื่น ๆ ในบ้าน ในการศึกษาคครั้งนี้ จึงเลือกที่จะศึกษาบุคลิกภาพโดยศึกษาลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางสังคมซึ่งริจจิโอ (Riggio, 1989) กล่าวว่าทักษะทางสังคมเป็นความสามารถของบุคคลในการสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทั้งการใช้ถ้อยคำ (verbal) และการไม่ใช้ถ้อยคำ (nonverbal) ซึ่งผู้วิจัยจะอาศัยแนวความคิดนี้เป็นหลักในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เนื่องจากเพราะทักษะชีวิตเป็นตัวแปรที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการหาแนวทางในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้า รวมทั้งแนวทางในการ พัฒนาช่วยเหลือผู้เสพยาในเด็กและเยาวชน โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนตามแบบจำลองพฤติกรรมที่เป็นปัญหามาจาก โครงสร้างปัญหาเดียว (ดังรูปที่ 1.1)
2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้า ทั้งสาเหตุด้านครอบครัว ด้านสังคมและด้านบุคลิกภาพ ลำดับความสำคัญของตัวแปรและวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร (ดูกรอบแนวคิดของการวิจัย หน้า 8)
3. เพื่อศึกษาตัวแปรของการเสพยาบ้า จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ในเด็กและเยาวชนไทยที่เข้ารับการคุ้มครองในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลาง
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน ในสถานบำบัดและสถานพินิจคุ้มครองเด็ก และเยาวชนกลาง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาวิจัยสามารถนำเสนอให้เห็นถึงแนวทางในการปรับพฤติกรรมการป้องกันและแก้ไข การติดยาเสพติดโดยการสืบสาวถึงต้นตอของปัญหา เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหการติดยาเสพติดในเด็กและ เยาวชน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางช่วยเหลือกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีปัญหา กลุ่มอื่น ๆ ได้อีกด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยมีดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ตัวแปรหลัก 3 ตัวแปร คือ

1. ตัวแปรด้านครอบครัวซึ่งมีตัวแปรย่อย คือ ความขัดแย้งในครอบครัว การมีส่วนร่วมในครอบครัว การควบคุมของบิดามารดา การคบเพื่อนเกร
2. ตัวแปรด้านสังคม ซึ่งมีตัวแปรย่อย คือ ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ความผูกพันกับสังคม การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความไม่เชื่อในกฎระเบียบ
3. ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ คือ ตัวแปรทักษะทางสังคม (social skills) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรย่อยดังต่อไปนี้ คือ การแสดงออกทางอารมณ์ ความไวในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การแสดงออกทางสังคม ความไวในการแสดงออกทางสังคม และการควบคุมทางสังคม

ตัวแปรตาม คือ การใช้และไม่ใช้ยาบ้า

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวน 403 คน และนักเรียนที่ไม่เสพยาบ้าในโรงเรียนมัธยมที่อยู่ในชุมชนแออัด จำนวน 3 โรงเรียน โดยมีจำนวนนักเรียน 397 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ยาบ้า หมายถึง วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ที่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 มีลักษณะเป็นเม็ด มีทั้งสีเข้มและสีอ่อน แต่มีสีหลักๆ อยู่ประมาณ 5 สี ได้แก่ สีน้ำตาล สีม่วง สีเหลือง สีเขียว และสีส้ม ออกฤทธิ์กระตุ้นโดยตรงต่อระบบประสาทส่วนกลาง มีผลให้นอนไม่หลับ ตรีภกรัน สนุก ไม่เหนื่อย เพิ่มพลังงาน กระตุ้นให้มีกิจกรรม ทำงานกระฉับกระเฉง ลดความเจริญทางอาหาร รักษาโรคอ้วน แต่ถ้าได้รับยาในขนาดสูงจะทำให้เกิดอาการมึนงง ปวดศีรษะ การไหลเวียนโลหิตอาจล้มเหลว อาจเกิดอาการชัก ภาวะตื่นกลัว (panic) และอาจเป็นโรคจิตได้

การเสพยาบ้า หมายถึง วิธีการนำยาบ้าเข้าสู่ร่างกาย ประกอบด้วย 3 วิธีใหญ่ๆ คือ การกิน การสูบ และการฉีดเข้าเส้น

เด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางที่มีพฤติกรรมเสพยาบ้า ได้แก่ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมุทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี

วัยรุ่น หมายถึง นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนและเด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

ความขัดแย้งในครอบครัว หมายถึง การรับรู้ของวัยรุ่นของบรรยากาศในครอบครัวที่แสดงถึง การไม่ยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว การแสดงออกทางกิริยาท่าทาง ถ้อยคำ ที่แสดงถึงการต่อต้าน ไม่พอใจต่อกันของสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การแสดงอารมณ์โกรธ ข่มขู่ ดุด่า การเยาะเย้ยถากถาง การประชดประชัน การกล่าวคำปรีกป्रा การกล่าวโทษ การโยนความผิด การก้าวก้าวยและการละเมิดสิทธิส่วนตัว ระหว่าง พ่อที่มีต่อแม่ ระหว่างพ่อที่มีต่อลูก ระหว่างแม่ที่มีต่อลูก และระหว่างเด็กที่มีต่อพี่น้อง

การมีส่วนร่วมในครอบครัว หมายถึง การรับรู้ของวัยรุ่นถึงสถานการณ์ภายในครอบครัวและพฤติกรรมของสมาชิกภายในครอบครัว ได้แก่ บิดา มารดา เด็ก พี่น้อง และบุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว ในการทำกิจกรรมช่วยเหลือห่วยโยกันและแสดงความคิดเห็นร่วมกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว

การควบคุมดูแลของบิดามารดา หมายถึง การรับรู้ของวัยรุ่นถึงระเบียบวินัยภายในบ้านที่บิดามารดากำหนดไว้ รวมทั้งการดูแล ติดตามชักจูง ในเรื่องการคบเพื่อน การขออนุญาตไปเที่ยวนอกบ้าน การใช้ย่ำยส่วนตัว การใช้เวลารว่าง

การคบเพื่อนเกร หมายถึง การรับรู้ของวัยรุ่นถึงพฤติกรรมของตนเองในการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะและการกระทำที่ไม่อยู่ในระเบียบวินัย มีนิสัยเกร ใตมบุหรี ตีมสุรา เล่นการพนัน เที่ยวสถานเริงรมย์ ทะเลาะวิวาท ลักขโมย ดิตยาเสพติดประเภทต่าง ๆ หรือมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า ได้แก่ เพื่อนที่ จำหน่ายหรือเสพยาบ้า ซึ่งเป็นกลุ่มเพื่อนที่เด้กรวมกลุ่มอยู่ด้วย ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า หมายถึง ความคิดเห็นของวัยรุ่นเกี่ยวกับฤทธิ์ของยาบ้าที่มีต่อร่างกาย อารมณ์และสังคม ฤทธิ์ทางร่างกายได้แก่ การเสพยาบ้าเป็นการเพิ่มพลังให้แก่ร่างกาย ลดความประหม่า เพิ่มสมรรถภาพทางเพศ ฤทธิ์ทางอารมณ์ได้แก่ การเสพยาบ้าทำให้จิตใจร่าเริง สนุกสนาน ลดความทุกข์ใจ ความน่าเบื่อหน่าย และฤทธิ์ทางสังคม ได้แก่ ทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ และไม่ทำให้โดด

โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า หมายถึง การรับรู้ของวัยรุ่นในการ ไม่ใช้เวลาในการปฏิสัมพันธ์และใกล้ชิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า รวมทั้งไม่อยู่ในสถานที่ที่มีการใช้ยาบ้า

ความผูกพันกับสังคม หมายถึง การรับรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการยอมรับ การได้รับการยอมรับ ความใกล้ชิด การได้รับความเอาใจใส่ ความภาคภูมิใจและความต้องการปฏิบัติตามความคาดหวังของสังคมและบุคคลใกล้ชิด

การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ หมายถึง การรับรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่เป็นไปตามแนวทางของสังคมซึ่งแบ่งเป็น กิจกรรมทางวิชาการ ได้แก่ การเรียน การทำกาบ้าน และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ ได้แก่ การเล่นกีฬา การเข้ากลุ่มกิจกรรมหรือชมรม

ความเชื่อในกฎระเบียบ หมายถึง ความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อความถูกต้อง ชอบธรรมของระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและกฎหมายของบ้านเมือง โดยรวมทั้งผู้ควบคุม ผู้รักษากฎระเบียบของโรงเรียน และกฎหมายบ้านเมือง

ทักษะทางสังคม (Social Skills) หมายถึง ความสามารถของวัยรุ่นในการสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยใช้ถ้อยคำ (Verbal) และไม่ใช่ถ้อยคำ (Nonverbal) ซึ่งครอบคลุมในการรับการส่งและการควบคุมการสื่อสารทางสังคมระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 6 ด้านตามแนวคิดของริกกีโอ (Riggio, 1989)

การแสดงออกทางอารมณ์ (Emotional Expressivity) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยไม่ใช่ถ้อยคำ เป็นการสื่อความหมายทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ รวมถึงการแสดงเจตคติความรู้สึกและพฤติกรรมให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คนที่มีการแสดงออกทางอารมณ์สูง จะเป็นคนที่สามารถสร้างความมีชีวิตชีวาให้กับผู้อื่นและสามารถกระตุ้นให้ผู้อื่นรู้สึกเช่นเดียวกับตน โดยถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองออกมา

ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น (Emotional Sensitivity) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้เข้าใจตลอดจนตีความหมายการแสดงออกทางอารมณ์ของผู้อื่นได้ โดยบุคคลนั้นไม่ต้องใช้ถ้อยคำ คนที่มีความไวในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่นสูง จะเป็นคนที่มีความรู้สึกไว ย้อนไหวง่าย หากได้รับการกระตุ้นจากบุคคลอื่น มีความรู้สึกร่วมและเอาใจใส่ต่ออารมณ์ของผู้อื่น

การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) หมายถึง ความสามารถในการกำกับ ระงับ และปรับอารมณ์ของตนเอง รวมถึงการซ่อนหรือปิดบังความรู้สึกไว้ภายใน สามารถทำสีหน้าขึ้นตาบานเพื่อปกปิดความเศร้าใจหรือหัวเราะ ยิ้ม เมื่อฟังเรื่องตลกได้อย่างเหมาะสม คนที่มีการควบคุมอารมณ์สูง มักชอบที่จะควบคุมหรือฝึ้นการแสดงความรู้สึกของตนเอง

การแสดงออกทางสังคม (Social Expressivity) หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกโดยใช้ถ้อยคำในการเข้าร่วมสนทนา อภิปรายกับบุคคลอื่น คนที่มีการแสดงออกทางสังคมสูงจะมีความคล่องแคล่วในการใช้ถ้อยคำแสดงความเป็นมิตร ชอบเข้าสังคม ชอบพบปะสังสรรค์ มีทักษะในการเริ่มต้นสนทนา

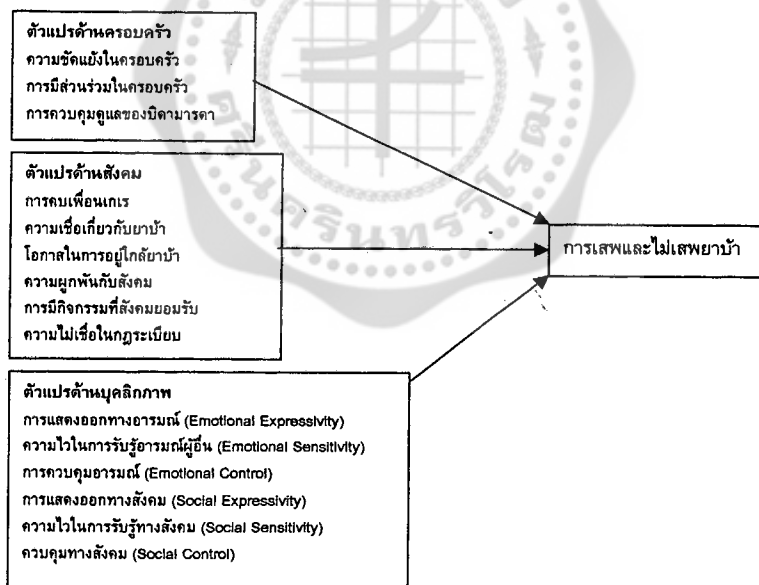
ความไวในการรับรู้ทางสังคม (Social Sensitivity) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและตีความหมาย การสื่อสารทางถ้อยคำของบุคคลอื่น มีความรู้และระมัดระวังเกี่ยวกับมาตรฐานพฤติกรรมทางสังคมที่ควรปฏิบัติ คนที่มีความไวในการรับรู้ทางสังคมจะมีพฤติกรรมทางสังคมที่สุภาพ มีมารยาท มีจิตสำนึกและทราบดีถึงวิธีปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม

การควบคุมทางสังคม (Social Control) หมายถึง ความสามารถในการแสดงบทบาททางสังคม มีทักษะในการแสดงตน คนที่มีการควบคุมทางสังคมที่ดี จะมีความคล่องแคล่ว มีไหวพริบ มีความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองเมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถปรับตัวได้เหมาะสมกับสถานการณ์

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หมายถึง วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ค่อนข้างกว้าง เพื่อใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพโดยมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์มีความยินดีที่จะให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แนะนำตัวเองและวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ รวมถึงจรรยาบรรณในเรื่องข้อมูลที่ได้ นำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น
2. เริ่มการสัมภาษณ์ตามแนวคำถามที่กำหนดไว้
3. การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นการถามเจาะลึก เพื่อให้ได้คำตอบอย่างละเอียด โดยนอกจากจะถามให้รับยาแล้วจะต้องถามถึงเหตุผลหรือสาเหตุด้วย โดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา
4. บันทึกผล โดยบันทึกตามความเป็นจริง และทันทีหลังจากการสัมภาษณ์สิ้นสุด
5. ปิดการสัมภาษณ์โดยทบทวนความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูล และกล่าวขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ความร่วมมือ และย้ำว่าความสำเร็จของการได้ข้อมูลนี้ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผู้ให้สัมภาษณ์ ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความภูมิใจและสบายใจ

กรอบแนวคิดของการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถเขียนสรุปดังแสดงในรูปที่ 1.3 ดังนี้ คือ

รูปที่ 1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้ มุ่งประเด็นการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับยาน้ำและบริบทต่าง ๆ ทั้งด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนว่ามีผลต่อการใช้น้ำอย่างไรบ้าง แม้ว่าจะมีผู้พยายามค้นหาสาเหตุของการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชน และมีการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎีไว้ต่าง ๆ หลากหลายแนวความคิดด้วยกัน แต่ยังไม่มียุทธวิธีใดที่สามารถอธิบายสาเหตุที่แท้จริงของการติดยาเสพติดได้ครอบคลุมในทุกบริบท สาเหตุต่าง ๆ และรายละเอียดของเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวถึงมีรายละเอียดดังนี้

1. เอกสารความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับยาน้ำ

1.1 ความหมายของยาน้ำ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข (2539 : 1-2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ยาน้ำ หมายถึง ยาเสพติดประเภทที่ 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลางและระบบประสาทส่วนปลาย ทำให้ตื่นตัว กระปรี้กระเปร่า เหนื่อยช้า ได้แก่ ยาในกลุ่มแอมเฟตามีน ฟีนามีน ฟิพราดอล เมทิลเฟนิเดต ในอดีตแพทย์ใช้ในการรักษาโรคอาการซึมเศร้า ผู้ป่วยโรคง่วงหลับ ยาลดความอ้วน ปัจจุบันไม่นิยมใช้เพราะให้ผลข้างเคียง ทำให้หลอดเลือดตีบเล็กลง มือสั่น ใจสั่น อาจก่อให้เกิดการติดยาและเกิดอาการทางประสาทได้ ประกอบกับมีการค้นพบยาใหม่ในการรักษาที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่า

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (2540: 5) ได้ให้ความหมายของยาน้ำ ว่าหมายถึง ยาประเภทกระตุ้นประสาทส่วนกลาง ซึ่งทำหน้าที่เก็บความทรงจำ ความคิด ควบคุมการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว การทรงตัว เป็นต้น ทางทางแพทย์ได้คิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้บำบัดรักษาโรคจิตซึมเศร้า โรคง่วงหลับ (Narcolepsy) ปัจจุบันเลิกใช้แล้วเพราะทำให้เกิดการเสพติด และมีผลข้างเคียงสูง เช่น ความดันโลหิตสูง หลอดเลือดตีบเล็กลง และมีอาการทางจิตชนิดหวาดระแวง เกิดภาพหลอนต่างๆ อาจทำร้ายตนเองและผู้อื่นให้เกิดอันตรายถึงชีวิต

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ยาน้ำ หรือ แอมเฟตามีน หมายถึง วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทที่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 เป็นยาที่ได้จากการสังเคราะห์ซึ่งออกฤทธิ์กระตุ้นโดยตรงต่อระบบประสาทส่วนกลาง มีวิธีการเสพยาเข้าไปโดยการกิน สูบหรือสูด ดม เมื่อยาน้ำเข้าสู่ร่างกายในระบบของการเสพยาทำให้ร่างกายตื่นตัว กระฉับกระเฉง สามารถทำงานได้เป็นระยะเวลานาน แต่เมื่อใช้ยาเป็นเวลานานจะทำให้ร่างกายทรุดโทรมและมีอาการผิดปกติทางจิต เป็นโรคจิตประเภทหวาดระแวงและอาการประสาทหลอน คลุ้มคลั่ง ถ้าใช้ในปริมาณมากอาจทำให้ชัก หมดสติและเสียชีวิตได้ในที่สุด

1.2 ประวัติความเป็นมาของยาน้ำ

1.2.1 ระยะก่อนเข้าสู่ประเทศไทย

ยาน้ำ หรือ แอมเฟตามีน (Amphetamine) ถูกสังเคราะห์เป็นครั้งแรกสำหรับใช้รักษาทางการแพทย์สามารถใช้ได้อย่างถูกตามกฎหมายเพื่อรักษาอาการผิดปกติหลายอย่างและภาวะผิดปกติทาง

จิตใจ โดยนักเคมีชาวเยอรมันชื่อ เอ็ดเซลมา (Edelma) ต่อมาในปี ค.ศ. 1927 พบว่าสารที่ค้นพบสามารถใช้ในการขยายหลอดลมได้ และบริษัท สมิธ ไคลน แอนเฟรนซ์ ได้ผลิตขยายหลอดลมชนิดสุดท้ายได้ชื่อ เบนซิดรีน (Benzedrine) และต่อมาในปี ค.ศ. 1932 ได้นำเอายาดังกล่าวไปผสมกับเครื่องดื่มและผลิตเป็นยาในรูปแบบยาน้ำดื่มที่สามารถพกพาติดตัวตามร้านค้าเพื่อใช้ในการรักษาอาการคัดจมูก โรคหืดหอบ ยาแก้แพ้ และโรคซึมเศร้า ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเรียกเป็น แอมเฟตามีน (Amphetamine) ยานี้ได้แพร่หลายภายใต้ชื่อที่เรียกว่าเพปพิล (pep-pills) ในต้นปี ค.ศ. 1935 พบว่า แอมเฟตามีนสามารถใช้รักษาโรคง่วงหลับ (Narcolepsy) อาการพาร์กินสัน (parkinsonism) ที่เกิดขึ้นภายหลังจากภาวะเยื่อหุ้มสมองอักเสบ อาการซึมเศร้า และยังพบว่าสามารถใช้ลดอาการชุกชกเกินกว่าปกติ (attention-deficit/hyperactive) ของเด็กได้ ยานี้แพร่หลายและเริ่มผลิตเป็นยาเม็ดในปี ค.ศ. 1937 จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1940 ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้นำแอมเฟตามีนที่มีผลออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลางให้ทหารในสนามรบใช้เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการรบต่อมาเมื่อพบว่าแอมเฟตามีนมีลักษณะเป็นสารเสพติดจึงถูกห้ามนำมาใช้ แต่ยังมีการผลิตหรือการขายในตลาดมืด (นิรนาท แสนสา. 2543 : 19-21 ; กิติ ฉายศิริกุล และ วณิดา พุ่มไพศาลชัย. 2542 : 9)

1.2.2 ระยะเข้าสู่ประเทศไทยของยาบ้า

ระยะที่ 1 การนำเข้ายาบ้าจากต่างประเทศ เริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2496 กล่าวว่ายาน้ำถูกนำเข้าจากต่างประเทศก่อนหน้านี้ เพราะในปี พ.ศ. 2498 เป็นปีที่ประเทศไทยได้ออกกฎหมายควบคุมยาในกลุ่มแอมเฟตามีนเป็นครั้งแรก ในช่วงนั้นไม่มีการผลิตในประเทศไทย นอกจากการนำเข้าแต่เพียงอย่างเดียว จากการตรวจพิสูจน์ยาน้ำที่จับกุมได้ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504-2513 พบว่า สารในยาน้ำเริ่มเปลี่ยนแปลงไป จากแอมเฟตามีนซัลเฟตเป็นเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะการนำเข้าแอมเฟตามีนซัลเฟตเริ่มมีความยากลำบากมากขึ้น และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-2521 การจับกุมยาน้ำที่เป็นเมทแอมเฟตามีนไฮโดรไรด์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2521 ร้อยละ 93.9 เป็นเมทแอมเฟตามีนไฮโดรไรด์

ระยะที่ 2 การผลิตยาบ้าปลอมออกสู่ตลาด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 ความต้องการบริโภคยาน้ำในกลุ่มประชากรไทยได้ปรากฏมากขึ้น ทำให้เกิดการขยายตัวของตลาดยาบ้าเพิ่มมากขึ้นไปด้วย ในช่วงปี พ.ศ. 2522-2523 หน่วยปราบปรามยาเสพติดของไทยสามารถจับกุมเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ผลิตยาบ้าที่จะจำหน่ายสู่ตลาด สถานการณ์การผลิตยาบ้าในประเทศไทยจึงเริ่มมีความสลับซับซ้อนและแตกต่างไปจากสภาพเดิม โดยกลุ่มผู้ผลิตส่วนหนึ่งเริ่มใช้สารอื่นในการผลิตยาบ้าทั้งในรูปของการซื้อป่นและการปลอมยาบ้าขึ้นมาใหม่ และเริ่มมีการตั้งแหล่งผลิตในประเทศไทย กล่าวคือนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523-2524 จากการตรวจพิสูจน์ยาน้ำที่จับกุมมาได้พบว่า มี 2 ประเภทใหญ่ๆ ประเภทแรก ยังคงเป็นยาน้ำที่ประกอบด้วยแอมเฟตามีนซัลเฟต ซึ่งเป็นประเภทเดียวกับยาน้ำที่แพร่ระบาดมาก่อนหน้านี้ ส่วนอีกประเภทหนึ่ง มีลักษณะทางกายภาพเหมือนกับยาน้ำโดยทั่วไป แต่มีความแตกต่างในส่วนประกอบของยาเม็ดอย่างสิ้นเชิง ที่สำคัญ คือ มีการนำอีพิไดรีน คาเฟอีน และสารอื่นๆ มาเป็นส่วนผสมในการผลิตยาบ้าปลอมขึ้นมามากมายแพร่หลาย โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524-2527 อีพิไดรีนและคาเฟอีนถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการผลิต

ยาบ้าปลอม และในปัจจุบันยังคงเห็นอยู่บ้างแต่มีจำนวนปริมาณน้อยมาก คำว่า ยาบ้าปลอม หรือยาบ้าปลอมในความหมายของผู้ใช้ คือ เป็นยาบ้าที่ออกฤทธิ์ช้า หรือออกฤทธิ์กระตุ้นช้า

ระยะที่ 3 การนำอิพิทรินเป็นสารตั้งต้นในการผลิตยาบ้า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 กลุ่มผลิตยาบ้าได้พัฒนายาบ้าให้ก้าวหน้ามากขึ้นอีก โดยการนำอิพิทรินเป็นสารตั้งต้นในการผลิตเป็นเมทแอมเฟตามีน ก่อนที่จะนำไปผสมกับสารชนิดอื่นเป็นยาบ้าต่อไป ความก้าวหน้าของกระบวนการการผลิตนี้สามารถนำอิพิทรินเป็นสารตั้งต้นในการผลิตเป็นหัวเชื้อยาบ้า (เมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์) ได้ โดยในช่วงนี้หัวเชื้อยาบ้าจะถูกนำเข้าจากต่างประเทศผ่านมายังกลุ่มผู้ผลิตยาบ้าในประเทศไทยซึ่งมีเพียงไม่กี่กลุ่มเท่านั้น และกลุ่มเหล่านี้จะดำเนินการอัดเม็ดยาบ้า ก่อนที่จะนำออกจำหน่ายยังตลาดผู้ซื้อต่อไป

ปัจจุบันด้วยฤทธิ์ของยาบ้า จากการเสพจนทำให้ประสาทหลอน คลุ้มคลั่ง เสียสติ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีการประชาสัมพันธ์ให้เปลี่ยนชื่อเรียกออกเป็นกฎกระทรวงเปลี่ยนชื่อจาก “ยาบ้า” เรียกชื่อใหม่ว่า “ยาบ้า” เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 (กระทรวงสาธารณสุข. 2539 : 1)

1.3 ลักษณะและชนิดของยาบ้า

1.3.1 ลักษณะของเม็ดยาบ้า

ยาบ้า หรือ แอมเฟตามีน มีลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น มีรสขมเล็กน้อย ยาบ้าที่อยู่ในรูปของเกล็ดจะละลายน้ำได้ดี แต่ไม่ละลายในอีเธอร์ แต่ถ้าอยู่ในรูปเบสจะละลายได้ดีในอีเธอร์ แต่จะละลายได้ไม่ดีในน้ำ ในปัจจุบันมักทำเป็นรูปชนิดเม็ด มีลักษณะเป็นเม็ดกลมแบน

1.3.1.1 ลักษณะของยาบ้าในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดเท่าที่มีมาในประเทศไทยทั้งสี ขนาด น้ำหนัก และสัญลักษณ์

1.3.1.2 สีของเม็ดยาบ้า มีทั้งสีเข้มและสีอ่อน รวมทั้งหมดประมาณ 27 สี แต่มีสีหลักๆ อยู่ประมาณ 5 สี ได้แก่ สีเหลือง เขียว น้ำตาล ส้ม ม่วง

1.3.1.3 ขนาดของเม็ดยาบ้า ในอดีตพบว่ามีความหนาไม่เกิน 2.6 มิลลิเมตร แต่ปัจจุบันพบว่าพัฒนาการของยาบ้าชนิดใหม่ มีความหนาตั้งแต่ 2.7 มิลลิเมตรขึ้นไปและมีเส้นผ่าศูนย์กลางหลายขนาดซึ่งส่วนใหญ่พบว่า มีช่วงความยาวเส้นผ่าศูนย์กลางหลายชนิดซึ่งส่วนใหญ่พบว่า มีช่วงความยาวเส้นผ่าศูนย์กลางระหว่าง 6-6.3 มิลลิเมตร

1.3.1.4 น้ำหนักของยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ที่ระหว่าง 90.0-99.9 มิลลิกรัมต่อเม็ด รองลงมา น้ำหนักอยู่ที่ช่วงระหว่าง 80.0-89.0 มิลลิกรัมต่อเม็ด และมีน้ำหนักโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 85.0- 95.0 มิลลิกรัมต่อเม็ด

1.3.1.5 สัญลักษณ์ของเม็ดยาบ้า ในปัจจุบันมีมากกว่า 20 สัญลักษณ์ เนื่องจากเป็นสารเสพติดที่มีความหลากหลายในการผลิต ขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้ผลิต ส่วนผสมของการผลิต การแบ่งแยกขั้นตอนของการผลิต คุณภาพการปรุงแต่งรสและแต่งฤทธิ์ของนักเคมี สัญลักษณ์ที่ปรากฏบนยาเม็ดที่พบมากที่สุด ได้แก่ สัญลักษณ์ที่เป็นตัวเลข 99 ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นอักษร M, K และสัญลักษณ์ 99 ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็น - (เป็น

เส้นผ่านศูนย์กลาง) นอกจากนี้ยังพบสัญลักษณ์อื่นๆ เช่น P และ WY ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็น - (เป็นเส้นผ่านศูนย์กลาง) หรือสัญลักษณ์ด้านหนึ่งเป็น 99 ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็น P (ส่วนการพัฒนาาระบบข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ. 2540 : 6,10-15)

1.3.2 ชนิดของยาบ้า

ยาบ้าในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

- 1.3.2.1 ชนิดที่ 1 ยาบ้าแท้ เป็นยาบ้ากลุ่มแรกที่แพร่ระบาด มีส่วนประกอบที่สำคัญคือสารออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลางจำพวกแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน ซึ่งยาบ้าในท้องตลาดปัจจุบันจะมีส่วนประกอบของเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ประมาณ 20-25 มิลลิกรัม หรือร้อยละ 20-30 (สุชาติ เลหาทวีพัฒน์. 2542)
- 1.3.2.2 ชนิดที่ 2 ยาบ้าปลอม เนื่องจากแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีนเป็นวัตถุออกฤทธิ์ประเภทที่ 2 มีการควบคุมและนำเข้าอย่างเข้มงวด จึงมีการนำเอาตัวยาที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลางแต่ออกฤทธิ์อ่อนกว่ามาใช้ ได้แก่ คาเฟอีน เฮโรฟินิลิน อีพีดรีน แทนแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน
- 1.3.2.3 ชนิดที่ 3 ยาบ้าเจเนน เป็นยาที่มีสารออกฤทธิ์ชื่อ เฟนโพรพอเรกซ์ (Fenproporex) หรือสารเอ็นเอทิลแอมเฟตามีน (N-Ethylamphetamine) เป็นอนุพันธ์ตัวหนึ่งของแอมเฟตามีน มีคุณสมบัติทางเคมีและทางกายภาพบางประการแตกต่างจากพวกแอมเฟตามีน ซึ่งใช้เป็นยาลดความอ้วนที่มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลาง (อภิรัฐ ถนอมสิงห์. 2542 : 38)

1.4 วิธีการเสพยาบ้าและฤทธิ์ของยาบ้า

1.4.1 วิธีการเสพยาบ้า ส่วนการพัฒนาาระบบข้อมูล (2542 : 23-28) ได้ศึกษาพบ

ว่า การเสพยาบ้าในประเทศไทย มีด้วยกัน 3 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 การกินหรือการกลืน เป็นลักษณะการเสพยาบ้า โดยการกินครั้งละ $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ หรือ 1 เม็ดต่อครั้ง โดยกิน หรือกลืนพร้อมน้ำหรือเครื่องดื่มบำรุงกำลัง การเสพด้วยวิธีนี้ใช้เวลาในการออกฤทธิ์ประมาณ 20-30 นาที เพราะการซึมซับเข้าสู่ร่างกาย โดยเฉพาะเมื่อผ่านกระเพาะอาหารและตับจะทำให้หน้าที่ดูดซับฤทธิ์ของยาบ้าไว้น้ำส่วน ทำให้ความรุนแรงของยาบ้าลดลง วิธีการกินลักษณะเช่นนี้ไม่เป็นที่ยอมรับในหมู่นักเสพ

วิธีที่ 2 การฉีด เป็นลักษณะการเสพยาบ้า โดยวิธีการฉีดเข้าเส้นเลือดดำ ใช้ปริมาณยาบ้าครั้งละ 1 เม็ด ใส่ลงไปในช้อนแล้วเติมน้ำเข้าไป จากนั้นเผาไฟให้มีดยาบัลละลาย หรือใช้วิธีบดยาบ้าให้ละลายน้ำ แล้วฉีดเข้าเส้นเลือดดำ วิธีการใช้ยาบ้าแบบนี้จะออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเร็วกว่าแบบกิน เนื่องจากการซึมซับเข้าสู่ร่างกายโดยผ่านกระแสเลือดเข้าสู่หัวใจ ปอด และสมอง

วิธีที่ 3 การสูบหรือสูด เป็นลักษณะการเสพยาบ้าโดยการสูบหรือสูดไอระเหยจากการเผายาบ้า ที่อยู่ในกระต่ายฟอยล์หรือกระต่ายตะกั่ว ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 การสูดไอระเหยของเม็ดยาบ้า โดยใช้วัสดุที่เป็นกระต่าย

มันเป็นหลอดไว้สำหรับสูดไอระเหยจากการเผากระดาดฟอยล์ตะกั่วที่ใส่ยาบ้าโดยตรง ที่เรียกว่า "ไมกัล" ซึ่งจะให้ความแรงกว่า แต่รู้สึกไม่นุ่มเท่าแบบสูบผ่านน้ำ

ลักษณะที่ 2 การสูบไอระเหยของเม็ดยาบ้าผ่านน้ำหรือที่เรียกว่า "กลั่น"

ซึ่งให้ความรู้สึกหอมนุ่มไม่บาดคอ โดยใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติก เป็นกระบอกที่บรรจุน้ำลงไป แล้วสูบไอระเหยยาบ้าตรงปากขวด จากการเผากระดาดฟอยล์ที่ได้เม็ดยาบ้าลงไป โดยมีวัสดุที่หุ้มจากโลหะเป็นรูปถ้วยเชื่อมระหว่างขวดกับกระดาดฟอยล์ที่เป็นไอระเหย การใช้แต่ละครั้งโดยวิธีการสูบหรือสูดจะใส่ยาบ้าในปริมาณที่ไม่เท่ากัน อาจมีตั้งแต่ 1/4, 1/2 หรือ 1 เม็ดต่อครั้ง ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้

วิธีการใช้ยาบ้าแบบสูบหรือสูดไอระเหย จะออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเร็วกว่าการใช้วิธีอื่น ๆ เนื่องจากการซึมซับเข้าสู่ร่างกายและการออกฤทธิ์ทางสมองใช้เวลานานวินาที วิธีการดังกล่าวนี้สามารถกระทำได้รวดเร็วสะดวกสบาย และได้ผลทันที จึงเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในหมู่นักเรียนวัยรุ่น เนื่องจากกระบวนการซึมซับเข้าสู่ร่างกายโดยผ่านปอด หัวใจ และสมอง

1.4.2 การออกฤทธิ์ของยาบ้า

การออกฤทธิ์ของยาบ้าต่อร่างกาย จะขึ้นอยู่กับขนาดของยา วิธีการเสพ และตัวบุคคล ในผู้ใช้ยาบ้าโดยทั่วไป สามารถบิด้มีอาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดทราบได้โดยยาก ทั้งนี้เพราะอาการไม่แตกต่างจากอาการของบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ที่ทำงานหนักเกินไป หรือเป็นผู้ที่มีอารมณ์หงุดหงิดเป็นครั้งคราว แต่อย่างไรก็ตามผู้ใช้ยาบ้าอาจจะมีอาการผิดปกติทางจิต (Psychosis) ได้ เนื่องจากสารประกอบส่วนใหญ่ที่พบในยาบ้ามีส่วน คือ แอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน (Amphetamine/Methamphetamine) ที่มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลาง (CNS-Central Nervous System) อาจทำให้เกิดการกระตุ้นสมองมากเกินไปจนมีอาการกระสับกระส่าย อยู่ไม่สุข มึนงง นอนไม่หลับ อาการเคลิบเคลิ้ม (euphoria) หดหู่ หงอยเหงาย ลั่น ปวดศีรษะ (สำเนา มากแบบ. 2542 : 16-17, กิติ ฉายศิริกุล และวนิดา พุ่มไพศาล. 2542 : 32) ซึ่งอาการต่างๆจะขึ้นอยู่กับปริมาณการเสพของผู้ใช้ ดังนี้

ผู้ที่ใช้วันละ 5-15 มิลลิกรัมจะทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น หัวใจเต้นเร็ว เบื่ออาหาร นอนไม่หลับ มีสมาธิขึ้น ระดับน้ำตาลในเลือดสูงขึ้น ความตื่นตัวของกระดูกและกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ลำไส้และหลอดลมคลายตัว สำหรับนักกรีฑาและนักว่ายน้ำจะทำให้สามารถวิ่งและว่ายน้ำได้เร็วขึ้น

ผู้ที่ใช้วันละ 20-30 มิลลิกรัม จะมีอาการตื่นเต้นง่าย พุดมาก มีการเคลื่อนไหวมาก มีกลิ่นเหงื่อออกมาก รู้สึกตึงเครียด วิตกกังวล นอนไม่หลับ เมื่ออาหาร หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง และม่านตาขยาย เมื่อหมดฤทธิ์ยาจะมีอาการอ่อนเพลียไม่ร่างเริง และมีอารมณ์เศร้า

ถ้าใช้เมทแอมเฟตามีนในปริมาณ 50 มิลลิกรัมต่อวัน ติดต่อกัน 3 วัน อาจกระตุ้นให้เกิดอาการทางจิต (Psychosis) ได้ และมีโอกาสที่เกิดขึ้นได้เท่ากันทั้งผู้ที่มีพื้นฐานสภาพจิตปกติและไม่ปกติ

ผู้ที่ใช้น้ำหนัก 100-200 มิลลิกรัมต่อวัน จะเกิด เหมือนโรคจิตหวาดระแวง

โดยมีอาการหลงผิดหวาดระแวง (Paranoid Delusion) เป็นอาการที่สำคัญของโรค บางรายอาจพบว่าอาการที่รู้สึกเหมือนมีมดหรือแมลงเล็ก ๆ มาไต่ตาม ผิวหนัง ที่แขนขา หรือตามตัว อาจมีความรู้สึกคัน หรือรู้สึกเหมือนยาได้แทรกซึมอยู่ใต้ผิวหนังผู้ป่วยบางรายพยายามใช้เข็มแทงผิวหนังเพื่อจะเอาสิ่งที่คิดว่าอยู่ภายใต้นั้นออกมา จนเกิดเป็นรอยแผลเป็นไปทั่ว

ขนาดยาที่ใช้ที่อาจทำให้เสียชีวิตได้ (Lethal dose) จะอยู่ระหว่าง 500-630 มิลลิกรัม (สุชาติ ตริทิพย์คุณ, 2541 : 23)

1.5 อาการขาดยาบ้า

เมื่อร่างกายได้รับยาบ้าเข้าไปเป็นระยะเวลานานๆติดต่อกัน อวัยวะของยาบ้าจะทำให้ระบบการทำงานของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอีกรูปหนึ่ง ถ้าใช้อย่างสม่ำเสมอจนเข้าชินติดแล้วร่างกายจะเกิดสภาพความเคยชินต่อการทำงานของร่างกายที่อยู่ในรูปแบบนั้น เมื่อร่างกายขาดยาบ้าการทำงานของร่างกายก็พยายามจะคืนตัวเข้าสู่ปกติ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดขึ้นโดยกะทันหันนี้ทำให้ผู้ติดยาบ้าเกิดอาการผิดปกติขึ้นกับร่างกายซึ่งเรียกว่าอาการขาดยา (Withdrawal Symptom) โดยทั่วไปอาการขาดยาแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 เป็นระยะแรกหลังหยุดยาทันที (Crash) ระยะนี้เรียกกันในกลุ่มผู้เสพยาว่า "มั่วดิบ" โดยผู้เสพยาจะรู้สึกว่าเป็นตัวรับอาการ ระยะนี้ใช้เวลา 9 ชั่วโมง จนถึง 4 วันหลังจากหยุดยา ในตอนเริ่มต้นผู้ป่วยจะมีอาการอยู่ไม่เป็นสุข (Dysphoria) เครียด หงุดหงิด กระวนกระวาย หรือมีอาการซึมเศร้า และมีอาการอยากยามากขึ้น บางรายก็อาละวาด ต่อมาจะเริ่มมีอาการอ่อนเพลีย เมื่อยล้า รู้สึกง่วงนอน หลับมาก หิวมาก

ระยะที่ 2 ระยะถอนยา (Withdrawal) ถัดจากระยะแรกจนถึงประมาณ 10 สัปดาห์ อาจยังมีอาการเครียดอ่อนเพลียอยู่บ้าง การนอนหลับและอารมณ์ค่อยๆ กลับสู่ภาวะปกติ แต่ยังมีอาการอยากยามากเป็นพักๆ ถ้ามีสิ่งกระตุ้น เช่น เพื่อนพูดชักชวน เห็นผู้อื่นเสพยา จะมีอาการอยากยาที่รุนแรงได้

ระยะที่ 3 ระยะหมดทุกข์ (Extinction) ระยะเวลาไม่แน่นอน อาจใช้เวลาเป็นเดือนๆ หรืออาจหลายๆ ปี หลังจากหยุดยาในระยะนี้มีอาการเหมือนคนปกติเว้นแต่จะมีอาการอยากยาเป็นพักๆ หรืออาจมีอาการอยากยาเมื่อมีสิ่งกระตุ้น ดังนั้นจึงพบได้ว่าผู้ป่วยบางรายที่เลิกได้เป็นปีก็ยังคงหวนกลับมาเสพยาได้อีก (ธงชัย อุ่นเอกลาภ, 2541 : 49)

1.6 สาเหตุของการเสพยาบ้า

สเติร์นเบิร์ก (Sternberg, 1993 : 436-437) ได้กล่าวถึงสาเหตุการใช้สารเสพติด ดังนี้

1. ลักษณะของบุคลิกภาพ เช่น ไม่ค่อยยับยั้ง ใฝ่หาความตื่นเต้น มีปัญหา
2. ความสัมพันธ์ในครอบครัว ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดี เช่น ไม่มีความสนิทสนมกัน รู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ขัดแย้งกันอยู่เสมอ ทำให้เกิดปัญหาการใช้สารเสพติดได้มากกว่าครอบครัวที่มีความสนิทสนมกัน
3. วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีมารดาหรือบิดาใช้สารเสพติด
4. การใช้สารเสพติดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติดหรือกำลังใช้อยู่ ในผู้ที่ใช้สารเสพติดก็จะเลือกคบกลุ่มเพื่อนที่เข้ายา และจะคอยช่วยเหลือกลุ่มเพื่อนที่เข้ายาเสพติด
5. วัยรุ่นที่เข้ายามักเป็นวัยรุ่นที่มีปัญหาด้านการพัฒนาทางจิตใจ เมื่อเวลาที่เขารู้สึกอ่อนแอ ก็จะมีอิทธิพลให้หันไปเข้ายาได้ง่าย

จากสาเหตุของการใช้สารเสพติดที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีความสลับซับซ้อนและมีความละเอียดอ่อน และสาเหตุนั้นไม่ได้มาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเพียงสาเหตุเดียว สาเหตุต่างๆ เหล่านี้มีพื้นฐานมาจากการเปลี่ยนแปลงทั้งสภาพร่างกาย สภาพอารมณ์ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อแนวคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่น ดังนั้นในการพิจารณาถึงสาเหตุการใช้ยาเสพติด จึงควรพิจารณาจากหลาย ๆ สาเหตุ เพราะสาเหตุหลายๆ ประการจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการใช้ยาเสพติด ดังนั้นจึงควรนำมาชั่งน้ำหนักต่อไป

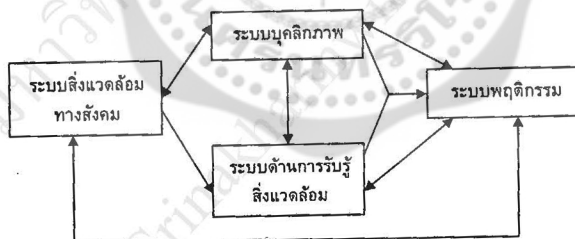
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติด

การติดยาเสพติดอาจอธิบายในเชิงทางวิทยาศาสตร์ว่า เป็นเรื่องของพฤติกรรมของบุคคล และพฤติกรรมของบุคคลย่อมมีสาเหตุ ซึ่งสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลหากเราเข้าใจว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากสาเหตุอะไร เราก็สามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ด้วยการควบคุมที่สาเหตุของพฤติกรรม (ปริชา วิหิตโต, 2540 : 12) ทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุของการเริ่มใช้ยาเสพติดมีอยู่หลายทฤษฎี ได้แก่

2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเจสเซอร์

ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior Theory) ของเจสเซอร์เป็นทฤษฎีหนึ่งที่มีกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมตัวแปรส่วนบุคคล และบทบาทสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการแสดงพฤติกรรม ดังแสดงในรูปที่ 2.1 ในทฤษฎีได้กล่าวถึงตัวแปรสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 3 กลุ่ม คือ

- 2.1.1 ภูมิหลัง และสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Social Background and Context Variable)
- 2.1.2 การรับรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Perceived Environment)
- 2.1.3 บุคลิกภาพ (Personality)

รูปที่ 2.1 แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

(ตุษฎี โยเหลา และคนอื่นๆ. 2540 : 8 ปรับจาก Jessor, R. and others. 1991 : 21)

พื้นฐานของทฤษฎีมาจากแนวคิดว่าพฤติกรรมทุกอย่างเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสิ่งแวดล้อมตัวแปรในกลุ่มสิ่งแวดล้อม 2 กลุ่ม คือ 1) สิ่งแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม หรือลักษณะที่เป็นทางกายภาพ เช่น ระดับการศึกษา รายได้ การนับถือศาสนา โครงสร้างของครอบครัว

และ 2) การรับรู้สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มีบุคคลรับรู้จากประสบการณ์และสะท้อนมิติทางสังคมที่มีความหมายหรือมีความสำคัญต่อวัยรุ่น ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในเชิงสาเหตุมากกว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคม 3) บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะทางจิตใจหรือบุคลิกภาพบางประการของแต่ละบุคคลที่มีผลต่อการเสพยาเสพติด ตามทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมายถึงตัวแปรด้านความรู้คิดทางสังคม (Sociocognitive Variable) ได้แก่ ความเชื่อ ทศนคติ ความคาดหวัง ค่านิยม และการกำหนดแนวปฏิบัติของตนเองและที่เกี่ยวข้องกับสังคม ซึ่งสะท้อนการเรียนรู้ทางสังคมและประสบการณ์ (Jessor, R. and others. 1991:26-31)

2.2 โดมิโน (Domino Theory)

เฮนริช (ปริชา วิทคโต. 2540 : 13-15. อ้างอิงจาก H.W. Heinrich. 1959) ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดแนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่าการเกิดปรากฏการณ์ใดๆ จะประกอบด้วยเหตุการณ์ 5 เหตุการณ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนโดมิโน 5 ตัว ที่เรียงใกล้กัน เมื่อตัวที่หนึ่งล้มย่อมทำให้ตัวโดมิโนถัดไปล้มตามไปด้วย ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 ภาพจำลองแนวคิดทฤษฎีโดมิโน ของเฮนริช (H. W.Heinrich,1959 .ปริชา วิทคโต. 2540 : 14)

ตามรูปที่ 2.2 ภาพโดมิโนแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 1) สภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังทางสังคม (Social Environment of Background)
- 2) ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล (Defects of Person)
- 3) สภาพการณ์หรือเงื่อนไขที่เสี่ยงภัย (Unsafe conditions)
- 4) การใช้ยาเสพติด (Drug Abuse)
- 5) การเจ็บป่วยหรือเสียหาย จากการใช้ยาเสพติด (Injury or Damages)

แผนภูมิโดมิโนมีดังนี้ โดมิโนตัวที่ 1 คือสภาพแวดล้อมทางสังคมหรือภูมิหลังของบุคคล โดยเฉพาะ ได้แก่ ภูมิหลังด้านครอบครัว เช่น การอบรมเลี้ยงดูครอบครัว ความรักความกลมเกลียวในครอบครัว ฐานะทางการเงินในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดาที่ส่งผลต่อการให้คำแนะนำสั่งสอน วิธีการแก้ไขเกี่ยวกับยาเสพติด นอกจากนั้นภูมิหลังทางสังคมที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของนักเรียน ยังประกอบด้วย เพื่อน ครู ตัวแบบที่นักเรียนได้พบเห็นในสื่อมวลชนด้วย โดมิโนตัวที่ 2 ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นความบกพร่องของร่างกาย ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันการใช้ยาเสพติด โดมิโนตัวที่ 3 เป็นสถานการณ์เงื่อนไขที่ทำให้นักเรียนใช้ยาเสพติด เช่น เพื่อนชวน หรือมีเรื่องไม่สบายใจ โดมิโนตัวที่ 4 การใช้ยาเสพติด ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น ใช้เพียงครั้งเดียวแล้วเลิก การใช้แบบเป็นครั้งคราว หรือการใช้เป็นประจำและยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน

โดมิโนตัวที่ 5 อันตรายหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นร่างกายและจิตใจ เสียค่าใช้จ่ายในการรักษา การหยุดงาน การพักการเรียน หรือการเสียชีวิตในที่สุด

ทฤษฎีโดมิโนนี้ยังมีเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ลูกโซ่แห่งการติดยาเสพติด” โดยอธิบายว่าการติดยาเสพติดมีลักษณะต่อเนื่องกัน เป็นเหตุเป็นผลเชื่อมโยงกันตามทฤษฎีโดมิโนนี้ ยาเสพติดมีสาเหตุมาจากโดมิโนตัวที่หนึ่งล้มคือเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัว ทำให้เกิดผลกระทบต่อดอมิโนตัวอื่นๆ ดังนั้นในการป้องกันปัญหาการใช้ยาเสพติดจึงควรป้องกันโดมิโนตัวแรกคือหาทางป้องกันสถาบันครอบครัวด้วยวิธีการต่างๆ

2.3 แบบจำลองสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นของเด็กและเยาวชนปัญหา

คันธูน, กลาสเซอร์ และบาร์โทโลมูชี (Calhoun, G., Glaser, B., and Bartolomucci, C., 2001) ได้เสนอไว้ว่า ปัญหาการใช้ยาเสพติดมีสาเหตุหลักอยู่ 5 ด้าน ได้แก่ สาเหตุจากครอบครัว โรงเรียน ชุมชน กลุ่มเพื่อน และสาเหตุจากตัวเด็กเอง โดยได้ระบุไว้ว่าแต่ละตัวแปรเหล่านี้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้นวิธีการแก้ไขปัญหาก็ต้องกระทำร่วมกันในหลากหลายบริบท โดยเสนอโปรแกรมที่ประกอบไปด้วย การให้คำปรึกษารายบุคคล การให้คำปรึกษากลุ่ม การให้คำปรึกษาคณะครอบครัว และการให้คำปรึกษาโรงเรียน เพื่อสนองความจำเป็นของเด็กแต่ละคน โปรแกรมดังกล่าว ประกอบด้วยคณาจารย์ นักศึกษา สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา และเจ้าหน้าที่แห่งมหาวิทยาลัยจอร์เจีย ร่วมกับ เจ้าหน้าที่ศาลเด็กและเยาวชน รวมถึง โรงเรียนในท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงปรารถนาให้แก่เด็กและเยาวชนในท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงโรงเรียนและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนดังกล่าวมีอายุ อยู่ในช่วง 9-17 ปี จำนวน 120 คน และมีการศึกษาติดตามผลของโปรแกรมพบว่าเด็กที่เข้าโปรแกรมมีอัตราการกลับเข้าสู่สถานพินิจน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

จากทฤษฎีที่นำเสนอมาตัวแปรที่เป็นสาเหตุของการใช้ยาเสพติดในเด็กและเยาวชนอาจกล่าวได้ว่ามีสาเหตุหลัก ๆ อยู่ 3 ด้านคือ ด้านครอบครัว ด้านสังคมหมายถึงกลุ่มเพื่อนและสิ่งแวดล้อม และตัวเด็กเองซึ่งในที่นี้จะหมายถึงบุคลิกภาพของเด็ก รายละเอียดของตัวแปรอยู่ในแต่ละด้านนั้นจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านครอบครัว

โดยรวมแล้วปัญหาพฤติกรรมของสัมพันธภาพในครอบครัวที่เกิดขึ้นในปัจจุบันก็คือ ด้วยภาวะเศรษฐกิจที่รัดตัว พ่อแม่บางครอบครัวก็ไม่มีเวลาให้เนื่องจากภาระหน้าที่การทำงานทำให้ลูกขาดความอบอุ่นและการใส่ใจ การที่พ่อแม่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกัน เหตุการณ์พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกัน พ่อแม่เมาสุราหรือเล่นการพนัน พ่อแม่เลิกร้างกัน มีการเลี้ยงดูแบบตามใจไม่มีเหตุผล หรือเข้มงวดมากเกินไป ทำให้วัยรุ่นเกิดความอึดอัด ทุกข์ใจ รู้สึกเบื่อ ออกจากห้องจากบ้านและขาดกำลังใจในการดำเนินชีวิต เป็นผลให้วัยรุ่นหันเข้าหาสิ่งยึดเหนี่ยวอื่น ๆ เช่น เพื่อน รวมทั้งการใช้ยาเสพติด (อุมาพร ตรังคมบดี.2540 : 28-30 ; นิรนาท แสนสา.2543 : 62-64)

ทัทเทิล (Tuttle, J. 1995) ได้ศึกษาเรื่องแรงสนับสนุนจากครอบครัว ความเป็นบุคคลของวัยรุ่นและการเกี่ยวข้องกับสุราและยาเสพติด และผลที่เกิดขึ้นในทางลบของบุคคลในระหว่างการใช้ยาเสพติด โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายสูงกับระดับการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับต่ำ คือการได้รับแรงสนับสนุนจากครอบครัว เด็กที่มีความเป็นตัวของตัวเองในด้านอารมณ์สูงจะมีความสัมพันธ์กับการไม่ใช้ยาเสพติดมาก ซึ่งข้อค้นพบจากการศึกษานี้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสำคัญในการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomous) และการป้องกันการติดยาเสพติดของวัยรุ่น

สำหรับการประมวลผลงานวิจัยในต่างประเทศ พบว่า งานวิจัยเป็นจำนวนมากที่ชี้รับทบทวนของครอบครัวมีผลต่อพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของเด็ก (Dishion, Patterson & Griesler, 1994; Patterson, Reid, & Dishion, 1992; Preto, 1999; และ Snyder, 1995) โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแปรนี้ได้รับความสนใจในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติดในเด็กมากกว่าสองทศวรรษ งานวิจัยบางชิ้นตั้งข้อสมมติฐานว่าองค์ประกอบทางกรรมพันธุ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการติดยาเสพติด (Cadoret, 1990; Cloninger, 1983; Clitling จาก Ary and others, 1999) ซึ่งสอดคล้องโดยมีนัยสำคัญในสมมติฐานของการติดแอลกอฮอล์และสารเสพติดกับงานวิจัยของบาร์เนสและคณะ (Barnes, 1990; Barnes et al., 1986) และสอดคล้องกับงานวิจัยของแคนเดล (Kandel, 1990) รวมทั้งของลาวิกและคณะ (Lavik et al., 1991) พบว่า การเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ไม่ให้ความรัก ความอบอุ่น ก่อให้เกิดการนำไปสู่การใช้ยาเสพติด

สำหรับการศึกษาดังบริบทของครอบครัวซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอันนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นนั้น แพทเทอร์สันและคณะ (Patterson et al 1992) ได้เสนอรูปแบบจำลองโครงสร้างเดี่ยว โดยเสนอว่า การจัดการที่ไม่ดีภายในครอบครัวตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดีและการขาดการควบคุมที่ดีของบิดามารดา มีความเกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนซึ่งหมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมต่อต้านในวัยเด็ก พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้เด็กถูกผลักดันไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและท้ายที่สุดกลายเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ในแบบจำลองนี้ได้เสนอว่าการสร้างวินัยที่เคร่งครัดเกินไปและไม่สม่ำเสมอเป็นการเริ่มต้นการพัฒนาพฤติกรรมที่ต่อต้านซึ่งนำไปสู่ความก้าวร้าว ซึ่งผ่านกระบวนการการมีปฏิสัมพันธ์ที่รุนแรงระหว่างพ่อแม่และเด็ก และเพื่อหลีกเลี่ยงการควบคุมวินัยที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกันนั้น พ่อแม่ก็มักจะมีความไม่สม่ำเสมอในการควบคุมวินัยให้แก่เด็ก ซึ่งผลที่ตามมาจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวที่ถาวรมากขึ้น รูปแบบของการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวนี้ ต่อมาก็จะขยายไปสู่โรงเรียนซึ่งจะทำให้เด็กได้รับการปฏิเสธจากกลุ่มเด็กปกติทั่วไปอันนำไปสู่ความล้มเหลวทางการเรียน ในระยะต้นของวัยรุ่นที่กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลนั้นการถูกปฏิเสธจะนำไปสู่พฤติกรรมก้าวร้าวและพฤติกรรมต่อต้านสังคมในที่สุด ณ จุดนี้ เด็กที่อยู่ในจุดที่เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม จะเกร และ ใช้ยาเสพติดได้

จากทฤษฎีนี้ เอรีและคณะ (Ary et al, 1999) ได้ทำการตรวจสอบแบบจำลอง โดยทำการศึกษาระยะยาวเป็นเวลาถึง 24 เดือนในเด็กวัยรุ่นและบิดามารดา จำนวน 204 คู่ พบว่า แบบจำลองนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลถึง 52% โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่มีระดับความขัดแย้งสูงมีแนวโน้มที่จะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กต่ำซึ่งสภาพการณ์เช่นนี้มีความสัมพันธ์กับการควบคุมดูแลของบิดามารดาที่ต่ำ และเกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนในปีถัดมา จากการติดตามผลถัดมาในปีที่สองพบว่า การควบคุมดูแลต่ำของบิดามารดาเกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนซึ่งเป็นตัวทำนายที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเข้าสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหา

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านสังคม

4.1 การคบเพื่อน

นอกจากบริบทด้านครอบครัวแล้ว บริบทด้านสังคม รวมถึงการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มของวัยรุ่นมีอิทธิพลต่อเด็กวัยนี้มาก ในการศึกษาพฤติกรรมเกรของวัยรุ่น โดยเฉพาะปัญหาการใช้ยาเสพติด ตัวแปรที่สำคัญ คือ ผลกระทบจากการคบเพื่อน การคบเพื่อนเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับวัยรุ่นเพราะว่าถ้าได้คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ดีแล้ว ก็อาจถูกเพื่อนชักจูงไปในทางเสื่อมเสียได้

มุลเนอร์ (Muisener, 1994 : 91) กล่าวถึงความสำคัญของกลุ่มเพื่อนว่า กลุ่มเพื่อนเป็นครอบครัวที่สอง (Second Family) ของวัยรุ่นเนื่องจากการเข้ากลุ่มเพื่อนจะเป็นส่วนเติมเต็มในการพัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคมให้กับวัยรุ่น

มุล (Muss, 1990 : 157) ได้ให้ความหมายของ กลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนคือกลุ่มที่ประกอบด้วย บุคคลที่มีอายุเท่าๆ กัน ให้อะไรส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มีความคิด การกระทำคล้ายๆ กัน และมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการขัดเกลาทางสังคมของวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญที่ทำหน้าที่เป็นเงื่อนไขที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ สำคัญ 4 ประการ คือ

ประการแรก ทำให้วัยรุ่นเรียนรู้ที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ โดยผ่านการเรียนรู้ในกลุ่มเพื่อน สามารถรับคำวิพากษ์วิจารณ์ และการปรับตัวอยู่ร่วมกับคนอื่นได้

ประการที่สอง กลุ่มเพื่อนเป็นสถานการณ์ที่ทำให้วัยรุ่น ได้เรียนรู้ แยกแยะความเข้าใจเกี่ยวกับระบบค่านิยมของตนเอง เป็นกระบวนการสร้างเอกลักษณ์แห่งตนที่เป็นอัตมโนทัศน์ (Self-concept) ได้โดยมีการสำรวจและประเมินทางเลือกระบบค่านิยม คุณค่า ความหมายที่นอกเหนือการควบคุมดูแลของพ่อแม่ ซึ่งกลุ่มเพื่อนนี้จะให้ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ให้การสนับสนุนในการทดลองระบบค่านิยมในชีวิต

ประการที่สาม ในภาวะที่มีความกดดัน ความคับข้องทางจิตใจ โดยเฉพาะที่เกิดจากความสัมพันธ์ในครอบครัว กลุ่มเพื่อนจะเป็นสถานการณ์เงื่อนไขที่ช่วยเหลืองทางความรู้สึกเหล่านี้ได้

ประการที่สี่ กลุ่มเพื่อนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ สั่งสอน โดยจะอธิบายว่า ความคิดการกระทำแบบใดหมายถึงการเป็นพวกเดียวกัน หรือความเป็นคนในกลุ่ม (In group) และความคิดการกระทำใดที่ไม่ใช่พวกเดียวกัน (Out group) เช่นกลุ่มเพื่อนจะช่วยอธิบายหรือตอบคำถามหรือให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องการใช้ยาเสพติด รวมทั้งความคิด และการกระทำอื่นๆ ว่า การกระทำอย่างไร ถือว่าเป็นพวกเดียวกัน อย่างไรที่ไม่ใช่พวกเดียวกัน

จากการศึกษาการกลายเป็นผู้ใช้ยาเสพติดของนักเรียนวัยรุ่นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นคบเพื่อนที่ไม่ดีเป็นผู้ใช้ยาเสพติด และบรรยากาศของกลุ่มเพื่อนก็เป็นเงื่อนไขที่กดดัน (Peer Pressure) ให้เกิดการเลียนแบบหรือคล้อยตามคำชักชวน (Conformity) ของเพื่อนได้ง่าย มีการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมักเลือกคบเพื่อนที่มีทัศนคติ ค่านิยมคล้ายคลึงกับตนเอง กล่าวคือวัยรุ่นมักเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายกับตน นอกจากนั้นแล้วยังพบว่าเด็กวัยรุ่นที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ใช้ยาเสพติด มักเลือกคบเพื่อนที่มีคุณลักษณะชอบใช้ยาเสพติดด้วยเหมือนกัน (นิรนาท แสนสา, 2543)

ในงานวิจัยของ ธนพัฒน์ หาพิพัฒน์ (2541) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษานักศึกษาระดับ ปวส 1 และ ปวส 2 ของวิทยาลัยเกษตรกรรมจำนวน 3 แห่งและวิทยาลัยเทคนิคจำนวน 7 แห่ง ในภาคกลาง ดังักรดมออาชีวศึกษา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 1,629 ชุด จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การสมาคมกับเพื่อนที่ใช้ยาบ้า ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา ความรู้สึกผูกพันกับสถาบันและครูอาจารย์ ความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคม ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ และความแน่นอนในการลงโทษ ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ดังกล่าว ตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์กับการใช้ยาบ้าสูงที่สุดคือ การสมาคมกับเพื่อนที่ใช้ยาบ้า

นอออน พินประดิษฐ์และคณะ (นอออน พินประดิษฐ์และคณะ: 2541) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมกับพฤติกรรมกาการติดสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุดรธานี อุบลราชธานี และนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 661 คน นักเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 568 คน นักเรียนในสถานพินิจจำนวน 225 คน และนักเรียนที่ไปรับการรักษาศูนย์บำบัดจำนวน 37 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ไม่มียพฤติกรรมติดสารเสพติดมีความสัมพันธ์กับข้อ

แม้ดีกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมดิสสาร์เสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมดิสสาร์เสพติด มีความสัมพันธ์กับเพื่อนดีกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมดิสสาร์เสพติด แม้ว่าจะถูกชักชวนได้รายงานตนเองว่ามีความสัมพันธ์กับเพื่อนอย่างมีเหตุผลไม่ตามเพื่อนหรือฟังเพื่อนมากกว่านักเรียนที่ได้ลองใช้สารเสพติดและต้องการการบำบัดรักษา

ปริชา วิทโคและคณะ (2540) ศึกษาสภาพการใช้ยาเสพติดของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 5,413 คน จากนักเรียนที่อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ 12 จังหวัดทั่วประเทศ พบว่า ปัจจัยที่นำไปสู่การใช้หรือไม่ใช้สารเสพติดของนักเรียน มีดังนี้ คือ ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมากที่สุดคือ ความกลมเกลียวของสมาชิกในครอบครัว ปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมากที่สุดคือ การถูกชักชวนให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และตัดสินใจด้วยตัวเองเมื่อมีปัญหา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมากที่สุดคือ คนใกล้ชิดที่ใช้ยาเสพติดซึ่งรวมถึงเพื่อน

คุชฎี โยเพลลา (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยปัจจัยสาเหตุการใช้และดิสสาร์เสพของเด็กละแวกชนในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 698 คน แบ่งเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ดิสสาร์เสพจำนวน 298 คน กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่ดิสสาร์เสพ จำนวน 298 คน กลุ่มพ่อ-แม่/ผู้ปกครอง จำนวน 56 คน กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 46 คน พบว่า ตัวแปรสำคัญที่ ปัจจัยสาเหตุการใช้สารเสพติดของเด็กละแวกชนในกรุงเทพมหานคร คือจำนวนเพื่อนที่ใช้สารเสพติด ความภาคภูมิใจในตนเองด้านครอบครัวและบุคลิกภาพชอบท้าทาย โดยมีรายละเอียดคือ เด็กและเยาวชนที่ใช้สารเสพติดมีเพื่อนใช้มาก มีความภาคภูมิใจในตนเองด้านครอบครัวต่ำ และมีบุคลิกภาพชอบท้าทายสูง ผลการสัมภาษณ์พ่อแม่ของเด็กละแวกชนที่ใช้สารเสพติดพบว่า พ่อแม่ส่วนหนึ่งใช้การลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อลูกทำผิด และให้รางวัลเป็นวัตถุ และเงินกับพฤติกรรมดี ตัวแปรสำคัญที่ปัจจัยสาเหตุการใช้สารเสพติดของเด็กละแวกชนในจังหวัดปทุมธานี คือ จำนวนเพื่อนที่ใช้สารเสพติด ปริมาณการใช้สารเสพติดในครอบครัว ความกลมเกลียวในครอบครัว บุคลิกภาพชอบท้าทาย และการต่อต้านบรรทัดฐานสังคมส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสพติด พบว่า พ่อแม่มีวิธีการในการควบคุมพฤติกรรมของลูก เมื่อลูกมีพฤติกรรมไม่ดีจะไม่ว่ากล่าวตักเตือน แต่เมื่อลูกทำผิดจะให้อภัยโดยเน้นที่เงินและสิ่งของ ตัวแปรสำคัญที่สัมพันธ์กับทัศนคติทางบวกต่อการใช้สารเสพติด และการรับรู้ความสามารถในการใช้สารเสพติด คือ ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน การต่อต้านบรรทัดฐานของสังคม บุคลิกภาพชอบท้าทาย ความภาคภูมิใจในตนเองด้านครอบครัว และการเผชิญความเครียดแบบเน้นอารมณ์

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ เช่นเกลอร์ (Henggeler, 1989) พบว่า การมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดในการจับกุมของเด็กวัยรุ่น (Hanson, 1984) การค้นพบนี้แสดงให้เห็นในหลายกรณี การใช้การแทรกแซงลงไปในกลุ่มเพื่อนเพื่อพบทวนอิทธิพลของการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่จำเป็น ดังนั้น การประเมินอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ควรตรวจสอบในกรณีการใช้สารเสพติดในหมู่วัยรุ่น

นอกจากปัจจัยด้านครอบครัวและด้านสังคมแล้ว พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดในหมู่วัยรุ่นก็คือ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ

4.2 ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า

คอร์นบลัม (Kornblum, 1994 : 218) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้าว่าเป็นวัฒนธรรมย่อยวัฒนธรรมหนึ่งของวัฒนธรรมหลักของสังคม ที่มีอยู่ในกลุ่มของผู้มีความเบี่ยงเบน เรียกได้ว่า

เป็นวัฒนธรรมย่อยของผู้เบี่ยงเบน (Deviant Subculture) โดยที่วัฒนธรรมของกลุ่มมักประกอบด้วย ค่านิยม ทศคติ พฤติกรรม และวิถีชีวิตที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมหลักของสังคม แต่ในขณะเดียวกัน สมาชิกของกลุ่ม วัฒนธรรมย่อยทุกคนก็ยังมีสมาชิกของสังคมใหญ่อยู่ดั้งเดิม กล่าวคือ พวกเขาที่มีครอบครัว มีเพื่อน และคนอื่น ๆ ที่อยู่นอกกลุ่มวัฒนธรรมย่อย ซึ่งเขาก็ร่วมใช้ค่านิยม และบรรทัดฐานของสังคมร่วมด้วย เพียงแต่ในขณะที่พวกเขาอยู่ภายใต้กลุ่มวัฒนธรรมย่อยนั้น พวกเขาได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่มก่อให้เกิดความรู้สึกต่างๆ มากมาย ซึ่งรวมทั้งความรู้สึกเห็นด้วยกับค่านิยม และวิถีปฏิบัติของกลุ่มของพวกเขา และใช้ชีวิตเป็นส่วนตัว บางขณะแยกห่างออกจากกลุ่มทางสังคมอื่นๆ โดยพัฒนากิจกรรมบางอย่างขึ้นมา เช่น ภาษา การแต่งกาย กฎระเบียบ และบรรทัดฐานต่างๆ เพื่อให้กลุ่มวัฒนธรรมย่อยของพวกเขาดำรงอยู่ได้

แม้ในสังคมใหญ่จะมีศีลธรรม จารีตประเพณี ค่านิยมหลัก หรือกฎหมายที่เป็นบรรทัดฐานในการจัดระเบียบความสัมพันธ์ของผู้คนเพื่อช่วยให้สังคมอยู่ได้ อาทิ การอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ การดูแลของครู อาจารย์ การมีหลักธรรมคำสอนของศาสนา ตลอดจนกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องยาบ้า แต่ในความเป็นจริงก็ยังคงพบว่า มีเด็กและเยาวชน หรือนักเรียนวัยรุ่นจำนวนหนึ่งที่ใช้ชีวิตบางขณะของตนละเมิดบรรทัดฐานดังกล่าว ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้น ในสายตาของคนที่ไปในสังคมอาจมองว่าพวกเขาเป็นคนไม่ดี ไม่รู้จักรักษาดินนา เป็นผู้ก่อความเดือดร้อน ตลอดจนเป็นผู้เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม แต่สำหรับตัวเด็กและเยาวชน หรือนักเรียนวัยรุ่นเองแล้ว พวกเขาจะคิดอย่างไรเราไม่อาจจะทราบได้

กล่าวโดยทั่วไป ผู้คนมักให้นิยามคำว่า ความเบี่ยงเบน (Deviance) ว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐานของสังคม แต่ในปรากฏการณ์จริงกลับมีความซับซ้อนมากกว่าความหมายดังกล่าว ซึ่งสิ่งที่พอจะบอกได้ว่าเป็นความเบี่ยงเบนหรือไม่ั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยอย่างน้อย 3 ประการ คือ เวลา สถานที่ และอำนาจหรือความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม (Kornblum, 1994 : 218) ซึ่งพอจะอธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้ ประการแรก ความเบี่ยงเบนเกิดขึ้นในแต่ละตามแต่ละช่วงเวลา กล่าวคือในกิจกรรมเดียวกันในช่วงเวลาหนึ่งอาจถือเป็นเรื่องปกติ แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไปอาจเป็นความเบี่ยงเบนได้ เช่น ผีน โศเคน แอมเฟตามีน เคยเป็นสิ่งถูกกฎหมายและหาง่ายใช้คล่องเหมือนยาธรรมดาทั่วไป แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป จนมาถึงปัจจุบันการใช้ยาดังกล่าวกลับถือว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ประการที่สอง การนิยามความเบี่ยงเบนนั้นแปรไปตามแต่ละสถานที่ เช่น การนำแอมเฟตามีนมาใช้ในการรักษาผู้ป่วยในการรักษาผู้ป่วยในโรงพยาบาลโดยความควบคุมดูแลของแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญ ไม่ถือว่าเป็นผิดกฎหมาย แต่ถ้านักเรียนนำมาใช้ในโรงเรียนหรือสถานที่อื่นๆ ถือว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย และถูกสังคมมองว่าเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ประการที่สาม การจะกล่าวว่ากระทำใดเป็นความเบี่ยงเบนหรือไม่ั้น ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ ตัวอย่างเช่น การฆาตกรรม ซึ่งน้อยคนที่จะสงสัยว่าเป็นการเบี่ยงเบนหรือไม่ เพราะโดยส่วนใหญ่คิดว่ามีความเบี่ยงเบนเนื่องจากคนเกือบทั้งหมดเห็นพ้องกันว่าเป็นการทำลายชีวิต เว้นไว้แต่ผู้ที่เห็นว่าการกระทำนี้จะดีเหมือน หรือไม่เหมือนกับสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่ติดตามที่พวกเขา (นิรนาท แสนสา. 2543 : 37) ซึ่งก็ได้มีการศึกษาในกลุ่มชาตกร นักอัลบัน และอาชญากร พบว่า บุคคลเหล่านี้มีการรับรู้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลทั่วไปในสังคม กล่าวคือ พวกเขาเองมองตนเองว่าเป็นผู้ผิดธรรมดา และให้ความเมตตาต่อบุคคลที่เขาละเมิดกฎต่างๆ (Thio, 1988 : 184)

สำหรับการพิจารณาการเข้ายาของเด็กและเยาวชน หรือวัยรุ่นนั้น ในมุมมองของสังคมโดยทั่วไปอาจตีตราว่าพวกเขาเป็นกรณีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม แต่สำหรับเด็กและเยาวชนเองแล้ว ยังไม่เป็นที่ทราบกันอย่างแน่ชัดว่าเป็นอย่างไร พวกเขาอาจจะมิได้ตระหนักถึงสิ่งที่กล่าวมานี้หรือไม่ก็ได้ บุคคลแต่ละคนจะมีการตีความ ให้ความหมายแก่การกระทำต่างๆ ของตนตามทัศนะ มุมมองของแต่ละบุคคล ซึ่งเด็กและเยาวชน

แต่ละคนที่เป็นผู้เข้าบำบัดย่อมจะมีการให้ความหมายแก่ตนเองเกี่ยวกับการเป็นผู้เข้าบำบัดแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เจนเซน (Jensen, 1972 : 72) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นที่เสพยาเสพติด ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่ใช้สารเสพติดมีผลจากการเชื่อมโยงกับสารเสพติดไปในทางที่ผิด

สุปรีย์ตา ตกกาญจน์พุดติ (2538 : 71-73) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนที่ใช้สารเสพติดจำนวน 64 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่เสพยาเสพติดเชื่อว่าการเสพยาเสพติดเป็นแฟชั่นที่ควรปฏิบัติตาม สารเสพติดเป็นสิ่งที่น่าทดลอง ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้สนุกสนานร่าเริง แตกต่างกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่เสพยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ธนพัฒน์ หาพิพัฒน์ (2539 : 104-105) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาสูบของนักศึกษากรณีศึกษานักศึกษาวិทยาลัยเกษตรกรรม และวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 1,693 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจว่ายาสูบช่วยให้มีกำลังวังชา และเป็นยาที่ทำได้สะดวก

บุญขรรค์ เจือดี (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวน 475 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดว่า จะทำให้ร่างกายทรุดโทรมและสุขภาพจิตเสียอย่างมาก แต่จะทำให้สนุกสนาน ร่าเริง อารมณ์ดี มีความสุข คลายเครียดบ้างเล็กน้อย และการใช้ยาสูบจะทำให้ขยัน มีพลังค่อนข้างมาก

ศรีสมบัติ บุญเมือง (2541 : 72-73) ได้ศึกษาการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีผลต่อการตัดสินใจเสพยาเสพติดของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน จำนวน 200 ราย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนเห็นว่าการเสพยาเฮโรอีนเป็นครั้งคราวเป็นสิ่งที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่ยอมรับร้อยละ 70 และเชื่อว่าการเสพยาเฮโรอีนช่วยให้มีความสุข ร้อยละ 72.5

วชิราภรณ์ ศรีบุญกุล (2543 : 132) ได้ศึกษาปัจจัยของครอบครัวต่อการเสพยาบ้าในทัศนะของวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่ติดยา จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ทัศนะของวัยรุ่นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 89.2 ตอบว่า ยาบ้าทำให้รู้สึกขยัน กระปรี้กระเปร่า และอยากทำงานมากขึ้น

4.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า

โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ในทัศนะของซูทเทอร์แลนด์ (Sutherland, 1970 : 76) หมายถึง การติดต่อกับสัมพันธ์กับบุคคลที่ใช้สารเสพติด ซึ่งการติดต่อกับสัมพันธ์นี้ให้ด้วยความถี่ (Frequency) ช่วงเวลา (Duration) ลำดับก่อนหลัง (Priority) และความเข้มข้นในความสัมพันธ์ (Intensity) ซึ่งได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้าว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งอยู่ในทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory)

ทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกันของซูทเทอร์แลนด์ (Sutherland) นี้ เน้นว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบน

เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมดังกล่าว โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ในกระบวนการติดต่อดสื่อสาร ซึ่งบ่อยครั้งมักปรากฏในลักษณะถ้อยคำ แต่ก็หมายความรวมถึง การติดต่อดสื่อสาร จากลักษณะท่าทางด้วย (Sutherland, 1974 : 75) และขึ้นกับระยะเวลา และความบ่อยครั้งของการติดต่อดสัมพันธ์ กัน (ผจงจิต อินทสุวรรณ, 2528 : 95) หรือกล่าวได้ว่าการที่ผู้ใดจะเรียนรู้ หรือรับเอาพฤติกรรมแบบใดมาปฏิบัติ นั้น อยู่ที่ผู้เรียนเลือกรับหรือมีโอกาสรับเอาพฤติกรรมแบบใดมาได้มากกว่ากัน การสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) เสนอแนวคิดเพื่ออธิบายพฤติกรรมการประกอบอาชญากรรม ซึ่งนักสังคมวิทยาคน อื่นๆ กล่าวว่า สามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั่วไปได้

โดนัลด์ เครสเซย์ (Donald Cressey) ซึ่งเป็นศิษย์คนหนึ่งของซูเทอร์แลนด์ (Sutherland) ได้ชี้ ประเด็นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยประเด็นของแบบแผนทางอาชญากรรมนี้ ไม่จำเป็นที่จะหมายถึงเฉพาะตัวอาชญากร หรือบุคคลที่จุดลักษณะเป็นอาชญากร ทฤษฎีนี้ไม่ได้หมายความว่าบุคคลที่แวดล้อมไปด้วยอาชญากรรมจะต้อง กลายเป็นอาชญากร แบบแผนอาชญากรรมมีความหมายมากกว่าตัวของอาชญากร คือรวมพฤติกรรม อาชญากรรม (Criminal Behavior) แบบแผนของพฤติกรรมอาชญากรรม (Criminal Behavior Patterns) และการ ให้นิยามความหมายที่ส่งเสริมการละเมิดกฎหมาย (Definitions Favorable to Violation of Law) ที่กล่าวมาแล้ว ข้างต้นคือแนวความคิดเกี่ยวกับการอธิบายการกระทำผิดของซูเทอร์แลนด์ ซึ่งซูเทอร์แลนด์ใช้คำว่าเป็นการ แสดงแบบแผนพฤติกรรมให้แก่อีก ในทางตรงข้าม ถ้าผู้เป็นพยานบอกกับลูกของเขาว่าการขโมยเป็นสิ่งผิด แสดง ว่าเขากำลังให้ความคิดเกี่ยวกับการต่อต้านการกระทำผิด หรือที่ซูเทอร์แลนด์ เรียกว่าเป็นการแสดงแบบแผน พฤติกรรมที่ต่อต้านอาชญากรรมแก่อีก จากตัวอย่างข้างต้น ทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกันนี้หมายความว่า ถ้า บุคคลได้รับความคิดในการกระทำผิดมากกว่าความคิดในทางที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน พวกเขาจะมี แนวโน้มที่จะกระทำผิด

มีทซึเดะ (Matsueda, 1982 : 492) สรุปใจความสำคัญของทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกับ (Differential Association Theory) ได้ว่า สาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเป็นอาชญากร เพราะมีการ คบหาสมาคมกับกลุ่มคนที่กระทำความผิด ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคมอันเกิดจากกระบวนการปฏิสังสรรค์ ภายในกลุ่มปฐมภูมิ เช่น ครอบครัว เพื่อน เป็นต้น โดยเน้นที่ความถี่ ระยะเวลา ลำดับก่อนหลัง และความเข้มข้น ในความสัมพันธ์อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกันได้มองปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญเกี่ยวกับการมีพฤติกรรม เบี่ยงเบนอยู่ที่ ปัจจัยการเรียนรู้ (Social Learning) การปฏิสังสรรค์ (Interaction) และการติดต่อดสื่อสาร (Communication) ซึ่งส่วนมากบุคคลเหล่านี้จะเรียนรู้จากกลุ่มปฐมภูมิ โดยการเรียนรู้นั้นเกิดจากการปฏิสังสรรค์ และที่สำคัญคือบุคคลจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้นั้นจะต้องมาจากการเน้นความสำคัญของนิยามที่สนับสนุนการ ละเมิดกฎหมาย มากกว่าที่ต่อต้านการละเมิดกฎหมาย ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับระดับความเข้มข้นในความสัมพันธ์ ความถี่ ระยะเวลาของการสมาคม

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโอกาสในการอยู่ใกล้บ้าน

การอยู่ใกล้บ้านเป็นอีกปัจจัยทางสังคมอีกปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้เกิดการเสพติด ดัง งานวิจัยของนิรมล เปลิ้นจัญญ (2530 : 91-95,136) ได้ศึกษาการใช้กัญชาและสารระเหยของนักเรียนวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง และนักเรียนโรงเรียนเอกชน 2 แห่ง โดย

แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ที่ไม่เคยใช้ยาเสพติดเลย ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติด และผู้ที่ยังคงใช้อยู่เป็นครั้งคราวหรือเป็นประจำ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่เด็กวัยรุ่นใช้กัญชา สารระเหย เป็นผลมาจากความใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนที่กระทำผิด และนักเรียนจะเชื่อความถูกต้องจากเกณฑ์ของกลุ่มมากกว่าตนเอง โดยอิทธิพลของเพื่อนจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมมากที่สุด ครอบครัวยุชชน และการมีแหล่งที่สามารถหาซื้อสารเสพติดได้ง่าย ทำให้นักเรียนมีการใช้มากขึ้น

ธนพัฒน์ หาดพิพัฒน์ (2539 : 104-105) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษากรณีศึกษานักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม และวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 1,693 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า แหล่งซื้อขายยาบ้าที่สำคัญคือ เพื่อนนักศึกษาในสถาบัน กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจว่ายาบ้าช่วยให้มีกำลังใจ และเป็นการทำให้คลายเครียด และตัวแปรที่สำคัญกับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าคือ การสมาคมกับเพื่อนที่ใช้ยาบ้า ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา ความรู้สึกผูกพันกับสถาบันและครูอาจารย์ ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคม และความรวดเร็วในการลงโทษ โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าในระดับที่สูงที่สุดได้แก่ การสมาคมกับเพื่อนที่ใช้ยาบ้า

ปรีชา วิหคโต และคนอื่นๆ (2540 : 77) ได้ศึกษาสภาพการใช้ยาเสพติดของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยพิจารณาการใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาบ้าของนักเรียน คือ การมีเพื่อนสนิท การถูกชักชวนให้ทำในสิ่งไม่ถูกต้อง มีคนใกล้ชิดที่ใช้ยาบ้า

สุกัญญา เข้มประชา (2543 : 122-124) ทำการศึกษารายกรณีการเสพยาบ้า ศึกษาปัญหาสาเหตุ และแนวทางในการแก้ไข กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นที่เสพยาบ้า จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบ ใช้การศึกษารายกรณี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่เสพยาบ้ามีสาเหตุมาจากการขาดความมั่นใจในตนเอง มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ขาดความระวังความอบอุ่นจากบิดามารดา ในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดี บริเวณที่พักอาศัยเป็นแหล่งชุมชนแออัดที่มีการระบาดของยาบ้า เพื่อนมีการรวมกลุ่มกันเสพยาบ้า โดยเริ่มตั้งแต่ชักชวนในทดลองเสพยาจนกระทั่งเสพยาจนติดไม่สามารถเลิกได้ และเมื่อเพื่อนชวนให้เสพยาจะเสพยาตามเพื่อน เพื่อจะได้เข้ากลุ่มเพื่อนได้

สรุปได้ว่า การคบเพื่อนที่ใช้สารเสพติด และการใกล้ชิดกับผู้ใช้สารเสพติด มีผลต่อการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชน

4.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันกับสังคม

เออร์ชี่ (Hirschi, 1969 : 17-19) กล่าวว่า ความผูกพันหรือความรู้สึกชอบชั้วดี (Superego or Conscience) ซึ่งมีลักษณะของการคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้อื่น หรือสังคมโดยส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตัวเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการควบคุม (Control Theory) ที่พบว่าแหล่งของความผูกพันที่มีผลต่อการยับยั้งการกระทำผิด ประกอบด้วยบิดา มารดา โรงเรียน และเพื่อน (Hindelang, 1973 : 471)

ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา (Attachment to Parent) เออร์ชี่ (Hirschi) เสนอว่าถ้าบุคคลมีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาสูง ก็หมายถึงบุคคลจะยอมรับค่านิยมของบิดามารดาเข้าไว้ในตัวเขา โดยที่ค่านิยมเหล่านี้เป็นค่านิยมที่ต่อต้านการกระทำผิด (Hindelang, 1973 : 475) เออร์ชี่ (Hirschi) ยังมองว่าวัยรุ่นที่มีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาโอกาสนะกระทำผิดน้อย เพราะใช้เวลาส่วนใหญ่กับบิดามารดา ซึ่งสิ่งนี้เป็นองค์ประกอบ

ย่อยของประกอบหนึ่งในการป้องกันการทำผิด แต่ขณะเดียวกันถ้าชีวิตครอบครัวไม่มีความสุขเด็กก็จะออกนอกบ้านซึ่งอาจจะนำไปสู่การกระทำผิดได้ (Hirschi, 1969 : 83)

เฮอร์ชี่ (Hirschi, 1973 : 159) รายงานผลการศึกษาลำเนาว่า ครอบครัวแตกแยกมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็ก แต่ขนาดความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามเฮอร์ชี่ (Hirschi) สรุปว่ายังมีทฤษฎีมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาที่จะยังประพฤติดตามความมุ่งหวัง หรือคาดหวังของบิดามารดาและไม่ละเมิดกฎหมาย

นอกจากนี้ เฮอร์ชี่ (Hirschi, 1969 : 94) ยังชี้ให้เห็นอีกว่า ยิ่งเด็กวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดามารดามากเท่าไร ก็จะมีปัญหาผูกพันและยึดถือบิดามารดามากขึ้น และการกระทำผิดก็จะลดต่ำลง และเมื่อเด็กมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดามาก เด็กวัยรุ่นก็จะยิ่งผูกพันกับความคาดหวังของผู้ปกครองมากตามไปด้วย และจะมีผลให้เด็กผูกพันกับการยอมรับในกฎระเบียบของสังคมต่อไป

ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน (Attachment to School) ทฤษฎีการควบคุม (Control Theory) มีข้อเสนอ (Postulates) ว่าความรู้สึกผูกพันที่มีต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการกระทำ กล่าวให้ชัดเจนก็คือ ก่อนที่เด็กจะกระทำการที่ไม่ดีในโรงเรียนนั้น เขาจะมีความรู้สึกผูกพัน (Attachment) ต่อกิจกรรมด้านการศึกษาลดลง ทำให้ลดความสนใจต่อการศึกษา ดังนั้นจึงมีอิสระหรือถูกปลดปล่อยให้มีโอกาสกระทำได้ (Hirschi, 1969 : 120-124)

เฮอร์ชี่ (Hirschi, 1969 :132,123) พบว่าเด็กที่ไม่ชอบโรงเรียนหรือปฏิเสธกฎเกณฑ์ของโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะประพฤติดได้ง่าย และพบว่าเด็กนักเรียนชายที่ไม่ค่อยสนใจต่อความคิดของครูที่คิดเกี่ยวกับตัวเขา เด็กนักเรียนคนนั้นก็มีโอกาสที่จะกระทำผิดได้มากกว่า

ความรู้สึกผูกพันต่อเพื่อน (Attachment to Peers) เฮอร์ชี่ (Hirschi) ตั้งสมมติฐานว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนมักจะกระทำความผิดน้อย (Matsueda, 1982 : 490) เฮอร์ชี่ (Hirschi) ได้ทำการศึกษาเพื่อพิสูจน์สมมติฐานดังกล่าว และผลการศึกษาพบว่า ทั้งความรู้สึกผูกพันที่มีต่อบิดามารดา และความรู้สึกผูกพันที่มีต่อเพื่อนจะมีความสัมพันธ์ในทางกลับกันกับการกระทำผิด (Krohn and massey, 1980 : 530) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาพบว่า เด็กที่มีความรู้สึกผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเพื่อนมาก ๆ จะมีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำ (Glaser, 1974 : 93)

โดยเฮอร์ชี่ (ชนพัทธน์ หาพิพัฒน์, 2539 : 25 ; อ้างอิงจาก Hirschi, 1976) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมที่แคลิฟอร์เนีย จำนวน 4,000 คน ผลจากการศึกษาได้สนับสนุนแนวคิดของตนเอง โดยพบว่า ความผูกพันกับสังคม การเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับและความไม่เชื่อในกฎระเบียบของสังคมสามารถอธิบายสาเหตุของการกระทำผิดและสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด

ลิสกา และรีด (Liska and Reed, 1985:557) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 9-12 ผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมของการกระทำผิดนั้นคือ ถ้าเด็กวัยรุ่นมีความผูกพันต่อโรงเรียนน้อยลง ก็มีความโน้มเอียงที่จะทำผิดมากขึ้น

เมสซีย์ และครอนส์ (Messey and Krohn, 1986:129) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกผูกพันมีอิทธิพลโดยตรงต่อการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น

มาร์คอส, บาร์ และจอห์นสัน (Marcos, Bahr and Johnson, 1986: 158) ทำการทดสอบทฤษฎีความผูกพันและการสมาคมที่แตกต่างกันในการอธิบายการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นโดยทำการศึกษานักเรียน

มัธยมในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการที่เด็กวัยรุ่นในวัยหรือหลังเสด็จ

คัลฮูนและคณะ (Calhoun and others, 2001:134) พบว่าพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่ดี มีส่วนส่งเสริมทำให้เด็กนักเรียนรู้สึกว้าประสมการณ์โรงเรียนไม่ให้ออกาสในการนำความรู้ไปใช้ในครอบครัวและชุมชน และไม่ช่วยเหลือแก้ไขเด็กที่มีผลการเรียนไม่ดีและต้องออกจากโรงเรียนกลางคันในระดับมัธยมศึกษา

4.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ

เฮิร์ชชี (Hirschi, 1969 : 187) กล่าวว่า ความเกี่ยวข้อง (Involvement) กับกิจกรรมที่สังคมยอมรับนี้เป็นเรื่องของการทำงาน และพลังงานทั้งหมดไปกับกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และสมมติฐานเบื้องต้นที่เกี่ยวกับความเกี่ยวข้อง (Involvement) ก็คือ ถ้าบุคคลหมกมุ่นทุ่มเทอยู่กับการกระทำที่ดี หรือ การกระทำต่าง ๆ อันเป็นไปตามระเบียบ และบรรทัดฐานของสังคมแล้ว เขาก็จะไม่ใช้เวลาหรือโอกาสที่จะไปกระทำผิด หรือ แม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย (Hirschi, 1969 : 188) ซูเทอร์แลนด์ (Sutherland) เองก็มีแนวคิดไปในทางเดียวกัน โดยเขาเสนอว่าพฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่ดีสังคมยอมรับจะกินเวลาของบุคคลให้หมดไป ซึ่งก็เท่ากับเป็นการป้องกันไม่ใหบุคคลมีเวลาไปคบหา หรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด (Matsueda, 1982)

เฮิร์ชชี (Hirschi, 1969 : 187) กล่าวว่า คนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในโรงเรียน บ้าน หรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่นๆ เท่ากับเป็นการป้องกันการกระทำผิด

สำหรับการกระทำผิดของวัยรุ่นแล้ว ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับก็คือ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือกิจกรรมในเรื่องทางวิชาการ เช่น การทำการบ้าน และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เช่น การเล่นกีฬา การเข้ากลุ่ม หรือชมรมต่างๆ เฮิร์ชชี (Hirschi) มองว่าการที่ไม่เกี่ยวข้องของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน โดยใช้เวลาทำการบ้าน (จำนวนชั่วโมงต่อวันที่ใช้กับการทำการบ้าน) เป็นตัววัดนั้นเป็นเพียงการวัดในด้านวิชาการเท่านั้น ยังมีกิจกรรมของโรงเรียนที่ไม่ใช่ทางวิชาการอีกด้วยและเพื่อจะวัดความเกี่ยวข้องในด้านนี้ เฮิร์ชชี (Hirschi) ได้สร้างคำถามเพื่อวัดการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การเล่นกีฬา การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น และเขาก็ศึกษาพบว่าถ้านักเรียนได้เข้าไปมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทั้ง 2 มาก ก็มีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำ นั่นคือกิจกรรมทั้ง 2 ด้านมีสหสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด (Hindelang, 1973 : 481)

ฮินเดลแลง (Hindelang, 1973 : 481) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ในการใช้เวลาว่างกับการกระทำผิด พบว่า วัยรุ่นที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของโรงเรียน ทั้งกิจกรรมทางวิชาการ และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการจะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด

ไม (Mel, 1991: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยของการกระทำผิดของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นโคลัมเบียที่กระทำผิด ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมในการใช้เวลาไม่ถูกต้อง ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มสุราและการมีประสบการณ์การเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

ภาวิณี อยู่ประเสริฐ (2540 : 118) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,050 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และแบบสำรวจพฤติกรรมนักเรียนที่โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การใช้เวลาว่างของเด็กนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ

การใช้สารเสพติดของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมักจะจับกลุ่มเพื่อนไปเดินเล่นตามศูนย์การค้า และเที่ยวตามแหล่งบันเทิง

กล่าวได้ว่า สาเหตุหนึ่งของการกระทำผิดของวัยรุ่นอันได้แก่การใช้ยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มาจากส่วนหนึ่งคือ การใช้เวลาร่วมและการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับของวัยรุ่น

4.7 ความไม่เชื่อในกฎระเบียบ

ความหมายของความไม่เชื่อในกฎระเบียบและบรรทัดฐานของสังคม

ทริโอ (Thio, 1988 : 46) กล่าวว่า ความไม่เชื่อในกฎระเบียบและบรรทัดฐานของสังคม หมายถึง ความเชื่อในความถูกต้องเชิงศีลธรรมของกฎระเบียบที่มีอยู่ในสังคม สำหรับบุคคลที่มีความเชื่อในความถูกต้องของกฎ และบรรทัดฐานที่มีอยู่ในสังคมที่แข็งแกร่งแล้ว เขาย่อมเชื่อกฎของสังคม และคนที่อายุน้อยจะแสดงความเชื่อผ่านเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือการมีทัศนคติที่ดีต่อกฎระเบียบทั่วไปและกฎหมายบ้านเมือง

มัทสึเอดา (Matsueda, 1982 : 490) มีข้อเสนอแนะว่า คนเรายังมีความเชื่อหรือเชื่อถือบรรทัดฐานของสังคมน้อยลงเท่าไร เขาก็ยังมีแนวโน้มที่จะละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมหรือมีการกระทำผิดมากขึ้นเท่านั้น

กล่าวโดยสรุปความเชื่อ (Belief) ถือเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความผูกพันต่อสังคม ความเชื่อเป็นเรื่องของความเชื่อถือ ยอมรับ บรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นอย่างสังคม เขาจะเป็นอิสระจากความผูกพันที่มีต่อสังคม ทำให้มีโอกาสกระทำผิดได้

บุญวรรณ ประมวลรัฐการ (2532 : 48) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องตัวแบบสมมูลฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิควิถีวิเคราะห์ (path analysis) คือการวิเคราะห์โดยรวมประเภทของยาเสพติด และแยกประเภทของยาเสพติด ผลจากการศึกษาพบว่า ความเชื่อในความถูกต้องของบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคมมีผลกระทบโดยตรงต่อการใช้สิ่งเสพติด

ชนพันธ์ หาดิพนธ์ (2539 : 104-105) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาของนักศึกษากรณีศึกษานักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 1,693 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยา คือ ความเชื่อในบรรทัดฐาน และกฎเกณฑ์ของสังคม

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าความไม่เชื่อในกฎระเบียบของสังคมเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของนักเรียน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านบุคลิกภาพ

บรูค และคณะ (Brook, et. al., 1990) ได้ศึกษาบทบาทของบุคลิกภาพซึ่งมีผลต่อการใช้สารเสพติดในวัยรุ่นและได้ให้ข้อคิดเห็นว่าบุคลิกภาพมีผลต่อการนำไปสู่การใช้ยา ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ผลโดยตรงคือ เด็กจะเลือกสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคลิกของตนเอง ซึ่งสิ่งแวดล้อมนั้นอาจเอื้อต่อการใช้ยาเสพติด ผลโดยอ้อมคือบุคลิกภาพ เป็นตัวกำหนดการคัดเลือกคบเพื่อน ผู้ซึ่งอาจนำไปสู่การใช้ยาในวัยรุ่น

งานวิจัยในประเทศไทยหลายเรื่อง ที่สอบถามสาเหตุของการใช้สารเสพติดเป็นครั้งแรกพบว่าผู้ตอบให้สาเหตุมาจากกรรไกรของ เช่น สำนักวิจัย สถาบันสันติพัฒนาบริหารศาสตร์ (2530) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ติดยาอายุ 15-40 ปี จำนวน 1,033 คน พบว่า เหตุจูงใจที่ทำให้ใช้ยาเสพติดครั้งแรกคือ ความอยากลอง รongลมมือ เพื่อนหรือ ถูกชักชวนผู้อื่นและมีเรื่องกลุ่มใจในปัญหาชีวิต ในปีย่เดียวกัน กรมราชทัณฑ์และสำนักงาน

ป.ป.ส. (2530) ศึกษาภาวะการเสพยาเสพติดของผู้ต้องขังในเดือนจำกลาง กรมราชทัณฑ์ส่วนภูมิภาคจำนวน 14,208 คนพบว่า เริ่มใช้สารเสพติดเมื่ออายุระหว่าง 16-20 ปีและสาเหตุของการเริ่มใช้คือ อยากรู้ อยากลอง

อาร์เน็ตท์ (Arnett, J. 1992; Heino, A. and others, 1996) พบว่า บุคลิกภาพที่เรียกว่า บุคลิกภาพแบบค้นหา (Sensational Seeking) เป็นลักษณะของบุคคลที่ต้องการความแปลกใหม่ซึ่งพบมากในวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะมีค่าสูงสุดเมื่ออายุ 16 ปีและจะลดลงเมื่ออายุมากขึ้น บุคลิกภาพแบบนี้ย่อมที่จะเสี่ยงทั้งทางร่างกายและสังคมเพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์นั้น ๆ มีงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยพบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการใช้ยาเสพติด (Satinder and Blanck, 1984, Pengrim, C., and others, 1999; คุชกรีย์ โยเฮลา และคณะ, 2540)

วิลส์ (Wills, T., and others, 2000) พบว่า บุคลิกภาพแบบท้าทายนี้ มีความสัมพันธ์กับความหุนหันพลันแล่น (Impulsiveness) ขาดการควบคุมตนเอง (Poor Self-control) และทักษะทางสังคมต่ำ (Poor Socialization) นอกจากนี้ เบลชแมน และคณะ (Blechman, and others, 1985) ได้พบว่า การขาดทักษะทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจโดยพบว่า เด็กเหล่านี้ขาดทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Poor Interpersonal Skills) ขาดวิธีการจัดการกับความโกรธและความเครียด (Poor Anger Management and Poor Stress Skills) และขาดทักษะการตัดสินใจ (Poor Decision Making Skills) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดิชันและคณะ (Dishion, and other, 1994) โดยดิชัน ได้เสนอแนะไว้ว่า การขาดความสามารถทางสังคมอาจเกิดได้หลายสาเหตุทั้งจากการมีปัญหาด้านการเรียนรู้ สมาธิสั้น และมีสถานการณ์ทางสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่เป็นปัญหาที่บ้านทั้งเรื่องของความรุนแรง การใช้ยา และความไม่สงบอื่น ๆ ภายในบ้าน

6. งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับยาเสพติด

สุธีรา วิสารทพงศ์ (2531) ศึกษาเรื่อง ผลของการเครียดและแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อผู้ติดยาเสพติด ศึกษาในผู้ที่ติดยาเสพติดซึ่งถูกควบคุมความประพฤติ จำนวน 100 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ติดยาเสพติดมีความเครียดที่เกิดจากการเผชิญเหตุการณ์วิกฤตในชีวิตด้านครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ เหตุการณ์ที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกัน บิดามารดามาสุราหรือเล่นการพนัน บิดามารดาเลิกร้างกัน เหตุการณ์วิกฤตด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ เหตุการณ์ที่สภาพแวดล้อมเป็นแหล่งมั่วสุม เป็นแหล่งจำหน่ายยาเสพติด และสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนแออัด เหตุการณ์วิกฤตด้านสุขภาพอนามัย ได้แก่ เหตุการณ์สมาชิกในครอบครัวเป็นโรคจิต โรคประสาทติดยาเสพติด และเหตุการณ์วิกฤตด้านการงาน ได้แก่ การว่างงาน และเหตุการณ์วิกฤตด้านเศรษฐกิจ คือ เหตุการณ์ที่ฐานะทางครอบครัวเปลี่ยนแปลงโดยยากจนลง

วราวุธ ภูริสินธิ์ (2531) ศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดในวัยรุ่น ศึกษากรณีเชิงใหม่ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มวัยรุ่นที่ติดยา จำนวน 76 คน และวัยรุ่นซึ่งไม่ติดยาเสพติด จำนวน 76 คน พบว่า กลุ่มที่ติดยาเสพติด พบว่า กลุ่มที่ติดยาเสพติดมีสภาพครอบครัวที่แตกแยก ร้อยละ 35.5 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการติดยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่า กลุ่มที่ติดยาเสพติดมีผู้ปกครองที่ใช้การลงโทษด้วยการดูดาจนกลั้มมาก คิดเป็นร้อยละ 27.60 บิดามารดาทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง ร้อยละ 47.60 ทะเลาะและด่ากันทุกวันหรือบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 23.80 และพบว่า มีเพื่อนที่ใช้ยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 89.50 และสาเหตุของการใช้ยาเสพติดมาจากเพื่อนชวน คิดเป็นร้อยละ 30.30

โสภา ชูพิกุลชัย ชีปิลมันน์ และคนอื่นๆ (2533 : 12-21) ศึกษาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนผ่านชุมชนแออัด : ศึกษาเฉพาะกรณีในกรุงเทพมหานครที่ระบุว่ามีการติดยาเสพติดมาก

ที่สุด 6 เขต แบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่ติดยาเสพติดในชุมชนแออัด กลุ่มที่สองเป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติดจากหน่วยงานต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย การศึกษาดำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอายุเฉลี่ย 16 ปี อาศัยอยู่ในย่านชุมชนแออัดกับบิดามารดา บิดามารดามีรายได้เฉลี่ย 5,653 บาท/เดือน การศึกษาดำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เด็กและเยาวชนเมื่อมีปัญหาปรึกษาบิดามารดา ปัญหาที่เผชิญเป็นปัญหาครอบครัวและปัญหาส่วนตัว ส่วนใหญ่จะใช้บุหรี่ สารเสพติดหลายชนิดรวมกันและใช้สารระเหยเป็นเครื่องมือคลายความเครียด เมื่อเผชิญปัญหาเริ่มใช้สารเสพติดอายุ 11-14 ปี ในครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่มีใครเคยใช้สารเสพติด มีเพื่อนส่วนใหญ่ใช้สารเสพติดและเป็นผู้ชักจูงเป็นครั้งแรก เด็กยอมรับว่ามีความอยากทดลอง มีความรู้สึกที่กำลังทำผิด และร้อยละ 82.3 ยอมรับว่าเกิดความรู้สึกมีแรงเมื่อใช้สารเสพติดครั้งแรก ร้อยละ 30.6 บอกว่าหายกลุ่ม เกิดความสบายใจขึ้น ความรู้สึกต่อสารเสพติดหลังจากที่เคยใช้ไปแล้วส่วนใหญ่บอกว่ารู้สึกเฉยๆ จะใช้อีกก็ได้ไม่ใช้ก็ได้ และมีจำนวนไม่น้อยตอบว่าอยากตอบสนองคนที่มีความต้องการเมื่อเห็นผู้อื่นกำลังใช้อยู่และรู้สึกสบายใจเหมือนคนอื่น ด้านความรู้สึกของบิดามารดาเมื่อเด็กและเยาวชนใช้สารเสพติดนั้นจะมีความรู้สึกโกรธ ตูต่า ว่า ลงโทษ เขียนติและตักเตือนแต่จำนวนร้อยละ 7.0 ที่บิดามารดาไม่สนใจเลย แหล่งแพร่ระบาดที่สำคัญของสารระเหย คือ ย่านชุมชนแออัด เด็กและเยาวชนยังบอกว่าจะออกจากแหล่งชุมชนแออัดแล้วยังมีโรงเรียน และตามศูนย์การค้า ส่วนกลุ่มผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติดให้ข้อมูลว่า บ้านเพื่อนที่ไม่มีผู้ปกครอง ได้สะพานลอย ตัวมอเตอร์ไซด์ และตามใต้ถุนแฟลต ยังเป็นแหล่งแพร่ระบาดของสารระเหยอีก วิธีการแพร่ระบาดของสารเสพติดลำดับแรก คือ การถูกชักชวนจากเพื่อนฝูงหรือผู้ที่ใกล้ชิดและตามด้วยความอยากรู้อยากเห็น การถูกหลอกให้หลงเชื่อตามลำดับ และในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนใช้สารเสพติดทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่าเห็นเพื่อนทำและทำตามเพื่อน เพื่อให้เข้ากับเพื่อนได้ และความสุขจากความเพลิดเพลินที่ได้รับหลังจากการเสพ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 384-393) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทย โดยทำการศึกษาในนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้สารเสพติด ซึ่งกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาสายสามัญและในระดับอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1,102 คน จากทุกภาคในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าบิดามารดาของนักเรียนที่ใช้สารเสพติดโดยเฉลี่ยจบชั้นสูงสุดระดับประถมศึกษา อาชีพบิดามารดาส่วนใหญ่รับราชการและค้าขาย รายได้ของครอบครัวเท่ากับหรือต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนมีร้อยละ 34.12 รายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาทต่อเดือนร้อยละ 33.48 พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวพบว่า บิดามารดา ญาติพี่น้อง และผู้ปกครองกว่าครึ่งดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีทะเลาะกันบ้าง ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มากกว่าครึ่งอาศัยอยู่ในเขตเมืองและสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยมีศูนย์การค้าอยู่ในละแวกบ้าน ในส่วนตัวของนักเรียนเองเคยแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนตั้งแต่ติดจนถึงปัจจุบัน เช่น มาสาย หนีโรงเรียน ขาดเรียน เล่นการพนัน ก่อการทะเลาะวิวาท แต่งกายผิดระเบียบ คะแนนผลการเรียนอยู่ระหว่าง 1.00-2.00 โดยเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่ามีความรู้ความเข้าใจว่าสารเสพติดที่ติดง่ายและมีพิษร้ายแรงที่สุด คือเฮโรอีน ในทัศนะของนักเรียนมีความคิดว่า บุคคลที่ใช้สารเสพติดครั้งแรก รองลงมาคือตัวนักเรียนเอง สำหรับเหตุผลของบุคคลที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติดทั้งๆ ที่รู้ว่าไม่เหมาะสมก็คือ ความอยากรู้อยากทดลอง มีปัญหาครอบครัว เพื่อน นักเรียนมีเพื่อนในชั้นที่ใช้สารเสพติด นักเรียนมีความเข้าใจว่า ถ้าสารระเหยแล้วจะเลิกได้เมื่อต้องการสำหรับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลิกเสพ คือ บิดามารดา นักเรียนสามารถซื้อสารระเหยได้จากร้านค้า ร้านซ่อมจักรยานและร้านขายวัตถุ

วิชา ด้านตำรวจ และคนอื่น ๆ (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาความรู้และทัศนคติการเสพยาเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนที่ต้องคดีสารเสพติดและคดีอื่น ๆ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางจำนวน 687 ราย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 8-24 ปี ร้อยละ 80 เป็นผู้ที่มีงานทำ บางส่วนหารายได้พิเศษจากการลักขโมยหรือขายยาเสพติด ก่อนถูกจับ ร้อยละ 16 กำลังศึกษาอยู่ ครึ่งหนึ่งเป็นเด็กต่างจังหวัด ร้อยละ 22 อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ร้อยละ 40 รายงานว่าอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 23 รายงานว่าพ่อแม่แยกทะเลาะกันในช่วง 1 เดือนก่อนถูกจับ ร้อยละ 60 รายงานว่าพ่อติดยาเป็นประจำ ร้อยละ 26 รายงานว่าคนในครอบครัวเคยต้องโทษ ส่วนมากกลุ่มตัวอย่างจะเริ่มจากสารที่หาง่ายในสังคม เช่น สารระเหย ไปจนถึงสารชนิดที่ร้ายแรงและหาง่ายในกลุ่มผู้เสพยา เช่น เฮโรอีน ชนิดที่นิยมใช้ คือ สารระเหยและกัญชา อายุที่เริ่มใช้ยาอยู่ระหว่าง 14-16 ปี สาเหตุหลักคืออยากทดลอง ผู้ที่เคยใช้มากกว่าร้อยละ 85 ไม่เคยรักษาเพื่อหยุดใช้สารเสพติด ส่วนใหญ่รายงานว่าการเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะทำให้เสียสุขภาพร่างกายและจิตใจ กลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 เคยติดยา ประมาทครั้งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีประสบการณ์ติดยาก่อนใช้สารเสพติดอย่างน้อย 1 ปี และ 1 ใน 3 ใช้ในช่วงอายุเดียวกัน

ศรัทธา เจียรวันชัย (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษา บทบาทของครอบครัวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดของยาเสพติดในเด็กและเยาวชน เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารรายงานบทบาทของครอบครัว พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังเป็นกลุ่มที่เริ่มใช้ยาเสพติด (Drug User) เท่านั้น ยังไม่ใช้ในกลุ่มที่ติดยาเสพติดอย่างรุนแรง (Drug Addict) แต่มีแนวโน้มของการแพร่ระบาดอย่างรุนแรงในกลุ่มดังกล่าวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในละแวกของชุมชนแออัดทั้งในกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่ๆ ซึ่งจะพบว่าผู้ติดยาเสพติดเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-16 ปี มีการศึกษาต่ำภูมิหลังของครอบครัวนั้นส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา แต่เป็นครอบครัวที่มีปัญหา คือ บิดามารดาไม่เข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูบุตร และไม่ได้ใช้เวลาและความสนใจกับบุตรเท่าที่ควร มีสมาชิกในครอบครัวที่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีโดยการใช้อยาเสพติดอยู่ก่อน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพี่ชาย รองลงมาเป็นบิดา โดยเสพยาเฮโรอีนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นสารระเหย กัญชา นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติเลวร้ายและคลุกคลีด้วยการทำกิจกรรมร่วมกันก็จะถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดี

ธนพัฒน์ หาพิพัฒน์ (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาสูบของนักศึกษา : กรณีนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม และวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งหมด 47 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งหมด 1,824 คน พบว่าปัจจัยภูมิหลังที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาสูบของนักศึกษา พบว่า ในส่วนของเพศ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะใช้ยาสูบมากกว่านักศึกษาหญิง คือ นักศึกษาชายที่ใช้ยาสูบ มีสูงถึงประมาณร้อยละ 16 ขณะที่นักศึกษาหญิงมีเพียงร้อยละ 4 นอกจากนี้ปัจจัยที่พบว่ามีแนวโน้มจะมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาสูบของนักศึกษา ประกอบด้วย ผลการเรียน (นักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับไม่ดีใช้ยาสูบประมาณร้อยละ 20 ส่วนกลุ่มที่มีผลการเรียนดีใช้ยาสูบเพียงร้อยละ 5) รายได้ประจำของนักศึกษา (ในกลุ่มที่มีรายได้สูง คือ สูงกว่า 3,000 บาท มีสัดส่วนผู้ใช้ยาสูบประมาณร้อยละ 29 ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ คือ ไม่เกิน 1,000 บาท มีสัดส่วนของผู้ใช้ยาสูบเพียงร้อยละ 12) และสถานภาพสมรสของบิดามารดา (กลุ่มนักศึกษาที่มีครอบครัวแตกแยกหรือไม่สมบูรณ์มีสัดส่วนผู้ใช้ยาสูบประมาณร้อยละ 18 ส่วนกลุ่มผู้ที่มีครอบครัวที่สมบูรณ์มีผู้ใช้ยาสูบเพียงร้อยละ 12) ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาสูบของนักศึกษา ก็คือ ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อยาสูบ พบว่า ในกลุ่มผู้ที่ไม่เคยใช้ยาสูบส่วนใหญ่มองภาพยาสูบในฐานะของสิ่งที่มีโทษ ในทางตรงข้ามกลุ่มที่ใช้ยาสูบในปัจจุบันส่วนใหญ่มองภาพยาสูบในฐานะของสิ่งที่มีแต่ประโยชน์

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาฆ่าของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การสมาคมกับเพื่อนที่ใช้ยาฆ่า ความรู้สึกผูกพันกับสถาบัน และครูอาจารย์ ความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคม ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ และความแน่นอนในการลงโทษ ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 พบว่า การสมาคมกับเพื่อนที่ใช้ยาฆ่ามีขนาดความสัมพันธ์สูงที่สุดส่วนตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์ต่ำที่สุด ได้แก่ ความรู้สึกผูกพันกับสถาบันและครูอาจารย์

วินัย ธรรมสัการ และคนอื่นๆ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของผู้ป่วยในศูนย์รักษาเสพติดภาคใต้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นเพศชายทั้งหมดจำนวน 30 คน ส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ระหว่างวัยเรียน คือ 23 ปี ลงมา ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร (ปวช.,ปวส.) ภูมิหลังด้านครอบครัวส่วนใหญ่บิดาเสียชีวิต หรือบิดามารดาแยกทางกัน ฐานทางการเงินของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่อาจเป็นสาเหตุของการเสพสารเสพติด คือ สาเหตุจากครอบครัว พบว่า เป็นครอบครัวที่มีปัญหาด้านการอบรมเลี้ยงดูลูก หรือมีปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ซึ่งปัญหาด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวนี้ เกิดขึ้นในช่วงที่กลุ่มตัวอย่างอยู่ในวัยเด็ก หรือในช่วงที่จำความได้จนถึงชั้นประถมศึกษา 15 ราย หรือร้อยละ 50 เกิดในช่วงวัยเรียนชั้นมัธยมศึกษา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 18 ราย หรือร้อยละ 60 ลักษณะปัญหาที่พบมาก ได้แก่ การที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน อันเนื่องมาจากเสียชีวิต แยกทางกัน หรือแยกกันอยู่เนื่องจากการประกอบอาชีพ และหน้าที่การงาน นอกจากนี้ปัญหาการทะเลาะวิวาทกันในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดื่มสุรา การเล่นการพนัน ปัญหาการรู้สึกว่าเป็นมารดาารักลูกไม่เท่ากัน หรือมีปัญหาการเลี้ยงลูกด้วยการตามใจมากเกินไป และสาเหตุสำคัญอีกประการ ได้แก่ การที่มีบุคคลในครอบครัว เช่น พ่อ ที่ โหน่ง และญาติเสพยาเสพติด สาเหตุจากเพื่อน พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 ราย หรือร้อยละ 87 บอกว่า เสพยาครั้งแรกเพราะเพื่อนชวน สาเหตุจากตนเอง พบว่าสาเหตุของการทดลองเสพครั้งแรกพบว่ามีจำนวนถึง 26 ราย หรือร้อยละ 87 บอกว่าอยากลอง มีความทุกใจ เครียด คิดเรื่องบ่อย ความเหงา ว้าเหวและไม่มีใครดูแล เพื่อสร้างความกล้า และเห็นว่าเป็นเรื่องเท่

สำเนา มากแบบ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและการปฏิบัติของครอบครัวกับลักษณะการเสพยาน้ำของวัยรุ่นที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลราชบุรี พบว่า

1. บิดามารดาของวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดส่วนมากจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว รายได้ครอบครัวพอกินพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง
2. การปฏิบัติของครอบครัวต่อวันรุ่นที่ติดเสพยาเสพติดอยู่ในระดับเหมาะสมมาก
3. วัยรุ่นที่เสพยาบ้าส่วนใหญเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 16-18 ปี เป็นจำนวนสูงสุด ลักษณะการเสพยาบ้าพบสูงสุดคือเสพทุกวัน วันละ 1 ครั้ง ค่าใช้จ่ายในการเสพยาบ้าวันละ 100-200 บาทและส่วนใหญ่เสพโดยวิธีการสูดควันระเหย
4. การปฏิบัติโดยภาพรวม ด้านการตอบสนองความต้องการทางชีวภาพ ด้านการคงไว้ซึ่งการสื่อสาร และสัมพันธภาพภายในครอบครัว และด้านการอบรมบ่มพาที่เหมาะสมในสังคม มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเสพยาน้ำของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา ลักษณะครอบครัว รายได้ของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเสพยาน้ำของวัยรุ่น

ดังที่กล่าวไว้ในข้างต้นแล้วว่า แม้ว่าจะมีผู้พยายามค้นหาสาเหตุของการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชน และมีการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎีไว้ต่าง ๆ หลากหลายแนวความคิดด้วยกัน แต่ยังไม่มียุทธวิธีที่สามารถอธิบายสาเหตุที่แท้จริงของการติดยาเสพติดได้ครอบคลุมในทุกบริบท ซึ่งสรุปเป็นบริบทเด่น ๆ ได้สามบริบทคือ บริบทครอบครัว บริบทกลุ่มเพื่อน และบริบททางด้านบุคลิกภาพ เพื่อจะบ่งชี้ถึงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้างานวิจัยทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณ งานวิจัยนี้ มุ่งวิเคราะห์ปัจจัยการเสพยาบ้าของเยาวชนไทยว่าเป็นไปตามแบบจำลองการใช้ยาเสพติดของต่างประเทศหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไข รวมทั้งการให้คำปรึกษาแก่เด็กและเยาวชนไทย ซึ่งจะได้นำถึงวิธีการศึกษาและผลการศึกษาที่ได้ในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เนื่องจาก งานวิจัยนี้แยกการศึกษาเป็นสองส่วนใหญ่คือ การศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนั้น ตั้งแต่บทนี้และบทต่อไป จะแบ่งประเด็นพิจารณาโดยอาศัยแนวทางทั้งสองแบบในการดำเนินการศึกษาโดยส่วนที่ 1 จะเป็นการดำเนินการวิจัยโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ และ ส่วนที่ 2 จะเป็นการดำเนินงานวิจัยโดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ส่วนที่ 1 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเชิงปริมาณ

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 1.3 เก็บรวบรวมข้อมูล
- 1.4 จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 กำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้า จากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง รวม 5 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุดา บ้านมุติตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี จำนวน 1,500 คน และ กลุ่มที่สองเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลในระดับมัธยมศึกษา 3 โรงเรียนที่อยู่ในชุมชนแออัดและไม่เคยเสพยาบ้า จำนวนประมาณ 1,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง จากประชากรกลุ่มแรก เป็นเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้า จากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง รวม 5 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุดา บ้านมุติตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี ที่มีประวัติการเสพยาบ้า โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางยามาเน (Yamane, 1967) ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 96 ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 441 คน เมื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ได้จำนวนสมบูรณ์เหลือ 403 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างจากประชากรกลุ่มที่สองเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลในชุมชนแออัดระดับมัธยมศึกษาที่ไม่เคยเสพยาบ้า ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 441 คน เมื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เหลือจำนวน 391 ฉบับ

ตาราง 2 แสดงรายชื่อสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และจำนวนเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง	จำนวนเด็กและเยาวชน (คน)
1	กองแรกรับ (บ้านเมตตา)	76
2	สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านกุฎนา)	151
3	สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นเล็ก (บ้านมุขิตา)	54
4	สถานกักและอบรมเด็กและเยาวชนชายรุ่นใหญ่ (บ้านอุเบกขา)	60
5	สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง (บ้านปราณี)	63
	รวม	403

ตาราง แสดงรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
1	โรงเรียนปทุมคงคา	155
2	โรงเรียนมัธยมวัดสังฆพิทยา	138
3	โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ	102
	รวม	391

1.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามตัวแปรด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามตัวแปรด้านสังคม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามตัวแปรด้านบุคลิกภาพ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ประวัติการใช้ยาบ้า ปริมาณการใช้ยาบ้า วิธีการเสพยาบ้า เหตุผลที่ใช้ยาบ้า แหล่งที่สามารถหาซื้อยาบ้าได้ ชนิดของยาเสพติดที่ใช้ และระยะเวลาที่ใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามตัวแปรด้านครอบครัว มีตัวแปรย่อยคือ ความขัดแย้งในครอบครัว การมีส่วนร่วมในครอบครัว การควบคุมของบิดามารดา การคบเพื่อนเกเร

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

- 1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมทั้งนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 1.2 สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และความมุ่งหมายของการวิจัย
- 1.3 นำแบบสอบถาม ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และความมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 1.4 นำแบบสอบถามที่ใช้ไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง 5 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมุขิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนจันทร์พูนปัญญา ที่ไม่เสพยาบ้า จำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดมาถึงต่ำสุดแล้วหาคะแนน 27 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้คะแนนสูง และ 27 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้คะแนนต่ำ มาหาค่าเฉลี่ยรายข้อแล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามโดยทำเช่นเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม นอกจากนี้ยังตรวจสอบความเที่ยงตรงภายใน (Internal consistency) โดยวิเคราะห์หาค่า Item-total correlation และข้อไหนที่มีค่า Correlation coefficient Item-if deleted สูงกว่าค่า α -coefficient โดยรวม จะตัดข้อนั้นทิ้ง เมื่อพิจารณา ค่า Internal coefficient ของทั้งกลุ่มที่เสพยาบ้าและกลุ่มที่ไม่เสพยาบ้าแล้วได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพของทั้งสองกลุ่มตามที่ระบุไว้
- 1.5 นำแบบสอบถามตัวแปรด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้
ความขัดแย้งในครอบครัว จำนวน 17 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7962
การมีส่วนร่วมในครอบครัว จำนวน 16 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7603
การควบคุมของบิดามารดา จำนวน 21 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8934
การคบเพื่อนเกเร จำนวน 12 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8481

ตัวอย่างแบบสอบถามความขัดแย้งในครอบครัว

คำชี้แจง

แบบสอบถามความรู้สึนึกคิด หรือการกระทำ ของท่าน ขอให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อทางด้านซ้ายมือ แล้วพิจารณาว่าในข้อคำถามที่ท่านมีความจริงกับท่านมากที่สุด จากนั้นขอให้เครื่องหมาย $\sqrt{}$ ลงในช่องขวามือ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยแต่ละคำตอบมีความหมายดังนี้

จริง หมายถึง ตรงกับความเป็จริงของท่าน

ไม่จริง หมายถึง ไม่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริง	ไม่จริง
0	ข้าพเจ้าทะเลาะกับพ่อแม่ด้วยสาเหตุเพียงเล็กน้อย.....		
00	ข้าพเจ้าได้เถียงกับพ่อแม่ในเรื่องการงานภายในบ้าน.....		
00	พ่อแม่ลงโทษข้าพเจ้าอย่างรุนแรง เมื่อท่านเกิดอารมณ์โมโห.....		

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเป็นจริง

ข้อคำถามเชิงบวก

ข้อคำถามเชิงลบ

จริง

คะแนน

คะแนน

ไม่จริง

1

0

0

1

ตัวอย่างแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในครอบครัว

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ต้องการทราบสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวของท่าน ขอให้ท่าน
 คำถามแต่ละข้อทางด้านซ้ายมือ แล้วพิจารณาว่าในข้อคำถามที่กำหนด เกิดขึ้นต่อตัวท่านมากน้อยเพียงใด
 จากนั้นขอให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ที่ตรงกับระดับความถี่ที่เกิดขึ้นกับท่าน โดยแต่ละคำ
 ตอบมีความหมายดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง เกิดขึ้นกับท่านเป็นประจำ
 บ่อยครั้ง หมายถึง เกิดขึ้นกับท่านบ่อยครั้ง
 บางครั้ง หมายถึง เกิดขึ้นกับท่านเป็นบางครั้ง
 น้อยครั้ง หมายถึง เกิดขึ้นกับท่านน้อยครั้ง
 ไม่เคย หมายถึง ไม่เคยเกิดขึ้นกับท่านเลย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความถี่				
		เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
0	สมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้ารับประทานอาหารร่วมกัน.....					
00	การแสดงความคิดเห็นของข้าพเจ้า ไม่ได้รับการยอมรับจากสมาชิกในครอบครัว.....					

เกณฑ์การให้คะแนนระดับความถี่ข้อคำถามเชิงบวกข้อคำถามเชิงลบ

	<u>คะแนน</u>	<u>คะแนน</u>
เป็นประจำ	5	1
บ่อย	4	2
บางครั้ง	3	3
น้อยครั้ง	2	4
ไม่เคยเลย	1	5

ตัวอย่างแบบสอบถามการควบคุมดูแลของบิดามารดาคำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ต้องการทราบถึงการควบคุมดูแลของบิดามารดา ขอให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อทางด้านซ้ายมือ แล้วพิจารณาว่าในข้อคำถามที่กำหนดว่ามีความเป็นจริงตรงกับตัวท่านมากน้อยเพียงใด จากนั้นขอให้กากบาทเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องขวามือ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแต่ละคำตอบมีความหมายดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ไม่ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ไม่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเลย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริงมากที่สุด	จริงมาก	ไม่แน่ใจ	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
0	เมื่อข้าพเจ้าออกไปเที่ยวนอกบ้าน พ่อแม่จะไม่ซักถาม.....					
00	พ่อแม่เรียกข้าพเจ้ามาซักถาม เมื่อข้าพเจ้าให้เงินมากกว่าปกติ.....					

เกณฑ์การให้คะแนนระดับความเป็นจริงข้อคำถามเชิงบวกข้อคำถามเชิงลบ

	<u>คะแนน</u>	<u>คะแนน</u>
จริงที่สุด	5	1

จริงมาก	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
จริงน้อย	2	4
ไม่จริงเลย	1	5

ตัวอย่างแบบสอบถามการคบเพื่อนเกเร

คำชี้แจง

แบบสอบถามการคบเพื่อนของท่าน ขอให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อทางด้านซ้ายมือ แล้วพิจารณาว่าในข้อคำถามที่กำหนดมีความจริงกับท่านมากเพียงใด จากนั้นขอให้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยแต่ละคำตอบมีความหมายดังนี้

จริง	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่าน
ไม่จริง	หมายถึง	ไม่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริง	ไม่จริง
0	ข้าพเจ้าไม่คบเพื่อนที่เสพยาเสพติด.....		
00	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนที่เสพยาบ้า.....		
00	ข้าพเจ้าคบเพื่อนที่ตั้งใจเรียน.....		

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความเป็นจริง

ข้อคำถามเชิงบวก

ข้อคำถามเชิงลบ

จริง

คะแนน

1

คะแนน

0

ไม่จริง

0

1

ตอนที่ 3 แบบสอบถามตัวแปรด้านสังคม ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ความผูกพันกับสังคม การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในกฎระเบียบ

แบบสอบถามตัวแปรทางสังคมที่มีต่อการเสพยาบ้า

มีตัวแปรร้อยคือ ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ความผูกพันกับสังคม การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในกฎระเบียบ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด **โปรดตอบทุกข้อ**

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	<u>ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า</u>				
0	การเสพยาบ้าทำให้สามารถเข้ากลุ่มเพื่อนได้.....				
	<u>โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า</u>				
0	ในละแวกบ้านของข้าพเจ้ามีการขายยาบ้า.....				
	<u>ความผูกพันกับสังคม</u>				
0	ข้าพเจ้าภูมิใจมากที่ได้เกิดเป็นลูกของบิดามารดา.....				
00	ข้าพเจ้าไม่กล้ากระทำความผิด เพราะเกรงว่าครูอาจารย์จะ ผิดหวัง.....				
	<u>การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ</u>				
0	ข้าพเจ้าทำการบินหรืองานที่อาจารย์มอบหมายด้วยตัวเอง.....				
00	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในการเล่นหรือดูกีฬาประเภทต่าง ๆ.....				
	<u>ความเชื่อในกฎระเบียบ</u>				
0	ข้าพเจ้าคิดว่าสังคมจะไม่มีปัญหาหากคนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง.....				
00	การศึกษาคือแนวทางที่นำไปสู่ความสำเร็จ.....				

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนตรงข้ามกับข้อความทางบวก ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมทั้งนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และความมุ่งหมายของการวิจัย

1.3 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และความมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง 5 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมุติดา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนจันทร์พูนปัญญาพิบูลย์ ที่ไม่เสพยาบ้า จำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดมาถึงต่ำสุดแล้วหาคะแนน 27 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้คะแนนสูง และ 27 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้คะแนนต่ำ มาหาค่าเฉลี่ยรายข้อแล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม โดยทำเช่นเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม นอกจากนี้ยังตรวจสอบความเที่ยงตรงภายใน (Internal consistency) โดยวิเคราะห์หาค่า Item-total correlation และข้อไหนที่มีค่า Correlation coefficient Item-if deleted สูงกว่าค่า α -coefficient โดยรวม จะตัดค่านั้นทิ้ง เมื่อพิจารณาค่า Internal coefficient ของทั้งกลุ่มที่เสพยาบ้าและกลุ่มที่ไม่เสพยาบ้าแล้วได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพของทั้งสองกลุ่มตามที่ระบุไว้

1.5 นำแบบสอบถามตัวแปรทางสังคมไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า จำนวน 25 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9084

โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า จำนวน 16 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6765

ความผูกพันกับสังคม จำนวน 35 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9057

การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ จำนวน 14 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8216 และ

ความเชื่อในกฎระเบียบ จำนวน 35 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8803

ตอนที่ 4 แบบสอบถามตัวแปรด้านบุคลิกภาพ

คือแบบสำรวจทักษะทางสังคม (social skills) ซึ่งมีตัวแปรย่อยคือ การแสดงออกทางอารมณ์ ด้านความไวในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การแสดงออกทางสังคม ความไวในการรับรู้ทางสังคม และการควบคุมทางสังคม

ขอให้ท่านเข้าใจว่าไม่มีข้อความใดถูกหรือผิด และกรุณาอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจก่อนลงมือทำ โดยคำตอบในกระดาษตอบที่แนบมาให้ และตอบให้ครบหมดทุกข้อคำถาม

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
	จริงมากที่สุด	จริงมาก	ไม่แน่ใจ	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
ข้อความทางบวก.....	5	4	3	2	1
ข้อความทางลบ.....	1	2	3	4	5

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามที่กำหนดแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
2. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง 5 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมุติดา บ้านอุบกษา และบ้านปราณี จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-8 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ที่ไม่เสพยาบ้า จำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดมาถึงต่ำสุดแล้วหาคะแนน 27 เปอร์เซนต์ ที่ได้คะแนนสูง และ 27 เปอร์เซนต์ ที่ได้คะแนนต่ำ มาหาค่าเฉลี่ยรายข้อแล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามโดยทำเช่นเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม นอกจากนี้ยังตรวจสอบความเที่ยงตรงภายใน (Internal consistency) โดยวิเคราะห์หาค่า Item-total correlation และข้อไหนที่มีค่า Correlation coefficient Item-if deleted สูงกว่าค่า α -coefficient โดยรวม จะตัดค่านั้นทิ้ง เมื่อพิจารณาว่า Internal coefficient ของทั้งกลุ่มที่เสพยาบ้า และกลุ่มที่ไม่เสพยาบ้าแล้วได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพของทั้งสองกลุ่มตามที่ระบุไว้
3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจที่กะขางสังคม

นำแบบสอบถามตัวแปรทางสังคมไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

การแสดงออกทางอารมณ์	จำนวน 8 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .2617
การแสดงออกทางสังคม	จำนวน 13 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5507
การควบคุมอารมณ์	จำนวน 8 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .4317
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น	จำนวน 12 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่น .6891
ความไวในการรับรู้ทางสังคม	จำนวน 10 ข้อ	ค่าความเชื่อมั่น .2532
ด้านการควบคุมทางสังคม	จำนวน 9	ค่าความเชื่อมั่น .3029

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัย ไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และโรงเรียนในชุมชนแออัดเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
2. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมด้วยผู้ช่วยวิจัย 3 ท่าน จากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และนักเรียนโรงเรียนในชุมชนแออัดที่ไม่เสพยาบ้า กรุงเทพมหานคร ภายใน วันที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2544
3. นำข้อมูลที่ได้อ่านวิเคราะห์

1.4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้นำมาดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ตรวจสอบ และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์
2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ตามแบบพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันมาจากโครงสร้างปัญหาเดียว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป LISREL 8.30 ตรวจสอบ โดยการทำ Path Analysis ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1
4. ค้นหาแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้า ทั้งสาเหตุด้านครอบครัว สังคม และบุคลิกภาพ โดยดูลำดับความสำคัญของตัวแปร และวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรโดยใช้ วิธี Logistic Regression

ส่วนที่ 2 วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 กำหนดแหล่งข้อมูล แหล่งข้อมูลเด็กและเยาวชนที่มีความผิดเกี่ยวกับยาบ้าที่อาศัยอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง รวม 5 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านภูติตา บ้านอุบะกษา และบ้านปราณี

2.2 กำหนดวิธีการหาข้อมูล

การหาข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ในลักษณะการบรรยายโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้ในการสอบถามแบบเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด ครบถ้วน และสมบูรณ์มากที่สุด โดยตั้งคำถามให้อธิบายถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และที่สำคัญจะต้องซักถามถึงเหตุผลที่ทำให้เด็กและเยาวชนเสพยาบ้าด้วย โดยมีขั้นตอนในการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

2.2.1 การสร้างสัมพันธภาพ เป็นการสร้างบรรยากาศในการพูดคุยให้เป็นกันเองระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความไว้วางใจที่จะให้ข้อมูลได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง โดยผู้วิจัยแนะนำตัวเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เป็นความลับ และนำผลการสัมภาษณ์ไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

2.2.2 การดำเนินการสัมภาษณ์

2.2.2.1 ผู้วิจัยยึดแนวในการสัมภาษณ์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดลึกซึ้ง เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย และยึดหลักในการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้การดำเนินการสัมภาษณ์เป็นไปด้วยความราบรื่น และประสบความสำเร็จ

2.2.2.2 ผู้วิจัยใช้เทคนิคเบื้องต้นในการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูล ได้แก่ การตั้งคำถาม การฟัง การเรียบ การสังเกต การให้กำลังใจ และการสรุปความ โดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษามาช่วยในการสัมภาษณ์ และใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสม ประกอบกับนำเสียงที่ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น ในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการบันทึกข้อมูล รายละเอียดต่าง ๆ ให้มากที่สุด โดยไม่ให้การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ไปรบกวนกระบวนการสัมภาษณ์

2.2.2.3 ผู้วิจัยสรุปข้อมูล ประเด็นที่สำคัญ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบและเรียบลสมบูรณ์ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกล่าวขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และถ้าเป็นการสัมภาษณ์ครั้งแรกก็จะมีการนัดหมายครั้งต่อไป

ประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ประเด็นเกี่ยวกับครอบครัว การปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความขัดแย้งและสาเหตุความขัดแย้งในครอบครัว การปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลบุตรของบิดามารดา การคบเพื่อน
2. ประเด็นทางด้านสังคมเกี่ยวกับบริบทสภาพแวดล้อมทางด้านสังคม โอกาสในการอยู่ใกล้ ยาน้ำ ความผูกพันกับสังคม การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในกฎระเบียบ
3. ประเด็นเกี่ยวกับทักษะทางสังคม การแสดงออกทางอารมณ์ ด้านความไวในการรับรู้ อารมณ์ของผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การแสดงออกทางสังคม ความไวในการรับรู้ทางสังคม และการควบคุมทางสังคม
4. ประเด็นพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ยาน้ำ ความคิดและเหตุผลการใช้ยาน้ำ การรับรู้ข้อมูล เหตุผลที่ตัดสินใจการใช้ยาน้ำครั้งแรกและครั้งต่อ ๆ มา วิธีการใช้ยาน้ำ ปริมาณการใช้ยาน้ำ ความคิดเห็นที่มีต่อยาน้ำ วิธีการชุกซ่อนและส่งผ่านยาน้ำ รวมถึงวิธีการพัฒนาเป็นผู้ขาย ได้แก่ แหล่งที่รับยาน้ำ เงินทุน ราคาซื้อ ราคาขาย วิธีการชุกซ่อน วิธีการส่งผ่าน สถานที่ชุกซ่อน การแนะนำลูกค้ารายใหม่ในการใช้ การชักจูงลูกค้า และการรักษาลูกค้า

สำหรับผลที่ได้จากวิธีการดำเนินการวิจัยในทั้งสองส่วนจะแสดงในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ สอดคล้องกับวิธีดำเนินการวิจัยในบทที่ 3 โดยนำเสนอเป็นสองส่วนใหญ่ด้วยกันคือ เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์ 4 ข้อคือ

1. เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนตามแบบจำลองพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันมาจากโครงสร้างปัญหาเดียว
2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสพติด ทั้งสาเหตุด้านครอบครัว ด้านสังคมและด้านบุคลิกภาพ ลำดับความสำคัญของตัวแปรและวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร
3. เพื่อศึกษาตัวแปรของการเสพติด จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในเด็กและเยาวชนไทยที่เข้ารับการคุ้มครองในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลาง
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและการเสพติดของเด็กและเยาวชน ในสถานบำบัดและสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติกของตัวพยากรณ์ซึ่งมีการแจกแจงเชิงเส้น
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
W	แทน	ค่าสถิติวอลด์เทสต์ (Wald Test)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Exp (B)	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติกของตัวพยากรณ์ซึ่งมีการแจกแจงแบบโลจิสติก
Y	แทน	ค่าพยากรณ์การเสพติดของเด็กและเยาวชน โดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าพยากรณ์การเสพติดของเด็กและเยาวชน โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
TE	แทน	อิทธิพลรวม (Total Effects)
X_1	แทน	ความขัดแย้งในครอบครัว

(ต่อ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลผลข้อมูล)

X_2	แทน	การมีส่วนร่วมในครอบครัว
X_3	แทน	การควบคุมของบิดามารดา
X_4	แทน	การคบเพื่อนगेเร
X_5	แทน	ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า
X_6	แทน	โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า
X_7	แทน	ความรู้สึกผูกพัน
X_8	แทน	การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ
X_9	แทน	ความเชื่อในกฎระเบียบ
X_{10}	แทน	การแสดงออกทางอารมณ์
X_{11}	แทน	ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น
X_{12}	แทน	การควบคุมอารมณ์
X_{13}	แทน	การแสดงออกทางสังคม
X_{14}	แทน	ความไวในการรับรู้ทางสังคม
X_{15}	แทน	การควบคุมทางสังคม
Y	แทน	การเสพยาบ้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม (ข้อมูลเชิงปริมาณ) ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และข้อที่ 4 รายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยและสมมติฐาน ดังต่อไปนี้
 - 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
 - 1.2 วิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรที่ศึกษา
 - 1.2.1 หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตัวแปรที่ศึกษา
 - 1.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพหุคูณกับการเสพยาบ้า โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)
 - 1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน
 - 1.3.1 ทดสอบสมมติฐานการแจกแจงความเป็นปกติของตัวแปร
 - 1.3.2 ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนตามแบบจำลองพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันมาจากโครงสร้างปัญหาเดียว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel ด้วยการวิเคราะห์สมการเชิงเส้น (Path Analysis)
 - 1.3.3 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มประชากร

1.3.4 ตามสมมติฐานข้อที่ 2 วิเคราะห์การค้นหายาการพยากรณ์การเสพยาบ้า โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย โลจิสติก (Logistic Regression)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้สถิติพื้นฐาน และใช้การวิเคราะห์ในลักษณะการบรรยาย ดังต่อไปนี้
 - 2.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
 - 2.2 วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3
 - 2.3 วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษากันคว่ำตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้เสพยาบ้า และกลุ่มผู้ไม่เสพยาบ้า

ข้อมูลพื้นฐาน		กลุ่มผู้เสพยาบ้า		กลุ่มผู้ไม่เสพยาบ้า	
		n = 403	ร้อยละ	n = 391	ร้อยละ
เพศ	ชาย	329	81.64	334	85.42
	หญิง	74	18.36	57	14.58
อายุ	12	3	0.74	4	1.02
	13	4	0.99	7	1.79
	14	9	2.23	9	2.30
	15	43	10.67	41	10.49
	16	74	18.36	76	19.44
	17	168	41.69	151	38.62
	18	86	21.34	90	23.02
	19	13	3.23	13	3.32
	20	2	0.50	-	-
	21	1	0.25	-	-
ระดับการศึกษา					
	ประถมศึกษา	51	12.65	-	-
	มัธยมศึกษาตอนต้น	69	17.12	120	30.69
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	266	66	271	69.31
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	14	3.48	-	-
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	1	.25	-	-
	ไม่ได้ศึกษา	2	.5	-	-
สถานภาพการสมรสของบิดามารดา					
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	152	37.72	277	70.84
	บิดามารดาหย่าร้าง	67	16.63	38	9.72
	บิดามารดาแยกกันอยู่	124	30.77	48	12.28
	บิดา หรือ มารดาเสียชีวิต	54	13.40	24	6.14
	บิดา และ มารดาเสียชีวิต	6	1.48	4	1.02
รายได้ของครอบครัว					
	ดีมาก	12	2.98	14	3.58
	ดี	37	9.18	80	20.46
	ปานกลาง	311	77.17	278	71.10
	ไม่ดี	43	10.67	19	4.86
ประวัติการใช้ยาบ้า					
	เคยใช้	403	100	-	-
	ไม่เคยใช้	-	-	391	100

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นความคล้ายคลึงกันของกลุ่มตัวอย่างในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว แต่มีความแตกต่างในเรื่องสถานภาพสมรสของบิดามารดา โดยกลุ่มผู้เสพยาบ้ามีครอบครัวแตกแยกมากกว่า จากการศึกษาข้อมูลด้วยแบบสอบถาม พบว่ามีจำนวนเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าทั้งสิ้น 403 คน ได้ รายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงความถี่และร้อยละของกลุ่มผู้เสพยาบ้าจำแนกตามพฤติกรรมการใช้ยาบ้า

พฤติกรรมการใช้ยาบ้า	ความถี่ (n=403)	ร้อยละ
ความถี่ในการใช้ยาบ้า		
น้อยกว่าสิบห้าครั้ง	70	17.4
สิบห้าครั้ง หรือมากกว่า	85	21
วันละครั้ง หรือมากกว่า	248	61.6
ปริมาณในการใช้ยาบ้า		
ครั้งละ 1 เม็ด หรือน้อยกว่า	189	46.9
ครั้งละ 2-5 เม็ด	134	33.3
ครั้งละ 6-10 เม็ด	42	10.4
มากกว่าครั้งละ 10 เม็ด	38	9.4
วิธีการเสพยาบ้า (ตอบได้มากกว่าหนึ่งวิธี)		
กินเหมือนยาทั่วไป	3	0.7
ใช้ไฟลนแล้วสูดควันเข้าปอด	398	97.5
ฉีดโดยใช้เข็มฉีดยา	7	1.8
เหตุผลที่ใช้ยาบ้า (ตอบได้มากกว่าหนึ่งเหตุผล)		
เพื่อกระตุ้นร่างกาย	180	44.67
เพื่อลดความอ้วน	36	8.9
คลายความเครียด	240	59.55
อยากลอง	379	94.2
เพื่อให้เข้ากับเพื่อนได้	209	51.86
คิดใจ	1	0.25
มีความต้องการเมื่อถึงเวลา (ใจสั้น)	2	0.50
แหล่งที่สามารถหาซื้อยาบ้าได้* (ตอบได้มากกว่าหนึ่งแหล่ง)		
คลองเตย	197	1
อินทามระ	33	2
เชื้อเพลิง	32	3
ช่องนนทรี	14	4
หนองจอก	11	5
* นำเสนอ 5 อันดับแรก		

ตาราง 5 (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้ยาบ้า	ความถี่	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ใช้ยาบ้า	(n = 403)	
น้อยกว่า 1 ปี	140	34.7
1-2 ปี	145	36
3-4 ปี	90	22.3
ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป	28	6.9
ชนิดของสารเสพติดที่ใช้ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งชนิด)	(n = 403)	
บุหรี่	286	70.96
ยาอี	14	3.47
ฝิ่น	6	1.48
สุรา	139	34.49
กัญชา	93	23.07
เฮโรอีน	15	3.72
สารระเหย	41	10.17
โคเคน	3	0.74
แอสเลียม	2	0.49
คอกมิกัม	1	0.24

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสพยาบ้าส่วนใหญ่จะเสพวันละ 1 ครั้งหรือมากกว่า มากที่สุดจำนวน 248 คิดเป็นร้อยละ 61.1 เสพครั้งละ 1 เม็ดหรือน้อยกว่ามากที่สุด จำนวน 189 คิดเป็นร้อยละ 46.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีเสพโดยการใช้ฟูลนแล้วสูดควันเข้าปอด จำนวน 398 คิดเป็นร้อยละ 98.76 และสาเหตุที่ใช้เป็นเพราะอยากลองมากที่สุด จำนวน 379 คิดเป็นร้อยละ 94.2 กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าจะสามารถหาซื้อยาบ้าได้จากคลองเตยมากที่สุด เป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ อินทามะ โดยสารเสพติดส่วนใหญ่ที่เคยใช้คือ บุหรี่ จำนวน 286 คิดเป็นร้อยละ 70.96 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายงานว่าจะเสพยาบ้ามาแล้ว 1-2 ปีเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 145 คิดเป็นร้อยละ 36 และน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 34.7

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรที่ศึกษา

1.2.1 พิสัย ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยของเครื่องมือ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ของกลุ่มผู้เสียหายน้ำ และกลุ่มผู้ไม่เสียหายน้ำ

ตัวแปร	พิสัยของ คะแนน	กลุ่มผู้เสียหายน้ำ		กลุ่มผู้ไม่เสียหายน้ำ	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
ความขัดแย้งในครอบครัว(X_1)	0-17	6.271	3.598	5.170	3.516
การมีส่วนร่วมในครอบครัว(X_2)	21-105	54.952	9.925	57.520	8.427
การควบคุมของบิดามารดา(X_3)	16-80	75.159	13.718	79.851	11.079
การคบเพื่อนเกร(X_4)	0-12	6.406	2.680	1.559	1.911
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า(X_5)	19-95	61.194	10.657	79.683	10.827
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า(X_6)	8-40	20.288	6.089	32.550	5.503
ความผูกพันกับสังคม(X_7)	22-110	84.273	10.955	87.023	10.367
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ(X_8)	14-70	43.958	9.065	46.527	7.546
ความเชื่อในกฎระเบียบ(X_9)	22-110	80.563	11.305	84.801	10.706
การแสดงออกด้านอารมณ์(X_{10})	8-40	23.877	4.120	24.161	3.597
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น(X_{11})	13-65	39.582	6.693	36.188	6.570
การควบคุมอารมณ์(X_{12})	8-40	24.253	4.398	24.187	3.985
การแสดงออกทางสังคม(X_{13})	12-60	35.833	7.295	35.819	6.507
ความไวในการรับรู้ทางสังคม(X_{14})	10-50	31.987	5.461	30.068	5.504
การควบคุมทางสังคม(X_{15})	9-45	25.957	4.598	27.054	3.951

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 15 ตัว ของกลุ่มผู้เสียหายน้ำมีค่าเท่ากับ 6.271, 54.952, 75.159, 6.406, 61.194, 20.288, 84.273, 43.958, 80.563, 23.877, 39.582, 24.253, 35.833, 31.987 และ 25.957 และกลุ่มผู้ไม่เสียหายน้ำมีค่าเท่ากับ 5.170, 57.520, 79.851, 1.559, 79.683, 32.550, 87.023, 46.527, 84.801, 24.161, 36.188, 24.187, 35.819, 30.068 และ 27.054 ตามลำดับ

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ของกลุ่มผู้เสียหายน้ำ และกลุ่มผู้ไม่เสียหายน้ำ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) รายละเอียดดังแสดงในตาราง 7-8

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ของกลุ่มผู้เสพยาบ้า

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
ความขัดแย้งในครอบครัว	X ₁ 1.000														
การมีส่วนร่วมในครอบครัว	X ₂ -.429**	1.000													
การควบคุมของบิดามารดา	X ₃ -.011	.374**	1.000												
การคบเพื่อนเกเร	X ₄ .316**	-.300**	-.242**	1.000											
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า	X ₅ -.167**	.187**	.183**	-.301**	1.000										
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า	X ₆ -.238**	.203**	.115*	-.437**	.273**	1.000									
ความผูกพันกับสังคม	X ₇ -.402**	.498**	.325**	-.298**	.308**	.283**	1.000								
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	X ₈ -.171**	.339**	.349**	-.309**	.173**	.263**	.327**	1.000							
ความเชื่อในกฎระเบียบ	X ₉ -.151**	.245**	.334**	-.257**	.291**	.227**	.528**	.376**	1.000						
การแสดงออกด้านอารมณ์	X ₁₀ .094	.039	.010	.010	.048	-.064	-.023	.054	-.022	1.000					
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น	X ₁₁ .009	-.002	.002	.004	.006	.030	-.029	-.114*	-.031	-.050	1.000				
การควบคุมอารมณ์	X ₁₂ .066	-.067	-.014	.043	-.024	.028	.002	-.054	-.003	-.206**	.080	1.000			
การแสดงออกทางสังคม	X ₁₃ -.065	.056	-.047	.047	-.015	-.019	.048	-.057	.064	.250**	.305**	-.045	1.000		
ความไวในการรับรู้ทางสังคม	X ₁₄ .002	.037	.059	-.042	.078	.111*	-.012	.017	.017	-.117*	.432**	-.058	.204**	1.000	
การควบคุมทางสังคม	X ₁₅ .067	-.061	-.018	.082	.028	-.063	.063	-.069	.021	.265**	.004	.091	.229**	-.160**	1.000

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ของกลุ่มผู้ไม่เสียยาบ้า

ตัวแปร		X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
ความขัดแย้งในครอบครัว	X ₁	1.000	-.381**	-.074	.322**	-.171**	-.244**	-.460**	-.305**	-.331**	.072	.059	.018	.045	.068	.035
การมีส่วนร่วมในครอบครัว	X ₂		1.000	.223**	-.143**	.179**	.210**	.495**	.336**	.265**	.007	-.036	-.066	.011	-.055	.024
การควบคุมของบิดามารดา	X ₃			1.000	-.261**	.174**	.185**	.293**	.346**	.371**	-.056	-.045	-.008	.031	.106*	-.048
การคบเพื่อนगेเร	X ₄				1.000	-.196**	-.408**	-.335**	-.325**	-.355**	.069	.061	-.024	.058	.003	.096
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า	X ₅					1.000	.205**	.348**	.277**	.377**	-.008	.071	.035	.120*	.037	.079
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า	X ₆						1.000	.305**	.218**	.283**	.061	.027	.000	.064	.006	.001
ความผูกพันกับสังคม	X ₇							1.000	.420**	.563**	-.025	.018	-.015	.043	.041	-.022
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	X ₈								1.000	.418**	-.082	-.075	.030	-.027	-.031	.013
ความเชื่อในกฎระเบียบ	X ₉									1.000	-.056	.026	.055	.039	.064	-.089
การแสดงออกด้านอารมณ์	X ₁₀										1.000	-.052	-.129*	.093	-.153**	.212**
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น	X ₁₁											1.000	.366**	.555**	.512**	-.006
การควบคุมอารมณ์	X ₁₂												1.000	.235**	.251**	.016
การแสดงออกทางสังคม	X ₁₃													1.000	.507**	.104*
ความไวในการรับรู้ทางสังคม	X ₁₄														1.000	-.126*
การควบคุมทางสังคม	X ₁₅															1.000

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับการเสพยาบ้า ของเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) รายละเอียดดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร		X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
ความขัดแย้งในครอบครัว	X ₁	1.000														
การมีส่วนร่วมในครอบครัว	X ₂	-.419**	1.000													
การควบคุมของบิดามารดา	X ₃	-.065	.331**	1.000												
การคบเพื่อนเกเร	X ₄	.326**	-.263**	-.303**	1.000											
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า	X ₅	.078	.031	-.010	-.004	1.000										
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า	X ₆	.070	-.051	-.026	.195**	-.058	1.000									
ความผูกพันกับสังคม	X ₇	.044	-.067	-.013	.017	-.173**	-.207**	1.000								
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	X ₈	-.014	.037	-.015	.036	.182**	.407**	.079*	1.000							
ความเชื่อในกฎระเบียบ	X ₉	.059	-.028	.046	.107**	-.137**	.493**	.087*	.339**	1.000						
การแสดงออกด้านอารมณ์	X ₁₀	.032	-.007	-.006	-.032	.245**	-.032	.057	.174**	-.163**	1.000					
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น	X ₁₁	-.226**	.227**	.253**	-.602**	.041	-.133**	-.002	.036	-.069	.121**	1.000				
การควบคุมอารมณ์	X ₁₂	-.275**	.240**	.231**	-.726**	-.020	-.161**	.005	.011	-.084*	.068	.599**	1.000			
การแสดงออกทางสังคม	X ₁₃	-.441**	.505**	.327**	-.307**	-.019	-.037	-.007	.045	-.010	.040	.329**	.292**	1.000		
ความไวในการรับรู้ทางสังคม	X ₁₄	-.247**	.352**	.367**	-.328**	.004	-.131**	-.020	-.044	-.031	-.015	.263**	.276**	.379**	1.000	
การควบคุมทางสังคม	X ₁₅	-.258**	.273**	.372**	-.338**	-.030	-.051	.022	.051	.005	-.003	.371**	.308**	.554**	.411**	1.000
	Y	.153**	-.138**	-.185**	.721**	-.037	.248**	.008	.001	-.173**	-.127**	-.653**	-.726**	-.128**	-.152**	-.189**

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 15 ตัว มี 12 ที่มีความสัมพันธ์กับการเสพยาบ้า (Y) ของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า r ตั้งแต่ -.127 ถึง .728 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน ได้แก่ การคบเพื่อนเกเร (X_4) โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า (X_9) ความไม่เชื่อในกฎระเบียบ (X_6) และ ความขัดแย้งในครอบครัว (X_1) ตามลำดับ ($r = .721, .248, .173, \text{ และ } .153$) จากประเด็นนี้ แสดงว่าการที่เด็กและเยาวชนกรคบเพื่อนเกเร มีโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า และ ความขัดแย้งในครอบครัว มีแนวโน้มเสพยาบ้าได้สูง

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ (X_{12}) ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น (X_{11}) การควบคุมทางสังคม (X_{15}) การควบคุมของบิดามารดา (X_3) ความไวในการรับรู้ทางสังคม (X_{14}) ความเชื่อในกฎระเบียบ (X_9) การมีส่วนร่วมในครอบครัว (X_2) การแสดงออกทางสังคม (X_{13}) และ การแสดงออกทางอารมณ์ (X_{10}) ตามลำดับ ($r = -.726, -.652, -.189, -.185, -.173, -.152, -.138, \text{ และ } -.127$) แสดงว่า การที่เด็กและเยาวชน มีการควบคุมอารมณ์ ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น การควบคุมทางสังคม การควบคุมของบิดามารดา ความไวในการรับรู้ทางสังคม ความเชื่อในกฎระเบียบ การมีส่วนร่วมในครอบครัว การแสดงออกทางสังคม และ การแสดงออกทางอารมณ์สูงจะมีแนวโน้มในการเสพยาบ้าได้น้อย

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1.3.1 ทดสอบสมมติฐานการแจกแจงความเป็นปกติของตัวแปร

ตาราง 10 แสดงค่าคะแนนซี (Z-score) สำหรับทดสอบสมมติฐานความเบ้ (skewness) ค่าความโค้ง (kurtosis)

และ ค่าไคสแควร์ (Chi-square) สำหรับทดสอบสมมติฐานการแจกแจงเป็นปกติของตัวแปร

ตัวแปร	skewness		kurtosis		Skewness and kurtosis	
	z-score	p-value	z-score	p-value	Chi-square	p-value
ความขัดแย้งในครอบครัว(X_1)	5.868	0.000	-2.805	0.005	43.478	0.000
การมีส่วนร่วมในครอบครัว(X_2)	-2.852	0.004	3.998	0.000	24.123	0.000
การควบคุมของบิดามารดา(X_3)	-3.313	0.001	6.422	0.000	52.222	0.000
การคบเพื่อนเกเร(X_4)	5.407	0.000	-7.359	0.000	83.386	0.000
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า(X_5)	1.591	0.112	4.073	0.000	19.118	0.000
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า(X_6)	1.096	0.273	18.649	0.000	348.971	0.000
ความผูกพันกับสังคม(X_7)	-3.312	0.001	-1.071	0.284	12.114	0.002
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ(X_8)	-2.169	0.030	0.715	0.474	5.215	0.074
ความเชื่อในกฎระเบียบ(X_9)	-0.092	0.927	-2.485	0.014	6.085	0.048
การแสดงออกด้านอารมณ์(X_{10})	-1.533	0.125	1.049	0.294	3.451	0.178
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น(X_{11})	-1.483	0.138	0.569	0.569	2.524	0.283
การควบคุมอารมณ์(X_{12})	-2.760	0.006	2.435	0.015	13.545	0.001
การแสดงออกทางสังคม(X_{13})	-0.454	0.650	1.099	0.272	1.415	0.493
ความไวในการรับรู้ทางสังคม(X_{14})	-0.400	0.689	1.726	0.084	3.140	0.208
การควบคุมทางสังคม(X_{15})	-1.120	0.263	2.332	0.020	6.692	0.035

จากตาราง 10 พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความเบ้และความโด่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับค่าไคสแควร์สำหรับทดสอบสมมติฐานการแจกแจงเป็นปกติของตัวแปรที่มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีเพียงตัวแปรการมีส่วนร่วมในครอบครัว (X_2) การแสดงออกทางอารมณ์ (X_{10}) ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น (X_{11}) การแสดงออกทางสังคม (X_{13}) และความไวในการรับรู้ทางสังคม (X_{14}) เท่านั้นที่มีการแจกแจงเป็นปกติ)

1.3.2 ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนตามแบบจำลองพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นมาจากโครงสร้างปัญหาเดียว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel ด้วยการวิเคราะห์สมการเชิงเส้น (Path Analysis)

จากตาราง 10 พบว่า ตัวแปรความขัดแย้งในครอบครัว (X_1) การมีส่วนร่วมในครอบครัว (X_2) การควบคุมของบิดามารดา (X_3) และการคบเพื่อนเกร (X_4) มีการแจกแจงไม่เป็นปกติ การที่ตัวแปรมีการแจกแจงไม่เป็นปกตินี้ จะส่งผลให้การวิเคราะห์หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error) และค่าไคสแควร์สำหรับทดสอบความกลมกลืนของแบบจำลองที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงเป็นการแปลงคะแนนตั้งต้นนี้เป็นคะแนนมาตรฐาน (nomal score) ซึ่งยังคงได้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับค่าเดิมจากคะแนนตั้งต้น และยังได้ค่าสหสัมพันธ์ที่มีค่าใกล้เคียงกันอีกด้วย ผลการแปลงคะแนนจะทำให้ข้อมูลมีค่าความเบ้และความโด่งลดน้อยลง (Jöreskog et. al. 2000 : 161-162)

ตาราง 11 แสดงค่าคะแนนจี (Z-score) สำหรับทดสอบสมมติฐานความเบ้ (skewness) ค่าความโด่ง (kurtosis) และ ค่าไคสแควร์ (Chi-square) สำหรับทดสอบสมมติฐานการแจกแจงเป็นปกติภายหลังแปลงคะแนน

ตัวแปร	Skewness		kurtosis		Skewness and kurtosis	
	z-score	p-value	z-score	p-value	Chi-square	p-value
ความขัดแย้งในครอบครัว (X_1)	0.479	0.632	-0.849	0.396	0.950	0.622
การมีส่วนร่วมในครอบครัว (X_2)	-0.016	0.987	0.019	0.985	0.001	1.000
การควบคุมของบิดามารดา (X_3)	-0.008	0.994	0.049	0.961	0.002	0.999
การคบเพื่อนเกร (X_4)	2.716	0.007	-4.098	0.000	24.167	0.000

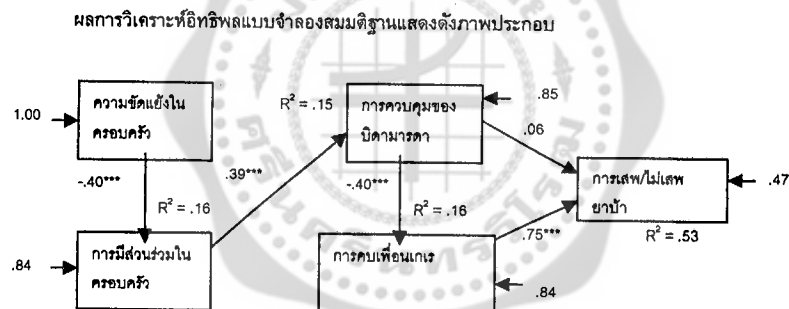
จากตาราง 11 พบว่า ภายหลังการแปลงคะแนนตั้งต้นเป็นคะแนนมาตรฐาน มีเพียงตัวแปรการคบเพื่อนเกรเท่านั้นที่มีการแจกแจงไม่เป็นปกติ

ตาราง 12 เมตริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์อิทธิพล

ตัวแปรสังเกตได้	1	2	3	4	5
การเสฟ/ไม่เสฟยาบ้า (1)	1.000				
การคบเพื่อนเกร (2)	.709	1.000			
การควบคุมของบิดามารดา (3)	-.185	-.293	1.000		
การมีส่วนร่วมในครอบครัว (4)	-.133	-.264	-.328	1.000	
ความขัดแย้งในครอบครัว (5)	.164	.338	-.076	-.418	1.000

จากตาราง 12 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสฟ/ไม่เสฟยาบ้าของเยาวชนมากที่สุด คือ การคบเพื่อนเกร รองลงมาคือ ความขัดแย้งในครอบครัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเสฟ/ไม่เสฟยาบ้าของเยาวชนมากที่สุดคือ การควบคุมจากบิดามารดา รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์อิทธิพล

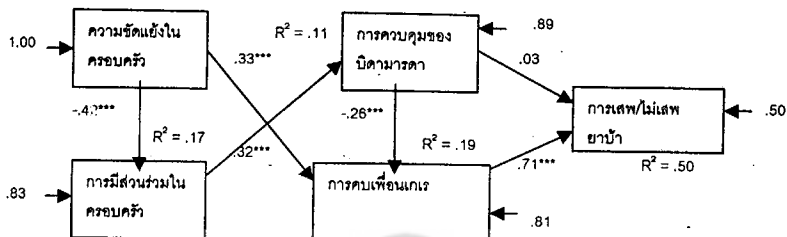

รูปที่ 4.1 แบบจำลองสมมติฐานการวิเคราะห์อิทธิพลตามแนวคิดตามรูปที่ 1.1

จากรูปที่ 4.1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานของเส้นทางอิทธิพลเกือบทุกเส้นทางมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นเส้นทางอิทธิพลจากการควบคุมดูแลของบิดามารดาไปยังการเสฟ/ไม่เสฟยาบ้าเท่านั้นที่มีค่าไม่แตกต่างจากศูนย์ และได้ค่าสถิติวัดความกลมกลืนของแบบจำลองคือ ค่าไคสแควร์ (Chi-square) = 116.71, p-value = 0.000, RMSEA = 0.17, SRMR = 0.093, GFI = 0.98, AGFI = 0.95 ดังนั้นแบบจำลองสมมติฐานยังไม่มี ความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงควรทำการปรับแก้แบบจำลองโดยพิจารณาจากหลักฐานทางแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และค่าดัชนีการปรับแก้ (Modification Index) จากผลการวิเคราะห์แบบจำลองตั้งต้นนี้

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีการปรับแก้พบว่า ถ้าเพิ่มเส้นทางอิทธิพลจากตัวแปรความขัดแย้งในครอบครัวไปยังการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเกรจะทำให้ค่าไคสแควร์ลดลง 96.95 และทำให้แบบจำลองมีความกลมกลืนกับ

ข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์อิทธิพลใหม่อีกครั้งโดยเพิ่มเส้นทางอิทธิพลดังกล่าวในแบบจำลองสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์ดังรูป 4.2

รูปที่ 4.2 แบบจำลองสมมติฐานการวิเคราะห์อิทธิพลภายหลังการปรับแก้

จากรูปที่ 4.2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานของเส้นทางอิทธิพลเกือบทุกเส้นทางมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นเส้นทางอิทธิพลจากการควบคุมดูแลของบิดามารดาไปยังการเสพไม่เสพยาบ้าเท่านั้นที่มีค่าไม่แตกต่างจากศูนย์ และได้ค่าสถิติวัดความกลมกลืนของแบบจำลองคือ ค่าไคสแควร์ (Chi-square) = 15.83, p-value = 0.003, RMSEA = 0.082, SRMR = 0.032, GFI = 1.00, AGFI = 0.99 จากค่าสถิติวัดความกลมกลืนของแบบจำลองเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากแบบจำลองที่ได้อธิบายว่า สาเหตุเบื้องต้นของการเสพยาบ้าในวัยรุ่น เริ่มมาจากความขัดแย้งของครอบครัวโดยวัยรุ่นรับรู้ถึงบรรยากาศในครอบครัวที่แสดงถึง การไม่ยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวทั้งภริยาพ่อทางและภรรยา บรยากาศของความขัดแย้งนี้ส่งผลในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในครอบครัวน้อยลง มีการทำกิจกรรมในครอบครัวร่วมกันน้อย รวมถึงการแสดงความช่วยเหลือ ฟังใจซึ่งกันและกันน้อยลง และส่งผลทำให้การควบคุมระเบียบวินัยของวัยรุ่นโดยบิดามารดาควบคุมน้อยลง ซึ่งทำให้เด็กวัยรุ่นมีโอกาไปคบเพื่อนगेเรได้มากขึ้น นอกจากนี้ ความขัดแย้งภายในครอบครัวยังส่งผลโดยตรงให้เด็กวัยรุ่นออกไปคบเพื่อนगेเร ดังนั้นผลความขัดแย้งในครอบครัวนอกจากจะมีผลโดยอ้อมจากแบบจำลองเดิมแล้ว จากงานวิจัยนี้ ยังพบว่ามีผลโดยตรงต่อการคบเพื่อนगेเรอีกด้วย และการคบเพื่อนगेเรเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเสพยาในวัยรุ่น ประเด็นที่น่าสนใจในงานวิจัยนี้ คือ การคบเพื่อนगेเร ซึ่งแตกต่างจากงานของแอร์ และคณะ (Ary, D., 1999) ที่พบว่า การควบคุมของบิดามารดา มีผลต่อการเสพยาของวัยรุ่นโดยตรง จากรูปที่ 4.2 สามารถแสดงค่าอิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และอิทธิพลรวมดังตาราง 13

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผลภายหลังการปรับแบบจำลอง

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล								
	การเสพไม่เสพยาบ้า			การคบเพื่อนเกเร			การควบคุมของบิดามารดา		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ความขัดแย้งในครอบครัว	-	.25 ^{***}	.25 ^{***}	.32 ^{***}	.04 ^{***}	.36 ^{***}	-	-.14 ^{***}	-.14 ^{***}
การมีส่วนร่วมในครอบครัว	-	-.05 ^{***}	-.05 ^{***}	-	-.09 ^{***}	-.09 ^{***}	.33 ^{***}	-	.33 ^{***}
การควบคุมของบิดามารดา	.03	-.19 ^{***}	-.16 ^{***}	-.26 ^{***}	-	-.26 ^{***}	-	-	-
การคบเพื่อนเกเร	.71 ^{***}	-	.71 ^{***}	-	-	-	-	-	-
R ²		.50			.19			.11	
									.17

*** ที่ระดับนัยสำคัญ .001

จากตาราง 13 พบว่า อิทธิพลรวม (Total Effect) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อการเสพไม่เสพยาบ้าของเยาวชนมากที่สุดคือ การคบเพื่อนเกเร ($\beta = .71, p < .001$) รองลงมาคือ ความขัดแย้งในครอบครัว ($\beta = .25, p < .001$) ตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเสพไม่เสพยาบ้าของเยาวชนได้ร้อยละ 50 อิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อการคบเพื่อนเกเรคือ ความขัดแย้งในครอบครัว ($\beta = .36, p < .001$) รองลงมาคือ การควบคุมดูแลของบิดามารดา ตัวแปรในแบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของการคบเพื่อนเกเรได้ร้อยละ 19 อิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อการควบคุมดูแลของบิดามารดาคือ การมีส่วนร่วมในครอบครัว ($\beta = .33, p < .001$) ตัวแปรในแบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของการควบคุมดูแลของบิดามารดาได้ร้อยละ 11

ผลจากการวิเคราะห์อิทธิพลแบบจำลองพบว่า ความขัดแย้งในครอบครัวส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในครอบครัว และส่งผลโดยตรงต่อการคบเพื่อนเกเรซึ่งนำไปสู่การติดยาของเด็กและเยาวชน การมีส่วนร่วมในครอบครัวส่งผลต่อการควบคุมของบิดามารดาและการควบคุมของบิดามารดาส่งผลโดยตรงทางลบต่อการคบเพื่อนเกเรในเด็กวัยรุ่น ประเด็นนี้จึงชี้ให้เห็นว่าความขัดแย้งในครอบครัวมีอิทธิพลที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการคบเพื่อนเกเรซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้อยู่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเอรี่และคณะ (Ary and others, 1999) ที่พบว่าความขัดแย้งในครอบครัวและการจัดการที่ไม่ดีในครอบครัวจะผลักดันให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้แก่พฤติกรรมต่อต้านสังคม ความเสี่ยงทางเพศ ความล้มเหลวทางการศึกษา และการใช้ยาเสพติดอันเป็นผลมาจากการที่ครอบครัวมีความขัดแย้งทำให้เกิดความบกพร่องในการควบคุมดูแลเด็กเป็นผลให้เด็กเข้าสู่การคบเพื่อนเกเร ส่วนที่พบนอกเหนือจากงานวิจัยของเอรี่และคณะ คือ ความขัดแย้งในครอบครัวมีอิทธิพลโดยตรงต่อการคบเพื่อนเกเร แสดงว่าอิทธิพลรวมของตัวแปรการคบเพื่อนเกเรและความขัดแย้งในครอบครัวส่งผลต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่นนั้น ทำให้เห็นว่าปัจจัยทั้งสองเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการเสพยาบ้า ส่วนปัจจัยขัดขวางการเสพยาบ้าของวัยรุ่น คือ การควบคุมดูแลของบิดามารดา และการมีส่วนร่วมในครอบครัว ดังนั้น แนวทางป้องกันแก้ไข จึงต้องหาทางยับยั้งปัจจัยส่งเสริมและเพิ่มปัจจัยขัดขวาง

1.3.3 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มประชากร

ตาราง 14 ค่าสถิติบ็อกซ์ (Box's M) สำหรับทดสอบสมมติฐานความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มประชากร

ค่าสถิติ Box's M	F	Df1	df2	Sig.
294.578	2.406	120	1844180	0.000

จากตาราง 14 พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มประชากรแต่ละกลุ่มมีค่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง พบว่า ข้อมูลมีการแจกแจงไม่เป็นปกติและเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มประชากรแต่ละกลุ่มมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์เพื่อหาฟังก์ชันจำแนกการเสพและไม่เสพยาบ้าของกลุ่มเยาวชนโดยใช้การวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) อาจทำให้เกิดปัญหาในการประมาณค่าฟังก์ชันจำแนกได้ (Hair et al. 1998: 259) ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression) แทน

1.3.4 ตามสมมติฐานข้อที่ 2 วิเคราะห์การค้นหาดัชนีพยากรณ์การเสพยาบ้า โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) โดยเพิ่มตัวแปรจากตาราง 13 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์อิทธิพลด้านครอบครัว ส่วนครั้งนี้เพิ่มด้านสังคม ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ความผูกพันกับสังคม การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ และความเชื่อในกฎระเบียบ รวมทั้งตัวแปรด้านบุคลิกภาพ 6 ตัว ได้แก่ การแสดงออกทางอารมณ์ ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การแสดงออกทางสังคม ความไวในการรับรู้ทางสังคม และการควบคุมทางสังคม

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E.	Wald	df	Sig.	R	Exp(B)
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า	.223	.030	58.470	1	.000	.230	1.250
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า	.128	.160	67.731	1	.000	.250	1.137
การคบเพื่อนเกเร	.611	.080	59.233	1	.000	.231	1.842
ความผูกพันกับสังคม	-.075	.017	18.313	1	.000	-.123	0.928
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น	-.115	.026	18.716	1	.000	-.125	0.891
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	-.062	.022	8.418	1	.004	.077	0.940
ความขัดแย้งในครอบครัว	.142	.052	7.511	1	.006	.072	1.153
การแสดงออกทางสังคม	-.051	.024	4.586	1	.032	-.049	.950
ค่าคงที่ (Constant)	1.786	2.167	.679	1	.410		

จากตาราง 15 พบว่า จากตัวแปรทั้ง 8 ที่แสดงในตารางมีตัวแปรเดียวที่มีนัยสำคัญสูงมีเพียง 5 ตัวแปร (พิจารณาจากสมการ Sig.) ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้แสดงในตารางเป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญที่ต่ำมาก ใน

การพิจารณาที่สำคัญนี้อาจพิจารณาโดยอาศัยเกณฑ์ประเมินข้อมูลแบบเบย์ (Bayesian Information Criterion หรือ BIC) ซึ่งพัฒนาโดย แรฟเทอร์ (Raftery: 1995, หน้า 139) ซึ่งนิยาม

$$BIC = Wald - \ln(n)$$

โดย $\ln$ คือ ค่าลอการิทึมฐานธรรมชาติ (Natural Logarithm) และ n คือจำนวนตัวอย่างที่เก็บข้อมูล ซึ่งในที่นี้ คือ $\ln(794) = 6.677$ อาศัยข้อมูลจากตาราง 15 และสูตร BIC จะสามารถคำนวณหาระดับของนัยสำคัญจากเกณฑ์ BIC ได้โดยง่าย ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์นัยสำคัญการถดถอยโลจิสติกโดยอาศัยเกณฑ์ประเมิน BIC

ตัวแปรพยากรณ์	Wald	BIC
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า	58.470	51.793
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า	67.731	61.054
การคบเพื่อนเกเร	59.233	52.556
ความผูกพันกับสังคม	18.313	11.636
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น	18.716	12.039
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	8.418	1.741
ความขัดแย้งในครอบครัว	7.511	0.834
การแสดงออกทางสังคม	4.586	-2.091
ค่าคงที่ (Constant)	.679	-5.998

ตามเกณฑ์ประเมินของแรฟเทอร์ หรือ "เกรดเชิงประจักษ์ (Grade of Evidence)" นั้น ใช้การนิยามจากค่า BIC หากค่าอยู่ในภาคค่าต่ำกว่า 0 หมายถึง ข้อมูลไม่มีความเกี่ยวข้องกับแบบจำลอง ช่วง 0-2 ถือว่า ได้เกรดต่ำ ช่วง 2-6 มีค่าจัดอยู่ในเกรดปานกลาง ช่วง 6-10 อยู่ในเกรดสูง และ ระดับ 10 ขึ้นไปจัดเป็นประเภทที่มีนัยสำคัญระดับเกรดสูงมาก โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาดังกล่าวจะเห็นได้โดยง่ายว่า มีเพียง 5 ตัวแปรแรกที่ทำให้ค่านัยสำคัญในระดับเกรดสูงขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์นัยสำคัญโดยคอมพิวเตอร์โปรแกรม ในช่อง Sig ดังนั้น จึงสามารถแยกกลุ่มตัวแปรได้ตามนัยสำคัญในการสร้างองค์ประกอบของการพยากรณ์คือ กลุ่มตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า การคบเพื่อนเกเร ความผูกพันกับสังคม และความไวในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น และกลุ่มตัวแปรดัมมี่ (Dummy variable) ได้แก่ การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ และความขัดแย้งภายในครอบครัว ส่วนตัวแปรการแสดงออกทางสังคมนั้นไม่มีค่า BIC ต่ำกว่า 0 และต่ำกว่าค่ามาตรฐานในการพิจารณานัยสำคัญตามเกณฑ์ BIC

หลังจากพิจารณานัยสำคัญของแต่ละตัวแปรแล้ว เมื่อพิจารณาสมการที่ 1 ของตาราง 15 หรือค่าสัมประสิทธิ์ B ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการแปลงจากสเกลที่เป็นอัตราส่วนของความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์หนึ่งต่ออัตราส่วนที่จะไม่เกิดคามนั้น หรือที่เรียกว่า ออดส์ (Odds) ซึ่งแสดงในสคริปสุดท้ายของตาราง 15 หรือค่า $\exp(B)$ โดยอาศัยผลของลอการิทึมฐานธรรมชาติ เพื่อปรับจากความไม่เป็นเชิงเส้นของความน่าจะเป็นให้เป็นเชิงเส้น ซึ่งประโยชน์จากการทำเช่นนี้คือ สามารถทำให้ผลกระทบของตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในสมการทำนายมีคุณสมบัติการบวก (Additivity) จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก B ดังแสดง

แสดงในสมการที่ 1 จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสพยาบ้าของวัยรุ่น (ซึ่งดูจากเครื่องหมายบวก) ในกลุ่มตัวแปรอิสระ มี 3 ตัวแปรคือ การคบเพื่อนเกเร ($B = .611$) โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ($B = .223$) และความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า ($B = .128$) เรียงตามสูงไปหาต่ำตามลำดับ และในกลุ่มตัวแปรคั้นมี คือ ความขัดแย้งในครอบครัว ($B = .142$)

ส่วนตัวแปรทางลบในกลุ่มตัวแปรอิสระเรียงตามลำดับสูงไปหาต่ำมีสองตัวแปรคือ ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น ($B = -.115$) และความผูกพันกับสังคม ($B = -.075$) และสำหรับกลุ่มตัวแปรคั้นมี คือ และการมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ($B = -.062$) และการแสดงออกทางสังคม ($B = -.051$) ตามลำดับ จากค่าสัมประสิทธิ์ทั้งหมดดังกล่าว สามารถสร้างสมการถดถอยโลจิสติกหรือเรียกอีกอย่างว่าสมการลอจิท (Logit) ที่พยากรณ์การเสพยาบ้าของเยาวชนได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{Ln}(\text{การเสพยา/ไม่เสพยา}) = & 1.786 + .611(\text{การคบเพื่อนเกเร}) + .223(\text{โอกาสการอยู่ใกล้ยาบ้า}) \\ & + .128(\text{ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า}) \\ & - .115(\text{ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น}) - .075(\text{ความผูกพันกับสังคม}) \\ & + .142(\text{ความขัดแย้งในครอบครัว}) \\ & - .062(\text{การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ}) - .051(\text{การแสดงออกทางสังคม}) \end{aligned}$$

โดย Ln คือ ค่าลอการิทึมฐานธรรมชาติ (Natural Logarithm) และจากการประเมินความถูกต้องของสมการโดยอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ได้ค่าความถูกต้อง (Overall Model Fit) โดยรวมร้อยละ 92.67

แม้ว่าสมการพยากรณ์ในรูปแบบสมการถดถอยโลจิสติกจะให้ค่าเชิงปริมาณที่ดี ทว่า ในการแปลความหมายในแง่ของลอจิสฐานธรรมชาติยังสื่อความหมายได้ไม่ชัดเจนเมื่อเทียบกับการแปลความหมายโดยใช้ค่าออดส์ ในสมการสุดท้ายในตาราง 15 จึงคำนวณร้อยละของการเปลี่ยนไปของค่าออดส์ ($\% \Delta$) จากการที่ตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วยได้โดยอาศัยสมการ (Pampel: 2000, หน้า 23)

$$\% \Delta = (\text{Exp}(B) - 1) * 100$$

โดย B คือสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติก

ในสมการข้างบนนี้ สาเหตุที่ต้องลบหนึ่งเป็นเพราะว่าความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ใด ๆ มีค่าเท่ากับ 0.5 นั้น ความน่าจะเป็นของการไม่เกิดเหตุการณ์นั้นก็เท่ากับ 0.5 เช่นเดียวกัน ดังนั้น ออดส์ซึ่งเป็นอัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการเกิดต่อความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดเหตุการณ์ใด ๆ จึงมีค่าเท่ากับ 1 ณ จุดที่มีโอกาสเกิดและไม่เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ เท่ากับ 50% ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของออดส์ไม่จำเป็นจะเป็นการเพิ่มหรือลดไปเมื่อตัวแปรอิสระเปลี่ยนไปหนึ่งหน่วย สามารถพิจารณาได้โดยนำค่า $\text{Exp}(B)$ ลบทิ้งไป 1 แต่เนื่องจากพิสัยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัวไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงต้องปรับสูตรการคำนวณโดยนำส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาพิจารณาประกอบด้วย โดยสามารถคำนวณร้อยละของการเปลี่ยนไปของค่าร้อยละของค่าออดส์ ($\% \Delta$) จากการที่ตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรนั้นได้โดยอาศัยสมการ (Pampel: 2000, หน้า 36)

$$\% \Delta = (\text{Exp}(B \cdot \text{SD}) - 1) \cdot 100$$

โดย B คือสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติก และ SD คือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 17 การเปลี่ยนไปของค่าร้อยละอัตราส่วนออดส์ (% Δ) จากการที่ตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตัวแปรพยากรณ์	B	SD	% Δ
โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า	.223	6.089	288.71
ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า	.128	10.657	291.218
การคบเพื่อนเกเร	.611	2.680	414.219
ความผูกพันกับสังคม	-.075	10.955	-56.028
ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น	-.115	6.693	-53.685
การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	-.062	9.085	-43.066
ความขัดแย้งในครอบครัว	.142	3.598	66.682
การแสดงออกทางสังคม	-.051	7.295	-31.068

จากตาราง 17 จะสังเกตได้ว่าเครื่องหมายบวกหรือลบของ B และของ % Δ สอดคล้องกัน เครื่องหมายบวกและลบในกรณีของ % Δ ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั่นเอง จะเห็นได้ว่าเมื่อส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระแต่ละตัวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย การคบเพื่อนเกเรมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าสูงขึ้นประมาณ 4.14 เท่า ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าสูงขึ้นประมาณ 2.91 เท่า โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าสูงขึ้นประมาณ 2.88 เท่า ในขณะที่ความผูกพันต่อสังคมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าลดลงประมาณ 0.56 เท่า และความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าลดลงประมาณ 0.54 เท่า

ในขณะที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตัวมีแต่ละตัวเพิ่มขึ้น 1 หน่วยเท่ากัน ความขัดแย้งในครอบครัวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าสูงขึ้นประมาณ 0.66 เท่า ส่วนการมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าลดลงประมาณ 0.43 เท่า และการแสดงออกทางสังคมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของออดส์โดยทำให้อัตราส่วนการเสพติดไม่เสพยาบ้าลดลงประมาณ 0.31 เท่า

แม้ว่างานในอดีตเท่าที่ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องยาบ้าจะไม่พบว่ามีการวิจัยผู้ใดที่ใช้สถิติโลจิสติกในการทำวิจัย แต่ผลการวิเคราะห์ที่ได้โดยวิธีการถดถอยโลจิสติกที่พบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของคุชฎี โยธธา (2540) ในแง่ของตัวแปรที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดซึ่งในงานวิจัยนี้คือ ยาบ้า อันส่งผลกระทบมากที่สุดคือ การคบเพื่อน ซึ่งในงานนั้นใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) และการวิเคราะห์แนก

โนเคออล (Canonical Analysis) โดยพบว่าปัจจัยสำคัญเป็นอันดับแรกคือ จำนวนเพื่อนสนิทที่ใช้สารเสพติด และตัวแปรในกลุ่มบุคลิกภาพซึ่งได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเองด้านครอบครัว รวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับสารเสพติด

ในงานวิจัยนี้ หากพิจารณาผลของลอจิท (Logit) ตามการเปลี่ยนตัวแปรอิสระไปหนึ่งหน่วยเท่ากัน เมื่อพิจารณาจากสมการพยากรณ์ที่ได้ พบว่าตัวแปรการคบเพื่อนเกรมีนำให้นักพยากรณ์การเสพยาบ้าของเยาวชนสูงสุด รองลงมาคือ โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า และความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า ตามลำดับ ดังได้กล่าวมาแล้วในผลการวิจัยข้างต้น ซึ่งผลงานวิจัยดังกล่าวนี้ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮนเกลอร์ (Henggeler, 1989) ที่พบว่าการศึกษาสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเกรเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดในการถูกจับกุมของวัยรุ่น ส่วนตัวแปรในเรื่องของความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่นนั้น พบว่าวัยรุ่นที่ใช้สารเสพติดขาดความสามารถในการรับรู้ เข้าใจ ตลอดจนขาดทักษะการตีความหมายการแสดงออกของอารมณ์คนอื่นได้ และขาดความรู้สึกห่วงและเอาใจใส่ต่ออารมณ์ของผู้อื่น ซึ่งถือเป็นทักษะทางสังคมอย่างหนึ่ง สอดคล้องกับเบลชแมนและคณะ (Blechman, 1985) พบว่า ความสามารถทางสังคมต่ำเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่น โดยพบว่าเยาวชนที่กระทำความผิดมีทักษะทางสังคม โดยมีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลต่ำ

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์โลจิสติกในหัวข้อนี้ พบว่าในกลุ่มตัวแปรตัวมี คือ ความขัดแย้งในครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อการเสพยา/ไม่เสพยาบ้า ส่วนตัวแปรทางลบในกลุ่มตัวแปรอิสระเรียงตามลำดับสูงไปต่ำมีสองตัวแปรคือ ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่นและความผูกพันกับสังคม พบว่า ความผูกพันทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการใช้ยาบ้า แสดงว่าเด็กและเยาวชนที่มีความผูกพันต่อบิดมารดา เพื่อนและครูอาจารย์มาก จะมีการเสพยาบ้าน้อย ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องมาจากว่าเด็กและเยาวชนที่มีความภาคภูมิใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว โรงเรียน เพื่อน และสังคม ทำให้เด็กคำนึงถึงความรู้สึกของบุคคลที่รักและสนใจตน ผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับเฮอริชชี (Hirschi, 1973) ที่ได้ศึกษาความรู้สึกผูกพันของเด็กและบิดามารดา ผลการศึกษาพบว่ายิ่งบุตรมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา บุตรก็จะยิ่งประพฤติตามความคาดหวังของบิดามารดาเช่นเดียวกับ ลิสกาและรีด (Liska and Reed, 1985) ที่ได้ศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียนกับพฤติกรรมกระทำความผิด นั่นคือ ถ้าเด็กวัยรุ่นมีความผูกพันต่อโรงเรียนน้อยลง เด็กวัยรุ่นก็มีแนวโน้มกระทำความผิดมากขึ้น และมาร์คอส, บาร์ และจอห์นสัน (Marcos, Bahr and Johnson, 1986 : 158) ทำการทดสอบทฤษฎีความผูกพัน และการสมาคมที่แตกต่างกัน ในการอธิบายการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น โดยทำการศึกษานักเรียนมัธยมในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในเชิงทางลบกับการที่เด็กวัยรุ่นใช้ยาหรือสิ่งเสพติด

ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ การศึกษาจากสมการพยากรณ์ที่ได้พบพบว่า ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเสพยาบ้า แสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับมากจะมีการเสพยาบ้าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเนื่องมาจากเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างในการเล่น หรือชมกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมป้องกันการเสพยาเสพติด ช่วยผู้ปกครองหรือครูทำงานเมื่อมีเวลาว่าง ทบทวนบทเรียน ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อประกอบการเรียน ให้ความสำคัญในการทำการบ้านโดยทำงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ดังที่มีทาสึเดะ (Masatsueda, 1982) กล่าวว่าพฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับจะกินเวลาของบุคคลให้หมดไป ซึ่งก็เท่ากันเป็นการป้องกันไม่ให้บุคคลมีเวลาไปคบหา หรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำความผิด และเฮอริชชี (Hirschi, 1969) กล่าวว่า คนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับในโรงเรียน บ้าน หรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่นๆ เท่ากันเป็นการป้องกันการกระทำความผิด

การแสดงออกทางสังคมซึ่งเป็นตัวแปรกลุ่มตัวมีในการวิเคราะห์โลจิสติกส์ มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการเสพยาบ้าในเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพราะการแสดงออกทางสังคมเป็นทักษะทางสังคมอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับความไวในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่นซึ่งเบสซแมนและคณะ พบว่า เยาวชนที่กระทำผิดมีทักษะในการจัดการกับความเครียดและความโกรธต่ำ ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลต่ำและทักษะในการตัดสินใจต่ำ ทั้งนี้ เบสซแมนเสนอว่าอาจจะเกิดได้จากหลายสาเหตุ อาจเกิดจากการมีปัญหาการเรียนรู้ สมาธิสั้น การเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหามารทั้งความรุนแรงภายในบ้าน การใช้ยา และการเกิดความไม่สงบอื่น ๆ ภายในบ้าน

ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า การศึกษาค้นคว้าพบว่า ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสพยาบ้า แสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีความเชื่อว่าฤทธิ์ของยาบ้าช่วยเพิ่มพลังความแข็งแรงให้แก่ร่างกาย ช่วยผ่อนคลายความเครียด หรือเสพยาบ้าเพียงเล็กน้อยไม่ทำให้เกิดติด จะมีการเสพยาบ้ามาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าเห็นว่าการเสพยาบ้าทำให้ตนสามารถเข้ากลุ่มเพื่อนได้ ช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต เสพยาบ้าแล้วไม่เป็นอันครายร้ายแรงต่อร่างกาย และทำให้อารมณ์ดี จึงทำให้เด็กและเยาวชนสนใจที่จะเสพเพื่อเป็นทางออกในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือในเด็กและเยาวชนที่ยังแก้ปัญหาไม่ได้ แต่เพื่อให้ตนเองวิตกกังวลมากนักจึงใช้ยาบ้าเพื่อให้ลืมความทุกข์หรือปัญหาต่าง ๆ ที่ค้างคาใจ

ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของกัญชร เจือดี (2541 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการใช้ยาเสพติดว่า จะทำให้ร่างกายทรุดโทรมและสุขภาพจิตเสียอย่างมาก แต่จะทำให้สนุกสนาน วาเริง อารมณ์ดี ลืมความทุกข์ คลายเครียดบ้างเล็กน้อย และการใช้ยาบ้าจะทำให้หยิ่ง มีพลังค่อนข้างมาก และช่วยคลายความเครียดได้

ความขัดแย้งในครอบครัวซึ่งเป็นตัวแปรในกลุ่มตัวมีในการวิเคราะห์ผลการถดถอยโลจิสติกส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสพยาบ้า ทั้งนี้ เมื่อครอบครัวมีความขัดแย้ง และใช้วิธีเผชิญความขัดแย้งไม่เหมาะสม ทำให้เด็กขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และออกไปแสวงหาความรักความอบอุ่นนอกบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแพทเทอร์สันและคณะ (Patterson, 1992)

ฉากสมการในสเกลลอจิท (Logit Scale) ซึ่งเป็นสเกลลอจิทการชี้มาตรฐานธรรมชาติ ซึ่งพบว่าโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้ามีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่น แสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้ามากก็จะมีโอกาสเสพยาบ้ามาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชนประกอบไปด้วยผู้ที่เสพหรือขายยาบ้า ละแวกบ้านมีคนขายยาบ้า เพื่อนสนิทเสพยาบ้า หรืออาจเป็นคนในครอบครัวเสพหรือขายยาบ้า ทำให้เด็กและเยาวชนถูกชักจูงให้ไปเกี่ยวข้องกับยาบ้าได้ง่ายกว่าเด็กและเยาวชนทั่วไปที่สภาพแวดล้อมห่างจากยาบ้า ดังที่ซูเทอร์แลนด์ (Sutherland, 1970: 76) ได้กล่าวว่า การติดต่อกับบุคคลที่ใช้สารเสพติดทำให้บุคคลนั้นใช้สารเสพติดได้

ผลการศึกษาที่พบว่าการศึกษาเพิ่มขึ้นของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามหนึ่งหน่วยในตัวแปรการคบเพื่อนกรณีผลต่อการเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนของกลุ่มที่ไม่เสพยาบ้าของเยาวชนมากที่สุดกว่าการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของชนพัฒน์ หาดิพัฒน์ (2539 : 104-105) ที่ได้

ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาของนักศึกษา กรณีศึกษานักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม และวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง ตั้งกิจกรรมอาชีวศึกษา พบว่า แหล่งซื้อขายยาที่สำคัญก็คือ เพื่อนนักศึกษาในสถาบัน โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาในระดับที่สูงที่สุดได้แก่ การสมาคมกับเพื่อนที่ใช้ยา และปรีชา วิศดโต และคนอื่นๆ (2540 : 77) ได้ศึกษาสภาพการใช้ยาเสพติดของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยพิจารณาการใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาของนักเรียน คือ การมีเพื่อนสนิท การถูกชักชวนให้ทำในสิ่งไม่ถูกต้อง มีคนใกล้ชิดที่ใช้ยาบ้า

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ ใช้สถิติพื้นฐาน และใช้การวิเคราะห์ในลักษณะการบรรยาย ดังต่อไปนี้
 - 2.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
 - 2.2 วิเคราะห์และอภิปรายข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3
 - 2.3 วิเคราะห์และอภิปรายข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้า จำนวน 65 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิธีการเกี่ยวข้องกับยาบ้า ระยะเวลาในการเกี่ยวข้องกับยาบ้า

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	32	49.92
หญิง	33	50.08
รวม	65	100

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 พบว่า เด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าเป็นเพศชายจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 49.92 และเป็นเพศหญิง 33 คน คิดเป็นร้อยละ 50.08

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนจำแนกตามอายุปัจจุบัน

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9 - 12	1	1.54
13 - 15	13	20.00
16 - 18	47	72.31
18 - 21	4	6.15
รวม	65	100

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 19 พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าอันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 16 - 18 ปี มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 72.31 อันดับ 2 คือ กลุ่มอายุ 13 - 15 ปี มีจำนวน 13

คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับ 3 คือ กลุ่มอายุ 9 - 12 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.15 และ อันดับสุดท้าย คือ กลุ่มอายุ 18 - 21 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.54

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนตามอายุที่เริ่มเกี่ยวข้องกับยาบ้า

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9 - 12	12	18.46
13 - 15	41	63.08
16 - 18	12	18.46
รวม	65	100

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 20 พบว่า อายุของเด็กและเยาวชนที่เริ่มเกี่ยวข้องกับยาบ้า อันดับ 1 คือ กลุ่มอายุ 13 - 15 ปี มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 8 - 12 ปี และกลุ่มอายุ 16 - 18 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.46

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนแยกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	30	46.15
มัธยมศึกษาตอนต้น	23	35.39
มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	7.69
อาชีวศึกษา	7	10.77
รวม	65	100

ผลการวิเคราะห์ตาราง 21 พบว่า เด็กและเยาวชนมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มากที่สุด คือ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 35.39 ระดับอาชีวศึกษา มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.77 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

ตาราง 22 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนแยกตามระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 - 1	18	27.96
2 - 3	31	47.69
มากกว่า 4	16	24.62
รวม	65	100

ผลการวิเคราะห์ตาราง 22 พบว่า ระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนเกี่ยวข้องกับยาบ้า อันดับ 1 คือ 2 - 3 ปี มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 47.69 รองลงมา คือ 0 - 1 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 27.96 และมากกว่า 4 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 24.62

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนแยกตามวิธีการเกี่ยวข้องกับยาบ้า

วิธีการเกี่ยวข้องกับยาบ้า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสพ	11	16.92
ขาย	6	9.23
เสพและขาย	48	73.85
รวม	65	100

ผลการวิเคราะห์ตาราง 23 พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนที่ทั้งเสพและขายยาบ้ามีจำนวนมากที่สุด คือ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 73.85 รองลงมา คือ เสพเพียงอย่างเดียว มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.92 และขายเพียงอย่างเดียว มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.23

ตาราง 24 จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนแยกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา	จำนวนคน	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	18	24.62
บิดามารดาหย่าร้าง	29	44.62
บิดามารดาแยกกันอยู่	8	12.31
บิดา หรือ มารดาเสียชีวิต	5	7.69
บิดา และ มารดาเสียชีวิต	7	10.77
รวม	65	100

จากการวิเคราะห์ตาราง 24 พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนที่ใช้นยาบ้าส่วนใหญ่มาจากครอบครัวหย่าร้าง 29 คน คิดเป็นร้อยละ 44.62 แยกกันอยู่ 12.31 บิดาหรือมารดาเสียชีวิต 7.69 บิดาและมารดาเสียชีวิต 10.77 ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นครอบครัวแตกแยกถึง ร้อยละ 75.39 นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ 16 คนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันกลับพบว่าเด็กไม่ได้อยู่กับบิดามารดาถึง 9 คน โดยอาศัยอยู่กับแฟน 5 คน อยู่กับเพื่อน 4 คน อยู่กับปู่หรือย่า 2 คน และอยู่กับป้า 1 คน มี 7 คนที่อยู่กับบิดามารดา โดยมี 2 ครอบครัวที่ทั้งบิดาและมารดาเสพยาบ้า อีกหนึ่งครอบครัวอาศัยอยู่กับพ่อแม่และป้า โดยมีป้าเป็นผู้ค้ายาบ้า จากข้อมูลดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า สถานภาพครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสพยาบ้าในวัยรุ่น โดยจะเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์ซึ่งจะได้นำกล่าวต่อไป

2.2 วิเคราะห์และอภิปรายข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

ในหัวข้อนี้ศึกษาตัวแปรของการเสพยาบ้า จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ในเด็กและเยาวชนไทยที่เข้ารับการคุ้มครองในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลาง

จากสถานภาพสมรสในครอบครัวตามที่กล่าวมาแล้วในตาราง 24 ที่พบว่าส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนที่ใช้ยาบ้ามาจากครอบครัวแตกแยก มีเพียงจำนวนน้อยที่อยู่กับบิดามารดา และมี 2 ครอบครัวในจำนวนนี้ที่ทั้งบิดามารดา ทั้งเสพและขายยาบ้า แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญสำหรับเด็กและเยาวชนที่จะเริ่มต้นรับการถ่ายทอดกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) สัมพันธภาพในครอบครัวและกระบวนการถ่ายทอดนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ประเด็นปัญหาครอบครัวที่พบมากคือ ความขัดแย้งในครอบครัว ซึ่งหลายรายรายงานว่า พ่อแม่ชอบทะเลาะกัน ตนเองทะเลาะกับบุคคลในครอบครัว พี่น้อง ปู่ ย่า ยาย และพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยง ความขัดแย้งในครอบครัวและการขาดความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของตนเองเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนเริ่มมาเสพยา เช่น ในกรณีของโกวิทและไธธ " พ่อแม่ทะเลาะกัน เลิกกัน แล้วผมก็เลยเล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวที่บ้านผมให้ฟังแล้วไม่รู้จะทำไง ก็เพื่อนเค้าก็เลยถามผมว่ามีเงินหรือเปล่า ผมก็ถามว่าทำไมเหรอ เค้าก็บอกให้เราไปซื้อของมาให้หน่อยแก๊วเซ็ง " (โกวิท) เช่นเดียวกับในกรณีที่คล้ายกันของไธธ " พ่อผมมีแฟนใหม่อยู่ที่แพร่ ผมรู้แต่แม่มีแฟนใหม่ ตอนผมกลับมาจาก ม.4 กลับมาจากที่บ้านแพร่ กลับมาเจอ แม่เขาปิดผม นังบรกดไฟมาเขาไม่ยอมบอกผม พ่อผมจะเข้าไปในบ้าน เขาบอกว่าน้าอยู่ในบ้าน ผมก็เลยไม่ไหว ผมบอกว่ามีอะไรให้บอกผม ผมรับได้ เขาปิดผมมาตลอด ผมเลยทะเลาะกับแม่ ทะเลาะกับแฟนของแม่ แล้วก็ออกจากบ้าน (พี่น้องไธธละ) พี่ผมอยู่เชียงใหม่ ทำงานอยู่ มันก็ไม่บอกผม แม่บอกมันว่ามีแฟนใหม่ แม่ก็มีมันช่วยกันปิด ผมไม่รู้อยู่คนเดียว ก็เลยเจ็บใจ " (ไธธ)

บางรายมีสัมพันธภาพแบบห่างเหินเช่นในรายของหญิง (เพราะอะไรถึงหนีออกจากบ้าน) ยังโละ คืออยากมีเพื่อน อยากมีเพื่อนคุย อยากมีอะไรอย่างเงี้ยเพราะคนที่บ้านหนูไม่ใช่แบบเฮฮาเหมือนบ้านคนอื่น พี่ชายกับหนูก็ไม่ค่อยสนิทกัน ไม่สนิทกันมาตั้งแต่เด็กแล้ว ต่างคนก็ต่างอยู่ พี่ชาย 2 คน ก็ต่างคนต่างอยู่ ไม่ยุ่ง วันวายเรื่องส่วนตัวของกันและกัน หนูเคยชอบอะนะ แบบที่จะไปเที่ยวกับเพื่อนอย่างเงี้ย หนูก็ชอบไปด้วย พี่เขาบอกไม่ให้ไป แม่ก็ไม่ให้ไป ทำให้ไม่ไปกับพี่เป็นอะไร เขาบอกเป็นผู้ชายเป็นผู้หญิง บอกเนี่ย เกล็ดเลย คือความคิดน้อยใจ " (หญิง)

เมื่อศึกษาถึงการควบคุมระเบียบวินัยในบ้านของครอบครัวพบว่า บางครอบครัวมีการควบคุมอย่างละหลวม เช่น ในกรณีของก้อง " หนูใช้ยามา 3 ปีแล้วแม่ถึงรู้ บางทีกลับมาตีสาม เขามาเรียกซื้อยา แม่เขาไม่รู้อะไรเลย เพราะเขาไม่รู้ว่ายาบ้าเป็นอย่างไร เขาไม่รู้ว่าหนูขายหรือหนูเล่นอะไร " หรือกรณีของวันน์ " พ่อแม่อาจจะผิดตรงที่ไม่บังคับเรา ไม่ว่าเรา ทำอะไรในการคิดและตัดสินใจอย่างเต็มที่ การเลี้ยงดูแบบหย่อน ๆ ปล่อยให้ทำอะไร " และกรณีของปุย " พ่อปุยตาย แม่ปุยชอบเล่นไฟ เลยไม่ค่อยมีเวลาเจอกัน แม่ไม่ค่อยได้ดูแลปุย ตอนที่ แม่ไปเมืองสตุ๊ตไปเมื่อสี่เดือนที่แล้ว " เด็กและเยาวชนหลายคนไม่มีใครควบคุมเลย ประกอบกับอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการเสพยาบ้าอยู่แล้ว ทำให้ถูกชักจูงเข้าสู่กระบวนการเสพและค้าขายได้ง่าย เช่น กรณีของพงษ์ " ผมอยู่กับยายตั้งแต่เด็ก น้าขี้บรกดหกล้อส่งข้าว เขาเป็นคนเลี้ยงยายและสอนให้ผมขับรถช่วยเขา และสอนให้ผมใช้ยาด้วยเพราะต้องวิ่งรถ " (พงษ์)

บางครอบครัวก็มีการควบคุมแบบเข้มงวดแต่ขาดความสม่ำเสมอ เช่น กรณีของเอ " ตอนแรกที่เข้ายา เพราะคิดว่าจะมีปัญหา พ่อแม่ชอบบ่น ถ้าอยู่บ้านเมื่อไรเป็นต้องถูกบ่น ชีโมโท ชอบคำ บางทีเขาก็ทะเลาะกันเอง แล้วมาลงที่ผม ถ้าเขาอารมณ์ดีก็ไม่ว่าอะไร ตอนแรกคิดว่าจะมีปัญหาที่พ่อแม่ชอบบ่นคิดว่าถ้าเข้ายาแล้วจะทำให้ชีวิตเรดีขึ้นไม่น่าเบื่อเหมือนอยู่บ้าน ไม่ต้องรับรู้อะไรเรื่องพ่อแม่บ่น " (เอ) บางครอบครัวพ่อแม่มีการดูแลต่างกันโดยสิ้นเชิง เช่น กรณีของเกตุ " เกตุรู้สึกว่าแม่รักเกตุมาก เกตุจะฟังแม่ ไม่เถียง รักแม่กับยายมาก แต่กับพ่อจะเกลียดไม่อยากจะฟัง พ่อ พ่อ เพราะพ่อชอบใช้ความรุนแรง ชอบตบ นึกจะดีก็ดี และกระตือรือร้นด้วย " (เกตุ) เช่นเดียวกับอาร์ต " พ่อดู รูจี ขึ้นัน แต่แม่ผมใจดี ผมเข้ายาบ้าคอนอายุ 14 ปี เพราะทะเลาะกับพ่อทำให้ไม่ไปโรงเรียน " (อาร์ต)

นอกจากนี้ยังมีบางรายที่สมาชิกภายในบ้านใช้ยาเสพติดมาก่อน เช่น เจียน " อ้อ เห็นพี่ชายทำเป็นตัวอย่าง น้องเห็นแล้วแบบลองไปซื้อ ซื้อมาเล่น แต่แม่ก็เสกด้วย แม่จริง ๆ อะ " (เจียน) หรือ เกตุ " พ่อฉีดผงและใช้ยาบ้าด้วย พ่อให้หนูไปซื้อยาบ้าให้ทุกวันถ้าไม่ไปพ่อก็ตี ที่บ้านพ่อตีตายกันทุกคน " (เกตุ) และพงษ์ " เห็นน้าชายกับลูกน้องเขาใช้กันก็เลยใช้บ้าง เขาไม่ได้ชวนหรือกระตุ้นแต่อยากลองเอง พ่อเพื่อนชวนก็เลยลอง " (พงษ์)

จากการที่สัมภาษณ์ นอกจากสถานภาพสมรสในครอบครัวที่พบว่า ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยก สัมพันธภาพในครอบครัวมีความขัดแย้ง บางครอบครัวไม่มีความขัดแย้งแต่มีสัมพันธภาพที่ห่างเหิน ต่างคนต่างอยู่ การควบคุมดูแลมักเป็นไปอย่างหลวม บางครั้งก็เข้มงวด ขาดความสม่ำเสมอของการรักษา กฎภายในบ้าน บางครอบครัวพ่อกับแม่มีการควบคุมดูแลแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง บางครอบครัวมีพ่อแม่ติดสารเสพติดหรือติดอบายมุขอื่น ๆ เป็นตัวอย่างให้เด็กและเยาวชนเห็นภาพที่ผิดปกติเหล่านี้จนเป็นปกติ

นอกจากปัญหาครอบครัวแล้วบุคลิกภาพของเด็กก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กและเยาวชนที่เข้ายานั้นเมื่อมีปัญหามารดาในครอบครัว เด็กจะใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบใช้อารมณ์ (Emotional Focus Coping Strategies) มากกว่า แก้ปัญหาด้วยวิธีการจัดการกับปัญหา (Problem Focus Coping Strategies) ทั้งนี้พบว่า เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่ ขาดพื้นฐานการเรียนรู้ ทักษะในการจัดการกับปัญหาและมักมีอาการหมดหวังง่าย อยากทดลองประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อหาคำตอบให้กับตนเอง เช่น เล็ก " ที่หนูเข้ายานี้ เป็นเพราะอยากรู้ อยากลอง และอยากประชันแม่ด้วย " และปุย " สาเหตุที่ติดยาบ้า เพราะอยากรู้ อยากลองว่าเสพแล้วจะเป็นอย่างไร พอดีเพื่อนชวน หนูเองไม่มีที่พึ่ง ครอบครัวมีปัญหา ไม่มีใครเข้าใจ หนูเลยต้องหาทางออกให้ตัวเอง ซึ่งเป็นทางออกที่ผิด " หรือ นก " ครั้งแรกที่เข้ายาบ้า เพราะเพื่อนชวน ตัวเองก็อยากลองเพราะเพิ่งทะเลาะกับที่บ้านมา เลยเลยใช้ ทำให้ลืมความทุกข์ได้ " บางคนไม่สามารถควบคุมการแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เช่น วัฒน์ " ผมมีเรื่องขกต่อยกับเด็กในโรงเรียนและถูกไล่ออกก่อนมาเข้ายา "

นอกจากประเด็นด้านครอบครัวและบุคลิกภาพแล้ว ยังมีการสัมภาษณ์ในประเด็นด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับชุมชน โรงเรียน ได้แก่

การคบเพื่อน จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่นนั้น เห็นว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมาก เป็นวัยที่ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนเพราะ กลุ่มเพื่อนทำให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน เกิดความรู้สึกปลอดภัยและมั่นคง และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการคิดและการกระทำของตนเอง ดังเช่น โอชินและย้อย " คือว่าตอนแรก หนูก็ไม่ได้ดูคนพี่ แล้วเพื่อนหนูพา อะไรๆ ไม่กล้า อะไรมาก่อนจริง

หนูก็เลยลุด คือ วันแรกที่ลุด แต่พอมายูอย่างนี้มันมีแต่คนลุดทั้งนั้น คงคิดว่าต้องปรับสภาพอะไรอย่างเนี่ย เลยลุด คงต้องปรับสภาพกับเพื่อน ๆ เขาลุดกันหมด หนูก็อยู่ในนั้น หนูก็ต้องมีบ้าง " (โอชิน) " เห็นเพื่อน ลอง ก็อยากลองมั่งครับ " (อ๊อด) " ซึ่งคล้ายกับกรณีของวันลีทกล่าวว่า " เห็นเพื่อนลองแล้วทำให้อยากลองตาม เพื่อนลูน้าง " รืออยากลองเล่นเพราะรู้ว่ามันดีดี มันหอมก็อยากจะลองดูว่ามัน เป็นยังไง พอเล่นมันไปเรื่อย ๆ มี จะว่าดีก็ไม่ใช่ว่า แต่ถ้าว่าไม่ดี แล้วทำไมถึงไม่เลิก " (วันลีต)

ด้านความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า : เด็กและเยาวชนมีความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้าอยู่หลายประเด็น เช่น เชื่อยา บ้ามีประโยชน์ คือเสพยาบ้าทำให้ขยัน กระชุ่มกระชวย อยากทำงาน และขณะเดียวกันเชื่อว่ายาบ้ามีโทษคือ ทำให้ร่างกายชุกหมอม ทรุดโทรม ใช้แล้วตาค้างไม่อยากนอน ไม่อยากกิน เบื่ออาหาร ดังคำให้สัมภาษณ์ของเอกคือ " ก่อนหน้าก็ถือรู้ว่าเพื่อนบอกว่า จะทำให้นอนไม่หลับอะไรอย่างนี้ครับ ก็เลยอยากลองบ้าง อยากรู้ว่ามันเป็นยังไง ไปถึงเพราะเพื่อนลอบอกว่า เออเนี่ยไม่ต้องนอน ถ้าเล่นอยู่ได้ทั้งวันเลย ก็เลยอยากลองครับ " (เอก) บ้างคิดว่า ยาบ้าช่วยให้ผ่อนคลาย ทำให้ตนเองสามารถทำงานบางอย่างได้นาน มีผลการเรียนที่ดีขึ้นและทำให้ตั้งใจเรียน " ก็ถือว่าเป็นคนที่เป็นคนที่ดีแล้ว แล้วนอนอยากหมอม แล้วอีกอย่างหนึ่ง คือ 2 แขนงยังไม่ได้นอนเลย คือ 5 ครั้ง แขนงต้อง ขึ้นไปโรงเรียนอย่างนี้ แขนงก็แบบอ้อมมันจะทำให้แขนงหายง่วงนอน แล้วมันก็ทำให้หมอมอะไรอย่างนี้ " (แขน) ขณะเดียวกันเด็กกลุ่มเดียวกันนี้ มีความเชื่อว่ายาบ้ามีโทษในระยะยาว เช่น ทหญิงที่ใช้ยาบ้ามาสี่ปีกว่าแล้วเล่าว่า " บางครั้งหนูรู้สึกเบลอ ประสาทเสื่อม ปวดหลัง ปวดขา รู้สึกว่ากระดูกงู เพราะเคยได้ยินมาว่ายาบ้าหมอมก้มมอก โขน ทหญิงเคยหักล้มแล้วลุกไม่ขึ้นเหมือนไม่มีกระดูกสันหลัง และจะเป็นอย่างนี้บ่อย ๆ ปัจจุบันก็ยังเป็น " (ทหญิง) ส่วนเด็กกล่าวว่า " ถ้าไม่เสพยาบ้าก็จะมีแรงทำงาน ที่บ้านก็จะมีเงินกินข้าว แต่พอเสพนาน ๆ จะทำให้ หมอมเหมือนฝิดยาซาก เบื่ออาหาร สมอเสื่อม ประสาทเสื่อม บางทีขูแล้ว พอเสไปแล้ว เหมือนมีมึนมาทุดข้าง ๆ ขูว่าเลิกก็เสพยาบ้าว่าเป็นบาปกรรม คำว่าแม่ต้องตกนรกเป็นเปรต " (เล็ก) ส่วนปูกกล่าวถึงทั้งผลดีและผลเสีย ทางสังคมคือ " ยาบ้ามีผลดีตรงที่อย่างน้อยทำให้ปู้รู้จักคนที่ต่อยกว่าเรา ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามากขึ้น แต่ มีผลเสียตรงที่ทำให้เราสูญเสียครอบครัว ความรัก เสียอนาคต ทำให้เราไม่เหมือนคนทั่วไป จะมีแต่คนมองไม่ดี ปูบอกว่าตัวเองเกิดมาเพื่อทำลายครอบครัว ทำให้แม่ผิดหวัง ทำให้แม่ร้องไห้ ทั้งที่เราผิดมาหลายครั้ง แม้ก็ยังให้อภัย แม่ให้อโกลาส ปูคิดว่าตอนนั้นกรรมอันมหากแล้ว " (ปู) ขณะเริ่มใช้ครั้งแรกคิดว่า ยาบ้าเป็นสิ่งที่ทำให้คน เสพหลุดนไปจากคนอื่น ๆ เช่นปู " หนูคิดว่าถ้าลุดคงเท่ และเก่งกว่าคนอื่น ๆ " (ปู) ส่วนทหญิง " ยาบ้าหาง่าย ไกร ๆ ก็ใช้กัน " (ทหญิง)

นอกจากนี้ ยังพบว่าเด็กและเยาวชนเชื่อว่ายาบ้าเป็นยาที่เสพแล้วไม่ติดทางกาย แต่ติดที่ความรู้สึก ใจ จะอยาก จึงเป็นที่น่าสังเกตและควรให้ความสนใจข้อมูลข่าวสารที่ขาดความถูกต้องและขาดความชัดเจนเป็น สิ่งสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดเกิดความสนใจยาบ้า ถ้าสามารถควบคุมการสื่อสารให้มีข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนได้ เด็กและเยาวชนก็สามารถลดการเสพยาบ้าได้จึงควรพิจารณาการศึกษาต่อไปว่าวิธีการใดที่สามารถควบคุมการสื่อสาร ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าให้มีความถูกต้องและชัดเจนได้ นอกจากนี้ จากจากการสัมภาษณ์ ยังพบอีกว่า ความคิด เห็นของเด็กและเยาวชนคิดว่าอุดมคติของยาบ้าที่ตนรับรู้จะมีผลดีต่อตนเอง เช่น " ก็คิดอยากจะลองแล้ว ช่วงนั้น พอเสมาแล้วมันมาออกข่าว หมมียอยากลองหนัก อยากจะดูว่ามันเป็นจริงหรือเปล่า " ผลสุดท้ายก็ไม่ได้เห็นมีอะไร เพราะคนแถวบ้านก็ไม่เคยที่ว่าจะเอามัดจื้ออ ทารุณเด็ก จะมันไม่ใช่ว่า นอกจากคนที่ควบคุมสติไม่อยู่ " (ใหม่)

โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กและเยาวชนรู้จักยาบ้าเพราะเห็นพ่อกับพี่ชาย เสพยาบ้าตั้งแต่ตัวเองยังเด็ก ดังกรณีของเอก " พ่อจะให้เกตุไปซื้อหมกกับยาบ้าให้ทุกครั้ง ถ้าไม่ไปจะดี ตอนนั้น

เกตุบอกตัวเองว่า อย่างไรก็จะเป็นอันขาดเพราะคนในบ้านติดกันหมด พี่ชายสองคนก็ติดยาบ้าข้างบ้านก็มีคนขาย คนเสพ คนติดยาบ้ากันทั้งซอย ตรงข้ามบ้านพ่อก็มีร้านขายไอ้ไก่โต้งไม่ซึ่งเป็นแหล่งขายยาบ้าของซอย " (เกตุ) บางคนเห็นที่สาวใช้ เช่น ฝน " ช่วยพี่สาวขายยาบ้าแถวถนนเชื้อเพลิง พี่สาวเสพยาบ้าและแฟนฝนห่วยยาบ้าขายเองโดยทำยาปลอม " (ฝน) จึงพอสรุปได้ว่า เด็กและเยาวชนทว่าเริ่มเคยเห็นการใช้ยาบ้าจากครอบครัว หรือ คนใกล้ชิดอย่างมาก และพบว่าเด็กและเยาวชนที่ใช้ยาบ้าที่โอกาสใกล้ชิดกับยาบ้าอย่างมาก เช่น ฝู๋ " ตอนแรกช่วยแม่รับจ้างซักผ้า เห็นคนแถวบ้านขายยาบ้าแล้วเขามีเงินหนอยากได้บ้าง...หนูไปเยี่ยมหน้าที่ถูก เห็นแล้วหนูร้องไห้ เขาไม่มีอะไรสักอย่าง สงสารเขาเลยกลับไปขายยาอีก...หนูเห็นพี่คนไหนขาย คนนี้ขาย พี่ในซอยที่ขายเขามีเงินกัน " (ฝู๋) ส่วนฝู๋ยกคำว่า " ถ้าสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่ไม่มียาบ้าเราก็ไม่ติด " (ฝู๋) เช่นเดียวกับพงษ์ " ถ้าสังคมไทยไม่มียาบ้า จะน้อยอยู่มากยิ่งขึ้น โจมอยอยากจะหนีไปให้พ้นยาบ้า แต่ไปไหนก็เจอที่บ้านพ่อก็มี บ้านยายก็มี ไปไหนก็มียาบ้าทุกทิศ ไม่รู้ว่าจะหนียาบ้าได้อย่างไร " (พงษ์)

ความผูกพันกับสังคม จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่ใช้ยาบ้าพบว่า เด็กจำนวนมากรายงานว่า ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ และไม่ได้อยู่ได้คุยกับใคร อยู่ในครอบครัวที่ไม่ใกล้ชิดหรือการขาดความผูกพันกับผู้ใหญ่ที่เด็กมีความรักความผูกพันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนเสพยาบ้า บางครอบครัวผู้ใหญ่ทำงานและไม่ได้ใส่ใจดูแล เช่น สมชาย " พี่สาวที่บ้านเพื่อน แล้วเคยเอาไปเล่นที่บ้านพ่อแม่ไม่รู้เพราะพ่อแม่ขายของแบบอาหารตามสั่ง ก็ออกมาตี 5 ทุกวัน พ่อพ่อแม่อก ผมก็เข้าบ้านพาเพื่อนไปสูดในบ้าน พ่อตอนเย็น พ่อแม่จะกลับบ้าน ผมก็ให้พาเพื่อนออกจากบ้าน " (สมชาย) และฝู๋ " พ่อตายแม่มีสามีใหม่ ต่อมาแม่ตายด้วยโรคเอดส์ ฝู๋ไม่รู้จักอยู่กับใครเลยไม่อยู่กับเพื่อนที่ตลาดคืนแดง " (ฝู๋) ส่วนฝู๋ " ฝู๋เป็นคนเจิบ ๆ ฝู๋ไม่ค่อยปรึกษาใครมีอะไรก็คุยกับเพื่อน " (ฝู๋) เช่นเดียวกับพงษ์ " อยู่กับน้า น้าสะโง้งขึ้น น้าชายยังกลัวเคยรัก ถ้ามีอะไรผมพุกจากกับใครในบ้านไม่ได้เลย " (พงษ์) บางคนถูกละทิ้งจากสังคม เช่น วันเฉลิมอายุ 13 ปี " แม่ทิ้งไปตั้งแต่ผมสองขวบผมอยู่กับพ่อพ่อเป็นช่างปูน ตามพ่อไปทำงานเลยไม่ได้เรียนหนังสือ พ่อพ่อตายเมื่อสองปีก่อน ผมไม่มีใครไปอยู่วัดก็ถูกไล่ออกมา " (วันเฉลิม) นอกจากครอบครัวแล้วสถาบันแห่งหนึ่งที่น่าจะพอเป็นที่พึ่งให้กับเด็กอยู่ได้คือโรงเรียน แต่จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กที่ใช้ยามักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำ รุสสีไม่เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน นอกจากนั้น ในส่วนของโรงเรียนก็คือ ความผูกพันกับสังคมกับครู อาจารย์ จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนไม่พบว่าเด็กคนใดมีความผูกพันกับโรงเรียนและครูเลย หลายคนถูกไล่ออกจากด้วยสาเหตุจากการมีความสามารถในการเรียนต่ำหรือตกซ้ำชั้นหลาย ๆ ปี เช่น เอ็ม " ผมซ้ำชั้น ป. 6 เพราะเอกสารไม่ครบ ครูโรงเรียนใหม่ไม่ยอมผ่อนปรนเรื่องเอกสารการสมัครเรียน " (เอ็ม) ส่วนเหมียวกว่าว่า " รู้สึกว่าตัวเองเรียนไม่เก่ง มีไม่ค่อยก็เลยไม่ยอมไปโรงเรียน " (เหมียวก) และวันนิ " ผมเคยเรียนดี ได้เกรด 2.8-3.2 ไม่เคยมีปัญหาด้านการเรียน พอเรียนม. 2 ก็ละทิ้งกับเพื่อนในโรงเรียน จึงถูกไล่ออก แม่จึงให้ย้ายโรงเรียนก็มีเรื่องทะเลาะกับรุ่นพี่อีกและถูกไล่ออกเพราะเกะแวนเรียนบ่อย ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท " (วันนิ) จากประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาของโรงเรียนด้วยการไล่ออกไม่สอดคล้องกับกระบวนการปรับตัวที่ดีให้กับเด็ก โดยเฉพาะเด็กกลุ่มน้อยที่ยากจนเมื่อไม่มีพ่อแม่ใส่ใจ และขาดความเข้าใจอันดีจากครูแล้ว ก็จะขาดความผูกพันกับสถาบันการศึกษาเพราะเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าไม่มีเพื่อนที่เป็นเด็กเรียนดี เพราะเข้ากันไม่ได้ และส่วนใหญ่จะคบเพื่อนที่ติดยาบ้าเหมือนกันโดยให้เหตุผลว่าเพื่อนที่เสพยาบ้ามีความจริงใจและเป็นเพื่อนแท้ และเมื่อเพื่อนโกรธ ไม่พอใจใคร หรือชอบใครก็จะรู้สึกตามไปด้วย เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งรายงานว่า อยากเรียนหนังสือเก่งเหมือนเพื่อน จะได้มีคนรัก เช่นกรณีศึกษาของเอกที่กล่าวว่า " ผมรักเพื่อน เพื่อนไปไหนผมก็ไปด้วย ถ้ามีเงินมาก ๆ ก็จะพาเพื่อนไปเลี้ยง " (เอก)

การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้า พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่กับเพื่อน ไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า ไปเที่ยวสวนสยาม ทำกิจกรรมที่สนุกสนาน โดย

เป็นที่น่าสังเกตว่า เด็กและเยาวชนบางส่วนใช้เวลาไม่ถูกต้อง เช่น วัฒน์ ที่กล่าวว่า "บางทีก็โดดเรียน ไม่อยู่บ้าน เพื่อน" (วัฒน์) หรือในกรณีของเอ "ก็อยู่บ้านเฉย ๆ บางครั้งช่วยปู่กับย่าทำงานบ้านแบบอยู่กับปู่กับย่าสองคน แบบพอเหนื่อย แม่หนูทั้งไปแล้ว แต่ตอนนี่ไม่รู้แม่อยู่ที่ไหน พอตื่นตอนเช้ามาปู่ก็จะปลุก ก็ให้เงินไว้กินไข่ไข่ วันละ 40 , 50 บาท แต่ปู่ไปทำงานตัดผมแต่เช้า แล้วหนูก็อย่างว่าชอบหนีเที่ยวอย่างจ้ เพื่อน ๆ ชอบมาชักชวน ชักชวนไปเที่ยว ไปเที่ยวข้างนอก อาทิตย์ 2 อาทิตย์ จะกลับบ้านก็" (เอ) และในกรณีของเอ "เพราะว่าหนูต้องไปบ้านเพื่อน พ่อไม่มีเวลาให้ หนูก็ว่าจะกลับบ้านก็กลับลึกเที่ยงคืนอย่างนั้นแบบมาวันหนึ่งเพื่อนเค้าพูดนะ เอ ลองหรือเปล่านั้นสักครั้งสิ แล้วหนูก็เลยลอง ๆ ดูครั้งแรกกับเพื่อน" (เอ) จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษาว่า จะมีการสอนกิจกรรมและวิธีการในการใช้เวลาว่างให้กับเด็กอย่างไร จึงจะทำให้เด็กมีการใช้เวลาว่างอย่างมีประสิทธิ ภาพและสามารถสร้างให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้มีคุณภาพของสังคมได้

ความเชื่อในกฎระเบียบ จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้า พบว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน รายงานเหมือนกันว่า กฎหมายเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือ น่าเคารพ เทียบตรง และเป็นสิ่งที่ควบคุมให้คนในสังคมทำในสิ่งที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกัน เด็กและเยาวชนบางคนเห็นว่า ผู้รักษากฎหมายเป็นผู้ขาดความยุติธรรม ไม่น่าเคารพและไม่เป็นผู้ส่งเสริมให้สังคมสงบสุขมีระเบียบวินัย เช่น กรณีศึกษาของเกตุ ที่กล่าวว่า "กฎหมายหนูว่าดีนะ แนนอนตายตัว ใคร ๆ ก็ขัดไม่ได้ ช่วยป้องกันสังคมให้พ้นจากคนที่คิดไม่ดี ทำไม่ดี แต่ตำรวจไม่ค่อยซื่อสัตย์ ไม่ยุติธรรม ชอบเอายาบ้ามาขายตัวเอง ทะเลาะด้วย จับเพื่อนอกหนูด้วย เวลาสอบปากคำจะถามหนูแต่เรื่องบนเตียง ยิ่งพวกสายตรวจจะชอบกินเงิน ถ้าเรามีเงินจะไม่จับเรา" (เกตุ) และต่อเมื่อที่รายงานคล้ายกันว่า "ผมเชื่อว่ากฎหมายชัดเจน ซื่อสัตย์ และคิดว่าสามารถคุมครองคนในสังคมได้ แต่ผมไม่ค่อยตำรวจ เพราะตำรวจไม่ค่อยซื่อตรง ถ้าเรามีเงินให้ตำรวจ ตำรวจ ก็จะไม่จับ บางทีผมถูกตำรวจจับจับไปให้เอายาบ้าไปปล่อย ซึ่งผมว่าไม่ถูกต้อง เพราะตำรวจเขาเป็นผู้รักษากฎหมาย ไม่น่าทำกฎหมาย กฎระเบียบเสียเอง" (ต่อม) ส่วนบุกกล่าวว่า "หนูยอมรับว่าหนูขายยา แต่ตอนที่ตำรวจจับหนูมาหนูไม่ได้ขายแล้ว หนูเลิกมาห่ากเดือนและไปอยู่ต่างจังหวัด ตำรวจมาจับและเอามายัดให้หนู หนูว่าตำรวจไม่ค่อยดี" (บุ) และเป็นที่น่าสังเกตว่า ตำรวจบางคนทำให้เด็กเป็นสายไม่ฝากถูกมองว่าทำผิด เนื่องจากทำไปเพื่อต้องการจับผู้ผลิต อย่างเช่น กรณีศึกษาของป๊อ ที่บอกว่า "ตำรวจที่เขาให้หนูเป็นสายให้จะไปว่าเขาก็ไม่ได้ เพราะเขาต้องการจับรายใหญ่ เลยยอมเลี้ยงรายเล็กอย่างหนูไว้" (ป๊อ)

ด้านสภาพแวดล้อมชุมชนที่อาศัย จากการศึกษาค้นพบว่า การแพร่ระบาดของยาบ้าในนั้นขยายไปทั่วทุกชุมชนและกระจายเข้าสู่โรงเรียนและสถานศึกษาต่างๆ ซึ่งเท่าที่นับว่าเป็นการเพิ่มโอกาสให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงยาบ้าได้สะดวกและง่ายยิ่งขึ้น และถ้าในชุมชนนั้นๆ ที่มีการแพร่ระบาดของยาบ้า ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกเคยชินในการที่จะพบเห็นปรากฏการณ์เกี่ยวกับยาบ้าว่าเป็นเรื่องธรรมดาในชุมชนของตนเอง และเมื่อเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่แล้วนั้นก็ย่อมจะส่งผลให้เด็กและเยาวชนเข้าสู่การเข้ายาบ้าได้ โดยที่ไม่รู้สึกว่าตนเองผิดแปลกไปจากบุคคลอื่นในชุมชน " (ชื่อแถวไหนคะ) ชื่อแถวบ้านโนนสลัม เปิดประตูออกมาตรงนั้นได้ ก็เฮ้ย 3 อันติ " (ปุ) " ก็ที่บ้านเค้าอยู่คลองเตย มันเป็นแหล่งเลย เป็นที่ให้เค้าหาเรื่องยาบ้าต่างๆเลย จะเลิกก็เลิกไม่ได้เพราะว่ามันอยู่ใกล้ๆ ตัวเราแหละ " (ฝน) แม้กระทั่งสิ่งแวดลอมในโรงเรียนได้แก่ทพญิงและแอม " เสพที่โรงเรียนตอนอยู่พานิชย์ปัสองคะ ที่โรงเรียนมียาขาย พอเริ่มเก เริ่มเที่ยวแล้วไม่เข้าเรียน วัน ๆ อยู่แต่ในห้องน้ำ " ในโรงเรียนหนูมีขาย " (สภาพเป็นอย่างไรบ้าง) "คือ พอเข้าห้องน้ำปุ๊บ ก็จะเจอสิ่งนี้เต็มไปหมดเลย " (ทพญิง)

ในหัวข้อนี้ได้ศึกษาตัวแปรที่อาจเป็นสาเหตุของการเสพติด จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ในเด็กและเยาวชนไทยที่เข้ารับการคุ้มครองในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้จากงานวิจัยนี้ พบว่าประเด็นสำคัญในการก่อเกิดการเสพติดนั้นมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญ 5 ด้านด้วยกันคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านโรงเรียน ด้านชุมชนหรือสังคม ด้านกลุ่มเพื่อน และตัวเด็กเอง สำหรับปัจจัยในด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการเสพติดของเด็กนั้นปัจจัยดังนี้ ได้แก่ ความขัดแย้งในครอบครัว การขาดความควบคุมของบิดามารดา ผู้ปกครองขาดทักษะในการเลี้ยงดูบุตร รวมทั้งมีปัญหาทางอารมณ์และการขาดการทำหน้าที่บิดามารดา จึงจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์พบว่าในบางครอบครัวหัวหน้าครอบครัวดื่มเหล้าและเสพยาเสพติด ไม่อาจทำหน้าที่ของผู้เป็นพ่อในการเลี้ยงดูและอบรมบุตรได้

ซึ่งปัจจัยเหล่านี้สอดคล้องกับแบบจำลองการกระทำผิดของเยาวชน (Juvenile Counseling and Assessment Program หรือ JCAP) ซึ่งเสนอโดยคันทันและคณะ (Calhoun and others, 2001: 131-141) แต่ประเด็นสำคัญที่ต้องกรอกรายละเอียดให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับนโยบายและให้ผลเชิงพฤติกรรมที่รัฐจะสามารถนำไปกำหนดนโยบายได้ก็คือ ประเด็นทางด้านการศึกษาเป็นปัจจัยทางด้านสังคมปัจจัยหนึ่งในงานวิจัยนี้แน่นอน

สำหรับปัจจัยด้านโรงเรียนนี้ มีงานวิจัยของวอลเตอร์ อี. แชฟเฟอร์และเคนเนท โฟลด์ (สุชา จันทน์เอม, 2542: 37; อ้างอิงจาก Walter E. Schafer and Kenneth Folk) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องทางการศึกษา ซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้เกิดการกระทำผิดไว้ 4 ประการด้วยกันคือ

- ก. โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทำให้เด็กเกิดความเกลียดชัง อันเนื่องมาจากการถ่ายทอดค่านิยมแบบชนชั้นกลางให้เด็กชนชั้นต่ำ
- ข. ทำให้เด็กบางคนมีความรู้สึกว่าประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กได้รับขณะศึกษาอยู่ในโรงเรียนไม่เหมือนกับประสบการณ์ที่เด็กจะได้รับต่อไปในภายภาคหน้า นั่นคือ เมื่อเด็กสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้ว เด็กไม่สามารถนำความรู้ไปปรับใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริงได้
- ค. โรงเรียนจัดการศึกษาแบบตัดขาด ไม่ให้โอกาสแก่เด็กที่ทำงานหาความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาครอบครัวและชุมชนของเด็ก
- ง. โรงเรียนเด็กเฉย และไม่ค่อยช่วยเหลือแก่ไขว้เด็กที่ทำความเดือดร้อนให้แก่โรงเรียนหรือชุมชน

นอกจากนี้ ยังพบว่าพฤติกรรมการกระทำผิดมีความเกี่ยวข้องกับการมีโรงเรียนที่ไม่ดี การมีผลการเรียนที่ไม่ดี และการออกจากโรงเรียนกลางคันในระดับมัธยมศึกษา (Calhoun and others, 2001: 134; citing Thornberry, Moore & Christenson, 1985)

งานวิจัยของวอลเตอร์และของคันทันที่กล่าวถึงนี้ ไม่เพียงแต่เกิดขึ้นแล้วในสังคมอเมริกัน แต่เกิดขึ้นจริงแล้วในสังคมไทยด้วยเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงการศึกษาที่โรงเรียนไม่ได้ทำหน้าที่ในการสอนทักษะชีวิตให้กับเด็กและเยาวชน ให้มีความสามารถในการคิดและมีภูมิคุ้มกันต่อการเสพติดได้ นอกจากระบบการเรียนที่ไม่ได้มีการวิเคราะห์ถึงตัวผู้เรียน กรณีที่เด็กมีปัญหาด้านการเรียน ควรได้รับการวินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้อะไรและซ่อมเสริมดูแลให้เด็กได้สัมผัสผลตามระดับความสามารถของเด็กมากกว่าการคิดเด็กออกจากโรงเรียน

2.3 วิเคราะห์และอภิปรายข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4

หัวข้อนี้ศึกษาพฤติกรรมการเล่นยาน้ำของเด็กและเยาวชน ในสถานบำบัดและสถานพินิจคุ้มครองเด็ก และเยาวชนกลาง

การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาน้ำ จากการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของยาน้ำและอันตราย รวมไปถึงโทษของยาน้ำจากโรงเรียนโดยการให้ข้อมูลของทางโรงเรียน " ที่โรงเรียนครูสอนว่ายาน้ำเนี่ยะ ทำให้แบบ ถ้าขาดยาแล้วจะเกิดอาการคลื่นคลั่ง ถ้าไม่มีเงินเสพยาแล้วจะลักเล็กขโมยน้อย " (อัน) " รู้จักเพื่อนเอามาให้ดู แล้วก็ดูในโทรทัศน์ว่ามันเป็นอย่างไร มันเป็นเม็ดสีนึ่งๆ " (เอ็ม) นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาน้ำมาจากเพื่อน " เพื่อนบอก ยาน้ำนี้ พอดูดแล้วมันดีก็คึกคะนองไป ทำงานนี่จะไม่เหนื่อยเลย " (อัน) หรือพบเห็นในประสบการณ์จริง " ตอนแรกไม่รู้หรอกครับว่าเป็นยาน้ำ เห็นแต่เขาสูดกัน ได้กลิ่นมันหอมดี มันเป็นหอมเหมือนดอกไม้เนอะครับ " (ใหม่) และพบว่า มีหลายกรณีที่ได้รับข้อมูลจากสื่อมวลชนแต่ไม่ได้ให้ความสนใจในข้อมูลข่าวสารทำให้ไม่ได้เกิดความเข้าใจที่แท้จริง ทำให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่สามารถก่อให้เกิดความตระหนักในโทษและพิษภัยของยาน้ำที่มีต่อตนเองได้ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความรู้สึกลอยๆ อยากรอง อยากรู้สัมผัสด้วยตนเอง ว่าเป็นตามที่สื่อได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับยาน้ำนั้นหรือไม่ และประกอบกับความรู้สึกอยากทดลองด้วยตนเอง จึงเป็นสิ่งเอื้อให้เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งเข้าสู่อการใช้ยาน้ำในครั้งแรก " ก็เข้าใจครับ ดูข่าวโทรทัศน์...ก็เพราะข่าวเนี่ยแหละครับผมถึงอยากรู่วามันเป็นอย่างไร ถ้ายังเสนอ บางคนเขาก็ยังไม่อยากรู้ เขาก็ยังไม่อยากเห็นแล้วก็ไม่อยากลอง " (กิต) " มีความรู้สึกอยากลองเหมือนกันเพราะช่วงนั้นมันดัง มันดังก็เลยลองดู ...เพราะข่าวมันออกเยอะ...ว่าเดี๋ยวนี้ยาแรงบาดอะไรอย่างนี้ ผลก็คิดว่าอยากลองเหมือนกันแหละ พอดีเพื่อนมาชวน ก็เลยไป " (สมชาย)

กล่าวได้ว่า การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาน้ำนั้น อาจก่อประโยชน์ให้กับคนกลุ่มหนึ่ง แต่อาจก่อให้เกิดความอยากรู้อยากลอง ในวัยรุ่นที่มีความต้องการทดลองในสิ่งต้องห้าม แม้ว่าอาจไม่ใช่ผลโดยตรง แต่เป็นผลจากองค์ประกอบหลายๆ อย่าง ทั้งบุคลิกภาพที่ต้องการท้าทายในสิ่งใหม่ๆ ของวัยรุ่น รวมทั้งการเสนอข่าว รวมทั้งการที่ยาน้ำหาได้ง่ายในสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน (ขณะที่เก็บข้อมูลเป็นช่วงก่อนที่รัฐบาลจะประกาศสงครามกับยาน้ำ)

วิธีการเสพยา ของเด็กและเยาวชน จากการศึกษาพบว่า วิธีการเสพยาของวัยรุ่นนั้น จากการเริ่มเสพยาครั้งแรกไปครั้งต่อไป ก็จะมีคล้ายคลึงกัน บางคนก็ใช้วิธีการเดิมตลอดตั้งแต่เสพยาครั้งแรก บางคนก็เปลี่ยนวิธีการเสพยาตามสถานการณ์ เช่น ถ้าใช้ความเร็วหรือสถานที่ไม่ค่อยปลอดภัยก็จะใช้การสูดหลอด แต่ถ้าสถานที่ปลอดภัย เช่น ในห้องก็ใช้วิธีการเสพยาโดยใช้ตัวผ่านน้ำ เพราะตัวผ่านน้ำจะเป็นอุปกรณ์ที่จะต้องเก็บไว้ใช้ในครั้งต่อไป เด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งของการศึกษาครั้งนี้ที่เริ่มเสพยาครั้งแรกด้วยการกิน ซึ่งเมื่อเสพยาในครั้งต่อไป มาเปลี่ยนเป็นวิธีสูด จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปวิธีการที่เด็กและเยาวชนใช้ในการเสพยาได้ดังนี้

1. การกิน เด็กและเยาวชนที่เสพยาโดยการกิน ให้ข้อมูลว่า ผมก็เลยเอามาทานเท่านั้น แต่กินมันไม่ติด มันขมแล้วก็ไม่ได้ค่อยาก คิดว่ามันขมแล้ว มันเบื่อในรสชาตินี้ แล้วคราวนี้เห็นเพื่อนมันสูดในท้องน้ำ คมดูควันมันหอมดี ของลองหนอยซี " (เอ) " กินก่อน กินกับกระเทียมแดง แล้วเดินขายพวงมาลัย แบบได้

ติด มันขม แล้วมันไม่คิดอยาก คิดว่ามันขมแล้วทำให้เบียรสชาตินี้ พอมาเห็นเพื่อนดูดในโรงเรียน แล้วมันหอมดี ก็เลยมาดูดแทน" (จักรพงษ์)

2. การฉีดยา จากการศึกษาพบเด็กและเยาวชนจำนวนเพียง 1 คนเท่านั้น ที่ใช้วิธีการฉีดยา โดยกล่าวว่า "เอาละยาหน้า เป็นผงแล้วละลายน้ำ แล้วก็ต้ม ต้มในผ้าใสก ผ่าแปบซี่ แล้วก็ต้ม ต้มแล้วก็ฉีดไปในแขน ตรงโคนผม ตามโคนขา ตรงไหนก็ได้ที่มีเส้นเลือดขึ้น แล้วก็มสย จะติดมากกว่ามันจะไปตามเส้นเลือด แล้วตรงข้อสวจะ ก็จะไม่เจอ แต่มันเจ็บแล้วก็ตำราจตรจง่าย ดูตามรอยผล"

3. การดูดแบบหลอด ซึ่งประกอบด้วย ยาน้ำ กระดาษฟอยล์ ซึ่งเอามาจากซองบุหรืหรือฟอยล์ที่ใช้ห่อขนม นำมาพับให้เป็นรูปทรงที่ใส่ยาน้ำลงไปได้ และจะใช้ไฟแช็คลนข้างใต้ฟอยล์นี้ เพื่อให้เกิดยาละลายเป็นไอควันขึ้นมา และจะมีการปรับแต่งไฟแช็คให้เปลวไฟมีระดับที่เหมาะสมเมื่อใช้ลนยาน้ำ แล้วจึงใช้หลอดดูดควันที่ลอยขึ้นมา ซึ่งหลอดดูดยาน้ำนั้นก็ทำมาจากกระดาษของบุหรื การดูดนั้นก็โดยดูดไอควันของยาน้ำเข้าปอดให้ได้มากที่สุด จากนั้นก็กลืนเข้าไป ฟอยล์ที่นำมาพับเพื่อใส่ยาน้ำนิยมเรียกกันว่า เรือ ซึ่งเมื่อใช้แล้วก็สามารถเก็บนำมาใช้ได้อีกจนกว่าจะมีรูรั่วหรือฉีกขาด นอกจากนี้แล้วเวลาดูดก็จะมี การอมเหรียญไว้ในปาก เพื่อกรองหงษ์ยาที่ปนมาในไอควันยาน้ำ และอาจมีการอมลูกอมเพื่อลดความคมของการดูด " หนูก็ใช้หลอด บางทีหนูก็ใช้เหรียญ อมเหรียญไว้ไม่ให้มันจะมีเขม่าสีขาวๆ อมไว้แหละ อมไว้ตรงใต้ลิ้น เอาลิ้นดันไว้แล้วก็สูบเข้าไป พอหนูเอาเหรียญออกมามันเป็นสีขาวๆ ติดออกมา มันจะทำให้คอเรา แสบ " (อ้อย) " ก็เพื่อนเค้าสอนให้หลอดของบุหรืที่มีฟอยล์ล่อกลับ แล้วมันจะกระดาษให้เป็นหลอด แล้วเอาไฟแช็คลนให้หลอดรับแล้วควันก็ขึ้นมา เพื่อนก็บอกให้หลอดควันเข้าปอด ให้เราดูดเข้าไป " (เอก) " ใช้ฟอยล์ตะ แล้วก็เอายาใส่เข้าไปแล้วก็เอาไฟลน แล้วก็ดูดใช้กระดาษมวนเป็นหลอดดูด " (เอ) และจากการศึกษาพบว่า มีเด็กและเยาวชนใช้วิธีการนี้ในการเสพยาบ้าตั้งแต่ครั้งแรก และใช้วิธีการนี้โดยตลอด เพราะทำให้ได้รสชาติของยามากกว่าวิธีอื่น

4. การดูดแบบผ่านน้ำ จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่ใช้วิธีการอื่นๆ ในการเสพยาบ้าครั้งแรก เกือบทั้งหมดจะมาใช้วิธีการดูดแบบผ่านน้ำ ในการเสพครั้งแรกๆ มา เนื่องจากมีความรู้สึว่าการดูดผ่านน้ำจะทำได้ไม่ขมคอ ไม่แสบคอ การดูดแบบผ่านน้ำทำได้ 2 แบบ คือ การอมน้ำไว้ในปาก แล้วใช้ปากคาบหลอด แล้วดูดไอควันของยาน้ำที่ใช้ไฟแช็คลนเข้าปอด แล้วต่อมาก็น้ำทั้งๆ แต่วิธีการนี้จะต้องระวังไม่ให้น้ำในปากไหลลงสู่กระดากฟอยล์ได้ อีกแบบหนึ่ง คือ การใช้ตัวผ่านน้ำ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ทำขึ้น มาใช้ในการเสพยาโดยไม่ต้องอมน้ำไว้ในปาก อุปกรณ์นี้นิยมเรียกว่า " ใจ " (อย่างไหนดีกว่ากัน) "ตัวผ่าน ดีที่สุด สมมุติว่าอมน้ำไปปด่า เดียวน้ำมันก็ไหลมาเปียกหลอด เดียวมันก็ใส่ของเรา ถ้าเกิดว่าอมหลอดไม่อมอะไรเลยอย่างนั้นมันก็ขมคอ แล้วมันจะร้อนปาก ถ้าอมลูกอมมันจะหวานแต่ถ้าว่ามันขมมันแล้วมันก็ร้อนปากอีกแหละ อมเหรียญอย่างนี้ (ทำท่าประกอบ) แล้วเหรียญมันโดนลิ้นเรา เดียวมันก็จะขมๆ ก็ต้องทำตัวผ่านแล้วใส่ยาหอมแล้วมันจะเย็นๆ คือเหมือนฮอลส์แหละ " (ฝ่าย) "หลอดฟอยล์ เอาฟอยล์มาแล้วเอาไฟแช็คจุดแล้วก็กลอก แล้วก็ลนให้ฟอยล์ไม่มีสารตะกั่ว และที่นี้ก็เอายาน้ำใส่ลงไปแล้วก็เอาตัวผ่านน้ำ จับแล้วก็ดูด (ตัวผ่านน้ำ เป็นยังงี้) เป็นขวดแก้วแล้วมันเป็นใจครึ่ง เป็นตัวจะโหล่รับยาหวานๆ นี้ บางทีผมก็ใช้เนี่ยหลอด พวกอย่างนี้ กระดาษพันๆ เอาแล้วก็ดูด " (เอ็ม) " ตัวผ่านน้ำ พอเสพแล้วมันดีกว่าหลอด บางทีอมลูกอมก่อนแล้วเสพ เช่น ฮอลส์ พอเสพมันเย็นคอดี ที่นี้จุดไฟแช็คอันหนึ่ง ทำไฟแช็คให้จู่ ไฟไม่ต้องแรง แต่งให้ไฟสวยๆ แต่ไฟฟลวย " (พงษ์)

สถานที่ใช้เสพยาบ้า จากการศึกษาชั้น เด็กและเยาวชนเลือกสถานที่ในการเสพยาบ้า ไม่ว่าจะเป็นครั้งแรกหรือ ครั้งใดก็ตาม เด็กและเยาวชนจะเลือกสถานที่ที่มีความมืดซิด ปลอดภัยจากตำรวจและการที่ผู้อื่นจะมา พบเห็น เนื่องจากเด็กและเยาวชนทราบว่าการเสพยาบ้าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย การเลือกสถานที่เสพยาจะต้องปลอดภัยนอกจากตำรวจแล้ว ยังต้องเป็นที่ที่ปลอดภัยจากผู้คน เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน ญาติพี่น้อง สถานที่ใช้ยาบ้าของเด็กและเยาวชนนั้น ถ้าเป็นสถานที่ในโรงเรียน จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนจะใช้ห้องน้ำเป็นสถานที่เสพยามากที่สุด นอกจากนี้ก็ยังใช้บริเวณด้านหลังโรงเรียน ด้านหลังอาคารเรียน และ ภายในห้องเรียน โดยจะคอยให้เพื่อนที่ร่วมเสพด้วยกันคอยดูต้นทางให้แล้วผลัดกันเสพ และพบว่าเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าจะมาโรงเรียนในเวลาเช้ามาก เพื่อจะได้ใช้สถานที่เสพโดยปลอดภัยจากอาจารย์และเพื่อนนักเรียนคนอื่น " บนห้องเรียนครับ ตอนเช้า (แล้วในห้องเรียนไม่มีคนอยู่หรอก) ก็ช่วงตอนเช้าเนี่ยไปโรงเรียนแต่เช้าเลยครับ (เช้าๆ เนี่ยเวลาที่ไม่คง) ประมาณ 6 โมงกว่าเกือบครึ่งอย่างนี้ " (อ้อย) (แล้วเวลาเสพเสพเสพ กั๊กก็ให้บนน้ำจะ) " ห้องน้ำละ บางทีก็หลังห้องเรียนไม่มีคนละ " (แอม) " แบบว่าห้องน้ำที่โรงเรียนที่เป็นห้องน้ำเก่า แล้วก็จะมีประวัติพวกหนูก็เลยเข้าไปทำความสะอาดแล้วก็ใช้กัน " (ตัว)

นอกเหนือไปจากสถานที่ในโรงเรียนแล้ว เมื่ออยู่ภายนอกโรงเรียน เด็กและเยาวชนก็จะใช้สถานที่เช่น ห้องน้ำสาธารณะ สวนสาธารณะ อาคารที่กำลังก่อสร้าง อาคารร้าง และบ้านเพื่อน ซึ่งจะพบมากในการเสพยาบ้าครั้งแรก เนื่องจากเด็กและเยาวชนต้องการให้มีคนสอนในการเสพ จนกระทั่งเสพจนเป็นแล้วก็จะนำวิธีการเสพมากระทำที่บ้านด้วยตนเอง ซึ่งก็นำมาเสพที่บ้านของตนเองนั้นก็จะมีโอกาสที่ไม่มีผู้คนอยู่ในบ้าน หรือจะแอบกระทำการภายในห้องน้ำของบ้านและภายในห้องนอนของตนเอง จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนได้มีการเข้าห้องพักรักษาตัวในการร่วมกันเสพยาบ้า เช่น ตามโรงแรม เป็นต้น " ก็ตามที่ไม่ก็ยวบรับเวลาไปก็ยวบดึกๆ ไปก็ยวบดึกๆ เจอที่มืดพวกผมก็เข้าไปดูครับ ความข้างตรงเท่าๆ หนะครับ " (วิน) " จอดรถเลย แล้วก็เดินเข้าไปนอนอยู่ในป่า แล้วนั่งเล่นครับ " (ไหม) " แล้วก็เห็นก็เล่นก็ชวนแล้วก็อยากลองแล้วเข้าไปดูกันในห้องน้ำ " (วินัส) " บนตึกครับ มันเป็นที่ตึกเพิ่งสร้างครับ (แล้วเราขึ้นไปได้อย่างไรละ) ขึ้นได้ครับ เขาสร้างแบบคนงานไม่มีแล้วครับ ก็ขึ้นไปข้างบนตึก ก็ไปเสพ " (อ้อด)

ผลที่เกิดจากการเสพยาบ้า ภายหลังจากที่เด็กและเยาวชนเสพยาบ้าเข้าไปในครั้งแรกแล้วนั้น เมื่อยาบ้าออกฤทธิ์ ซึ่งเด็กและเยาวชนที่เสพเรียกกันว่า " คัด " จะทำให้พวกเขารู้สึกว่าตนเองขยับขึ้นและทำในสิ่งที่ตนเองชอบโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เช่น เด็กและเยาวชนที่ชอบรถจักรยานยนต์ ก็จะแต่งรถ ถอดแล้วประกอบใหม่ แล้วก็ รื้อออก ทำซ้ำแล้วซ้ำเล่าเช่นนี้ เป็นลักษณะที่จดจ่อในสิ่งที่ตนกำลังทำอยู่ และทำกิจกรรมนั้นๆ ได้ในระยะเวลาที่นานโดยไม่เบื่อหน่าย นอกจากความรู้สึกขยับขึ้นแล้วยังเกิดความรู้สึกสบาย ท่าแข็งแรงแสบ กระปรี้กระเปร่า ไม่หิว ไม่รู้สึกง่วงนอน หัวใจเต้นเร็ว ไม่สามารถหยุดนิ่งเฉยได้ และยังทำให้มีความกล้ามากยิ่งขึ้นใน การกระทำการบางอย่าง และยังทำให้ลืมความทุกข์ของตนเอง " เสพแล้วแบบว่า หนูก็ไม่รู้เหมือนกันอยู่ได้ ยังไง ไม่กินอะไรเลย ไม่อยากกินอะไรแบบมันเบื่ออาหารไปหมด " (อ้อย) " มันจะคัด เก็บบ้าน ซักผ้าอะไรอย่างนี้ ผ่าซักแล้วเอามาซักอีก ตูบีน้อยช้ายหนูย้ายไปขวา ย้ายทุกที บางทีเปิดเพลงดังมันคนเดียวได้เลย หนูไม่อยากจะมันหยุดไม่ได้ แต่ส่วนมากหนูย้ายตู้มากกว่า " (ญัย) " ก็มันคลายเครียดได้ คือ พอเราเสพเข้าไปแล้วสบายใจ ลืมเรื่องทุกข์ไปได้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นความทุกข์ เราไม่คิดถึงมันเลย เราสบายใจ มันช่วยตรงนี้ได้เยอะมาก ทำให้เรารู้สึกอารมณ์ที่เราเร่งตลอดเวลา " (ญัย) " ขยับมากเลยพี่ ทำอะไรก็ได้ แล้วยังมีผู้ชายไปก็เยาะนะ ไปก็ไป ทำอะไรก็ได้ ไม่เที่ยวก็ไปเจอผู้ชายก็ไป " (ญ) " พอเจออะไรสักอย่าง น้อยๆ มันก็มาทำ กัดเล็บอะไรอย่างจี้ครับ " (อ้อด) " อะไรที่เราไม่ชอบ อะไรที่เราไม่อยากจะทำ แบบขี้เกียจทำงานบ้าน พอเสพเข้าไปมันทำให้ทำได้ " (สนั่น)

ผลที่เกิดจากการเสพยาบ้านี้ เด็กและเยาวชนบางคนสรุปว่าทำให้ขยัน ทำงานช้า ๆ ได้ มีอารมณ์ว่า
เริง เบื่ออาหาร ไม่อยากรับประทานอาหารอะไร และไม่สามารถหยุดนิ่งได้ หลังจากเสพยาบ้ามาระยะหนึ่ง พบผลเสีย
เช่น ในกรณีของหญิง ปูและพงษ์ ดังที่กล่าวมาแล้วในเรื่องของความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า

การเสพยาบ้าในระยะหลัง เมื่อมีการเสพยาบ้าในระยะต่อ ๆ มานั้น จะเริ่มมีค่าใช้จ่ายมากขึ้นและเด็กและ
เยาวชนจะเริ่มเสาะหาหาบ้ายาด้วยตนเองมากขึ้น จนกระทั่งสามารถหาหาบ้ายาได้เองเด็กและเยาวชนจะทราบแหล่ง
ของยาบ้าได้จากคำบอกเล่าของเพื่อน ๆ ที่ชักชวนให้เสพยา ครึ่งแรกแล้วต่อมาก็ไปซื้อด้วยกัน จนในที่สุดก็
สามารถเข้าไปในแหล่งของหาบ้ายาด้วยตนเอง จากการศึกษาพบว่าแหล่งยาบ้าของวัยรุ่นมี 2 แหล่ง คือ

แหล่งยาบ้าในโรงเรียน เด็กและเยาวชนได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้าในโรงเรียน กรณีของอ้อฟ
พบว่า " ก็เพื่อนเค้าเอามาจากที่บ้านไง คล้ายๆ ว่าเอามาขายในโรงเรียนแบบเนี่ย (แล้วราคาละคะ) ตอน
เล่นช่วงแรกคอนันั้นมันราคา 120 บาทครึ่ง เม็ดหนึ่ง " (อ้อฟ) และสำหรับของแอม " เพื่อนเค้าขายอยู่อย่างนี้
แล้วเพื่อนที่ติดด้วยกินอยู่แล้วเค้าบอกว่าเอาเปล่าที่โรงเรียนก็มี เค้าบอกว่าไม่ต้องเอามาจากบ้านหรอกที่โรง
เรียนก็มีขายอะไรอย่างนี้ละ ราคาตัวละ 70 มั่ง 80 มั่ง " (แอม) จากการสัมภาษณ์พบว่าแหล่งยาบ้าในโรง
เรียน เกิดจากการที่นิสิตนักเรียนนำยาบ้าเข้ามาขายในโรงเรียน โดยการชักชวนเข้ามาเพื่อให้พ้นจากการตรวจค้น
ของอาจารย์ เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าจะรู้ว่า ใครเป็นคนนำยาบ้ามาขายในโรงเรียน ซึ่งสถานที่ที่เป็นแหล่ง
ขายยาบ้าในโรงเรียนจะเป็นที่ปลอดภัยจากการพบเห็นของครู เพื่อน และบุคคลอื่นๆ ที่เป็นอันตรายต่อการถูก
จับได้ เช่น ห้องน้ำ หลังโรงเรียน มุมอาคารเรียน

เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าแล้วก็จะทำให้ไม่สนใจในการเรียน และออกจากโรงเรียนในที่สุด จากการ
ศึกษาครั้งนี้ มีเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่ง ไม่เคยเข้ารับการศึกษานในโรงเรียน เด็กและเยาวชนเหล่านี้ จะหาหาบ้ายา
จากแหล่งนอกโรงเรียนในลักษณะต่างๆ กันเช่นอ้อฟ " ชื่อแถวบ้านครับ เค้าที่แรกเค้าก็จะไม่ขายให้ครับ แต่
จากดีรู้จักกันอะไรอย่างนี้ เพื่อนเค้ารู้จักคนขาย เพื่อนเค้าก็เลยบอกว่าเนี่ยมาซื้ออะอะไรอย่างนี้ครับ " ส่วนตัว
" เพื่อนที่เรียนอยู่ห้องเดียวกัน ได้ยินเขาคุยว่าบ้านเขาก็ปล่อยก็เลยบอกว่าเอาให้บ้างสิ " และจักรพงษ์ " ผมไป
เอายาที่นครสวรรค์แล้วเอามาปล่อยที่กรุงเทพฯ อีกทีหนึ่ง " " พอดีเพื่อนเค้ารู้จักแหล่งผลิตก็เลยไปเอาที่
สุโขทัย " (ลาว) " มีคนแถวบ้านปล่อย พอดีเพื่อนพาไปรู้จักเพื่อนเนาะเนี่ย ก็เลยไปเอาได้ " (ชาย) จากการศึกษา
เด็กและเยาวชนทราบแหล่งยาบ้านนอกโรงเรียนจากเพื่อนที่ร่วมกันเสพเช่นเดียวกับแหล่งภายในโรงเรียน โดย
การบอกเล่าสู่กันในกลุ่มที่มีการเสพ เนื่องจากการเสพยาบ้าในครั้งต่อมานั้น เด็กและเยาวชนจะเสาะหาแหล่งยา
บ้าที่จะสะดวก ปลอดภัยและราคาถูกเพื่อการเสพแต่ละครั้ง ส่วนมากแล้วแหล่งยาบ้านนอกโรงเรียนของเด็กและ
เยาวชน คือ ตามชุมชนและแวกราบ หรือที่อยู่อาศัยของ ตนเอง และเพื่อน ส่วนผู้ชายจะไปรับมาจากแหล่งผลิต
ได้แก่ นครสวรรค์ สุโขทัย และแม่ฮ่องสอน

วิธีการได้ยาบ้ามาเพื่อการเสพ ในการเสพยาบ้าครั้งต่อๆ มานั้น เด็กและเยาวชนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายใน
การเสพ จึงพยายามที่จะหาทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ยาบ้ามาเพื่อที่จะนำมาเสพ จากการศึกษาพบว่าที่มาของ
เงินเพื่อซื้อยาบ้ามีพัฒนาการดังต่อไปนี้คือ ในระยะแรก เด็กและเยาวชนจะได้รับเงินจากบุคคลใกล้ชิด ซึ่งอาจ
ได้รับโดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือญาติผู้ใหญ่เป็นฝ่ายให้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน ค่าอาหาร ค่า
ขนม แต่เมื่อนักเรียนได้รับเงินแล้วกลับนำมาเก็บสะสมเพื่อซื้อยาบ้า และนอกจากได้รับเงิน ค่าขนมไปโรง
เรียนตามปกติแล้ว เด็กและเยาวชนที่เริ่มติดยาบ้าแล้วนั้น ยังมีการโกหกพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อให้ได้เงินจำนวน

มากขึ้น รวมไปถึงการโอนเงินของพ่อแม่ผู้ปกครองและทรัพย์สินในบ้านไปขาย เพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาน้ำหรือทรัพย์สินนั้นไปแลกกับยาน้ำ

ในบางครั้งมีการนำเงินของแต่ละคนมารวมกันให้เพียงพอต่อการนำไปซื้อยาน้ำแล้วนำมาเสฟร่วมกัน นิยมเรียกว่า " หุ่นกัน " " หาร " ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเด็กและเยาวชนแต่ละคน มีเงินจำนวนไม่เพียงพอที่จะซื้อยาน้ำได้นั่นเอง เช่นในกรณีของตัวและไอ "ให้เงิน รวมเงินกันแล้วเขาไปเอา แล้วเรารออยู่ที่บ้าน " (ตัว) "ก็เงินที่ปูให้ หนูก็เอามารวมกับเพื่อน ได้เม็ดหนึ่ง ก็ไปซื้อมาแบ่งกันเสฟ" (ไอ) และในช่วงที่เงินขาดมือก็เริ่มการขโมยของในบ้าน และนำของมีค่ามาแลกเปลี่ยนกับยา เด็กและเยาวชนที่เสพยาให้ข้อมูลว่า มีการขโมยทรัพย์สินภายในบ้าน ตลอดจนเงินของผู้ปกครอง และของส่วนตัวของตนเองมาแลกเปลี่ยนกับยาน้ำ เช่นจากของบอกล่าของก้อยว่า "ก็พระที่พ่อเก็บเอาไว้ หนูก็ขโมยเอามาขาย" (ก้อย) และของกระแตว่า "พอเสฟมากขึ้น ยาก็เริ่มขาด ทำให้ขาดทุนก็เลยต้องหยิบเงินในตะกร้าขายผักของแม่" (กระแต) หรือจากคำเปิดเผยของจักรพงษ์ว่า "เค้าจะขโมย ไทรทัศน์มาแลกยา ก็เอามาแลกกัน เช่น ทางเกนยีนส์ กับยา 2-3 เม็ด เรายากได้อะไรก็บอกต่อๆ ไป เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า แม้กระทั่งมือถือที่ก็เอามาจำนำ" (จักรพงษ์)

เมื่อเริ่มเสฟมากขึ้นจนติดยาแล้ว ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเสฟเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้เงินที่ได้รับจากพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่เพียงพอในการเสฟยาบ้าอีกต่อไป เด็กและเยาวชนจึงต้องหางานหาเงินด้วยตนเอง เพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสฟตามความต้องการของตนและงานที่ทำมักเป็นงานประเภทรับจ้าง เพราะตนเองยังอยู่ในวัยเรียนยังไม่มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ งานที่เด็กและเยาวชนทำ ได้แก่ สิ่งของตนเองคุ้นเคย เช่น รับจ้างเดินยอด (โดยการรับเงินจากเพื่อนไปซื้อยาให้ แล้วคิดค่าเดิน เมื่อได้รับเงินตอบแทนจากการเดินยอดนั้นก็สะสมไปซื้อยาน้ำ ขยพวงมาลัย เผาโต๊ะสนุกเกอร์ ตลอดจนขายบริการทางเพศ เพื่อนำเงินมาซื้อยาน้ำ) ในกรณีของวันมีรายงานว่า "เพื่อนเขาให้มาซื้อครับ (เราได้ค่าตอบแทนยังไจละ) ก็เขาก็ให้ดูด้วยครับ " (วัน) สำหรับกรณีของปูกล่าวว่า "เริ่มสูบนกขึ้นพอเงินไม่พอ ก็ไปหาซื้ออีก ไม่มีรายได้อะไรก็ต้องขายบริการทางเพศ เคียวนี่ไม่ต้องห่วงเลยพี่ ทั้งจีน ไทย ลาว พวน เขมร ได้หมดเลยพี่ " (ปู) และกรณีของใหม่ รายงานว่า "ผมมีรถมอเตอร์ไซด์ ก็บางทีเดินยอดให้เพื่อน แล้วก็ได้คำยามาซื้อเสฟครับ" (ใหม่2)

บางครั้งเมื่อเด็กและเยาวชนไม่มีเงินที่จะนำไปซื้อยาน้ำ แต่มีความรู้สึอยากเสพยา จึงใช้วิธีการโง่เงาจากบุคคลอื่นๆ โดยการยืมปากขอเงินจากบุคคลอื่น เช่น จากคำให้สัมภาษณ์ของก้อย พบว่า " เล่นไปไม่มีอะไรเล่นก็คิดไปเรื่อยๆ ดูดไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่มีดั่งนั้นก็หาไปเขาเอา เวลาอยาก " (ก้อย) และเมื่อไม่อาจรัดใจใคร่ได้อีก ก็จะพัฒนาไปสู่การขายยาน้ำ เมื่อเด็กและเยาวชนใช้ยาน้ำในระยะต่อๆ มาจนติดยาน้ำแล้วนั้น ก็มักจะหันมาขายยาน้ำโดยในเวลาเดียวกันก็จะเป็นทั้งผู้เสฟและผู้ขาย ซึ่งการเป็นผู้ขายนั้นจะทำให้ได้สัมผัสกับยาน้ำโดยตรงและในราคาที่ถูกกว่าการซื้อขายยาเพื่อเสฟเพียงอย่างเดียว เพราะนอกจากจะได้เสฟยาในราคาถูกแล้วยังมีรายได้อีกด้วย เช่น กรณีของสมชาย "ก็บางทีคนที่มันเคยเล่นแล้ว เล่นเยอะๆ แล้วพยายามหาของให้ถูกขึ้น เพื่อจะมาปล่อยเอากำไรเลยต้องไปหาของที่ถูกๆ " (สมชาย) เช่นเดียวกัน ในกรณีของไอรายงานว่า "หนูก็อยากมีเงิน อยากมียาเอาไว้เสฟ เพราะตอนนี้หนูเริ่มติดแล้ว เขาจะให้เรา 11 เม็ดแต่ถ้าเราขายหมด 10 เม็ดแต่เราจะได้ 1 เม็ด " (ไอ)

บุคคลที่ร่วมเสพยาบ้า ในการเสพยาบ้าครั้งแรกนั้น จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนจะมีบุคคลอื่น ๆ เสพด้วยเพราะในการเสพครั้งแรก เด็กและเยาวชนยังไม่รู้ถึงวิธีการเสพ จึงต้องมีคนสอนวิธีการเสพ จนสามารถที่จะเสพคนเดียวได้ ในการเสพครั้งต่อไป มา นอกจากเสพคนเดียวแล้วนั้น บุคคลที่ร่วมเสพยาบ้ากับเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มักจะเป็นเพื่อนกลุ่มเดิมที่เคยเสพด้วยกันในครั้งแรก เพียงแต่อาจจะมีการเพิ่มจำนวนคนหรือลดจำนวนบุคคลที่ร่วมเสพตามแต่โอกาส เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งที่ชอบเสพยาบ้าร่วมกับเพื่อน เนื่องจากมีความสนุกสนานในการแบ่งกันเสพ แยกกันเสพ เป็นการแบ่งปันกันในกลุ่มเพื่อนทำให้มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันเพิ่มขึ้นอีกด้วย แต่ก็มีเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งที่เมื่อตนเองมีความต้องการยาบ้าที่มากขึ้นและบ่อยขึ้น แต่ยามีจำนวนน้อยก็จะทำให้เริ่มแยกตัวไปเสพคนเดียว อาทิ เช่นกรณีของแคว่ "ถ้าไม่รอเขา เราไปจุดคนเดียวมันก็ไม่มีคนดูคอยดันทาง ถ้าอาจารย์มาอย่างเงี้ยก็โดนจับได้หรือถ้ามีเด็กเห็นจะฟ้องอาจารย์อะไรอย่างเงี้ย ก็ต้องรอให้เพื่อนมาถึงจะได้ดู แต่พอนานเข้านานเข้าไม่รอก็จะเล่นเลย" (แคว่)

ปริมาณการเสพยาบ้า ในการสัมภาษณ์พบว่า การเสพยาบ้าครั้งแรกของเด็กและเยาวชนนั้นเริ่มเสพในปริมาณที่น้อย คือ ครั้งละ 5 เม็ด เนื่องจากร่างกายของเด็กและเยาวชนยังไม่เคยเสพยาบ้าเลย เมื่อยาบ้าเข้าสู่ร่างกายแล้วในปริมาณที่น้อยแต่ก็สามารถออกฤทธิ์ได้นาน แต่เมื่อเสพไปได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งร่างกายจะเริ่มปรับตัวและจะต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเพื่อให้ยาบ้าออกฤทธิ์ในเวลาเท่าเดิม และทำให้ต้องเพิ่มปริมาณในการเสพ มากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ถ้าเสพในปริมาณที่เท่าเดิมจากที่เคยเสพวันละครั้ง ก็จะต้องเสพถี่ขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่าผู้เสพจะรู้สึกว่าเต็มหรือพอ เช่นกรณีของอ้อฟว่า "อย่างนี้เราไม่เคยลองพอไปลอง 3 เม็ดอย่างนี้เริ่มความรู้สึกแรกๆ คือว่าอยู่ได้นาน หลังๆ คือเราชินแล้วอะไรอย่างนี้ แบบมี 3 เม็ด เราก็อยากจะเล่นต่อพอยาหมดฤทธิ์ เราก็ต้องหามาอีก คล้ายๆ ว่ายามันหมดฤทธิ์เร็วจะครับ" (อ้อฟ) และในกรณีของบุญนั้นเล่าว่า "ทุกวันไม่เคยเลิกยาเลย แล้ววันหนึ่งก็ 3 - 4 เม็ด ก็เหมือนหัวน้ำนะ ถ้าคนเราเวลาหัวน้ำกินก็รอบ ก็หนูก็เหมือนอย่างนั้น" (บุญ)

ปริมาณการเสพของเด็กและเยาวชนนั้นไม่มีความแน่นอนตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณยาที่มีและกำลังทรัพย์ที่มีสำหรับซื้ออีกด้วย ถ้ามียามากก็จะเสพในปริมาณที่มาก เสพบ่อยขึ้นถี่ขึ้น เช่นในกรณีใหม่มีรายงานว่า "ก่อนที่จะถูกจับมาสอบไม่ต่ำกว่า 10 เม็ดครับ อันนี้เรื่องจริงนะเพราะพอจุดไปเรื่อย ๆ ครับ มันจะไม่เหมือนครั้งแรก ครั้งแรกมันติดคิดคริบเม็ดเดียวคิดได้ทั้งวัน แต่พอต่อไปชั่วโมงละตัว ยังไม่อยู่เลย" (ใหม่) และในการที่อ้อฟรายงานว่ "ครั้งหนึ่งก็ตกครั้งละ 3 เม็ด 2 - 3 เม็ดบ้างอะไรอย่างนี้ ถ้าถามเป็นวันก็วันหนึ่งเคยเล่นถึง 15 เม็ดครับ" (อ้อฟ) และสำหรับอ้อยนั้นเล่าว่า "แรกๆ ครั้งตัวแรกนั้นก็กินวันละยิดเป็นวัน ไม่หลับไม่นอน ข้างไม่ตีว ช่วงหลังดู 4 - 5 ตัวก็กินข้าวได้ หลับสบายเพราะร่างกายมันชินแล้ว" (อ้อย)

เวลาในการเสพยาบ้า จากสัมภาษณ์พบว่า เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้ามีเวลาในการเสพที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความสะดวก โอกาสและสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองจากสายตาของตำรวจ พ่อแม่ ครูอาจารย์ และบุคคลทั่วไป เช่นในกรณีของอ้อฟรายงานว่า "บนห้องเรียนครับ ตอนเช้า" (อ้อฟ) สำหรับกรณีใหม่นั้นกล่าวว่า "ไม่เป็นเวลาครับ นึกอยากเมื่อไหร่ สิบเมื่อนั้น" (ใหม่) ส่วนกรณีอ้อยพบว่า "ไม่แน่นอน แล้วแต่เวลามันว่าง มันจะหนีอย่างนี้ มันไม่ได้นอนมา 2 - 3 คืนก็ไปเล่น เวลาลูกค้าไม่มี ะอย่าง ก็ไปเล่น" (อ้อย) ส่วนกรณีของแคว่รายงานว่า "ตื่นขึ้นมาก่อนแปรงฟันก็ต้องเสพแล้ว เข้าห้องน้ำแล้วก็จุด พอไปถึงโรงเรียนก็จุดอีก พอเรียนสัปดาห์ 2 วิชา เราก็ไปจุดก็แบบอยากจุดเรื่อยๆ ไม่ใช่คิดแต่มันอยาก เพราะเรามีของอยู่ พอช่วงพักกลางวันก็จะไม่กินข้าว จะนั่งเล่นอยู่ในห้องรอเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ จะมีเพื่อนที่จุดด้วย" (แคว่)

การซื้อยาบ้า เด็กและเยาวชนสามารถซื้อยาบ้าได้ทั้งจากแหล่งในโรงเรียนและ นอกโรงเรียนขึ้นอยู่กับความสะดวก สถานการณ์และโอกาสของเด็กแต่ละคน กล่าวคือ เมื่อไปโรงเรียน ก็จะซื้อกับผู้ชายในโรงเรียนและเมื่อกลับบ้านก็ซื้อกับแหล่งที่ขายนอกโรงเรียน หรืออาจมีการซื้อจากนอกโรงเรียนแล้วนำไปใช้ในโรงเรียน ส่วนเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนก็จะหาซื้อยาบ้าจากแหล่งหรือบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับตนเอง หรือซื้อยาบ้ามาจากบุคคลที่ชักชวนให้ตนเองร่วมเสพ หรือขายยาบ้า การซื้อยาบ้าในครั้งแรกๆ ของเด็กและเยาวชนนั้น อาจมีราคาแพง หรือฝากเพื่อนซื้อมาให้ แล้วจะเริ่มไปซื้อด้วยกันกับเพื่อน จนในที่สุดสามารถเข้าถึงแหล่งยาบ้าด้วยตนเองซึ่งจะทำให้ได้ราคาถูกกว่า มีการลดราคา ได้รับของแถมและ ได้ยาที่มีคุณภาพดี กรณีสมชายให้ข้อมูลว่า " พอดีเพื่อนพอลไปรู้จัก เพื่อนแนะนำ ขอฝากคนนี้ด้วยเขาก็เลยเชื่อใจ ไปเอาได้ทุกวัน " (สมชาย) สำหรับกรณีสมชาย 2 รายงานว่า " ก็ช่วงแรกที่ผมไปกับเพื่อนใจ เขาเคยเห็นหน้าผมไปบ่อยเขาก็เลยขาย " (สมชาย 2) และสำหรับกรณีของอ๊อด ตอนแรกก็ไปกับเพื่อนก่อนครับ ให้คนแถวนั้นเห็นหน้าหลังๆ ก็ไปตนเอง " (อ๊อด)

ในด้านราคาซื้อนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า ราคาขายบ้านั้นไม่มีความแน่นอน เนื่องจากการซื้อยาบ้าบ้านั้นสามารถเกิดขึ้นทั้งกับบุคคลมีความคุ้นเคยกัน เช่น เพื่อนกับเพื่อน และคนไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เช่น มีคนแนะนำมา ซึ่งถ้าผู้ซื้อและผู้ขายมีความสนิทสนมคุ้นเคยกันหรือเป็นขาประจำกัน ก็จะทำได้สามารถซื้อยาบ้าได้ในราคาที่ต่ำกว่าหรือถูกกว่าการเป็นลูกค้าหน้าใหม่หรือบุคคลที่ไม่คุ้นเคยสนิทสนมกัน และนอกจากความสนิทสนมคุ้นเคยกันแล้วนั้น ช่วงเวลาที่จะมีผลต่อราคาขายด้วย ถ้าเป็นช่วงเวลากลางวันจะมีราคาถูกกว่าช่วงเวลากลางคืน และถ้ามีผู้ขายจำนวนน้อย มีการแข่งขันกันน้อยก็จะทำให้ซื้อได้ในราคาที่แพงกว่าสถานที่ที่มีผู้ขายจำนวนมาก และพบว่าแหล่งยาบ้านอกโรงเรียนจะมีราคาต่ำกว่ายาบ้าจากแหล่งในโรงเรียน เนื่องจากแหล่งนอกโรงเรียนมักเป็นแหล่งใหญ่ มีปริมาณยาบ้ามากกว่าและมีต้นทุนการขายที่ต่ำกว่า ทำให้ยาบ้าจากแหล่งนอกโรงเรียนมีราคาถูกกว่าแหล่งยาในโรงเรียน จากการศึกษาว่าราคาซื้อยาบ้าอยู่ในช่วงราคาเม็ดละ 60 - 120 บาท

ผลที่เกิดขึ้นหลังจากหมดฤทธิ์ยา ยาบ้าให้ผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ ผลที่เกิดขึ้นกับร่างกายนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า เมื่อฤทธิ์ของยาบ้าเริ่มหมดลงและไม่ได้มีการเสพเข้าไปอีกในช่วงระยะเวลาที่ยาบ้าหมดฤทธิ์ จะทำให้เด็กและเยาวชนที่เสพเข้าไปนั้น เกิดความรู้สึกเหนื่อย ง่วงนอน ไม่มีแรง ขี้เกียจไม่อยากทำอะไร ปวดเมื่อยตามร่างกาย ถ้าเด็กและเยาวชนที่เสพเข้าไปแล้วตอนนั้นเป็นระยะเวลาดูดอดกันหลายคืน เมื่อหมดฤทธิ์ยา ก็จะหลับทันที ซึ่งเรียกกันว่า " น็อก " และจะทำให้รู้สึกหิว อยากรับประทานอาหารและจะทานได้ในปริมาณที่มากกว่าปกติ เช่น กรณีศึกษาของนายรายงานว่า " หลับอย่างเดียวนะพี่ ครุ่นนอนหนึ่งสัปดาห์ หลับอย่างเดียว แล้วก็เริ่มกินข้าวเยอะ " (นุ้ย) ส่วนอ๊อฟเล่าว่า " แต่พอหมดฤทธิ์แล้ว ก็อยากจะอยากจะอยู่เฉยๆ ไม่ค่อยอยากจะทำอะไร อยากจะนอน " (อ๊อฟ) และสำหรับกรณีของใหม่รายงานว่า " ถ้าวันไหนไม่ได้สูบกก็ไม่ได้ลงแดงอะไรแต่หลับ ข้าวปลาไม่กิน หลับอย่างเดียว พอตื่นขึ้นมาผิวอย่างเดียวนะ " (ใหม่)

สำหรับผลที่เกิดขึ้นกับจิตใจ จากการสัมภาษณ์พบว่าเด็กและเยาวชนจะมีอาการหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี เบื่อ และอยากที่จะเสพยาอีก กรณีศึกษาอ้อยรายงานว่า " จะมีความรู้สึกหงุดหงิด ห่าอะไรก็ได้แบบอยากเสพยา มองหน้าใครๆ ก็มองหน้าเรา มีความรู้สึกว่าจะอยากจะไปด่าเขา " (อ้อย) เช่นเดียวกันกับกรณีสมชายพบว่า " อารมณ์หงุดหงิด ใครมาพูดอะไร พูดไม่เข้าหู อารมณ์ไม่ดีไปเลย หงุดหงิด ไววาย " (สมชาย) ซึ่งในรายชื่อเก๊งเสริมว่า "แต่นานๆ เข้ามันก็รู้สึกเวลาไม่ได้ดูดเราจะหงุดหงิดง่าย ง่วงนอน ตาจะลลายๆ " (เก๊ง) เช่นเดียวกันกับกรณีของนายรายงานว่า " ถ้าวันไหนไม่ได้เสพก็มันกระวนกระวาย " (แอม)

จากที่ผ่านมาในการศึกษาการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาบ้า จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่รับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของยาบ้า อันตรายและโทษจากการใช้ยาบ้าได้จาก โรงเรียน เพื่อนและโทรทัศน์ ผลการศึกษาพบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ทราบถึงคุณสมบัติอันตรายและพิษภัยจากการใช้ยาบ้าก่อนการตัดสินใจเข้าสู่การใช้ยาบ้าในครั้งแรก

วิธีการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน จากการศึกษาพบว่า วิธีการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนนั้น จากการเริ่มเสพยาครั้งแรก ไปจนถึงครั้งต่อ ๆ ไป พบว่าส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสูบหรือสูด โดยการใช้หลอดดูดและให้ตัวผ่านน้ำ เด็กและเยาวชนบางคน เริ่มเสพยาครั้งแรกโดยการกิน ซึ่งต่อมา ก็จะเปลี่ยนมาใช้วิธีการสูบหรือสูดแทน การกิน การจะใช้หลอดดูดหรือว่าตัวผ่านน้ำในการสูบแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับโอกาสและสถานที่ ความปลอดภัยในการเสพยา โดยอาจมีการใช้ตัวผ่านน้ำสลับกับการใช้หลอดดูด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา สภาพการใช้ยาบ้าของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2541:9) ที่พบว่า พฤติกรรมการเสพยาจะมีหลายวิธีคือ สูบ ฉีด โดยปัจจุบันกลุ่มนักเรียนนิยมเสพยาโดยการสูบมากที่สุด

สถานที่ใช้เสพยาบ้า จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนเลือกสถานที่ในการเสพยาบ้า ไม่ว่าจะเป็นครั้งแรกหรือ ครั้งใด ๆ ก็ตาม เด็กและเยาวชนจะเลือกสถานที่ที่มีความมืดซิด ปลอดภัยจากตำรวจและการที่ผู้อื่นจะมา พบเห็นสถานที่ใช้ยาบ้าของเด็กและเยาวชนนั้น ถ้าเป็นสถานที่ในโรงเรียน จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนจะใช้ห้องน้ำเป็นสถานที่เสพยามากที่สุด นอกจากนี้ก็ยังใช้บริเวณด้านหลังโรงเรียน ด้านหลังอาคารเรียน และ ภายในห้องเรียนภายนอกโรงเรียน เด็กและเยาวชนก็จะใช้สถานที่ เช่น ห้องน้ำสาธารณะ สวนสาธารณะ อาคารที่กำลังก่อสร้าง อาคารร้าง และบ้านเพื่อน ซึ่งพบมากในการเสพยาบ้าที่บ้านของตนเอง นั้น ก็จะใช้โอกาสที่ไม่มีความอยู่ในบ้านและภายในห้องนอนของตนเอง เข้าห้องพักรออยู่ชั่วคราวในการร่วมกันเสพยาบ้า เช่น ตามโรงแรม

ผลที่เกิดจากการเสพยาบ้า หลังจากที่ได้เด็กและเยาวชนเสพยาบ้าเข้าไปในครั้งแรกแล้วนั้น เมื่อยาบ้าออกฤทธิ์ ซึ่งเด็กและเยาวชนที่เสพกันว่า "ติด" จะทำให้พวกเขารู้สึกว่าตนเองขยับเขยื้อน และทำในสิ่งที่ตนเองชอบโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย จดอยู่ในสิ่งที่ตนกำลังทำอยู่และทำกิจกรรมนั้น ๆ ได้ในระยะเวลาที่นาน โดยไม่เบื่อหน่าย ยังเกิดความรู้สึกสบาย ร่างแข็งแรง กระปรี้กระเปร่า ไม่ไว ไม่รู้สึกง่วงนอน หัวใจเต้นเร็ว ไม่สามารถหยุดนิ่งเฉยได้ และยังทำให้มีความกล้ามากขึ้นในการทำบางสิ่งบางอย่าง และยังทำให้ลืมความทุกข์ของตนเองได้

แหล่งของยาบ้า จากการศึกษาพบว่า แหล่งยาบ้าในโรงเรียน เกิดจากการที่มีนักเรียนนำยาบ้าเข้ามาขายในโรงเรียน โดยการซุกซ่อนเข้ามาเพื่อให้พ้นจากการตรวจค้นของอาจารย์ ซึ่งสถานที่ที่เป็นแหล่งของยาบ้าในโรงเรียน ห้องน้ำ หลังโรงเรียน มุมอาคารเรียน แหล่งยานอกโรงเรียน ของเด็กและเยาวชนคือตามชุมชนและแก๊งบ้าน หรือที่อยู่อาศัยของตนเองและเพื่อน สอดคล้องกับการศึกษาของชนพัฒน์ ทาพิพัฒน์ (2539:108) ที่พบว่า แหล่งซื้อขายยาบ้าที่สำคัญ คือ ภายในสถานศึกษา โดยมีเพื่อนนักศึกษาเป็นผู้จำหน่าย และสอดคล้องกับการศึกษาของจิรพันธ์ ไตรทิพวร (2542:196) ที่พบว่า นักเรียนจะนำยาบ้าเข้าสู่โรงเรียนและนำไปจำหน่ายให้นักเรียนที่เป็นผู้เสพยา โดยผู้ขายจะไปอยู่ ณ บริเวณใกล้ ๆ ห้องน้ำชายและห้องน้ำหญิงนอกอาคารเรียน โรงอาหาร บริเวณใต้ถุนอาคารเรียนและบริเวณมุมอับของอาคารเรียน

วิธีการได้ยามาเพื่อการเสพ เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าจะได้รับเงินจากบุคคลใกล้ชิด ซึ่งอาจได้รับโดยพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือญาติผู้ใหญ่เป็นฝ่ายให้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน ค่าอาหาร ค่าขนมและค่ามหาเงินด้วยตนเอง เพื่อให้ได้เงินมาซื้อยาเสพติดตามต้องการของตน และงานที่ทำมักเป็นงานประเภทรับจ้าง เพราะตนเองยังอยู่ในวัยเรียนยังไม่มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ งานที่เด็กและเยาวชนรับจ้างเดินยอด โดยการรับเงินจากเพื่อนไปซื้อยาให้แล้วคิดค่าเดิน เมื่อได้เงินตอบแทนจากการเดินยอดนั้นก็สะสมไว้ซื้อยาบ้า ขายพวงมาลัย เฝ้าโต๊ะสนุกเกอร์ ตลอดจนการขายบริการทางเพศเพื่อนำเงินมาซื้อยาบ้าและมีการนำเงินมารวมกันเพื่อนำไปซื้อยา การรีดไถจากคนอื่น รวมไปถึงการขายยาบ้า ส่วนการซื้อยาบ้า เด็กและเยาวชนสามารถซื้อยาบ้าได้ทั้งจากแหล่งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน การซื้อยาบ้าในครั้งแรก ๆ ของเด็กและเยาวชนนั้น จะทำการซื้อจากแหล่งใกล้ ๆ ตัว ซึ่งอาจมีราคาแพง หรือฝากเพื่อนซื้อให้ จนในที่สุดสามารถเข้าถึงแหล่งยาบ้าด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ได้ราคาถูกกว่า โดยราคายาบ้านั้นไม่มีความแน่นอน เนื่องจากการซื้อขายยาบ้านั้น สามารถเกิดขึ้นทั้งกับบุคคลที่มีความคุ้นเคยกัน ถ้าเป็นช่วงเวลากลางวันจะมีราคาถูกกว่าช่วงเวลากลางคืนและพบว่าแหล่งยาบ้าภายนอกโรงเรียนจะมีราคาต่ำกว่ายาบ้าจากแหล่งภายในโรงเรียน จากการศึกษาพบว่า ราคาซื้อยาบ้าอยู่ในช่วงราคาเม็ดละ 60-120 บาท สอดคล้องกับการศึกษาของจิรพันธ์ ไตรทิพจรัส (2542:229) ที่พบว่า นักเรียนจะเก็บเงินค่าใช้จ่ายประจำวันที่ได้จากผู้ปกครองโดยการยอมอดอาหารมื้อปกติเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายเรื่องยาบ้า ขโมยเงินจากผู้ปกครอง หรือขโมยสิ่งของภายในบ้านนำไปจำหน่ายเพื่อหาเงินมาซื้อยาบ้า รวมไปถึงการเข้าไปเป็นผู้ค้ายาบ้าเสียเอง

บุคคลที่ร่วมเสพยาบ้า จากการศึกษาพบว่า ในการเสพยาบ้าครั้งแรก เด็กและเยาวชนจะมีบุคคลอื่น ๆ เสพด้วย และในการเสพรั้งต่อ ๆ มาบุคคลอื่น ๆ ที่ร่วมเสพยาบ้ากับเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพื่อนกลุ่มเดิมที่เคยเสพด้วยกันในครั้งแรก เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งที่ชอบเสพยาบ้าร่วมกับเพื่อนเนื่องจากมีความสนุกสนาน ในการแข่งกันเสพ แย่งกันเสพ เป็นการแข่งกันในกลุ่มเพื่อนทำให้มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันเพิ่มขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของนิรนาท แสนสา (2543:169) ที่พบว่า บุคคลที่ร่วมใช้ยาบ้ากับนักเรียนวัยรุ่นเมื่อก้าวเข้าสู่การใช้อย่างเป็นประจํา พบว่า เป็นกลุ่มเพื่อนกลุ่มเดิมที่เคยใช้ด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายจากการถูกจับได้ หากร่วมใช้กับบุคคลอื่นที่ไม่รู้จักคุ้นเคย

ปริมาณและการเสพยาบ้า จากการศึกษาพบว่า การเสพยาบ้าครั้งแรกของเด็กและเยาวชนนั้น เริ่มเสพแต่เมื่อเสพไปได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งจะต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้น เพื่อให้ยาบ้าออกฤทธิ์ในเวลาเท่าเดิมและทำให้ต้องเพิ่มปริมาณในการเสพมากขึ้นเรื่อย ๆ ปริมาณการเสพของเด็กและเยาวชนนั้นไม่มีความแน่นอนตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณยาบ้าที่มี และกำลังทรัพย์ที่มีสำหรับซื้อยาอีกด้วย นอกจากนี้ผลการศึกษา เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้ามีระยะเวลาในการเสพที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความสะดวกโอกาสและสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองอาจสาละยตาของตำรวจ พ่อแม่ ครูอาจารย์และบุคคลทั่วไป สอดคล้องกับความหมายของยาเสพติด (WHO, 1993:1) ที่ว่า ยาเสพติดคือสารเคมีที่เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีการ สูบ ฉีด ดม หรือวิธีอื่น ๆ วิธีใดวิธีหนึ่งติดต่อกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจคือ 1. ต้องเสพอยู่เสมอ เพราะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง 2. ต้องเพิ่มปริมาณของยาเสพติดให้มากขึ้นเรื่อย ๆ 3. เมื่อถึงเวลาเสพแล้วไม่ได้เสพจะมีอาการอยากยา 4. สุขภาพทรุดโทรมลง

ผลที่เกิดขึ้นหลังจากหมดฤทธิ์ยา เมื่อฤทธิ์ของยาบ้าเริ่มหมดลงและไม่ได้มีการเสพเข้าไปอีกในช่วง จะทำให้เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าเข้าไปนั้น เกิดความรู้สึกเหนื่อย ว่างนอน ไม่มีแรง ก็เกียจ ปวดเมื่อยตามร่างกาย และจะทำให้รู้สึกหิว อยากรับประทานอาหารและจะทานได้ในปริมาณที่มากกว่าปกติ มีอาการหงุดหงิด

อารมณ์ไม่ดี เมื่อและอยากจะเสพยาอีก สอดคล้องกับการศึกษาของอรรถนพ วิสุทธีมรรค (2541:18) ที่พบว่า เมื่อหยุดยาทันทีจะมีอาการขาดยาเกิดขึ้น อาการขาดยาที่เกิดขึ้นในผู้ใช้อย่างรุนแรง ได้แก่ ย่อหน้าเพลีย นอนหลับ กล้ามเนื้อหมดสติ กระวนกระวาย หิวอาหารอย่างรุนแรง

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสพติด รวมทั้งแนวทางการพัฒนาช่วยเหลือผู้เสพยาในเด็กและเยาวชน โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนตามแบบจำลองพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันมาจากโครงสร้างปัญหาเดียว
2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสพติด ทั้งสาเหตุด้านครอบครัว ด้านสังคมและด้านบุคลิกภาพ ลำดับความสำคัญของตัวแปรและวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร
3. เพื่อศึกษาตัวแปรที่แท้จริงที่อาจเป็นสาเหตุของการเสพติด จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในเด็กและเยาวชนไทยที่เข้ารับการคุ้มครองในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเสพติดของลูกและเยาวชน ในสถานบำบัดและสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยมีดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ตัวแปรหลัก 3 ตัวแปร คือ

1. ตัวแปรด้านครอบครัวซึ่งมีตัวแปรย่อย คือ ความขัดแย้งในครอบครัว การมีส่วนร่วมในครอบครัว การควบคุมของบิดามารดา การคบเพื่อนเกร
2. ตัวแปรด้านสังคม ซึ่งมีตัวแปรย่อย คือ ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า ความผูกพันกับสังคม การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความไม่เชื่อในกฎระเบียบ
3. ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ คือ ตัวแปรทักษะทางสังคม (social skills) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรย่อยดังต่อไปนี้ คือ การแสดงออกทางอารมณ์ ความไวในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การแสดงออกทางสังคม ความไวในการแสดงออกทางสังคม และการควบคุมทางสังคม

ตัวแปรตาม คือ การใช้และไม่ใช้ยาบ้า

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้าในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวน 403 คน และนักเรียนที่ไม่เสพยาบ้าในโรงเรียนมัธยมที่อยู่ในชุมชนแออัด จำนวน 3 โรงเรียน โดยมีจำนวนนักเรียน 397 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามตัวแปรด้านครอบครัว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามตัวแปรด้านสังคม
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามตัวแปรด้านบุคลิกภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัย ไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และโรงเรียนในชุมชนแออัดเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
2. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมด้วยผู้ช่วยวิจัย 3 ท่าน จากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง และนักเรียนโรงเรียนในชุมชนแออัดที่ไม่เสพยาบ้า กรุงเทพมหานคร ภายใน วันที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 เนื่องจากแบบสอบถามมีเป็นจำนวนมาก ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม 3 ครั้ง แต่ละครั้งเว้นระยะห่างกัน 2-3 วัน คือ ครั้งแรกตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและแบบสอบถามตัวแปรด้านครอบครัว ต่อมาจึงตอบแบบสอบถามตัวแปรด้านสังคมและบุคลิกภาพตามลำดับ
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้รับมาดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ตรวจสอบ และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์
2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ตามแบบพฤติกรรมที่เป็นปัญหามาจากโครงสร้างปัญหาเดียว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป LISREL 8.30 ตรวจสอบ โดยการ ทำ Path Analysis ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1
4. ค้นหาแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้า ทั้งสาเหตุด้านครอบครัว สังคม และบุคลิกภาพ โดยดูลำดับความสำคัญของตัวแปร และวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรโดยใช้ วิธี Logistic Regression

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และ 4

กำหนดแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเด็กและเยาวชนที่มีความผิดเกี่ยวกับยาบ้าที่ได้อาศัยอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง รวม 5 แห่ง คือ บ้านเมตตา บ้านกรุณา บ้านมุติดา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี

กำหนดวิธีการหาข้อมูล

การหาข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ในลักษณะการบรรยายโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้ในการสอบถามแบบเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด ครบถ้วน และสมบูรณ์มากที่สุด โดยตั้งคำถามให้อธิบายถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และที่สำคัญจะต้องซักถามถึงเหตุผลที่ทำให้เด็กและเยาวชนเสพยาบ้า พร้อมทั้งกระบวนการที่เข้าสู่การเสพยาบ้า โดยมีขั้นตอนในการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

1 การสร้างสัมพันธภาพ เป็นการสร้างบรรยากาศในการพูดคุยให้เป็นกันเองระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความไว้วางใจที่จะให้ข้อมูลได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง โดยผู้วิจัยแนะนำตัวเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เป็นความลับ และนำผลการสัมภาษณ์ไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

2 การดำเนินการสัมภาษณ์

2.1 ผู้วิจัยนัดแนะในการสัมภาษณ์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด ลึกซึ้ง เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย และยึดหลักในการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้การดำเนินการสัมภาษณ์เป็นไปด้วยความราบรื่น และประสบความสำเร็จ

2.2 ผู้วิจัยใช้เทคนิคเบื้องต้นในการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูล ได้แก่ การตั้งคำถาม การฟัง การเรียบ การสังเกต การให้กำลังใจ และการสรุปความ โดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษามาช่วยในการสัมภาษณ์ และใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสม ประกอบกับน้ำเสียงที่ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะดำเนินการบันทึกข้อมูล รายละเอียดต่างๆ ให้มากที่สุด โดยไม่ให้การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ไปรบกวนกระบวนการสัมภาษณ์

2.3 ผู้วิจัยสรุปข้อมูล ประเด็นที่สำคัญ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้รับถูกต้องละเอียด สมบูรณ์ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกล่าวขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และถ้าเป็นการสัมภาษณ์ใคร่ครวญก็จะมีกำหนดหมายครั้งต่อไป

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. การตรวจสอบอิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนตามแบบจำลองพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันมาจากโครงสร้างปัญหาเดียว

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลพบว่า แบบจำลองตามสมมติฐาน ยังไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งตามแบบจำลองความขัดแย้งในครอบครัวส่งผลทางลบโดยตรงกับการมีส่วนร่วมในครอบครัว และเมื่อเพิ่มเส้นทางอิทธิพลจากตัวแปรความขัดแย้งในครอบครัวซึ่งส่งผลทางบวกโดยตรงต่อการคบเพื่อนเกรพนามว่ามีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น ตามแบบจำลองที่ปรับพบว่าความขัดแย้งในครอบครัวส่งผลทางลบต่อการมีส่วนร่วมส่วนร่วม

ในครอบครัว และส่งผลโดยตรงทางบวกกับการคบเพื่อนगे การควบคุมของบิดามารดาส่งผลลบต่อการคบเพื่อนगे โดยที่การคบเพื่อนगेส่งผลโดยตรงต่อการติดยาบ้าของวัยรุ่น อิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อการเสพ/ไม่เสพยาบ้าของเยาวชนมากที่สุดคือ การคบเพื่อนगे รองลงมาคือ ความขัดแย้งในครอบครัว ตัวแปรต่างๆในแบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเสพ/ไม่เสพยาบ้าของเยาวชนได้ร้อยละ 50 อิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อการคบเพื่อนगेคือ ความขัดแย้งในครอบครัว รองลงมาคือ การควบคุมดูแลของบิดามารดา ตัวแปรในแบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของการคบเพื่อนगेได้ร้อยละ 19 อิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อการควบคุมดูแลของบิดามารดา คือ การมีส่วนร่วมในครอบครัว ตัวแปรในแบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของการควบคุมดูแลของบิดามารดาได้ร้อยละ 11

2. การค้นหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้า ทั้งสาเหตุด้านครอบครัว ด้านสังคมและด้านบุคลิกภาพ ลำดับความสำคัญของตัวแปรและวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร

จากการวิเคราะห์โลจิสติกได้สมการพยากรณ์ในสเกลโลจิท (Logit Scale) พบว่า ในการเพิ่มของตัวแปรไปหนึ่งหน่วย จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในกลุ่มตัวแปรอิสระ มี 3 ตัวแปรคือ การคบเพื่อนगे โอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า และความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า เรียงจากค่ามากไปน้อย ตามลำดับ และในกลุ่มตัวแปรต้นมี คือ ความขัดแย้งในครอบครัว

ส่วนตัวแปรทางลบในกลุ่มตัวแปรอิสระเรียงตามลำดับค่ามากไปหาน้อยสองตัวแปรคือ ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น และความผูกพันกับสังคม และสำหรับกลุ่มตัวแปรต้นมี คือ และการมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ และการแสดงออกทางสังคม ตามลำดับ จากค่าสัมประสิทธิ์ทั้งหมดดังกล่าว สามารถสร้างสมการถดถอยโลจิสติกที่พยากรณ์การเสพยาบ้าของเยาวชนโดยสมการถดถอยโลจิสติกที่ได้นี้สามารถพยากรณ์การติดยาบ้าของเยาวชนได้ถูกต้องโดยรวมร้อยละ 92.67 (Overall Model Fit) และสามารถเขียนสมการการถดถอยโลจิสติกได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{Ln(การเสพ/ไม่เสพยาบ้า)} &= 1.786 + .611(\text{การคบเพื่อนगे}) + .223(\text{โอกาสการอยู่ใกล้ยาบ้า}) \\ &\quad + .128(\text{ความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า}) \\ &\quad - .115(\text{ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น}) - .075(\text{ความผูกพันกับสังคม}) \\ &\quad + .142(\text{ความขัดแย้งในครอบครัว}) \\ &\quad - .062(\text{การมีกิจกรรมที่สังคมยอมรับ}) - .051(\text{การแสดงออกทางสังคม}) \end{aligned}$$

โดย Ln คือ ค่าลอการิทึมฐานธรรมชาติ (Natural Logarithm)

3. การศึกษาเหตุผลของการเสพยาบ้า จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ในเด็กและเยาวชนไทยที่เข้ารับการคุ้มครองในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า บัจจุบันนี้อาจเป็นสาเหตุของการเสพยาบ้านี้เมื่ออยู่ห่างกลุ่มใหญ่ด้วยกันคือ บัจจุบันด้านครอบครัว บัจจุบันด้านโรงเรียน บัจจุบันด้านชุมชนและบัจจุบันด้านกลุ่มเพื่อนและตัวเด็กเอง ซึ่งตัวแปรเหล่านี้เกี่ยวพันส่งผลกระทบต่อกันและกัน อีกทั้งยังเป็นบัจจุบันเสริมซึ่งกันและกันอีกด้วย เช่น หากบัจจุบันทางครอบครัวไม่ดี

เด็กจะมีทักษะในการแก้ปัญหาจัดการกับตนเองไม่ได้ ก็จะเอื้อให้มีการหนีจากครอบครัวเข้ากลุ่มเพื่อน อาจหนีโรงเรียนและเข้าสู่กลุ่ม สังคมหรือชุมชนของการเสพยาบ้า เป็นต้น

ปัจจัยด้านครอบครัวที่พบ ปัญหาของครอบครัวของเยาวชนที่เสพยาบ้ามาจากครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ตาย พ่อแม่แยกทางกัน ปรับตัวกับครอบครัวใหม่ไม่ได้ หรือมีแบบอย่างที่ไม่ดี คือ มีคนในบ้านใช้ยา บางครอบครัวพ่อแม่ทำงานมาก ไม่มีเวลา บางครอบครัวพ่อแม่ไม่ควบคุมดูแลลูก บางครอบครัวมีการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่สอดคล้อง เช่น พ่อควบคุมเข้มงวดแม่ใจดี หรือทั้งพ่อและแม่ไม่มีความสม่ำเสมอในการควบคุมกฎระเบียบ เด็กและเยาวชนบางคนไม่มีครอบครัว และขาดผู้ใหญ่ดูแลโดยสิ้นเชิง บางคนไปอาศัยอยู่ตามวัด เด็กหญิงบางคนไปอาศัยอยู่กับผู้อื่นที่ไม่ใช่ญาติ บางคนเลี้ยงดูตนเองด้วยการค้าประเวณี

ปัจจัยทางด้านโรงเรียนและบุคลิกภาพ พบว่า เด็กที่เสพยาจะเป็นเด็กที่เก็บตัว จากการสังเกตขณะสัมภาษณ์โดยประเมินจากความสามารถในการใช้คำและบุคลิกภาพพบว่า เด็กและเยาวชนที่ติดยาบ้าจะมีความสามารถในการเรียนต่ำบางคนสอบตกซ้ำชั้นหลาย ๆ ปีติดต่อกัน หลายคนอาจมีปัญหาด้านการเรียนรู้โดยขาดการเรียนรู้จริงและช่วยเหลืออย่างถูกต้อง ทำให้เด็กรู้สึกมีปมด้อย ไม่ภาคภูมิใจในตนเอง ไม่ชอบไปโรงเรียน ทำให้รู้สึกมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินจากครูและโรงเรียน กล่าวคือ ไม่มีความรู้สึกผูกพันต่อครูและโรงเรียนนั่นเอง นอกจากนี้ การแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนด้วยการไล่ออก ยิ่งพบว่า เป็นการผลักดันเด็กเข้าสู่ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม บางคนถูกทำโทษและเกิดความอับอาย ไม่กล้าเข้าสู่สังคมโรงเรียน โรงเรียนไม่มีการสอนทักษะในการปรับตัวที่ดีให้กับเด็ก

ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนที่เกรมีอิทธิพลอย่างมาก ทำให้โอกาสในการอยู่ใกล้และเสพยาบ้ามีมากขึ้น เกือบทั้งหมดของเด็กและเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างเริ่มเสพยาจากคำแนะนำและชักชวนของเพื่อน ทั้ง ๆ ที่ได้รับทราบข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ รวมทั้งจากครู โรงเรียนและพ่อแม่ว่ายาบ้ามีโทษ ทำให้เกิดการอยากรู้อยากลองรวมทั้งเด็กและเยาวชนจะเชื่อเพื่อนว่ายาบ้าไม่มีโทษจึงทดลองเสพครั้งแรก และเมื่อติดยาก็จะร่วมเสพและร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ตั้งแต่ ร่วมลงทุนซื้อยา ร่วมจำหน่ายยาบ้า และร่วมกิจกรรมที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ เช่น ค้าประเวณี ลักทรัพย์ เพื่อนำเงินมาใช้ในการกิจกรรมเสพยา โดยยังคงความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่ติดยาบ้าเหล่านี้ และมีการขยายเครือข่ายของผู้เสพยาด้วยการแนะนำต่อ ๆ กัน

ปัจจัยทางด้านชุมชนและสังคม พบว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างที่เสพยาบ้ามักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด และมีผู้เสพยาบ้าในชุมชนนั้น เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดต่อบุคคลและสถานที่ในชุมชน คนในชุมชนเองขาดความผูกพันทำให้เด็กและเยาวชนไม่มีสถานที่และบุคคลที่เป็นที่พึ่งทางใจได้ รวมทั้งไม่มีแหล่งในการสร้างเสริมกิจกรรมอันดี เนื่องจากในชุมชนเป็นแหล่งที่ขายยาอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเป็นสาเหตุให้เด็กมีโอกาสถูกชักจูงเข้าสู่การใชยาบ้าได้ง่าย ด้านกฎระเบียบแม้จะมีความคิดว่ากฎหมายมีความยุติธรรม แต่ก็มีเจตคติที่ไม่ดีต่อผู้รักษากฎหมายว่าบุคลากรที่รักษากฎหมายคือผู้ที่ทำผิดเสียเอง

4. การศึกษาพฤติกรรมการเล่นยาบ้าของเด็กและเยาวชน ในสถานบำบัดและสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

เด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของยาบ้า อันตรายและโทษของยาบ้าจากคำบอกเล่าและเห็นแบบอย่างของเพื่อนๆ บุคคลใกล้ชิดทั้งจากที่บ้านและจากทางโรงเรียน รวมทั้งการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าแต่ถึงแม้ว่าจะทราบโทษภัยของยาบ้าแต่เด็กและเยาวชนก็ให้สัมภาษณ์ที่ไม่อาจหักใจต่อความอยากรู้อยากลองในการเล่นยาบ้าครั้งแรกได้

วิธีการเล่นยาบ้าของเด็กและเยาวชนมีหลายวิธี พัฒนาการไปตามประสบการณ์การเล่นยาบ้า โดยจะพบจากประสบการณ์ของตนว่าวิธีไหนจะรู้สึกชมและเผลอในรส จึงพัฒนาเป็นใช้วิธีการดูดโดยการให้หลอดดูดซึ่งรู้สึกถึงกลิ่นหอมแต่จะแสบและคายคอกและจึงปรับมาใช้วิธีการดูดโดยใช้ตัวผ่านหน้าซึ่งให้ความชุ่มชื้นและได้ทั้งกลิ่นหอม บางคนอาจทดลองโดยใช้การฉีดเข้าเส้นเลือดแต่การเล่นโดยวิธีนี้ยาบ้าจะออกฤทธิ์รุนแรงจึงนิยมน้อยกว่าวิธีดูด โดยจะใช้สถานที่ปลอดภัยและห่างไกลจากการพบเห็น ได้แก่ ห้องน้ำในโรงเรียน ห้องเรียนในยามเช้าตรู่ ห้องนอนของตนภายในบ้าน อาคารร้าง เป็นสถานที่ในการเล่น และเมื่อเล่นยาบ้าเข้าสู่ร่างกายจะส่งผลทำให้เด็กและเยาวชน ขยัน ทำกิจกรรมต่างๆ โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย รู้สึกสบาย อารมณ์ดี รับประทานอาหาร ไม่ความหิว ไม่ง่วงนอน หัวใจเต้นเร็ว ไม่สามารถนั่งเฉยได้ มีความกล้า ลืมความทุกข์ได้ชั่วคราวทราบเท่าที่ยาบ้ายังออกฤทธิ์

หลังจากมีการเล่นยาบ้าครั้งแรกแล้ว การเล่นยาบ้าของเด็กและเยาวชนในครั้งต่อมา นั้น เด็กและเยาวชนสามารถหายาบ้าได้จากแหล่งยาบ้าในโรงเรียน จากการที่นักเรียนนำยาบ้าเข้าไปขายในโรงเรียน และแหล่งยาบ้าภายนอกโรงเรียน ได้แก่ ชุมชนและแว่นบ้านของตนเอง บ้านเพื่อน แหล่งยาบ้าที่รู้จัก และสามารถที่จะได้ยาบ้ามาด้วยการซื้อมาด้วยเงินสด ซึ่งมาจากการได้รับเงินจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมถึงการทำงานหาเงินมาซื้อยาบ้า การรวมเงินกันซื้อยาบ้า การรีดไถจากผู้อื่นและการค้ายาบ้า มีเด็กและเยาวชนจำนวนมากที่พัฒนาจากผู้ซื้อมาเป็นผู้ขายเพราะต้องการปริมาณยาที่มากขึ้นและต้องการเงินไว้ซื้อยาเพื่อเสพต่อ บางคนพัฒนาจากผู้ขายมาเป็นผู้เสพ เพราะอยากลองหรือถูกทำพ่าย ในการซื้อยาบ้านั้นเด็กและเยาวชนสามารถหาซื้อได้จากแหล่งยาบ้าทั้งในและนอกโรงเรียนและสามารถซื้อด้วยตนเองได้ โดยราคาของยาบ้าจะไม่มีการกำหนดราคาที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับคนขายและผู้ขาย ยาบ้าจากแหล่งยาบ้าภายในโรงเรียนจะมีราคาสูงกว่ายาบ้าจากแหล่งยาบ้าภายนอกโรงเรียน อีกทั้งราคายาบ้าในตอนกลางวันจะสูงกว่าตอนกลางคืนอีกด้วย

บุคคลที่ร่วมเล่นยาบ้านั้นจะเป็นกลุ่มเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่ร่วมกันเล่นยาบ้าตั้งแต่ครั้งแรก ครั้งที่ ๑ เสด็จไปตามลำพังโดยการเสกครั้งแรก มา จะเพิ่มปริมาณการเล่นขึ้นเรื่อยๆ และเพิ่มความถี่ในการเล่นขึ้นตามความต้องการของผู้เสพ และจะไม่มีเวลาในการเล่นที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับโอกาส ความปลอดภัยและความสะดวกของผู้เสพ ในขณะนั้น และเมื่อหมดฤทธิ์ยาบ้าแล้วนั้นจะทำให้ผู้เสพปวดเมื่อยตามร่างกาย รู้สึกเหนื่อย ง่วงนอน ไม่มีแรง มีอาการหัว และมีอารมณ์หงุดหงิด ฉุนเฉียว ไม่ไหวได้ง่าย

ข้อเสนอแนะและแนวทางป้องกันแก้ไข

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อแนวทางป้องกันแก้ไขและเพื่อการวิจัย ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางป้องกันแก้ไข

1. การให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับยาบ้า จากการศึกษามูลค่าคุณภาพและปริมาณ พบว่า เด็กและเยาวชนที่เสพยาบ้ามีความเชื่อว่าการเสพยาบ้าทำให้ตนสามารถเข้ากลุ่มเพื่อนได้ ซึ่งเมื่อเสพไปแล้วไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อร่างกาย แต่ยังช่วยเพิ่มพลังความแข็งแรง และช่วยผ่อนคลายความเครียด ความน่าเบื่อหน่าย นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าเสพยาบ้าเพียงเล็กน้อยไม่ทำให้ติด จึงเห็นว่าความเชื่อมีอิทธิพลที่สำคัญต่อการเสพยาบ้า ดังนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู อาจารย์ควรให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องยาบ้า รวมไปถึงแนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาบ้า อาจร่วมทำทางโรงเรียนในการจัดนิทรรศการได้ว่าที่ การแสดงละคร บทบาทสมมติ การเชิญวิทยากร หรือกรณีตัวอย่างจากผู้ที่ประสบกับการใช้ยาบ้า หรือผู้ที่กำลังเป็นที่สนใจในหมู่เด็กและเยาวชน ดารา นักแสดง เป็นต้น

2. การแพร่ระบาดของยาบ้าให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้ามากขึ้น จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชนเป็นตัวชักนำให้ติดยาบ้า ในระแวกบ้านรอบๆ บ้านมีพ่อค้าและผู้ติดยาบ้า ตลอดจนพ่อแม่และเพื่อนติดยาบ้า ทำให้เด็กและเยาวชนติดยาบ้าได้ง่าย แสดงให้เห็นว่าโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้ามีส่วนสำคัญยิ่งในการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนติดยาบ้าได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องลดโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้าของเด็กและเยาวชนโดยทางบ้าน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองและผู้ในชุมชน ควรให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนห่างไกลยาเสพติด ไม่คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมกาเสพยาบ้า และทางโรงเรียนควรร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนในการควบคุมให้ชุมชนเป็นแหล่งปลอดยาเสพติด โดยจัดตั้งกรรมการชุมชน ให้คนในชุมชนเป็นผู้สอดส่องดูแลความเรียบร้อย คอยเป็นหูเป็นตาให้กับชุมชนของตนเอง ซึ่งความสามัคคีที่ดีต่อกันจะทำให้ชุมชนเกิดความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว และเกิดเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ที่จะคอยช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขไม่ให้ชุมชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาบ้าได้

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้ข้อสังเกตว่า การควบคุมทางสังคม ของรัฐบาลยุคนี้ ควรได้รับการสนับสนุน เนื่องจากสถานบันเชิงเป็นแหล่งหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการเสพยาบ้าได้ง่าย เพราะการที่เด็กและเยาวชนใช้เวลาในการเที่ยวกลางคืน ห่างไกลจากสายตาพ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สุ่มสุรา คบเพื่อนที่มีความประพฤติเบี่ยงเบน ยิ่งเป็นตัวสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนเกิดความสนใจในการเสพยาบ้าได้ เมื่อมีการควบคุมทางสังคมเกิดขึ้น ทำให้ลดโอกาสในการอยู่ใกล้ยาบ้า และส่งเสริมให้เด็กเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับมากยิ่งขึ้น

3. ความผูกพัน ผลจากการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีครอบครัวที่แตกแยก บางครอบครัวอยู่ด้วยกันแต่มีความสัมพันธ์ที่ห่างเหิน ไม่ราบรื่น พ่อแม่ ผู้ปกครองทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง หรือทำงานจนไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลบุตร ทำให้เด็กขาดความผูกพันต่อครอบครัว ขาดที่ปรึกษาที่ดี เกิดความคับข้องใจ บางคนรู้สึกว่าเขาไม่เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ครูเล่าเสียง ทำให้มีความประพฤติเบี่ยงเบนหลายประการ เช่น สุ่มสุรา ดื่มเหล้า หินเรียน ผลการเรียนไม่ดี ทำให้หันไปคบเพื่อนที่มีลักษณะแบบเดียวกันตนเองจนห่างจากกลุ่มเพื่อนที่ประพฤติดี

สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนใช้ยาบ้าได้ จึงเห็นได้ว่าความผูกพันต่อบิดามารดา เพื่อนและครู อาจารย์เป็นสิ่งสำคัญที่ควรได้รับการสนับสนุน โดยครอบครัวควรให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความสนใจ คอยดูแล เอาใจใส่ และเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับเด็กและเยาวชน ตลอดจนเพื่อน และครูในโรงเรียนควรให้ความจริงใจ เพื่อให้เขาเกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับสังคม เพราะเมื่อเขาใส่ใจความรู้สึกและความคาดหวังของบุคคลที่เขารัก และผูกพันจะทำให้เขาไม่เข้าไปยุ่งกับยาบ้าได้

เด็กบางคนขาดทั้งที่พ่อกับแม่ ผู้ดูแลใกล้ชิดและขาดโอกาสทางการศึกษาโดยสิ้นเชิง ซึ่งให้เห็นว่ายังมีเด็กจำนวนมากที่หน่วยงานในการให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ยังเข้าไปไม่ถึง ในทางปฏิบัติจึงควรมีหน่วยงานประสานงาน องค์การที่ให้ความช่วยเหลือเด็กเพื่อแก้ปัญหา ต่างคนต่างช่วยโดยไม่มีการประสานงาน นอกจากนี้ ยังสามารถช่วยเหลือดูแลให้ครอบคลุมทุกเขตพื้นที่ ทำให้เด็กและเยาวชนได้รับความช่วยเหลือดูแลอย่างทั่วถึง

4. ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างในการเดินเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า ไปบ้านเพื่อน ห้องพักของเพื่อน ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมในการเสพยาบ้าได้ เห็นได้ว่าการใช้เวลาว่างหรือความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลในการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน ดังนั้นโรงเรียนและชุมชนรอบโรงเรียนควรส่งเสริมการณรงค์ให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นไปตามที่สังคมยอมรับ เช่น เล่นกีฬา ออกกำลังกาย อ่านหนังสือ ร่วมกิจกรรมชุมนุมหรือชมรมต่างๆ ในโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น ถ้านักเรียนใช้เวลาว่างไปในทางที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง จะทำให้ห่างไกลจากการถูกชักชวนหรือเข้าใกล้ยาบ้า และช่วยป้องกันปัญหาเสพยาบ้าของสังคมได้ รวมไปถึงการที่ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ให้ความใส่ใจในเรื่องการใช้เวลาว่างของเด็ก รวมถึงใส่ใจในกิจกรรมของเด็ก อาจช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ลงได้ สำหรับการใช้เวลาว่างอยู่บ้านเพื่อนซึ่งเป็นแหล่งสำคัญแหล่งหนึ่งที่ทำให้นักเรียนทดลองใช้ยาบ้า ควรจะได้รับการสอดส่องดูแล

5. การสร้างเจตคติที่ดีต่อกฎระเบียบของสังคม จากการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนมีความเชื่อถือในตัวกฎหมาย และกฎระเบียบของสังคมน้อย เพราะเห็นว่าการละเมิดกฎระเบียบทำให้ตนเองเด่นกว่าคนอื่น ๆ สามารถทำในสิ่งที่ตนทั่วไปไม่กล้าทำ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังเห็นว่าตำรวจเป็นบุคคลที่ไม่น่าเคารพยกย่อง ไม่น่าเชื่อถือ ไม่ซื่อสัตย์ ทำให้เด็กไม่ปฏิบัติตามระเบียบของสังคม และต้องการละเมิดกฎระเบียบมากยิ่งขึ้น เพราะตำรวจไม่สามารถจับเขาได้ แสดงว่าเขาเหนือกว่า จึงเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเพิ่มความน่าเชื่อถือในตัวกฎหมาย กฎระเบียบ รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะสถานีตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กและเยาวชน โดยกิจกรรมที่จัดต้องมีความมุ่งหมายให้เด็กกับตำรวจเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการป้องกันการเสพยาบ้า

6. ความมีนโยบายที่ส่งเสริมจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับคนทุกฝ่ายในการศึกษาเรียนรู้สภาพการใช้และการส่งผ่านยาบ้าของเด็กและเยาวชนโดยทำการศึกษาให้ครอบคลุมปัจจัยที่นำจะมีความเกี่ยวข้องต่อการเป็นผู้ขายยาบ้าของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด ดังนั้นนโยบายระดับชาติในการส่งเสริมความเข้มแข็ง สร้างสัมพันธภาพอันดีในครอบครัวและป้องกันการเกิดปัญหาในครอบครัวโดยสมาชิกของครอบครัวทุกคนน่าจะเป็นนโยบายที่สมควรได้รับการส่งเสริมอย่างยิ่ง

7. ความมีนโยบายในการปลูกจิตสำนึกที่ดีและค่านิยมที่ถูกต้องในการที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีค่านิยมที่ถูกต้องในการใช้จ่ายเงิน และมีวิจารณ์กฎเกณฑ์การปฏิบัติตนในสังคม และมีศรัทธาในอาชีพที่สุจริตอย่างจริงจัง การสร้างเสริมจิตสำนึกนี้อาจผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบของการโฆษณาการมีกิจกรรมในชุมชนให้แพร่หลาย

8. ความมีนโยบายในการที่จะป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนที่เมื่อออกจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กไปแล้วจะไม่หันกลับไปสู่การใช้จ่ายที่ไม่ดีอีก โดยที่สถานพินิจควรมีการสอนทักษะชีวิตโดยเน้นในเรื่องของความเข้าใจในตนเอง เข้าใจบุคคลอื่น การมีทักษะทางสังคมและการแสดงออกที่เหมาะสม นอกเหนือไปจากการให้การศึกษาทั่วไป การลงทุนเพื่อปรับแก้พฤติกรรมไม่พึงประสงค์อาจต้องพึ่งพาหน่วยงาน และบุคลากรจากหลายฝ่าย นอกจากบุคลากรในสถานพินิจเอง ดังนั้น การทำงานในลักษณะของการประสานงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

9. ความมีนโยบายในการยกระดับคุณภาพของสื่อให้สามารถจูงใจและเข้าถึงเด็กและเยาวชนเพื่อให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาบ้าโดยที่เมื่อนำเสนอข้อมูลไปแล้วจะไม่เป็นการกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนมีความรู้สึกอยากทดลอง การควบคุมการถ่ายทอดข่าวสารของสื่อมวลชนควรได้รับการพิจารณาให้มีความเข้มงวดและคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายในการรับข่าวสารเป็นสำคัญ

10. ควรสร้างนโยบายทางการศึกษา ให้โรงเรียนและครอบครัวเป็นแหล่งสำคัญในการสอนทักษะชีวิตและทักษะสังคม รวมทั้งสอนกระบวนการคิดที่มีเหตุผลมากกว่าเน้นการท่องจำตามตำราสิ่งที่เป็นอย่างนี้ให้กระบวนการคิดและทักษะชีวิตที่รวมถึงการควบคุมตนเองและอารมณ์เหล่านั้นเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเสพติดและอบายมุขชนิดอื่น ๆ หากเด็กมีกระบวนการคิดที่ดีมีทักษะชีวิตที่ดีพอ แม้อยู่ในสถานการณ์ที่คับขันก็จะสามารถควบคุมตนเองให้ออกมาจากสถานการณ์นั้นด้วยความสามารถทางปัญญาที่ทางโรงเรียนและครอบครัวปูพื้นฐานให้อย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ของการเป็นผู้ใช้และสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยในการเสพติดยา อันจะเป็นแนวทางในการที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิด และการตัดสินใจในการเข้ายาบ้าครั้งแรกของเด็กและเยาวชน จึงเสนอแนะว่า ควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้อย่างละเอียดลึกซึ้งให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรยกระดับการศึกษาวิจัยจากการค้นคว้าสาเหตุของการติดยาบ้า เป็นการศึกษาวิจัยเชิงนโยบายในการป้องกันการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชน และแนวทางการแก้ปัญหา

อนึ่ง ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบการศึกษาไทยว่ามีผลกระทบอย่างไรต่อกระบวนการคิดของเด็กและเยาวชน และได้ผลเพียงใดในการสร้างภูมิคุ้มกันในการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และวิจัยเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของระบบการศึกษาไทยในส่วนที่ทำให้เกิดปัญหา

บรรณานุกรม

- กองป้องกันยาเสพติด. (2539). *ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน*. กรุงเทพฯ : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- การพัฒนาระบบข้อมูล, ส่วน. (2540). *การศึกษากระบวนการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด*. ส่วนการพัฒนาระบบข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- บุญชู เจือดี. (2541). *การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน*. ปริญญาโท กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กิติ ฉายศิริกุล และพินิดา พุ่มไพศาลชัย (2542). *สารกระตุ้นประสาท ยาบ้า*. เชียงใหม่: โรงพยาบาลสวนปรุง คณะกรรมการอาหารและยา, สำนักงาน. (2539). *ยาบ้า*. กรุงเทพฯ : กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา, กระทรวงสาธารณสุข.
- จิรพันธ์ ไตรทิพธโร (2542). *โครงสร้างทางสังคมของโรงเรียนกับการแพร่ระบาดของยาบ้า: ศึกษากรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา*. ปริญญาโท กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- คุณวิทย์ โยเหลา ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และชัยวัฒน์ วงษ์ธำมา. (2540). *ปัจจัยปัจจัยสาเหตุการให้และติดสารระเหยของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานครและจังหวัดยโสธร*. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพย์อร โชนณรงค์. (2535). *รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ผลงานวิจัยด้วยยาเสพติด*. กรุงเทพฯ: กองวิเคราะห์โครงการและประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย อุ่นเอกสาร (2540). *ยาบ้า*. โรงพยาบาลธัญญาภิรักษ์. กรมการแพทย์. กระทรวงสาธารณสุข.
- ชนพัฒน์ พาพิพัฒน์. (2539). *พฤติกรรมการใช้ยาสูบของนักศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา*. ปริญญาโท สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิรนาท แสเสลา. (2543). *กระบวนการเข้าสู่อการใช้ยาสูบของนักเรียนวัยรุ่น*. ปริญญาโท กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นิมิต เป็ลยงอุญ. (2530). *กัญชาและสารระเหยของนักเรียนวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร : การเรียนรู้ทางสังคม*. ปริญญาโท สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิออน พินประสิทธิ์ และคณะ. (2541). *ปัจจัยทางจิตสังคมกับพฤติกรรมการติดสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ปรีชา วิทโค. (2533). *เทคนิคและเครื่องมือในการศึกษานักเรียนระดับประถมศึกษา.. เอกสารการสอน*. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะ. (2539). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดของเยาวชน*. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ภาวิณี อยู่ประเสริฐ. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ยุบลวรรณ ประมวลรัฐการ. (2532). ตัวแบบสมมุติฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น : ทดสอบเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วชิรภรณ์ ศรีเบญจกุล. (2543). ปัจจัยของครอบครัวต่อการเสพยาบ้าในทัศนะวัยรุ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ลาดทองใบ ภูอภิรมย์. (2530). บทบาทของครอบครัวในการป้องกันยาเสพติด รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาร์ณี ภูิสินสิทธิ์. (2531). สาเหตุการติดยาเสพติดในวัยรุ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิภา คำนดารงกุล, อุษณีย์ พึ่งปาน และศศิธร แจ่มถาวร. (2539). ความรู้และทัศนคติต่อการเสพยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสมบัติ บุญเมือง. (2527). การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา เจียมประชา. (2543). การศึกษาพฤติกรรมการเสพยาบ้า: ปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการแก้ไข. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ศรีภักย์อุทุม. (2541). กลไกการออกฤทธิ์ของแอมเฟตามีน, คู่มือแนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญหาระบาดของยาบ้าด้านการแพทย์และสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุชาติ เลขาบริหาร. (2541). แนวทางป้องกันและบำบัดรักษานักเรียนที่ติดยาบ้า (Amphetamine). คู่มือแนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญหายา การระบาดของยาบ้า ด้านการแพทย์และสาธารณสุข กองประสานงานการปฏิบัติการบำบัดรักษาสื่อคดี กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- สุปรียา คงกาญจน์พฤดี. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัฒน ชีร์เจริญชัย. (2540). ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีรา วิสารทพงศ์. (2530). ผลของความเครียดและแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีผู้ติดยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ ปรียุญานินพนธ์มหาวิทยาลัย (สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โสภา ชูพิถุลชัย สปิณันท์, พรณิ ศรีอุทซศักดิ์ และจาวรรณ ชรรณวิทย์. (2533). การศึกษาปัญหาการแพร่ระบาดของติดยาเสพติดในเด็กและเยาวชนย่านชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำเนา มากแบน. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและการปฏิบัติของครอบครัวกับลักษณะการ

- เสขยาน้ำของวัยรุ่นที่เข้ารับการบำบัดในแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลชัยภูมิ. ปรินิพนธ์. (การบริหารพยาบาล). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิรัฐ วนอมสิงห์. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. ปรินิพนธ์. ศค.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรรถพร วิสุทธิมรรค. (2541). "โรคจิตจากแอมเฟตามีน." *ด้านยาเสพติด*. 23(35-42)
- Amett, J. (1992). "Reckless behavior in adolescence: A developmental perspective," *Developmental Review*. 12: 339-373.
- Ary, D. V., Duncan, T. E., Duncan, S. C., Hops, H. (1999). "Adolescent problem behavior: the influence of parents and peers." *Behavior Research and Therapy*. 37: 217-230.
- Blechman, E. A., Tinsley, B., Carella, E. T., & McEnroe, M. J. (1985). Childhood competence and behavior problems. *Journal of Abnormal Psychology*, 94, 70-77.
- Brook, J. S., Whiteman, M., Gordon, A. S., & Brook, D. W. (1985). "Father's influence on his daughter's marijuana use viewed in a mother and peer context," *Advances in Alcohol and Substances Abuse*, 165(190).
- Calhoun, Georgia B., Glaser, Brian A. and Bartolomucci, Christi L. (2001). "Juvenile Counseling and Assessment Model and Program: Conceptualization and Intervention for Juvenile Delinquencies," *Journal of Counseling & Development*. 19: 131-141.
- Dishion, T. J., & Andrew, D. W. (1995). "Preventing escalation in problem behaviors with high-risk young adolescents: Immediate and 1-year outcomes." *Journal of Counseling and Clinical Psychology* 63, 538-548.
- Dishion, T. J., Patterson, G. R., & Kavanagh, K. (1992). "An experimental test of the coercion model: Linking theory measurement, and intervention," In J. McCord & R. Tremblay (Eds.) *The Interaction of theory and practice: Experimental studies of intervention* (pp. 253-282). New York: Guilford.
- Hair, Joseph F., Anderson, Rolph E., Tatham, Ronald L. and Black, William C. (1998). *Multivariate Data Analysis*. 5th. United States of America: Prentice-Hall.
- Hanson, C. L. (1984). "Demographic, individual, and family relationship correlates of serious and repeated crime among adolescents and their siblings." *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 52: 528-538.
- Heino, A. and others. (1996). "Differences in risk experience between sensation avoiders and sensation seekers," *Person Individual Differ*. 20: 71-79.
- Henggeler, S. W. (1989). *Delinquency in adolescence*. Newbury Park, CA: Sage.
- Hinderlang, Michale J.. (1973). "Causes of Delinquency. A partial replication and extension," *Social Problems*. 20: 471-487.
- Hirschi, Travis. (1969). *Causes of Delinquency*. London: University of California Press.
- Hirschi, Travis. (1973). "Procedural rules and the study of deviant behavior," *Social Problems*. 21: 159-173.

- Jensen, Gray F. (1972). "Parental, peers and delinquent action: A test of differential association perspective," *American Journal of Sociology*. 78: 63-75.
- Jessor, R., & Jessor, S.L. (1977). *Problem behavior and psychosocial development*. New York: Academic Press.
- Jessor, R. and others (1991). *Beyond adolescence: Problem behavior and young adult development*. New York: Cambridge University Press.
- Jessor, R. and others (1995) "Protective factors in adolescent problem behavior: Moderator effects and development change." *Developmental Psychology*. 31, 923-933.
- Jöreskog, Karl G. , Sörbom, Dag , Toit, Stephen du and Toit, Mathilda du. (2000). *LISREL 8: New Statistical Features*. United States of America: Scientific Software International.
- Krohn, Marvin D.. (1974). "An investigation of the effect of parental and peer associations on marijuana use: An empirical test of differential association theory," *Crime and Delinquency: Dimension of Deviance*. New York: New York Praeger.
- Krohn, Marvin D.. and Massey, James L.. (1980). "Social control and delinquency behavior: An examination of the elements of the social bond," *The Sociological Quarterly*. 21: 529-543.
- Kronblum, William. (1994). *Sociology in A Changing World*. 3rd ed. Forth Worth: Harcourt Brace College Publishers.
- Liska, Allen E. and Reed, Mark D.. (1985). "Ties of conventional institutions and delinquency: Estimating reciprocal effects," *American Sociological Review*. 50: 547-560.
- Marcos, Anastasios C., Bahr, Stephen J. and Johnson, Richard E.. (1989) "Test of bonding association theory of adolescent drug use," *Social Force*. 1-2: 106-132.
- Matsueda, Ross L.. (1982). "Testing control theory and differential association: A causal modeling approach," *American Sociological Review*. 47(4): 489-504.
- Muuss, R. E. (1990). *Adolescent Behavior and Society*. New York: McGraw-Hill.
- Pampel, F. C. (2000). *Logistic Regression: A Primer*. London: Sage Publication.
- Patterson, G. R., & Bank, L. (1989). "Some amplifying mechanisms for pathologic processes in families." In M.R. Gunnar, & E. Thelan (Ed.). *Systems and development: Minnesota symposium on child psychology* (22, 167-210). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Patterson, G. R., Capaldi, D. M., & Bank, L. (1991). "An early starter model for predicting delinquency." In D.J. Patterson, G. R., DeBaryshe, B. D., & Ramsey, E. (1989). A development perspective on antisocial behavior. *American Psychologist*, 44, 329-335.
- Patterson, G. R., Ried, J. B., & Dushlon, T. (1992). *Antisocial Boys: A social interaction approach*. Eugene, OR: Castalia Publishing Company.
- Preto, N. G. (1999). "Transformation of the family system during adolescence." In M. McGoldrick & B. Carter (Eds.), *The expanded family life cycle: Individual, family, and social perspectives* (pp. 319-347). Boston: Allyn & Bacon.

- Raftery, A. E. (1995). "Bayesian model selection in social research." In P. V. Marsden (Ed.), *Social Methodology 1995* (pp.111-163). London: Tavistock.
- Riggio, R. E. (1989). *Social Skills Inventory Manuals*. Consulting Psychologists Press, Inc. USA.
- Snyder, J. J. (1995). "A two-level theory of antisocial behavior." In W. T. O' Donohue & L. Krasner (Eds.), *Theories in behavior therapy: Exploring behavior change* (pp. 313-348). Washington, DC: American Psychological Association.
- Sutherland, Edwin H.. (1956). *Crime of corporations*. Bloomington: Indiana University Press.
- Sutherland, Edwin H., and Cressey, Donald R.. (1970). *Criminology*, Philadelphia: J. B. Lippincott.
- Thio, Alex. (1988). *Deviant Behavior*. New York Praeger.
- Tuttie, J. (1995, March). " Family support adolescent individuation and drug and alcohol involvement," *Journal of Family Nursing*, Vol. 1, No. 3: 303-326.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. 2nd ed., New York: Harper and Row.
- World Health Organization (WHO). (1993). *Who Expert Committee on Drug Dependence*. Switzerland: World Health Organization.

กรณีศึกษาที่ 1

หญิงอายุ 17 ปี เป็นหญิง หญิงเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่ พ่อเคยมีการยามาแล้วแต่หญิงไม่ทราบจำนวน รู้เพียงว่ามากกว่า 2 คน แม่เคยมีสามีมาแล้ว 1 คน หญิงมีพี่ต่างมารดารวม 3 คน เป็นชาย 1 คน อายุ 22 ปี เป็นหญิง 2 คน อายุ 19 และ 18 ปี หญิงเป็นเด็กเรียนดี บ้านมีฐานะ เป็นคนไม่ชอบคุยกับใคร ถ้ามีปัญหาจะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง แต่ถ้อยคำฉลาดมาก ๆ จะคุยให้เพื่อนฟัง ไม่ค่อยชอบเล่าให้พ่อแม่ฟัง พ่อเป็นแพทย์ประจำอยู่ที่โรงพยาบาลราชภัฏธนบุรี แม่มีอาชีพค้าขายอยู่ที่ตลาดโมลตรหาอากาศ แม่เป็นคนหัวโบราณ ไม่ค่อยให้อิสระ ชอบบังคับ ทำให้หญิงไม่ค่อยชอบแม่ จะรักพ่อมากกว่า ตระกูลทางพ่อเป็นแพทย์และพยาบาลทุกคน พ่อจะรักและคอยถามหญิงว่าเป็นอย่างไรบ้าง คอยเข้าใจ และให้อิสระ พ่อหญิงอายุได้ 3 ขวบ พ่อกับแม่ก็แยกทางกัน ตอนนั้นหญิงเรียนจบอนุบาล 1 พอดี พ่อก็รับหญิงไปอยู่ที่บ้านลุงที่ชลบุรี เป็นโรงงานปูน มีคนงานมาก พื้นที่ใหญ่มากจนเท่าบ้านปราณี กว้างขวางมาก หญิงบอกว่าในบ้านไม่ค่อยมีใครสนใจใคร หญิงจะทำอะไรไม่มีใครว่า แต่ห้ามออกนอกบ้าน หญิงเล่าให้ฟังว่าเมื่ออยู่ครั้งหนึ่ง ตอนนั้นหญิงเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กำลังเดินเล่นในบริเวณท้ายบ้าน พบบ้านคนงานเลยเดินเข้าไป พอถึงชั้น 2 ที่ห้องนั่งเล่น หญิงพบเครื่องปัมยาบ้า มีลักษณะคล้ายที่ทำน้ำแข็งใส แต่ขนาดเล็กกว่า สามารถปัมยาบ้าได้ครั้งละ 10-20 เม็ด และเห็นกระป๋องนมผงเด็กวางอยู่ ในกระป๋องมียาบ้าจำนวนมาก พอคิดงานเข้ามาเห็นเลยบอกหญิงว่าต่อไปห้ามเข้ามาที่นี่อีก หญิงบอกว่าตอนนั้นไม่แน่ใจว่าใช่ยาบ้าหรือไม่ จึงไปถามลุง ลุงบอกว่าคนงานต้องใช้เพื่อให้งานได้ทันยิ่งขึ้น ช่วงปิดเทอมแม่มาจับหญิงไปอยู่กรุงเทพ เจ็ก (น้องแม่) ก็ชวนหญิงสูบบุหรี่ หญิงสูบไม่เป็น เจ็กจึงสอนให้สูบ จากนั้นเมื่อพ่อทราบเรื่องจึงพาหญิงย้ายโรงเรียนจากชลบุรีมาอยู่ที่กรุงเทพ มาอยู่กับพ่อ แต่พ่อไม่มีเวลาให้ จึงให้หญิงอยู่กับพี่สาวต่างแม่ ซึ่งพี่สาวคนนั้นนิสัยดี ปัจจุบันเรียนอยู่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พ่อให้เงินหญิงกับพี่สาวคนละ 1,000 บาทต่อวัน พร้อมกับบัตร ATM อีกคนละ 1 ใบ หญิงบอกว่าช่วงนั้นไปเที่ยว The Mall งามวงศ์วานทุกวัน ตอนนั้นหญิงเกเรมาก ตั้งใจโรงเรียน เป็นหัวหน้าแก๊งค์ เพราะมีเงินเยอะ อยากทำอะไรก็ได้ บางวันก็ไม่ไปโรงเรียน หันไปอยู่บ้านเพื่อน เพื่อนชวนสูบบุหรี่ และดูยาบ้า หญิงก็เลยลองดูเพราะเห็นตั้งแต่เด็ก แต่ไม่รู้ว่าเขาเสกกันอย่างไร หญิงบอกว่าไม่ค่อยชอบ แต่พอเห็นของก็ต้องสูบ ถ้าไม่เห็นก็เลย ๆ

หญิงเล่าให้ฟังเพิ่มเติมว่า ช่วงใกล้จะจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พ่อพาหญิงไปแม่ฮ่องสอน ไปเอายาบ้า สถานที่ที่ไปเอาอยู่ในภูเขา เป็นโรงงานใหญ่มาก มีคนแต่งตัวแบบทหารพยานยืนถือปืนคุมตลอดระยะทางที่รถแล่นเข้าไป เมื่อรถเข้าไปจะต้องปิดไฟหน้ารถและต้องเข้าไปตอนกลางคืน พอไปถึงจะมีคนส่งไฟเข้าไปในรถว่าใครมาบ้าง หญิงได้เข้าไปที่ห้องโถงใหญ่กับพ่อคุยกับหัวหน้าใหญ่ จากนั้นก็เข้าไปที่ห้องเก็บของหญิงบอกว่าคนใจมากเพราะของที่เห็นอยู่ตรงหน้าเป็นยาบ้ากองเท่าภูเขา หลายกอง และมีถุงที่บรรจุยาบ้าไว้แล้วถุงละ 200 เม็ด เขาขายในราคาเม็ดละ 1 บาท หัวหน้าใหญ่ให้คนงานตักยาบ้าใส่กระสอบให้พ่อ บอกว่า ไม่ต้องนับ คิดไปพลั่วละ 20 บาท ขนาดของพลั่วไม่ใหญ่มากนัก หัวหน้าใหญ่บอกว่าให้จ่ายเป็นเหรียญเพราะธนบัตรของไทยพวกเขาใช้ไม่เป็น เอาไปพันเส้นเปล่า ๆ หญิงบอกว่าตั้งแต่เห็นมาหญิงรู้สึกว่ายานี้หาได้ง่ายขึ้น เมื่อไม่มีก็เอาที่พ่อ หญิงรู้สึกว่ายานี้ยังใหญ่ มีอำนาจ มีเงิน หลังจากนั้นหญิงก็เริ่มพัฒนาเป็นผู้นำ และใช้ยานี้มากขึ้น หญิงบอกว่าใช้แล้วคิด ถึงตอนนี้หญิงเล่าว่าพ่อออกจากความเป็นแพทย์แล้วเนื่องจากถูกจับคดียาบ้าข้อหาซื้อไว้เพื่อจำหน่าย จำนวน 200,000 เม็ด ศาลตัดสินประหารชีวิตแต่ลดโทษเหลือจำคุก 50 ปี แต่พ่อก็ยังส่งเรียน บุตรี และยาบ้าจากเรือนจำมาขายให้ที่บ้านได้ทานอยู่เรื่อย ๆ และตอนนั้นหญิงอายุ 12 ปี มีแฟนแล้ว หญิงหนีออกจากบ้านไปอยู่บ้านแฟนที่ปากเกร็ด หญิงเล่าว่าตอนที่อยู่ปากเกร็ดหญิงเป็นผู้ค้ายาบ้ารายใหญ่ มีคนที่อายุมากกว่าเป็นลูกน้องอยู่หลายคน คอยเป็นหูเป็นตาและหาลูกค้าให้ หญิงยอมรับว่าช่วงนั้นหญิงเสพยาบ้าทั้งวัน เริ่มจากตอนเช้าตี 5 ครึ่ง จะเสกก่อนไปตลาดเพื่อเอาของไปขาย พอกลับจากตลาดก็

เสฟอีก เวลาประมาณ 8.00 น. ก่อนจะไปรับของจากขาใหญ่ก็เสฟ กลับมาห้องของเรียบร้อยก็เสฟ แล้วก็นอน พอตื่นขึ้นมา 11.00 น ก็เสฟ แล้วก็นอน ตอนเย็น ๆ ก็เสฟ พอประมาณ 21.00 น. จะปิดประตูบ้าน จะไม่เปิด บ้านตอนกลางคืน ลูกค้าบางคนที่ต้องการยาบ้าตอนนี้ จะให้ติดต่อกันโดยใช้วิธีมีปากเรียก หรือบางรายอาจ โทรศัพท์มาสั่ง แต่ส่วนใหญ่หญิงจะเอายาบ้าไว้ที่ลูกน้องให้ลูกน้องเป็นคนคอยจัดการ คอยปล่อยของให้ ที่บ้านหญิงจะไม่มีของอยู่เลย เพราะเดี๋ยวตำรวจมาค้นเจอ

สาเหตุที่หญิงถูกจับคราวนี้ เป็นเพราะตำรวจมาสอบข้อ 40 เม็ด ก่อนที่จะถูกจับครั้งนี้หญิงเคยถูกจับมาแล้วหลายครั้ง แต่ละครั้งจำนวนเม็ดมากกว่าครั้งนี้ ทั้ง 180 เม็ด 120 เม็ด และ 191 เม็ด แต่ก็ให้เงินตำรวจไปทุกครั้งและพันข้อหาทุกครั้งเช่นเดียวกัน แต่ครั้งนี้ไม่มีเงินติดตัว เพราะให้เงินตำรวจไป 6 ครั้งติด (รวมทั้งประกันลูกน้อง 3 ครั้ง) ตำรวจบอกว่าจะให้เวลา 15 นาที ถ้าไม่มีเงินก็ไปโรงพัก พอแฟนเอาเงินมาตำรวจบอกว่าส่งเรื่องเข้าโรงพักไปเรียบร้อยแล้ว หญิงเลยถูกจับ หญิงอยู่บ้านปรานีมา 8 เดือนแล้ว เพิ่งตัดสินใจจำคุก 1 ปี

หญิงบอกว่าใช้ยามา 4 ปีแล้ว ผลดีของการใช้ยาบ้าไม่มีเลย มีแต่ผลเสีย หญิงเล่าว่าบางครั้งตัวเองรู้สึกเบลอ ประสาทเสื่อม ปวดหลัง ปวดตา รู้สึกว่ากระดูกหยุ เพราะเคยไปด๊อนมาว่ายาบ้าผสมกับม็อกโซน หญิงเคยทกล้มแล้วลุกไม่ขึ้นเหมือนไม่มีกระดูกสันหลัง และจะเป็นอย่างนี้บ่อย ๆ ปัจจุบันก็ยังเป็น หญิงคิดว่าคนส่วนใหญ่ที่ติดยาบ้าสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อม ทั้งคนในบ้าน แก้วบ้าน คนที่เรารู้จัก ถ้าเขาใช้ยาหรือขายยาทำให้ติดยาได้ หญิงมองว่ายาบ้าเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย เพราะหญิงเคยคลุกคลีมาตั้งแต่เด็ก สำหรับกฎหมายหญิงบอกว่าศักดิ์สิทธิ์ที่ยังตรง เชื่อถือได้ แต่ตำรวจหรือพวกที่ใชกฎหมายกลับไม่เชื่อตรง มักฉ้อฉลไม่ตี บางคนทั้งเสฟทั้งขายยาบ้า เอายาบ้ามาจากที่อื่นมาให้เราขาย ถ้าเรามีเงินตำรวจก็จะติดกับเรา มีตำรวจเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นคนดี หญิงบอกว่าตนเองเกิดมาใช้กรรม ยาบ้าทำให้หญิงได้ข้อคิดว่าเป็นคนที่มีเงินเราสบายทุกอย่าง มีแต่คนคอยฟัง เงินให้เราได้ทุกอย่างที่เราต้องการ หญิงบอกว่าตอนนี้กำลังคิดว่าถ้าออกจากบ้านปรานีไปแล้วจะไปช่วยแม่ขายของที่ไหนหรือ จะกลับไปอยู่ที่ปากเกร็ดดี เพราะไม่แน่ใจว่าคนที่ไปจะยอมรับคนที่ไม่เคยถูกจับได้หรือไม่ แต่สำหรับวงการของยาบ้า หญิงสามารถอยู่ได้แน่นอน เพราะวงการนี้ชอบคนใจจริง ซึ่งตัวหญิงเองก็เป็นคนใจจริงอยู่แล้ว และหญิงก็รู้จักรับการนี้เป็นอย่างดี

กรณีศึกษาที่ 2

เกตุอายุ 16 ปี เป็นหญิง เกตุเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่ พ่อเคยมีการยามาแล้ว 2 คน แม่เกตุเป็นคนที่ 3 เกตุบอกว่าตั้งแต่จำความได้ เห็นพ่อกับแม่ทะเลาะกันทุกวัน พ่อกับแม่แยกทางกัน แม่ไปอยู่กับยาย อยู่กับ 2 คน ซึ่งอยู่ในซอยเดียวกันกับพ่อ (ซอยพหลโยธิน 34) ยายขายข้าวแกง ส่วนแม่ทำงานที่โรงงานทอผ้าฝ้าย ที่บ้านพ้อมี พ่อ และพี่ชาย 2 คน พ่อไม่ทำงานกินแต่เหล้า พี่ชายคนโตติดยาบ้า คนที่ 2 ติดการ ถูกจับ 10 รอบแล้ว เกตุบอกว่าพี่ชายคนนี้เคยไม่รู้เรื่อง คล้ายคนปัญญาอ่อน คนบ้า ส่วนพ่อติดฝง เกตุเล่าว่าเห็นพ่อติดฝงตั้งแต่เกตุยังเด็ก ตอนเกตุเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พ่อจะให้เกตุไปซื้อหมกกับยาบ้าให้ทุกวัน ถ้าไม่ไปจะตี ตอนนั้นเกตุบอกกับตัวเองว่ายังไม่คิดเอารื้อนกับยาบ้าเป็นอันขาด เพราะคนในบ้านติดกันหมดข้างบ้านก็มีคนขาย คนเสฟ คนติดยาบ้ากินทั้งซอย ตรงข้ามบ้านพ่อก็มีร้านขายไอ้ไก่ต้มน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งในการขายยาบ้าของซอย เกตุบอกว่าเกลียดคนเสฟติดมาก

เกตุเล่าว่าพ่อเกตุเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แม่ก็รับไปอยู่ด้วย เกตุเข้าเรียนมัธยมปีที่ 1 ที่โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม แรก ๆ ก็หนีเรียนไปเที่ยวสวนสยามกับเพื่อน ๆ ไปแฟชั่นไอซ์แลนด์ ไป The Mall บางกะปิ บางครั้งพ่อไปเรียนเพื่อนก็ชวนโดดเรียนไปที่สลัมบ้านเพื่อนซอยพหลโยธิน 45 เพื่อนให้เกตุดูยาบ้า เกตุไม่ดู เพื่อนเคยยื่นคะแนนบอกมาไม่ติดหรอก ถ้าไม่ดูจะโกรธ เกตุกลัวเพื่อนโกรธเลยดู เกตุดูไม่เป็น เพื่อนก็ถอนบอกทำให้กลืนคว้น ไม่ต้องพ่น ดูไปได้ 2 ขา (ครึ่งเม็ด) จากนั้นเกตุก็ไม่กลับไป 2

วัน เพื่อนให้เกตุโทรศัพท์ไปบอกแม่ว่าภรรยาคนโตไม่เป็นไรมากนอนในบ้านเพื่อน แม่ก็เชื่อ พอกลับมาบ้านมาแล้ว เกตุก็ออกจากบ้านตอนเช้าตามปกติเพื่อไปโรงเรียน แต่เกตุก็โดดเรียนไปดูยายบ้างที่เดิมอีก คราวนี้ไม่ไปเรียน 15 วันติด พอกลับมาแม่ถามว่าไปไหนมา เกตุบอกว่าไปโรงเรียน แม่บอกว่าโกหก ครูที่โรงเรียนโทรศัพท์มาที่บ้านบอกว่าเกตุไม่ไปโรงเรียน 10 กว่าวันแล้ว โคนดีไป 6 ที่ เกตุบอกว่าวันนั้นแม่ไม่ไ้มหา

ในวันรุ่งขึ้นเกตุเลยเก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋านักเรียนหนีออกจากบ้าน ยายให้เงินมา 50 บาท ดูยายบ้างไป ได้ 2 ตัว พอวันที่ 3 พอมาตามเจอที่ท้ายซอยพลโยธิน 45 ก็วิ่งหนี พอพอพาเกตุกลับมาที่บ้านได้ ก็ตีเกตุ กระตืบ จิกนม และบอกว่าจะโดนหมกทั้ง เกตุนึกในใจว่าจะประชิดพอ จะเล่าให้สุด ๆ เกตุเล่าว่าคราวนี้หนีไปไกลกว่าเดิม ไปอยุธยา ไปทำงานเป็นแคชเชียร์ร้านขายของในปั้มน้ำมัน Q8 ได้วันละ 80 บาท ทำงาน 3 ชั่วโมง ทำได้ 1 เดือนจึงลาออกกลับมานครุงเทพ เพราะเป็นช่วงวันเกิดยายมาเกี่ยวกับแฟน ตอนนั้นเงินกลับมา 2,500 บาท เสพยาบ้างไป 3 วันติด แล้วก็กลับไปทำงานที่อยุธยาอีก แต่คราวนี้ไปทำงานล้างจานที่ร้านอาหารได้เงินเดือนละ 3,000 บาท แต่ทำได้เพียง 1 สัปดาห์ พอก็ไปตามกลับมาบ้านให้มาอยู่กับแม่ เกตุเล่าว่าแม่เลี้ยงดูเกตุเป็นอย่างดี นอกที่เกตุสัญญาว่าจะเลิกเสพยาบ้าง แม่บอกว่าเป็นห่วง แล้วตอนนั้นเกตุต้องเข้าโรงพยาบาลเพราะหายใจไม่ออก โรคหอบกำเริบ ต้องนอนพักในโรงพยาบาล 3 วัน หมอบอกว่าให้เกตุเลิกยาบ้างถ้าไม่เลิกมีสิทธิ์ตายได้ พอกลับมาบ้านเกตุมีอาการอยากยาบ้าง ตัวจะสั่น แม่บอกให้ทาน แต่แม่เห็นเกตุอยากยามากเลยให้เพื่อนเกตุไปซื้อยามาให้ 1 เม็ด เกตุเล่าว่าหลังจากนั้นเกตุก็หนีไปเสพยาบ้างที่บ้านเพื่อนที่วังหิน พอกลับมาที่บ้านพอกับแม่ก็นั่งร้องอยู่ แม่ร้องไห้บอกว่าให้เกตุไปเลิกยา พ่อแม่กลับไปบ้านเกตุก็เสพยากับพี่ชาย พ่อเห็นพ่อก็เลย ๆ คราวนี้เกตุบอกว่าเกตุเริ่มปล่อยยาเอง เพราะได้เงินวันละ 1,000 กว่าบาท เกตุบอกว่าขายยาบ้างกับแฟนได้ทั้งเงินได้ทั้งยา คือรับยาเข้ามาเม็ดละ 50 บาท เกตุเอาไปขายเม็ดละ 80-100 บาทและค้าขายได้ 80 เม็ด เราจะได้ฟรี 20 เม็ด เกตุบอกว่าเงินดีมาก และพอจะชอบมาขอเงิน เกตุก็จะใช้ค่าพูดรุนแรงกับพ่อว่า พ่อไม่มีปัญญาหรือใจ พ่อก็หัวเราะ เกตุขายยาบ้างได้ไม่ถึง 1 เดือน เกตุก็ถูกจับ ตอนนั้นเมียบ้างที่ตัว 9 เม็ด เกตุเล่าว่าก่อนหน้านีก็เคยถูกจับมาแล้ว 2 ครั้ง แต่เป็นสายให้ตำรวจ เลยไม่ถูกดำเนินคดี ครั้งนี้คงเป็นเพราะใกล้สิ้นปีตำรวจต้องเอาผลงานเลยจับจริง จึงไม่สนใจว่าเกตุจะเป็นสายให้ตำรวจหรือไม่

เกตุบอกว่าเวลาว่าจะชอบไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน ไปบ้านเพื่อน มีเรื่องอะไรจะคุยกับเพื่อน สำหรับแม่ เกตุรู้สึกว่ามีรักเกตุมาก เกตุจะฟังแม่ ไม่เถียง รักแม่กับยายมาก แต่กับพ่อจะเถียง ไม่อยากฟังพ่อสอน จะว่าพ่อ คำพ่อ เกตุบอกว่าที่เกตุเกลียดพ่อเป็นเพราะพ่อชอบใช้ความรุนแรง ชอบตบ นึกจะตีก็ตี และกระตืบเกตุด้วย เกตุคิดว่าตัวเองยังใช้กรรมไม่หมด ต้องใช้กรรมไปเรื่อย ๆ เกตุบอกว่ากฎหมายเป็นสิ่งดี แต่แน่นอน ตายตัว ชัดไม่ผิด ช่วยป้องกันสังคมให้พ้นจากคนที่คิดไม่ดี ทำไม่ดี แต่ตำรวจไม่ค่อยซื่อสัตย์ ไม่ยุติธรรม นิสัยไม่ดี เป็นคนเอายาบ้างมาขายเสียเอง ทะเล้ง พอถึงเวลาคนที่ตัวไม่ยอมให้ตำรวจทงถึงกัน ทั้ง ๆ ที่ตำรวจทงถึงกันอยู่ แล้วก็จับหน้าอก พูจจาไม่ดี พอสอบถามคำจะถามแต่เรื่องบนเตียง ส่วนพวกสายตรวจจะชอบกินเงิน ถ้าเรามีเงินจะไม่จับเรา และจะชอบชวนไปเที่ยว มาตามให้เราไปเที่ยวด้วย

เกตุบอกเพิ่มเติ่ว่า ตอนติดยาบ้างเกตุประชิดพ่อแม่อย่างเดียว ไม่เอาพ่อแม่ เอาแต่เพื่อน ไม่สนใจใครเลยนอกจากเพื่อนและแฟน ผลดีของการใช้ยาบ้างไม่มีเลย มีแต่ทำให้ร่างกายซูบผอม ตัวเหลือง ผิวคล้ำขึ้น ทำให้ตัวเราไม่มีอนาคต เกตุบอกว่าเมื่อออกไปอยู่ข้างนอกจะตั้งใจเรียนหนังสือ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาบ้างอีกแล้ว จะไปอยู่บ้านแม่ ไม่ไปที่บ้านพ่ออีก เพราะบ้านพ่อก็มีคนขายยาเสพติดกลัวจะหักห้ามใจไม่ได้

กรณีศึกษาที่ 3

เล็กอายุ 16 ปี เป็นหญิงเล็กเป็นทีคนโต มีน้อง 6 คน มีพี่ชายคนละพ่อ 1 คน พี่ชายคนละแม่ 1 คน เล็กไม่ได้เรียนหนังสือ เล็กเล่าว่าตัวเองมีแฟนแล้ว แฟนเล็กอายุ 24 ปี อาชีพรับจ้างทั่วไป เล็กมี

บุตร 1 คน อายุ 2 ขวบ และเล็กยังเล่าต่อว่าตอนตั้งท้องลูก เล็กอายุ 13 ปี คิดจะเอาออกแต่ท้องได้ 3 เดือนแล้ว เอาออกไปทัน และกลั้วจะเป็นบาปกรรม พ่อแม่เลยทำพิธีผูกข้อมือให้เล็กกับแฟนว่าเป็นสามี ภรรยากัน อาชีพทำบ้านของเล็กคือหาของเก่าขาย เล็กอยู่กับยาย พ่อ แม่ และน้อง ๆ ในครั้งแรกที่เล็กรู้จักยายบ้านเพราะออกไปหาของเก่า แต่ตอนนั้นเล็กง่วงนอนมากไม่สามารถทำงานได้ เพื่อนจึงถามเล็กว่าชุดยายาเป็นไหม เอาไปกระดุนหน่อย ใช้แล้วไม่ง่วงและเพื่อนบอกอีกว่า "อีกหน่อยมึงก็ต้องใช้" เล็กก็เลยลองใช้ พ่อใช้ไปรู้สึกว่ามันสบาย เล็กบอกว่าเล็กเสพอย่างเดียว และที่ใช้ยายาเพื่อต้องการให้ทำงานได้ เพราะต้องตื่นแต่เช้าออกไปหาของเก่า โดยเล็กซื้อมาตัวละ 50 บาท ใช้ตอนเช้าครึ่งเม็ดและตอนเย็นครึ่งเม็ด ซึ่งทั้งพ่อและแม่ของเล็กก็เสพยายาบ้างด้วย

เล็กเล่าว่าเคยถูกตำรวจจับ 3 ครั้ง แต่ทุกครั้งปล่อยตัว เพราะหน้าของเล็กเป็นตำรวจ เห็นเล็กติดยายามากเลยพาไปเลิกยา (จำสถานที่ไม่ได้) ไปอยู่ได้ 2 เดือน พอกลับมาเห็นเพื่อนข้างบ้านเสพกันอยู่เลยเสพอีก เล็กบอกว่าช่วงนั้นทะเลาะกับแม่บ่อย แม่ชอบเล่นไฟ และขีปน และเล็กเป็นคนติดเที่ยวด้วยเลยประจบแม่ไปว่าจะไปใช้ยายา จึงหนีออกจากบ้านมาอยู่ที่บ้านแฟน แฟนของเล็กเป็นคนดี ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเลย จะดูแลลูก ไม่เที่ยว หลังจากนั้นพ่อก็ถูกจับ เพราะตำรวจสายลับเข้าไปค้นที่บ้านมีหมายค้นแต่ไม่เจอของกลางเลยยึดยายาให้พ่อ 103 เม็ด แม่ 1 เม็ด ทำให้เล็กกับแฟนต้องไปอยู่ที่บ้านเพื่อคอยดูแลยายากับน้อง ๆ เล็กเล่าว่าเล็กใช้ยายาเพิ่มมากขึ้นเพราะเงินไม่พอเลี้ยงคนทางบ้าน จนน้องของเล็กที่เป็นตำรวจอยากให้เล็กเลิก เลยยึดยายาให้ 1 เม็ด เพื่อให้เล็กเข้าไปเลิกยาที่บ้านปราชญ์ แต่ลูกน้องของน้องอยากได้รางวัลเลยยึดยายาให้เล็กอีก 10 เม็ด เล็กจึงถูกจับคดีครอบครองเพื่อเสพ 11 เม็ด

เล็บบอกว่าถ้าไม่เสพยายาก็คงไม่มีแรงทำงาน ที่บ้านจะไม่มีเงินกินข้าว แต่เมื่อเสพแล้วจะทำให้ร่างกายสุขภาพเหมือนผีตายซาก เบื่ออาหาร สมองเสื่อม ประสาทเสื่อม เป็นคนทุลโลก ย้อนแอ ชูแว่ว พอเสพไปแล้วเหมือนมีคนมาพูดข้าง ๆ ชูว่าเลิกไม่ดีที่เสพยายา เป็นบาปกรรม ตำราแม่ ต้องตกนรก เป็นเปรต เล็กบอกว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้เล็กติดยายาเป็นเพราะอยากรู้ อยากลอง ประจบ เอาอารมณ์เป็นใหญ่ และเป็นเพราะความจำเป็นที่ทางบ้านไม่มีเงิน

กรณีศึกษาที่ 4

ป๊วยอายุ 16 ปี เป็นหญิง ป๊วยเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่ พ่อกับแม่แยกกันตอนป๊วยอายุ 9 ปี พ่อมีภรรยาใหม่ มีลูก 1 คน ป๊วยเคยอยู่กับแม่ พ่อของป๊วยเสียตอนป๊วยอายุ 11 ปี เพราะนั่งกินเหล้ากับพ่อตาของแม่เลี้ยงกลางทุ่งนาโดนฟ้าผ่าตาย พ่อป๊วยอายุได้ 12 ปี แม่ก็มีสามีใหม่ ไม่มีบุตร แม่ป๊วยชอบเล่นไฟ ไม่ค่อยมีเวลาได้เจอกัน แม่ไม่ค่อยได้ดูแลป๊วย ป๊วยเล่าว่าพ่อเลี้ยงไม่ค่อยชอบป๊วยบอกว่าป๊วยเกเร แต่พ่อเลี้ยงดูแลแต่ดีมาก รักแม่มาก ป๊วยกับพ่อเลี้ยงไม่เคยทะเลาะกันแรง ๆ ต่อมาแม่ป๊วยตายเพราะเป็นเอดส์เมื่อ 4 เดือนที่แล้วทำให้ป๊วยไร้จะอยู่กับใคร เลยไปอยู่กับเพื่อนที่ตลาดดินแดง

ป๊วยเล่าว่ายาเสพติดชนิดแรกที่ป๊วยใช้คือกาว ตอนนั้นอายุ 12 ปี เป็นช่วงที่แม่มีสามีใหม่และเป็นช่วงที่กาวกำลังดังมาก เลยดม คิดว่าใช้แล้วเทห์ ไปดมที่บ้านเพื่อนตรงตลาดดินแดง ถูกตำรวจจับไปอยู่บ้านปราชญ์ 1 วัน หลังจากนั้นป๊วยก็เริ่มเสพยายา เสพยาบ้าปี 2540 ปีเดียวกับที่ใช้กาว เพราะเพื่อนชวนและตัวป๊วยเองคิดว่าไม่มีอะไรดีกว่าการได้อยู่กับเพื่อนอีกแล้ว เมื่อเพื่อนเสพป๊วยก็เสพ อยากรู้ว่าเสพไปแล้วเป็นยังไง ป๊วยบอกว่าเสพไปแล้วรู้สึกตัวเองกระชุ่มกระชวย ตื่น กระตุนให้ตัวเองมีแรง ไม่นั่งอยู่เฉย ๆ ตอนนั้นป๊วยไปทำงานอยู่กับรถบัสที่จะตระเวนไปกับตลาดนัด ป๊วยได้ค่าจ้างวันละ 180 บาท ผ่านไป 2 เดือนเพื่อนก็แนะนำให้รู้จักกับแฟน พ่อช่วงปี 2542 ก็เลยไปอยู่บ้านแฟน บ้านของแฟนป๊วยขายผักและขายยายาด้วย ป๊วยบอกว่าตอนนั้นยายากำลังดัง ป๊วยอยู่กับพ่อแม่ พี่สาว พี่เขย ลูกพี่สาว และแฟน พ่อขับรถสามล้อรับจ้าง แม่กับแฟนขายผักในตลาด พี่สาวถูกตำรวจจับอยู่ที่ตลาดยาวข้อหาเมียบ้า 42 เม็ด พี่เขยถูก

ตำรวจจับอยู่คุกใหญ่ข้อหาจำหน่ายยาบ้า 10 เม็ด ปู่มีหน้าที่ทำงานบ้าน ดูแลบ้าน และดูแลลูกพี่สาว ปู่บอกว่านี่คือครอบครัวของปู่เพราะที่บ้านแฟนปู่เป็นอย่างดี ที่บ้านแฟนขายยาบ้าด้วยเพราะว่าทำงานในตลาดสดตั้งแต่เช้าทุกวัน เริ่มจากคนในบ้านใช้เองและเห็นว่าได้กำไรดีเลยเริ่มขาย วันที่ปู่ถูกจับตำรวจที่เป็นตำรวจจราจรเข้ามาค้นในบ้าน บอกว่าให้อายยาบ้อออกมาให้หมด ไม่อย่างนั้นจะจับเจ้าของบ้าน ซึ่งก็คือแม่ของแฟน ปู่เล่าว่าตำรวจคนนั้นอาจจริง ปู่รู้จักดี เพราะเคยเป็นสายให้กับเขามาก่อน ปู่กลัวว่าเจาจะจับแม่ เพราะถ้าจับแม่ แม่ต้องโดนจับไปอยู่คุกใหญ่ ซึ่งโทษหนักแน่นอน ปู่จึงเอายาบ้อออกมาแล้วบอกว่า เป็นของตัวเอง เพราะถ้าถูกจับจะไปอยู่บ้านปรานี ลักพักเดียวก็ออกมา เป็นเด็กอายุไม่ถึง 18 ปี โทษน้อยกว่าผู้ใหญ่ ปู่บอกว่าพอถูกจับไม่มีใครมาเยี่ยมเลย ซ้ำยังตำหนิว่าเป็นเด็กไม่ดี อุดสาให้ที่พักรักษาและเลี้ยงดูอย่างดีไม่คิดว่าจะขายยาบ้า พอปู่ยานให้ตำรวจไปตามแม่กับแฟนมาเยี่ยมที่โรงพัก เขากลับบอกว่าไม่รู้จัก ปู่เล่าว่าเสียใจมาก ไม่คิดว่าครอบครัวของแฟนจะทำกับตนอย่างนี้

ปู่บอกว่าชีวิตของปู่ต้องสู้ไม่คิดฆ่าตัวตายเป็นอันขาด เพราะการฆ่าตัวตายเป็นสิ่งที่โง่ เสียชีวิตเกิด แล่อดูสิ่งที่เลวร้ายมา การฆ่าตัวตายเป็นบาปกรรม ตนต้องอยู่ในโลกนี้ให้ได้ ปู่บอกว่ายานบ้าเป็นเรื่องของใจ ถ้าใจหนักแน่นก็ไม่ติด และเป็นเรื่องของสังคม สิ่งแวดล้อมด้วย ถ้าสิ่งแวดล้อมที่เรายู่ไม่มียาบ้า เราก็ไม่ติด สาเหตุที่ติดยานี้ปู่เล่าว่าเพราะอยากรู้ อยากลองว่าเสพแล้วจะเป็นอย่างไร เพื่อนชวนตัวเองไม่มีที่พึ่ง ครอบครัวมีปัญหา ไม่มีใครเข้าใจ ต้องหาทางออกให้กับตัวเอง ซึ่งเป็นทางออกที่ผิด ตัวปู่เองไว้ชีวิตคู่ควน เพราะไม่อันตราย วิธีการกินและฉีดเป็นวิธีที่อันตรายได้ข่าวมาว่าแรงไป ออกฤทธิ์ไว อาจทำให้ตายได้ กลัวตายเลยไม่ใช้ สำหรับตำรวจ ปู่บอกว่าบางคนก็ดี บางคนก็ไม่ดี ตำรวจที่ไม่จะชอบเอาของมาให้เราปล่อย ถ้าเราไม่ปล่อยให้จับเรา อย่างตำรวจที่ให้ปู่เป็นสายให้เขาทำไปเพราะต้องการจับรายใหญ่เลยยอมเลี้ยรายเล็กอย่างเราไว้ ปู่บอกว่าอันนี้จะไปว่าเขาไม่ได้ไม่ได้อีก ปู่บอกว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ดี น่าเชื่อถือ และน่าไว้ในที่สุด เพราะดีในที่สุด อยู่ที่คนใช้กฎหมายมากกว่า ว่าเขาจะทำถูกต้องตามกฎหมายไหม

กรณีศึกษาที่ 5

ปู่อายุ 17 ปี เป็นหญิง เป็นบุตรคนโตของพ่อแม่ ปู่มีพี่สาวต่างพ่อ 1 คน มีพี่ชายต่างแม่ 1 คน พ่อกับแม่แยกกันตอนปู่อายุ 13 ปี ปู่จึงอาศัยอยู่กับแม่ พี่สาว พี่ชาย และหลาน 2 คน หลานอายุ 15 ปี กับ 13 ปี บ้านปู่ขายข้าวต้มได้รุ่ง และทำร้านเสริมสวย ที่บ้านไม่มีใครช่วยย่า ปู่เล่าว่าตอนที่พ่อกับแม่ยังไม่เลิกกัน ปู่เคยเห็นพ่อเอากัญชาไปสูบหรือแล้วสูบ เลยแอบลอง เพราะอยากรู้อย่างไร ครั้งแรกที่สูบบุหรี่มา ลิ้มความทุกข์ จินตนาการไปเรื่อย สามารถกล่อมตัวเองให้มีความสุขได้ รู้สึกสบาย และพอโตขึ้นมาก็เห็นพี่สาวสูบบุหรี่ทุกวัน ก็เลยคิดว่าถ้าสูบบุหรี่ก็ เก่ง เลยแอบสูบมาตลอด พอปู่อายุได้ 14 ปี ตอนนั้นเรียนชั้น ม. 2 คนเพื่อนกลุ่มใหญ่ บางคนก็ขายยาบ้า บางคนก็เสพยาบ้า เพื่อนก็ให้ลองยาบ้า พอได้ลองเสพยาบ้าแล้ว สบายดีเสพยาได้ 2 เดือน ก็ถูกจับได้ ครูให้พักการเรียน ปู่บอกว่ารู้สึกอายที่ต้องกลับเข้าไปเรียนที่เดิม จึงลาออกมาเรียนภาคค่ำ ตอนเรียนได้มาคบเพื่อนรุ่นพี่ที่อายุมากกว่า 5 ปี แต่ละคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติด ยานี้กันทั้งนั้น พอเข้ากลุ่มเดียวกันก็เลยเที่ยวและใช้ยานี้ตาม ๆ กันไป ทำให้ไม่สนใจเรียน ปู่เล่าว่าตอนเสพยาบ้าจะใช้วิธีสูดควัน เพราะเป็นวิธีที่นิยม ไม่กล้าใช้วิธีอื่น ๆ เพราะได้ยินมาว่าแรงอาจทำให้ตายได้ ถึงตอนนั้นแม่รู้แล้วว่าปู่เสพยาบ้า แม่เลยกลัวว่าปู่จะยิงนิลยไม่คิดเลยพาไปเลิกยา ปู่เล่าว่าไปรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยาเป็นครั้งแรก ครั้งที่ 2 ที่โรงพยาบาลรัตนรักษ์ และครั้งที่ 3 ที่บ้านตะวันใหม่ของ ปปส. รักษามาแล้วหลายที่แต่ก็กลับมาเสพยาบ้าอีกเหมือนเดิมทุกครั้ง เพราะพี่สาวชอบบ่นจานปู่ต่อหน้าคนแถวบ้าน พุดจาหยาบคายใส่ตน มาได้ไฟและบอกแม่ว่าเดี๋ยวมันก็กลับ

ไปเอายาเหมือนเดิมอีก พอถูกว่ามาก ๆ เลยหนีออกจากบ้านไปกับเพื่อน เพื่อนมานั่งเสพยาบ้าต่อหน้าแล้วถามว่าเอาหรือเปล่า จะได้ยู่ทั้งคืน เลยอดใจไม่ไหว ปูบอกว่าที่พี่สาวเป็นอย่างนี้อาจเป็นเพราะว่าลูกชายคนเล็กของเขาถูกคนเมยาบ้ากดน้ำตาย เลยเกลียดพวกที่ไชยาบ้าทุกคน

ปูเป็นคนเจียน ๆ ไม่ค่อยปรักษาใคร มีอะไรจะคุยกับเพื่อน เป็นคนที่มั่นใจในตนเอง เลยคิดว่าถ้าเราไชยาบ้า ยาเสพติด เราจะเก่งกว่าคนอื่น แต่จริง ๆ แล้วปูบอกว่าไม่ได้เก่งเลย ปูคิดผิด สาเหตุที่ปูไชยาบ้าเป็นเพราะต้องการอยากลอง อยากรู้ว่าเป็นอย่างไร ปูเลือกคบเพื่อนไม่ดี คนแถวบ้านก็เตือนแต่ปูไม่ฟัง ปูเล่าว่าไชยาบ้ามีผลดีตรงที่อย่างน้อยทำให้ปูได้รู้จักคนที่ต้อยกว่าเรา ทำให้รู้สึกตัวเองมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น แต่ผลเสียก็มีตรงที่ทำให้เราสูญเสียครอบครัว ความรัก เสียอนาคต ทำให้เราไม่เหมือนคนทั่วไป จะมีแต่คนมองไม่ดี ปูบอกว่าตัวเองเกิดมาเพื่อทำลายครอบครัว ทำให้แม่ผิดหวัง ทำให้แม่ร้องไห้ ทั้งที่เราคิดมาหลายครั้ง แม่ก็ยังให้อภัย แม่ให้อีกาล ปูคิดว่าตอนนี้เรากรรมย่อมมาหาแล้ว

ปูบอกว่าตำรวจบางคนก็ดี บางคนก็ไม่มีดี คนไม่ดีชอบจับหน้าออก ไม่ซื้อสัตย์ ชอบกินเงินประกัน พอจับคนเสพยาบอกว่าให้เอาเงินมาประกัน แล้วจะไม่ส่งเข้าโรงพัก พอรับเงินไปก็เก็บเข้ากระเป๋ามีมีการลงทะเบียนเป็นเรื่องเป็นราว ตำรวจไปชอบจับต้นตอ ชอบจับคนเสพยาแล้วก็รื้อเอาเงินสำหรับกฎหมายสามารถคุ้มครองเราได้ กฎหมายมีความยุติธรรม ซื้อสัตย์ พวักอัยการ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จะดีกับเยาวชน จะถามว่าต้องการอะไรไหม ไม่ให้เราเผชิญคนเดียว ปูสัญญากับตัวเองว่าจะไม่เอายาบ้าอีกแล้ว เรามีทิศทางที่จะไปได้ จะไม่สนิทกับเพื่อนกลุ่มไม่ดีเหมือนก่อน จะทำตัวใหม่

กรณีศึกษาที่ 6

พงษ์อายุ 17 ปี เป็นชาย พงษ์เป็นคนโต มีน้องสาว 1 คน มีพี่ชายต่างพ่อ 1 คน และมีน้องชายต่างพ่ออีก 1 คน พงษ์กับแม่เลิกกันตอนพงษ์อายุ 10 ปี ปัจจุบันแม่ไปมีสามีใหม่ รวมแล้วแม่มีสามี 3 คน พงษ์พักอยู่กับยาย น้า น้าสะโง่และน้องสาว ที่จังหวัดพิษณุธานี ส่วนพ่อพักกับพี่ชายและน้องชายที่แปดตัว พงษ์บอกว่าตัวพงษ์เองไม่ถูกกับน้าสะโง่ เพราะน้าสะโง่ขี้บ่น บอกว่าพงษ์เสียเสียข้าวลูก พงษ์จึงไม่ชอบและไม่สามารพพูดจากับใครได้ เพราะน้าสะโง่มีอำนาจในบ้าน พงษ์เล่าว่าขนาดน้าชายยังกลัวน้าสะโง่เลย พงษ์ได้เรียนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็ต้องออกจากโรงเรียนเพราะที่บ้านไม่มีเงินส่ง หลังจากนั้นพงษ์ก็มาช่วยน้าชายทำงานรับซื้อของเก่า เห็นน้าเล่นยาบ้ากับลูกน้อง เลยจำไว้ เอามาเล่นเอง เพราะน้าไม่ได้ชวน และอยากรู้ว่าคืออะไร เสพแล้วจะเป็นอย่างไร บางครั้งน้าก็ให้ไปซื้อให้ บางครั้งก็ไปซื้อกับน้า แต่ตอนนั้นไม่รู้ว่าเป็นยาบ้า รู้แต่ราคา เลยขอเงินยาย ขอครั้งละเล็กน้อยหลาย ๆ ครั้ง พอครบ 100 บาท ก็เอาไปซื้อ ตอนนั้นเพื่อนชวนก็เลยไปเสพกับเพื่อน เพราะอยากลองอยู่แล้ว ครั้งแรกที่เสพ เสพไป 1 ขา แบบสุดคั่น จำวิธีการเสพมาจากน้า พอเสพไปแล้วรู้สึกโง่งมๆ หายจากหัวไปเลย ยกของหนัก ๆ ได้สบาย เสพแล้วทำให้ทำงานได้มากขึ้น เริ่มเสพ 9.00 น. ออกฤทธิ์จนถึง 12.00 น. ทำงานได้สบาย ไม่มีอาการง่วงหรือล้า

พงษ์เล่าว่าไชยาบ้ามาแล้ว 3 ปี ใช้เพราะอยากรู้ยากลอง แต่มาหลัง ๆ ใช้เพราะมีปัญหาทั้งทางบ้าน กับน้าสะโง่ และเข้ากับเพื่อนที่ดี ๆ ไม่ค่อยได้ เลยหาทางออกให้กับตนเอง ครั้งแรกที่ถูกจับเพราะเสพกับเพื่อน ถูกจับไปอยู่บ้านเมตตา 3 เดือน ก็ปล่อยออกมา พอออกมาก็ไปเจอเพื่อนรุ่นพี่ที่ไชยาบ้าซึ่งเคยอยู่ในเรือนจำ เลยไปกับเขา เพราะคิดว่าไม่มีใครเข้าใจ พงษ์บอกว่าคราวนี้ทั้งเสพและขาย ครั้งที่ 2 ที่ถูกจับเป็นเพราะผิดเงื่อนไขของศาลอยู่บ้านเมตตาอีก 5 เดือน พอออกมาก็ไปอยู่กับเพื่อน ไปเจอพี่ของเพื่อนที่ออกมาจากเรือนจำ ก็เลยรวมเงินกันไปซื้อมาขาย เพราะได้เงินดีกว่า ครั้งที่ 3 ที่ถูกจับเพราะสายตำรวจล่อซื้อ ตัดสินส่งไปอยู่บ้านกรุณา อยู่ได้ 2 สัปดาห์บ้านแตก เลยกลับมาอยู่ที่บ้าน กลับมาก็กินแต่เหล้า

พอครบกำหนดก็กลับไปอยู่บ้านกรุณา ไปทำผิดในบ้านกรุณา ไปกระตือรือร้นในนั้นเลยโดนจับมาอยู่บ้าน อุเบกขา

พงษ์บอกเล่าเสียยาวบ้างแล้วทำให้เขายังมีปัญหาเกี่ยวกับบ้านหนักขึ้น ยิ่งทำให้เข้ากับเพื่อนที่ติไม่ได้ ทำให้ร่างกายทรุดโทรม พงษ์บอกว่ากฎหมายน่าเชื่อถือ และตำรวจก็ซื่อสัตย์ดี คอยให้ความเป็นธรรมกับสังคมและคนในสังคม โทษที่แต่ละคนได้รับพงษ์เห็นว่าเหมาะกับผู้ที่ทำผิดแล้ว ถ้ามียานาเยอะก็ต้องถูกลงโทษเยอะต้องถูกประหารชีวิต พงษ์เสริมว่าถ้าในสังคมไทยไม่มียานาจะน่าอยู่มากยิ่งขึ้น ใจของพงษ์เองอยากไปให้พ้นยานา แต่ไปไหนก็เจอ ที่บ้านพ่อก็มี บ้านยายก็มี ไปไหนก็มียานาทุกทิศ ไม่รู้ว่าจะหนีจากยานาได้อย่างไร

กรณีศึกษาที่ 7

เอกอายุ 18 ปี เป็นชาย เอกเป็นคนโต มีน้องสาว 2 คน เอกเจอสนิทกับแม่ เอกเรียนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็ออกจากโรงเรียน ตอนนั้นเอกอายุประมาณ 13-14 ปี พ่อกับแม่ก็ไม่ว่า เพราะก่อนหน้าที่ทางโรงเรียนเคยเชิญผู้ปกครองหลายครั้งแล้ว เนื่องจากเอกเกรง โดดเรียน พอออกมาเอกก็มาทำงานอยู่ซ่อมรถที่พ่อเป็นลูกน้องอยู่ เอกบอกว่าที่บ้านไม่มีใครใช้ยาเสพติดเลย แม้แต่พ่อยังไม่ดื่มเหล้าและไม่สูบบุหรี่เลย ยาเสพติดชนิดแรกที่เอกใช้คือบุหรี่ ต่อมาเป็นยานา สารระเหย เฮโรอีน และกัญชา โดยเอกเล่าว่าใช้ยานาครั้งแรกตอนอายุ 15 ปี สาเหตุที่ใช้เพราะเพื่อนชวน เอกบอกว่าในช่วงแรก ๆ ที่เพื่อนก็ยังไม่สนใจ พ่อเพื่อนชวนหนักเข้าก็เลยลองดู เสพครั้งแรกรู้สึกมัน ๆ แต่เพลินดี เอกบอกว่าคล้ายกับการสูบบุหรี่ เสพแล้วทำให้หิวอันอยากทำงานทำได้ ไม่กินข้าวจะกินแต่น้ำ ใช้วิธีการสูดควันเข้าปอด มีเพื่อนเป็นคนสอนไม่ให้วิธีการกินเพราะมีรสขม ส่วนวิธีฉีดก็ไม่ใช้เพราะกลัวเข็ม กลัวว่าจะเป็นอันตราย ช่วงที่ใช้ยานาแรก ๆ จะอยากยามาก พอยาใกล้หมดฤทธิ์ก็จะอยากยาอีกเรื่อย ๆ แต่ถ้าไม่มีจริง ๆ จะใช้การสูบบุหรี่แทน จะสูบนานต่อมาน วันหนึ่งประมาณ 1 ซองเพื่อชดเชยยานา เพื่อไม่ให้เกิดความต้องการยานา เอกบอกว่าเสพยาแล้วทำงานอยากทำงาน เช่น ซ่อมรถ ถ้ายานาหมดฤทธิ์ก็ทิ้งเลย ไม่ว่างานหรือจะให้ทำอะไรก็ไม่เอา ไม่เอาอะไรเลยนอนอย่างเดียว สมมติใช้ยานา 5 วันติด พอยาหมดฤทธิ์จะหลับเป็นตาย 3 วัน ไม่รู้เรื่องเลย ร่างกายรับไม่ไหวแล้วเอกบอกว่าเสพยาเป็นการอยากทางโง่มากกว่า คือไม่มีอาการทางกาย หรือทรุดทราย แต่ใจจะอยาก

เอกเล่าว่าใช้ยานาไปได้ประมาณ 5-6 เดือน พอถึงจับได้ พ่อโกรธมาก เอกก็เลยออกจากผู้ซ่อมรถมาทำงานอยู่ที่ปอนไฟ ช่วงเวลานั้นเป็นช่วงที่เอกใช้ยานามากที่สุด ใช้ถึงวันละ 15 เม็ดและขายยานาด้วย เพราะเป็นช่วงที่มีเงินมาก เอาเงินไปเที่ยว เลี้ยงยาเพื่อน เล่นการพนัน เอกมีเงินติดตัววันละไม่ต่ำกว่า 7,500 บาท เพราะรับยานามาเม็ดละ 60 บาท ขายไปเม็ดละ 100 บาท ตอนนั้นพ่อกับแม่เดือนแล้ว แต่เอกไม่ฟัง สนุกกับยา สนุกกับเพื่อนอย่างเดียว ไม่คิดอะไรเลย สิมเคร้า สิมเกรียด เอกบอกว่าตอนนั้นติดยานาหนักมาก ไม่รู้ว่าจะเลิกอย่างไร เพราะฤทธิ์ยามังอยู่ในตัว ที่ที่เคยใช้ยานามาก ๆ แนะนำว่าให้ใช้กัญชาทดแทนฤทธิ์ จะทำให้กินข้าวได้ นอนหลับ ไม่ตาค้างเหมือนยานา ก็เลยลองใช้ ปรากฏว่าช่วยได้จริง เอกบอกว่ายานาไม่มีข้อดี มีแต่ข้อเสีย ทำให้ร่างกายซูบผอม กินข้าวไม่ได้ อยากนอนก็ไม่นอน ทั้งที่ใจอยากนอน แต่ตายังค้างอยู่ ทรมาณมาก ประสาทหลอน เอกอธิบายเกี่ยวกับยานาและกัญชาให้ฟังว่าเมล็ดเสียทั้ง 2 อย่างแต่คนละแบบ ถ้าใช้กัญชาจะเหมือนคนเมา รู้ตัวทุกอย่างแต่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ จะหัวเราะเอง หัวเราะคนเดียว ยิ่งห้ามยิ่งหัวเราะ มีขนมดุงใหญ่แต่กินก็กินหมด หมดฤทธิ์ยาที่หลับตื่นขึ้นมาเหมือนคนปกติ แต่ถ้าใช้มาก ๆ จะทำให้ประสาทเสื่อมได้ ส่วนยานาเอกบอกว่าเวลาใช้จะรู้ตัวแต่ควบคุมตนเองไม่ได้ ไม่อยากกินอาหาร ตาค้าง ยาหมดฤทธิ์ก็ไม่เหมือนคนธรรมดา ตรงที่ต้องพยายาม

เสพอีกเรื่อย ๆ ไม่ซื้อสัตว์ คอยเอายาบ้าให้เด็กเดินยอตในปอน คือให้เอายาบ้าไปขายในปอน ขาย 8 เม็ด เด็กได้ 2 เม็ด ไม่ขายไม่ได้เพราะเด็กที่เดินยอตล้วนเป็นคนที่ไม่ม่เงินแต่เสพยาบ้า ตำรวจสามารถจับได้ตลอด แต่ถ้กคนไหนเสพยาแถมมีเงินให้ตำรวจ ตำรวจก็ไม่จับสามารถพัฒนาได้

กรณีศึกษาที่ 8

ต้องอายุ 17 ปี เป็นชาย อยู่กับพ่อ แม่ และน้องสาวอีก 1 คน บ้านของต้องมอยู่แถวรามคำแหง ที่บ้านไม่มีปัญหาอะไร ต้องบอกว่าตนเองเรียนถึงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะที่บ้านไม่มีรายได้พอให้เรียนต่อ เมื่อมีปัญหาหรือเรื่องไม่สบายใจต้องจะคุยกับเพื่อน เพราะเพื่อนคุยได้สนิทใจ ต้องเล่าให้ฟังว่าสาเหตุที่เข้ายาบ้าครั้งแรกเพราะเพื่อนชวน เพื่อนคือเรื่อย ๆ ว่าให้ลองเสพดู เพื่อนก็สอนวิธีเสพให้ เสพครั้งแรกไปเสพที่บ้านเพื่อน ต้องบอกว่าเสพแล้วเพลินดี ต้องใช้วิธีไพลนแล้วสุดท้ายวันเข้าปอด ไม่กล้าใช้วิธีกินกับฉีดยาเพราะเพื่อนที่สอนบอกว่าจะออกฤทธิ์แรงและเร็วกว่าวิธีสูดควัน จะเป็นบ้าได้ง่าย เลยไม่กล้าลอง ต้องบอกว่าวิธีสูดควันนี้แรก ๆ ที่ทำไม่เป็น รู้สึกว่าวุ่นวายมาก เพราะขั้นตอนเยอะ พอมาช่วงหลัง ๆ ทำได้คล่องตัวมากขึ้นยาเสพติดชนิดแรกที่ต้องใช้คือบุหรื ต่อมาเป็นยาบ้า และเหล้า ต้องเล่าว่าแรก ๆ ก็เสพอย่างเดียวพอหลัง ๆ รับยาบ้ามาในราคาถูก เม็ดละ 45 บาท ถุงหนึ่งมี 200 เม็ด เอามาขายคนสนิทเม็ดยละ 60 บาท ไม่ค่อยสนิทขาย 80 บาท

ต้องบอกว่ายาบ้ามีผลลึกกับเราตรงที่ทำให้เราขยัน แต่ข้อเสียกลับมีมากกว่าข้อดี ข้อเสียทำให้ร่างกายทรุดโทรม สมอ่งเพี้ยน ต้องเชื่อในความซัดเจน และความซื่อสัตย์ของกฎหมายว่าสามารถคุ้มครองคนในสังคมได้ แต่ไม่เชื่อตำรวจ เพราะตำรวจไม่ค่อยซื่อตรง ถ้าเรามีเงินให้ตำรวจก็จะไม่จับเรา หรือบางครั้งตำรวจจะก็ให้เราเอายาบ้าไปปล่อยให้ ซึ่งต้องคิดว่าตำรวจเป็นผู้รักษากฎหมายไม่มาทำผิดกฎหมาย หรือกฎระเบียบระเบียบเสียเอง

กรณีศึกษาที่ 9

วัฒน์อายุ 18 ปี เป็นชาย พ่อกับแม่เลิกกันเมื่อวัฒน์อายุได้ 10 ปี วัฒน์จึงอยู่กับพ่อเลี้ยง แม่ และน้องสาว วัฒน์เป็นคนเรียนดี ได้เกรด 2.8-3.2 ไม่เคยมีปัญหาด้านการเรียน เมื่อวัฒน์เริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัฒน์เริ่มเกเร ทะเลาะวิวาทกับเด็กนักเรียนในโรงเรียนและถูกไล่ออก แม่จึงให้วัฒน์ย้ายไปเรียนที่จังหวัดฉะเชิงเทราอยู่กับพ่อ วัฒน์เรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พอขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนได้แค่ 2 เดือน ก็ถูกไล่ออก เพราะเกเรขาดเรียนบ่อย ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท สาเหตุสำคัญที่ทำให้วัฒน์ถูกไล่ออกคือเข้าไปติดนักเรียนรุ่นพี่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขาดครูกำลังสอนอยู่ จากนั้นวัฒน์ก็ไม่ได้เรียนต่อ มาอยู่กับแม่ที่โรงเรียนใหญ่ เป็นห้องเช่า มีวัยรุ่นเสพยาบ้าอยู่ในห้องครบวันเกือบจนขึ้นชั้น 2 โดยที่ไม่ได้ปิดประตู วัฒน์เดินผ่านทุกวัน พอพบหน้ากันหลายครั้ง วัยรุ่นกลุ่มนั้นเลยชวนให้เสพยาด้วย วัฒน์อยากรู้ว่าเป็นอย่างไรเลยลองเข้าไปเสพดู วัฒน์บอกว่าไม่รู้ยาเสพไปเท่าไร แต่รู้สึกวุ่นวายมาก หนักมาก เพลิน ไม่เมา รู้สึกทุกอย่าง อารมณ์ดี เล่นกีฬา ไม่อยากอาหาร พอของกำลังขึ้น ตอนที่ยากำลังออกฤทธิ์ รู้สึกว่าเหนื่อยโหลมาก เหมือนชนหัวตุก ชนต้น วัฒน์เล่าว่ายังใช้ยาบ้ายังรู้สึกตัวตัวเองต้องเพิ่มปริมาณของเหล้าและบุหรืมากขึ้น ยิ่งทำให้ตัวเองอารมณ์ดีขึ้น เพลินเพลินมากขึ้น เล่นสนุกเกอร์เก่งมากขึ้น บางครั้งไม่มีเงินก็เอาเงินจากเพื่อนหรือบางครั้งก็ไปขโมยเงินแม่มาซื้อ

วัฒน์บอกว่ายาบ้าเสพแล้วไม่ติด แต่อย่ามีเงินและอย่าไปเห็นคนเขาเล่นยากัน เพราะจะทำให้เราติดถึงยาทันที ในการเสพจะใช้วิธีสูดควัน เพราะจะเพลินเวลากำลังเล่นไฟ วิธีนี้ไม่ดีเพราะเข้าถึงเส้นเลือด

เลยกลัวว่าจะไวเกินไปเดี่ยวจะออกฤทธิ์แรง วัลณคิดว่า เป็นวิธีที่ล้นลิด คงเป็นคนที่ไม่ดี ที่ไม่สามารถกลับตัวได้ใช้กัน เพราะเป็นวิธีที่อันตรายมาก ๆ อาจตายได้ ส่วนวิธีกินก็ไม่ใช้เพราะเร็วเกินไป ไม่ปลอดภัย แต่วัลณบอกว่าบางครั้งก็ใช้วิธีกิน เพราะบางที่มียาบ้าแค่ขากเดียว ถ้าเอามาจนจะเสียเวลาและทำให้เสียไม่อิม ต้องกินไปเลย วัลณเล่าว่าถ้าคนเสพยาบ้าบ่อย พอตอนสายหรือตอนกลางวันจะเหมือนคนไม่มีแรง แต่ถ้าเสพยาบ้า 3 วันแล้วพอยาหมดฤทธิ์ก็จะนอนไปเลย 3 วันกว่า บางครั้งนอนเป็นสัปดาห์ กว่าร่างกายจะกระชุ่มกระชวย พอกระชุ่มกระชวยก็จะไปเสพยาใหม่ โดยส่วนตัววัลณมองว่าเพื่อนดี ในกลุ่มมี 8 คน เสพยาบ้า 5 คน อีก 3 คน ไม่เสพ เพื่อนในกลุ่มก็ไม่บังคับให้เสพ ตามใจเขา ไม่มีใครชวนให้เสียคน วัลณบอกว่าสาเหตุที่ตัวเองเสพยาบ้าเป็นเพราะอยากรู้ อยากรลอง ตนเองไม่โทษใครเลย โทษตัวเองคนเดียว พอเมื่อจะผิดตรงที่ไม่บังคับเรา ไม่ว่าเรา ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจอย่างเต็มที่ เลี้ยงดูแบบหย่อน ๆ ไม่ว่า ไม่พูดอะไร วัลณเพิ่มเติมว่าผลดีของการเสพยาบ้าทำให้กระชุ่มกระชวย มีแรงเล่นกีฬา อารมณ์ดีแรงเยอะ มีความมั่นใจสูง ผลเสียก็มีตรงที่ทำให้ร่างกายหมดสภาพ ทрудโทรม สมอ่งเพี้ยน ถ้า

วัลณแสดงความคิดเห็นว่าตำรวจไม่ค่อยดี ทำงานเอาหน้า เอาผลงาน ไม่ค่อยซื่อตรง ส่วนสายลับนอกเครื่องแบบจะชอบยัดยาบ้า นอกจากเราจะเอาเงินให้ตำรวจก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวอะไรกับเรา ส่วนสายตรวจจะตรวจธรรมดาไม่ยึด ไม่โกงอะไรเลย วัลณบอกว่าถ้าทุกคนทำตามกฎหมายที่มี สังคมจะดี เพราะกฎหมายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คอยคุ้มครองให้คนในสิ่งที่ทำในสิ่งที่ถูกต้อง

กรณีศึกษาที่ 10

โตอายุ 17 ปี เป็นชาย อยู่กับพ่อ และพี่สาว ปัจจุบันแม่ของโตเสียชีวิตแล้ว สาเหตุเพราะใช้เฮโรอีนเกินขนาด ตอนนั้นโตอายุ 15 ปี โตบอกว่าพี่สาวก็ติดเฮโรอีนเหมือนกันแม่ เพราะแม่ใช้เฮโรอีนตั้งแต่ท้องได้ 3 เดือน ส่วนพ่อไม่ติดยาเสพติดแต่จะกินเหล้าอย่างเดียว โตบอกว่าจริง ๆ แล้วที่บ้านของโตมีความสุขดี ไม่มีเรื่องทะเลาะหรือขัดใจกันแบบเมื่อโตมีปัญหาอะไรจะคุยให้ที่บ้านฟัง โดยเฉพาะพี่สาว เพราะวัยใกล้เคียงกัน และคุยกันรู้เรื่อง เข้าใจกันดี ที่บ้านไม่มีใครใช้ยาบ้า มีแต่เพื่อนที่ใช้ แต่ก็ไม่เคยมีเพื่อนคนไหนชวนให้ทดลองเสพ สาเหตุที่โตใช้ยาบ้าเพราะอยากรู้ฤทธิ์ยา โดยโตเป็นคนขอเพื่อนลองเอง ขอหลายครั้ง พอครั้งสุดท้ายเพื่อนไม่ให้เลยโกรธ เพื่อนจึงให้ โตบอกว่าเสพยาบ้ามา 3 ปีแล้ว เมื่อพ่อรู้เรื่องพ่อกลัวว่าโตจะเป็นเด็กติดยาเร่ร่อน จึงยอมให้โตเสพยาบ้าอยู่ที่บ้าน ไม่ให้ไปเสพนอกบ้าน

โตเล่าว่าเสพยาบ้าแล้วทำให้ขยับ สมาย โลง เบื่ออาหาร ทำให้ทำอะไร ๆ ได้ช้าขึ้น ไม่ฟัง ไม่รู้สึกว่ายากนอน โตบอกเพิ่มเติมว่ายาบ้าเป็นยาที่เสพแล้วไม่ติด ไม่มีอาการทางกาย แต่อย่าให้เห็นเพราะถ้าเห็นจะอยาก โตใช้ยาบ้าครั้งละประมาณ 10-20 เม็ด ขึ้นอยู่กับว่ามียาหรือไม่ และมีเพื่อนร่วมเสพมากไหม วิธีที่โตใช้เป็นวิธีการสูดควันแบบบุหรี่ เพราะขณะกำลังลงไฟรู้สึกเพลินดี เลื่อม ถ้าใช้วิธีการกินจะไม่รู้รสชาติ เพราะเข้าไปในตัวเอง ไม่มีวิธีการเสพ ไม่ได้รสชาติ และจะออกฤทธิ์ช้าแต่แรง คนที่ใช้วิธีกินดูได้ การกระทำจะเป็นอย่างพวกที่ปีนเสา กระโดดตึก ส่วนวิธีฉีดโตบอกว่าจะเป็นวิธีของพวกที่ใช้ยาบ้าแทนผง คือปกติถ้าจะใช้ผงหรือเฮโรอีนต้องใช้วิธีฉีด แต่ถ้าไม่มีของจะใช้ยาบ้าแทนเพราะสามารถทดแทนกันได้บ้าง แต่สำหรับตัวโตเองไม่ได้ติดมก เลยคิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้วิธีนี้ เพราะวิธีสูดควันก็เป็นวิธีที่เหมาะสมกับตนเองดีอยู่แล้ว โตเล่าว่ายาบ้าส่วนใหญ่จะได้มาจากเพื่อน จากข้างบ้าน เพราะออกจากประตูบ้านก็เจอยาบ้าเต็มไปหมด ไปไหนก็เจอแต่ยาบ้า คิดว่าถ้าตนออกไปจากบ้านถูกรณแล้วจะต้องกลับไปใช้ยาบ้าเหมือนเดิม คงหนีไม่พ้น เพราะสังคมรอบบ้านเป็นที่ยาและที่เสพ อย่างตัวของโตเองรับยาบ้าราคาเม็ดละ 40 บาท นำมาขายราคาเม็ดละ 70-80 บาท ได้กำไรเท่าตัว รายได้ดี

โตบอกว่ายาเสพติดชนิดแรกที่ได้อาศัยคือกา เพราะหาซื้อได้ง่าย และเห็นเพื่อนใช้กันอยู่ ต่อมาเป็นยาบ้า โดยได้ถูกจับเพราะมียาบ้าอยู่ในตัว 20 เม็ด ซึ่งคดีนี้สามารถประกันได้ แต่ต้องใช้เงินมากถึง 20,000 บาท โตบอกว่าไม่มีเงินจึงยอมติดคุกมาอยู่ในบ้านกฤณา โดเล่าว่าโตเรียนจบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วก็ออกมาเอง เพราะตอนนั้นไม่ชอบเรียนหนังสือและไม่มีความรู้ แต่โตบอกว่าสำหรับคนที่กำลังเรียนอยู่ ขอให้ตั้งใจเรียน เพราะการศึกษาจะทำให้เราประสบความสำเร็จในอนาคตได้ และโตยังเสริมว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ไม่ประชาชนทั่วไปเคารพ เพราะศักดิ์สิทธิ์จริง บิดพริ้วไม่ได้ ตัดสินอย่างไรก็อย่างนั้น แต่สำหรับตำรวจโตบอกว่าตนไม่มีความเคารพเลย เพราะตำรวจไม่ค่อยซื่อสัตย์ โดยยกตัวอย่างที่โรงพักวัดพระยาไกรว่า ทั้งโรงพักมีตำรวจคืออยู่ 2-3 คน ที่เหลือไม่ตี ที่หลังโรงพักตำรวจปล่อยยาบ้ากันเอง เห็นแก่เงิน ทำตัวไม่ประชาชนเคารพ

กรณีศึกษาที่ 11

นกอายุ 15 ปี เป็นชาย อยู่กับพ่อแม่ และพี่สาว 1 คน นกบอกว่าที่บ้านเสพยาบ้ากันทุกคน และว่าบ้านมีทั้งเสพและขายยาบ้า เพื่อนส่วนใหญ่ที่นกคบอยู่ด้วยก็เสพยาบ้า นกเล่าว่าที่บ้านพ่อกับแม่มีปัญหากัน ทำให้ตัวเองเครียด ครั้งแรกที่เสพยาบ้าเพราะเพื่อนชวน และตัวเองอยากลองดูว่าเสพแล้วจะเป็นอย่างไร รวมกับทะเลาะกับที่บ้านมาด้วย เลยลองใช้ยาบ้า นกเล่าว่าเสพแล้วทำให้ลืมความทุกข์ไปได้ชั่วขณะเพราะมันทำให้ความสนใจกับการเสพยา เมื่อเสพไม่รู้สึกเคลิ้ม อยากทำงาน ขยัน ใสสว่าง ไม่ยอมนอนและเมื่ออาหาร วิธีที่นกใช้เป็นวิธีการสุดท้าย เหตุผลเพราะได้รสชาติดี เคลิ้ม และเป็นอันตรายต่อร่างกายน้อยที่สุด ขึ้นตอนไม่ยุ่งยากและเรารู้ตัวว่าเราทำอะไรลงไปบ้าง แต่วิธีกิน เป็นวิธีที่ออกฤทธิ์ช้าแต่ฤทธิ์จะแรงมาก ออกฤทธิ์ที่หนึ่งเราจะไม่รู้ตัวเลยว่าเราทำอะไรลงไป จะรู้แล้ว เหมือนกับที่โทรทัศน์ลงข่าวว่าเป็นตึก กระโดดตึก จับเด็กเป็นตัวประกัน และวิธีฉีดเป็นวิธีที่มีขั้นตอนมากและยุ่งยาก ต้องผสมยา ต้องมัดแขน ต้องฉีดยาให้เข้าเส้นพอดิ กลัวว่าจะหนีไม่ทันตำรวจ และกลัวตายด้วย เพราะเข็มสกปรก เข้าเส้นเลือดไว แต่การใช้วิธีสุดท้าย ยังรู้สึกปลอดภัยพอใจ หัวใจเต้นแรง ถ้าใช้วิธีฉีดแล้วยาเข้าไปที่หัวใจเร็ว กลัวว่าจะตาย และคนที่ใช้วิธีฉีดส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ถือยามาจากวิธีสุดท้าย คือวิธีสุดท้ายไม่ใช่เพียงพอแต่ความต้องการ หรือต้องการจะเลิกเฮโรอีนเลยมาใช้ยาบ้าแทน เพราะฤทธิ์น้อยกว่า

นกบอกว่าถ้าเสพ 2 ขา หรือประมาณ ½ เม็ด จะอยู่ได้ 2 วัน พอเสพไปได้ประมาณ 5 เดือน จะต้องเพิ่มปริมาณยามากขึ้น เพราะจำนวน 1-2 เม็ดเริ่มไม่เพียงพอแล้ว ตัวนกเองเริ่มจากการเป็นผู้เสพจนมาเป็นผู้ขายยาใหญ่ โดยรับซองจากคลองเตยในราคาเม็ดละ 30-35 บาท ขายราคาเม็ดละ 50-80 บาท ถ้าเป็นยาเกรดเอขนาดเม็ดสี่จะหอยจะขายราคา 80 บาท เกรดไม่ชัดเจนหาจะไม่พอได้ก็สี่จะขายราคา 50-60 บาท สัญลักษณ์ของยาจะมีหลายรูปแบบ แต่คุณสมบัติและฤทธิ์ของยาจะคล้าย ๆ กัน ที่ทำออกมาหลายแบบเพื่อจูงใจคนเสพเท่านั้น

นกเล่ากรรมวิธีการเสพโดยการสูดควันให้ฟังว่า ก่อนอื่นต้องเอาฟรอมูทรีมาพันเป็นเรือแล้วเอายาบ้าใส่ลงไป จะใส่ทั้งเม็ดหรือจะหักเอาก็ได้ จากนั้นจุดไฟเผาที่ได้กระดางฟรอมูทรี(เรือ) ใช้หลอดสูดควันที่สอยออกมาจากยา หรือใช้ตัวผ่าน (น้ำ) มาดักก่อนแล้วค่อยสูดก็ได้ ถ้าสูดเลยจะแสบคอ เสพได้ไม่ค่อยนาน แต่ถ้าใช้ตัวผ่านจะทำให้การดูดยาดีขึ้นมากยิ่งขึ้น นุ่มคอขึ้น สามารถเสพยาได้นานขึ้น ถ้าเสพกันหลายคนก็ผลัดกันดูด นกเรียกยานี้ว่ายาเปลี่ยนนิสัย เพราะจะทำให้เปลี่ยนเป็นคนละคนทันที

นกบอกว่ากฎหมายทำให้สังคมสงบสุข ทำให้คนที่ทำผิดเกรงกลัว กฎหมายนำเคารพ นำเชื่อถือ แต่สำหรับตำรวจแล้วมันไม่ให้ความเคารพ เพราะตำรวจชอบเกาะคนที่เสพยากัน จะเอาแต่เงิน บังคับให้เด็กขายยาบ้า ไม่ซื่อสัตย์ต่อสังคม

กรณีศึกษา 12

ไอ้เป็นหญิง อายุ 16 ปี เข้าอยู่บ้านปราณีเป็นครั้งที่ 3 เดิมอาศัยอยู่กับปู่และย่าที่พลัดดินแดง พ่อติดเฮโรइनและเสียชีวิตไปเมื่อ 3 ปีก่อน แม่ทิ้งไปตั้งแต่เด็ก ๆ ปู่กับย่าเป็นผู้ดูแลโดยไม่เคยเข้าเรียนโรงเรียนใด ๆ และทำอันตรายหนังสือเมื่อเข้าอยู่บ้านปราณีเป็นครั้งแรก ถูกจับครั้งแรกข้อหาลักทรัพย์และอีก 2 ครั้งก็ถือครองครอบงายบ้า ปู่อายุ 81 เป็นหัวหน้าครอบครัวเลี้ยงชีพด้วยการตัดผม ย่าเป็นโรคประสาทอยู่บ้าน มีห้องอยู่บ้านอุปถัมภ์ไม่ได้รับออกมา ไอ้ขาดผู้ดูแลและความคุ้มครองเพราะปู่ทำงานทุกวัน ต้องขึ้นรถเมล์ไปตัดผม ไอ้เริ่มใช้ยาบ้าเมื่ออายุ 13 ปี ทั้งขายและกิน เสพ โดยมีคนรู้จักชวนให้ลองเสพก่อน แล้วก็ให้เอาไปขายให้ ได้ค่าจ้าง คือ ขายให้เขา 10 เม็ด จะได้ 1 เม็ด ถ้าได้ยอดเยอะๆ ก็จะเสพเองและแบ่งขายด้วย แหล่งที่รับมาแล้วก็ขายถือครองโดยหนีออกจากบ้านมาอยู่กับคนที่ชักชวนมาลองตอนแรกเป็นผู้หญิง ลองเสพตอนแรกรู้สึกอาเจียน ขม ใจเต้นเร็ว แขนหน้าอก หายใจไม่ค่อยสะดวก ลองครั้งเดียวก็ติดเลย เพราะรู้สึกสนุกอยากลองอีก วิธีเสพคือ เอาฟอยล์จุดไฟแช็คแล้วลอกกระดาษ ทำเหมือนเรือใส่ยาบั้งลงไปเอาไฟลนเอากะดาดขั้วเป็นหลอดดูดควันขึ้นแล้วกลืนควันลงไป ส่วนเวลาขายก็จะขายบนแพลตฟอร์มบริเวณบ้านของคนที่ชวนไปขายได้ 3-4 เดือน โดยยื่นขาย ยืนฟังเสก ส่วนมากจะขายให้คนรู้จัก คนเคยเห็นหน้า จะส่งสัญญาณกันโดยผิวปาก จะเก็บยาไว้ในเสื้อชั้นในบ้าง ตามต้นไม้ที่รกๆ บ้าง วิธีรับกันคือ จะหนีบห่อกระดาษอะไรก็ได้ เช่น ตัวรถเมล์ จะเดินไปไว้จุดฝังแล้วมารับเงินไปก่อน จากนั้นให้ลูกค้าหยิบของเอาเอง ตามแถวๆ ล้อรถ ได้ล้อรถบ้าง รับมาตัวละ 30 บาท ขาย 50 บาท

ไอ้ใช้ยาตั้งแต่อายุ 13 และดูดทุกวัน ไอ้จะดูดอย่างเดียวไม่กินเพราะคิดว่ากินแรงกว่าดูดมาก แล้วก็เคยเห็นคนที่กินกระโดดตึกตายแล้วกลัว จนรู้สึกว่าร่ากายไม่ไหวก็เลยเลิกเองได้ 4-5 เดือน ระหว่างหยุดยาไปขโมยของที่ห้างเลยถูกส่งตัวเข้าบ้านปราณี อยู่ได้ 4 เดือนกว่าถูกปล่อยให้กลับบ้าน กลับมาได้ 2-3 อาทิตย์ก็เสพอีกเพราะเพื่อนมาชวน สถานที่เสพเป็นที่บ้านเวลาปู่ไม่อยู่ หรือแพลตฟอร์มไปขายหรือไม้เปิดห้องเช่า เสพกันที่ 5-10 คน กลับบ้านครั้งนี้นำรับมาจากอินทมะ ตัวละ 50 บาท ไอ้จะเก็บยาไว้ในเสื้อชั้นในหรือกระเป๋าสะพาย ยาที่ได้มาเสพครึ่งหนึ่ง ขายครึ่งหนึ่ง โดยเอาไปขายที่ดินแดงแถวบ้าน จนมาโดนจับรอบ 2 อยู่ได้ 9 เดือน ออกไปก็ขายแล้วก็เสพอีก โดยไปรับมาจากแถวคลองเตยมีคนพาไปเป็นแหล่งผลิตเลย เอามาที่ 300-400 เม็ด แพ็คใส่หลอดยาว ๆ บางครั้งใส่ถุงแล้วก็มีหลอดเทปดำ ซ่อนไว้ในเสื้อชั้นใน วิธีการขายก็จะยื่นหมูยื่นแมว กันเลย จนมาโดนจับครั้งที่ 3 รวมไอ้มีประสบการณ์นี้เกี่ยวกับยาบ้าเป็นเวลา 3 ปี ซึ่งเคยเสพมาก ๆ ไม่ได้นอน 4-5 วัน แล้วก็หลอน คิดว่าตำรวจจะจับ ตำรวจมาล้อมบ้าน พอได้นอนตื่นขึ้นมาก็จะหาย ส่วนเงินที่ได้ไม่เคยเก็บเลย จะไว้กินที่यरจนหมด

ไอ้คิดว่า การอยู่บ้านปราณีดีกว่าออกไปเพราะถ้าออกไปคงจะขายยากและอยากเลิกยาเพราะเป็นห่วงปู่กับย่าซึ่งแก่มากแล้วและไม่มีความเสี่ยง ไอ้กังวลถึงอนาคตข้างหน้าอยากเรียนหนังสือต่อและหางานทำ ไอ้คิดว่าจะเป็นประโยชน์ถ้าเรียนรู้ได้อ่านเรื่องของไอ้บ้างและไม่ทำอย่างไอ้

กรณีศึกษาที่ 13

หญิง อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ปวช. ปี 1 พ่อแม่มีลูก 3 คน หญิงเป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ชาย 2 คน ใช้ยาบ้าครั้งแรก ตอนเรียนอยู่ ปวช. ปี 1 ใกล้ขึ้นปี 2 เพราะอยากลอง เนื่องจากเห็นเพื่อนลองประกอบกับสภาพแวดล้อมโรงเรียนซึ่งมีนักเรียนทั้งผู้ชายผู้หญิงเสพกันมากในห้องน้ำ โดยหญิงออกไปให้เพื่อนสอนและให้เพื่อนไปซื้อยาจากรุ่นพี่ในโรงเรียน มา 1 เม็ด ราคา 70 บาท เสพขณะครึ่งเมื่อกับเพื่อน 2 คนในห้องน้ำของโรงเรียน เสพโดยวิธีดูดหลอดหลังจากเสพไปแล้วรู้สึกอ้วกยาระคายเคืองเหมือนช็อคโกแลต จากนั้นก็

ทำให้เกิดอาการอยู่ไม่สุข อยากทำโน่น อยากทำนี่ รู้สึกใจเต้นเร็ว อยู่เฉย ๆ ไม่ได้ต้องทำอะไรทำในคอนนั้น จะตั้งใจฟังครู แล้วก็เขียน ครูถามก็พูดมากขึ้น และเรียนรู้อีกเรื่องมากขึ้น อาการรวมอย่างอื่นก็คืออาการนอนไม่หลับ กว่าจะได้นอนเกือบสว่างบางครั้งไม่นอนทั้งคืน

หลังจากลองเสพยาครั้งแรกแล้วรู้สึกสนุกอยากจะลองอีก ก็ไปลองเสพยาเรื่อยมา เสพทุกวันโดยจากปกติ เสพครั้งตัวก็มาเสพรันละ 1 ตัว 2 ตัว 3 ตัว แต่ไม่เคยเกิน 5 ตัวต่อวัน จะเสพรันจันทร์ถึงศุกร์ที่โรงเรียน ส่วนเสาร์อาทิตย์อยู่บ้านก็จะไม่เสพนอนอย่างเดียว หลง ๆ มาจะเป็นคนช้อยาเอง ชื้อจากรุ่นพี่ในโรงเรียน วิธีชื้อก็จะบอกว่าเขาก็ตัว แล้วก็จะหลบมุมเข้าไปในห้องน้ำ 2 คน แล้วหยิบเงินยื่นของให้กัน เมื่อได้ของมาจะเก็บโดยจะห่อกระดาษแล้วห่อพอยล์กันขึ้นแล้วเก็บไว้ในเสื้อในถ้าเสพไม่หมดก่อนขึ้นห้องเรียน เงินที่นำมาชื้อยาจะขอพ่อกับแม่โดยที่พ่อแม่ไม่รู้รึว่านำไปชื้อยา หญิงเคยมีความคิดที่จะขายด้วยแต่ก็ทำไม่ได้เนื่องจากเวลาได้ยามา ก็จะนำมาเสพทั้งหมด เหตุผลอีกอย่างคือไม่รู้จะขายให้ใคร หญิงเรียนจนถึง ปวช. ปี 2 เทอมแรกยังไม่จบก็ หยุตไม่ไปเรียน และหนีออกจากบ้านไปอยู่บ้านเพื่อนแถวราชบุรีบูรณะ เพราะอยากมีเพื่อนคุยไว้ปรึกษาเนื่องจากที่บ้านอยู่กันแบบต่างคนต่างอยู่ และน้อยใจพี่ชายที่ไม่สนใจ และแม่เจ้าก็เจ้าการกับชีวิตจนมากเกินไป ตอนที่ไปอยู่บ้านเพื่อนได้เริ่มรู้จักกับแฟน และย้ายไปอยู่บ้านแฟน ซึ่งแฟนเป็นคนขายยาบ้า แต่แฟนก็ชอบให้หญิงเสพ แต่หญิงก็อดไม่ได้ เนื่องจากเห็นทุกวัน ทำให้เกิดความอยากเสพ หญิงจะเป็นคนเก็บยาให้แฟน แล้วแฟนส่งให้ลูกค้าอีกที ส่วนใหญ่จะเก็บไว้ในเสื้อชั้นใน หรือไม่ถ้ายืนในห้องก็จะซ่อนไว้ตามที่ต่าง ๆ เช่น กล่องไม้ขีด ในหมอน หมอนข้าง ตุ๊กตา โดยยึดกุมรวมกัน ถุงจะเป็นถุงยาเล็ก ๆ โดยแฟนจะเป็นคนขายให้เพื่อน ๆ หรือไม่กี่คนทำงานละแวกนั้น ราคาขายตัวละ 80 - 100 บาท โดยไปรับมาตัวละ 50 - 60 บาท วันหนึ่งขายได้ 10 ตัวขึ้นไป

หญิงเคยโดนจับครั้งแรกหลังจากตำรวจนอกเครื่องแบบซึ่งความจริงจะมาจับแฟน แต่ยาอยู่ที่ตัวหญิง ตำรวจต้องให้หญิงล่อชื้อจากแฟน แต่หญิงไม่ทำ จึงโดนชื้อหาเข้าไปในครอบครัว 1 เม็ด ถูกส่งไปอยู่บ้านญาติ แต่แม่ก็ไปประกันตัวออกมาอยู่บ้านเป็นปกติได้ไม่ถึงเดือนก็กลับไปเสพยาอีก เพราะยังหาให้เลิกไม่ได้ ยังอยากเสพอยู่โดยกลับไปหาเพื่อนเดิม ๆ แฟนคนเดิม ออกมาเสพบ้านเพื่อน ความจริงแล้วบ้านหญิงก็มีแต่หญิงจะไม่ชื้อแถวบ้านเพราะคนรู้จักกันหมด กลัวพ่อแม่จะขายหน้า เสพจนสภาพร่างกายทรามกว่าเดิมเพราะไม่ได้พักผ่อน ไม่กินอะไรเพราะไม่หิว กินแต่น้ำ บางทีน้ำก็ไม่อยากกิน

กรณีศึกษาที่ 14

เอ็ม อายุ 17 ปี พ่อแม่แยกกันอยู่ เอ็มอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยงการศึกษาชั้นม.3 แต่เรียนไม่จบเพราะติดเพื่อน ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพตอนเรียนอยู่ชั้นป.6 อายุ 13 ปี เพราะเพื่อนแถวบ้านชวนให้ลอง แถวชุมชนสะพานแขวน เสพกับเพื่อนหลายคนทั้งผู้ชายผู้หญิงที่บ้านของเพื่อน โดยวิธีสูดหลอด เสพไป 2 เม็ด โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หลังจากเสพเข้าไปรู้สึกกระสับกระส่าย อยู่ไม่สุข มีอะไรว่าต้องทำอะไรทำตลอด เช่น เห็นบ้านสักปรกก็ต้องทำ ซักผ้า ทำโดยไม่เห็น้อย หลังจากหมดฤทธิ์ยา ก็จะนอน

หลังจากเรียนจบป.6 พ่อก็ส่งเอ็มไปอยู่ที่จังหวัดอุดรติดก็เรียนชั้นป.6 อีกเพราะเอกสารไม่ครบเรียนถึงม.2 เทอมปลายก็เริ่มเสพยาอีกครั้งเพราะเพื่อนชักจูง โดยให้เพื่อนเอายามาให้และเช่าโรงแรมเป็นสถานที่เสพ ยาราคาเม็ดละ 40 บาท นอกจากโรงแรมแล้วก็เสพกันตามบ้านเพื่อน และอยู่ซ่อมรถของเพื่อน โดยช่วยกันออกเงินร่วมกับเพื่อนเพื่อชื้อยา โดยหาเงินมาชื้อจากการรับจ้างทำงาน เช่น ล้างจาน กวาดบ้าน ถูบ้าน

ต่อมาเอ็มหนีออกจากโรงเรียนกลับมาอยู่กรุงเทพเพราะมีปัญหาคอรอบรั้ว แม่โดนตำรวจจับ พ่อเลี้ยงไม่คอยมีเวลาดูแล หลังจากกลับมาอยู่กรุงเทพ เอ็มก็เสพยาทุกวัน เคยเสพมาสุดวันละ 10 เม็ด เวลา

เช้า กลางวัน เย็น เนื่องจากอยากได้เงินจึงเริ่มเดินยอลให้เพื่อน ให้ นำ ส่งยาโดยการรับเงินลูกค้าไว้ก่อนแล้ว จึงค่อยส่งของให้ ถ้าลูกค้าแล้วเอื้อมเชิดเงินหนึ่งก็จะเอาของไปก่อนแล้วค่อยจ่ายเงิน เงินที่ได้มาก็จะนำไปจ่าย เพื่อนเจ้าของยา โดยเพื่อนไปรับมามากอีกทอดหนึ่งจากคลองเตยบ้าง จากถนนตกบ้าง จากถนนเชื้อเพลิงบ้าง ซึ่ง เอ็มจะรับยาจากเพื่อนมาเม็ดละ 40 บาท มาขายเม็ดละ 70-80 บาท ถ้าเอมเดินยอลได้เยอะก็จะตัดยอดแล้ว นำไปขายเอง ซึ่งจะได้เงินมากกว่าเดินยอลให้เพื่อน เอ็มจะไปซื้อยาจากหลายที่ เช่น เชื้อเพลิงอยู่แถว พระราม 3 โรงเหล็ก จตุมิตร คลองเตย รู้จักเพราะเพื่อนเคยพาไป เวลาไปซื้อยาอย่างทีคลองเตยก็จะไปโดย รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง รถรับจ้างหลงจากรถที่เดินเข้าซอยไปในบ้าน จ่ายเงินแล้วก็รับของมาเก็บของไว้กับ ตัวบริเวณข้างเสือโน กระเป๋ หรือข้างๆเอา นอกจากนี้ก็จะเก็บไว้ตามสถานที่รอบตัว เช่น ตามบ้าน พันปูน ผังดินไว้ได้ต้นไม้แถวๆบ้านซึ่งง่ายต่อการนำมาขาย ในช่วงที่ขายเอ็มก็จะเสพยาด้วยโดยใช้เวลาช่วงที่ไม่มีลูกค้า หลังจากนั้นก็กลับมามาขายต่อ เอ็มขายอยู่แถวฟุตบาทหน้าบ้าน ลูกค้าก็จะเดินมาซื้อเอง แถวบ้านเอ็มจะ ขายกันเกือบทุกบ้าน เงินที่ได้จากการขายก็จะเก็บไว้ บางทีก็เอาไปซื้อของกินของใช้ เสื้อผ้า เอ็มเคยคิดจะ เลิกเสพยาแต่ก็เลิกไม่ได้เพราะติด ถ้าไม่ได้เสพยาก็จะกระสับกระส่าย ต้องดิ้นรนหามาเสพยาให้ได้ ในการเสพยา ส่วนใหญ่จะชอบวิธีผ่านน้ำมากกว่าดูดหลอด ในเรื่องการขายไม่คิดจะหยุดเพราะอยู่ตัวคนเดียวไม่มีรายได้

กรณีศึกษาที่ 15

แน่นอนอายุ 14 ปี การศึกษาชั้น ป. 5 อาศัยอยู่กับแม่ บ้านอยู่คลองเมือง ได้เสียกับแฟนก่อนพ่อแม่รู้ก็เลยจับแต่งงาน แล้วย้ายไปอยู่บ้านแฟนก็เริ่มทำอาชีพนี้ เพราะบ้านแฟนค้าขายอยู่ก่อนแล้ว รวมทั้งญาติ ๆ ของแฟนด้วย โดยแนนเป็นคนขายอย่างเดียว ไม่ได้เสพยา เคยคิดที่จะเสพยาแต่ว่าตอนนั้นต้องเลยไม่เสพยา แต่หลังจากทะเลาะกับแฟนเพราะแฟนเป็นคนเจ้าชู้โดยทำแก๊ง ในบ้านแนนจะหาหน้าทีเอายาบ้าใส่ในหลอดไว้ขายให้กับลูกค้า หลอดยาวใส่ได้ 10 - 20 เม็ด หลอดหนึ่งก็ 10 - 15 เม็ด โดยมีญาติของแฟนเป็นคนไปรับยามาให้ไปรับที่แหล่ง คือคลองเตย รับมาแพทหนึ่งมี 12 ถุง ถุงหนึ่งมี 200 เม็ด วิธีเอาใส่หลอดก็คือนำหลอดอุดน้ำมาตัดแล้วก็เอายาบ้าใส่เข้าไปแล้วก็บิด เสร็จแล้วก็เอาไปเก็บ สถานที่เก็บก็มีได้ทุนบ้านโดยซุ้ไว้ในดิน กระเป๋ หรือไม้กีดันมะขามจะมีช่องเก็บจะไม่เก็บไว้กับตัว เวลามีคนมาซื้อก็จะให้รอและไปหยิบมาให้ โดยวางไว้หรือไม้กีดันแล้วให้คนซื้อวางเงินไว้ จะไม่ส่งให้กับมือ แนนจะขายเม็ดละ 80 บาท ถ้าซื้อน้อย แต่ถ้าซื้อเยอะตั้งแต่ 20 - 30 เม็ดขึ้นไปที่ขายเม็ดละ 70 บาท ทำอยู่ประมาณ 2 เดือน ก็โดนตำรวจจับข้อหาผิดไว้ครอบครองเพื่อจำหน่าย

กรณีศึกษาที่ 16

เดือน อายุ 9 ขวบ การศึกษาชั้น ป. 1 พ่อแม่มีลูกสาว 4 คน เดือนเป็นลูกสาวคนโต อาศัยอยู่แถว คลองเตย ยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าครั้งแรกโดยการทิวและขายตอนอายุ 7 ขวบ โดยป้าซึ่งเป็นพี่สาวของแม่อาศัยอยู่บ้านเดียวกันเป็นคนสั่งให้ทำ ซึ่งช่วงเวลานั้นเป็นช่วงปิดเทอมหลังจากเรียนจบ ป. 1 พอที่เดือนจึงมีเวลารว่างบ้างจึงมาชวนให้ทำ โดยที่เดือนไม่รู้ว่กำลังนั้นคือยาบ้า ทำมา 2 - 3 เดือน จึงได้รู้เพราะดูข่าวจากโทรทัศน์ พอรู้ว่าเป็นยาบ้าก็ไม่อยากทำต่อ แต่ป้าให้เดือนทำต่อไป

วิธีการไปซื้อยาป้าจะเป็นคนพาเดือนไปที่ล็อต 1 ซึ่งเป็นสถานที่ขายซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านของเดือน คืออยู่เฟลต 8 โดยเดินไป บางครั้งก็มีมอเตอร์ไซด์ไปคนละคัน ป้าจะเข้าไปในบ้านหลังที่ขายพร้อมกับเดือน โดยจะเป็นคนจัดการตกลงเรื่องซื้อแล้วก็จ่ายเงิน จากนั้นป้าจะกลับออกมาก่อน แล้วให้เดือนเป็นคนรอรับยา เดือนจะเก็บยาไว้ในกระเป๋ากางเกง รับยาครั้งละประมาณ 200 เม็ด กับ 400 เม็ด แต่ถ้ามากสุดคือ 600 เม็ด

ป้าจะเป็นคนไปรับเอง เจ้าของยาจะนำยามาให้โดยหยิบมาจากตัวบ้าง บางครั้งก็ออกไปเอนบ้านเพื่อนมาให้ นอกจากกระเป๋ากางเกงแล้ว บางครั้งก็จะเก็บยาใส่เป็นแล้วสะพายไว้ข้างหลังซึ่งไม่พอย พักหลังจากรับยาแล้ว เดือนก็จะขึ้นมอเตอร์ไซด์รับจ้างกลับบ้าน นายาก็ได้มาขายเพราะป้าเป็นคนให้ขาย โดยขายบริเวณหลังบ้าน ป้าจะเป็นคนสอนวิธีการขาย บอกให้ขายอยู่ตรงนี้ รอลูกค้าอยู่ไม่ให้ไปไหน ส่วนป้าจะไม่ค่อยอยู่ขายด้วย จะไปเก็บเงินกับลูกค้า ลูกค้าที่มาซื้อจะเป็นลูกค้าขาประจำของป้า ลูกค้าบางคนมาซื้อวันละหลายครั้ง ลูกค้ามีทั้งผู้หญิงผู้ชายแต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายวัยรุ่น เวลาซื้อลูกค้าจะเดินเข้ามามองก่อน แล้วเดือนก็จะโบกมือให้แล้วถามว่าเอาก็ตัว จากนั้นก็จะส่งเงินและส่งของให้กับราคาขายตัวละ 50 บาท เดือนไม่ได้เก็บยาไว้กับตัว แต่จะซ่อนไว้ตรงกองขยะ เป็นขยะจำพวกไม้จากการรื้อบ้าน โดยป้าบอกให้ซ่อนไว้ เพราะกลัวตำรวจจะมาค้น แล้วจะทิ้งของไม่ทัน เมื่อเห็นลูกค้ามาแต่ไกลก็จะหยิบจากที่ซ่อนพร้อมเดินออกมาหาลูกค้า เวลาลูกค้าส่งเงินให้จะนับเงิน จากนั้นก็กำมือแล้วส่งใส่มือเดือน จากนั้นเดือนก็เก็บเงินใส่กระเป๋าลงจากลูกค้าไปแล้วก็จะนำเงินไปซ่อน แล้วกลับมาวิ่งเล่นต่อกับเพื่อน ๆ

ในแต่ละวันเดือนจะขายยาได้วันละ 400 เม็ด โดยจะไปรับยาให้ป้า 3 ครั้ง คือ เช้า กลางวัน เย็น ซึ่งบางครั้งเดือนถือเงินไปคนเดียว เริ่มขายตอนสาย ๆ เลิกขายเวลาเย็น ขายหมดแล้วจึงรวบรวมเงินทั้งหมดไปให้ป้าในตอนเย็น ป้าจะให้ค่าตอบแทนในการขายยาวันละ 100 บาท ถ้าวันไหนป้าอารมณ์ดีก็จะให้ 150 บาท เงินที่ได้มาจะให้พ่อแม่ บางครั้งก็นำไปซื้อขนมให้น้องกิน เดือนขายยาได้ 2 - 3 เดือน ก็มีคนแปลกหน้ามาซื้อยา ซึ่งเดือนไม่รู้ว่าเป็นสายขายตำราวจึงขายยาให้หลังจากนั้น 2 - 3 วัน เดือนก็โดนจับขณะนั่งมอเตอร์ไซด์กลับบ้านหลังจากซื้อยาเสร็จ โดยตำรวจค้นตัวเจอยาทั้งหมด 400 เม็ด จึงโดนจับขังหามไว้ในครอบครอง

กรณีศึกษาที่ 17

เออา อายุ 16 ปี เป็นชาย มีพี่น้อง 2 คน เป็นฝาแฝด เอลีนแฝดน้อง พักอยู่กับพ่อ แม่ และพี่ชาย พ่อกับแม่ก็ทะเลาะกันธรรมดา เอบอกว่าเห็นเขาทะเลาะกันตั้งแต่เด็กแล้ว แต่ก็ไม่มีอะไรรุนแรง เวลาว่างเอะชอบนอนอยู่บ้านเฉย ๆ ดูโทรทัศน์ เอบอกว่าพ่อกับแม่ซึ่งทั้งคู่หัดใจ ขี้โมโห ชอบด่า ทำให้เอกับพี่ชายเบื่อ เลยชวนกันไปหาเพื่อน เพื่อนก็ชวนไปใช้ยาบ้า ตอนแรกที่ใช้คิดว่าจะหนีปัญหาที่บ้านที่พ่อแม่ชอบบ่นคิดว่าถ้าใช้ยาบ้าจะทำให้ชีวิตเราดีขึ้น ไม่น่าเบื่อเหมือนอยู่บ้าน ไม่ต้องรับรู้เรื่องที่พ่อแม่บ่น เพราะเพื่อนบอกว่าถ้าเสพไปแล้วจะทำให้สบาย สมองโล่ง จุกโล่ง แต่เอบอกว่ากลับเป็นผลเสียตรงที่ทำให้เอเกรงขาม ทำให้เราไม่ได้อยู่บ้าน ไม่ได้อยู่กับครอบครัว ต้องมาอยู่คนเดียวในบ้านเมตตา ไม่มีคนดูแล

เอบอกว่าแถวบ้านมีแต่คนขาย และเสพยาบ้า มีแต่คนชอบทะเลาะกัน ไม่น่าอยู่ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เอเสพยาบ้าก็เป็นได้ เอล่าว่ายาบ้าเสพแล้วคิด ลองแต่ครั้งเดียวก็ติด ถ้าเห็นจะรู้สึกอยากเสพ เอเพิ่มเติมว่าตำรวจกับกฎหมายจะช่วยให้สังคมดีขึ้นได้ เพราะกฎหมายจะช่วยลงโทษผู้ที่ทำให้สังคมเดือนร้อน และตำรวจจะคอยให้ความเป็นธรรมกับสังคมได้

กรณีศึกษาที่ 18

แสง อายุ 18 ปี เป็นชาย มีพี่น้อง 4 คน แสงเป็นคนี่ 2 มีพี่สาว 1 คน และน้องสาว 2 คน พ่อกับแม่แยกทางกัน แม่ไม่มีสามีใหม่ แสงเคยอยู่กับยาย ยายเป็นคนขี้บ่น แสงเล่าว่าเวลาว่างจะชอบไปบ้านเพื่อน ไปเล่นสเก็ตบอร์ด แสงบอกว่าตัวเองติดยาเสพติดตอนอายุ 15 ปี ยาเสพติดชนิดแรกที่ใช้นิโคตน์ เพราะแถวบ้านมีแต่คนสูบบุหรี่ เหมือนเป็นสิ่งธรรมดาที่คนแถวบ้านทำกัน คนรู้จักต่างก็บอกว่าเสพยาแสงก็

คิด แสงก็เลยลงอุ้วถ้าเสพแล้วจะติดจริงไหม ประชดโดยการทำจริงไปเลย เลยติดบุหรืจริง แสงเล่าว่า พอสูบบุหรืนานเข้าเพื่อน ๆ ก็เริ่มชวนกันใช้ยาบ้า ก็เลยให้เพื่อนซื้อมาให้ ตอนนั้นอายุ 16 ปี พอเสพแล้วรู้สึกว่ามีอารมณ์สนุกเหลือออก อยากเล่นกีฬา ไม่อยู่นิ่ง อยากทำงาน พอยาหมดฤทธิ์ก็จะง่วง อยากนอน

แสงคิดว่าผลดีของการใช้ยาบ้าไม่มี มีแต่ผลเสียคือเสียเงินทำให้ก่อคดี ปล้นเพื่อเอาเงินมาซื้อยาบ้า เหตุผลที่เสพยาบ้าแสงบอกว่าเป็นเพราะคบเพื่อนไม่ดี เกเร เทียว ในสังคมมีเสพยาบ้า สังคมทะเลาะไม่น่าอยู่คนในสังคมไม่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ตัวเองมีใจที่ไม่หนักแน่นพอ การแก้ปัญหาสังคมยังเข้าไม่ถึงต้นตอ แก้นี้แค่ปลายเหตุเท่านั้นนะ เรียบเรียงของสังคมไม่เข้มงวด สำหรับกฎหมายศักดิ์สิทธิ์และน่าเชื่อถือจริง เพราะเวลาเห็นใครทำผิดอย่างไร กฎหมายก็ลงโทษอย่างนั้น ไม่เห็นแก่ฝ่ายใด

กรณีศึกษาที่ 19

เหมียว อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ป. 2 พ่อแม่มีลูก 6 คน เหมียวเป็นลูกสาวคนที่ 5 ทางบ้านพ่อแม่มีฐานะดี พ่อแม่พาเหมียวมาให้พี่เลี้ยงตั้งแต่ยังเล็กและอยู่กับย่ามาจนโต พ่อเคยมารับกลับบ้านไม่เหมียวไม่ไป เพราะเป็นห่วงย่า และคิดว่าตัวเองมีปมด้อยคือพวกพี่น้องจบปริญญากันแต่ตัวเองไม่ได้เรียน หลังจากเรียนจบชั้น ป. 2 ก็ออกจากโรงเรียนเพราะโดนครูตีบ่อยทำให้ไม่อยากเรียน ออกจากโรงเรียนมากวาดถนนอยู่ได้ 1 ปี ได้เงินวันละ 57 บาท หลังจากเลิกกวาดถนนก็มาแจกใบปลิวพิชซ่า แจกกระดาษได้วันละ 150 บาท ทำได้ปีกว่างานก็หมด จึงได้หันมาขายยาบ้าเพราะเพื่อน ๆ ชักชวนให้ขายบอกว่าได้เงินดี ประกอบกับมีปัญหาเรื่องเงิน ไม่มีเงินกินไม่มีเงินใช้ ในตอนที่ทำครั้งแรกนั้นเหมียวอายุได้ 14 ปี โดยเข้าไปทำกับตัวเอเยนต์ใหญ่เลย ตัดสินใจทำเพราะมีความคิดว่าเป็นวันๆถ้าไม่มีเรื่องยามาเกี่ยวข้อง เหมือนเป็นเด็กเซย ๆ ประกอบกับเพื่อนบอกว่าเงินดี ทำงานวันหนึ่งได้เงินหลายหมื่นบาท

ในตอนแรกเอเยนต์ใหญ่ให้เงินเหมียวมาใช้ก่อน 1,000 บาท โดยให้มาใช้ฟรี ๆ ยังไม่ได้ทำงานให้ หลังจากนั้นเหมียวก็กลับมาคิดตัดสินใจประมาณ 2 อาทิตย์ จึงตกลงทำ โดยเอเยนต์ใหญ่ซื้อโทรศัพท์มือถือให้ให้ติดต่อส่งของพร้อมกับมอเตอร์ไซด์อีก 1 คัน วิธีการส่งของโดยเอเยนต์ใหญ่จะเป็นคนโทรตามเหมียวบอกว่ามีลูกค้าสั่งของให้เหมียวไปส่งตรงจุดนั้นจุดนี้ เหมียวก็จะเข้าไปเอายากับเอเยนต์ใหญ่ แล้วออกมาส่งตามจุดจุดใหญ่คือบึงชีบางพลี จุดย่อยก็จะมีมิมพีเรียลสำโรง โลตัสศรีนครินทร์ ตามถนน ตามตลาด ซึ่งตามตลาดจะน้อยมากโดยเดินคุยกันไป พักหนึ่งพอเจอคนก็ส่งของให้ ส่วนมากที่ส่งตามจุด จะนัดกันแล้วตัวกระเป๋าสั่งเหมือนกันไปคนละใบ แล้วไปนั่งโต๊ะเดียวกันวางกระเป๋าไว้ติดกัน จากนั้นก็กลับหยิบกระเป๋าเงิน ซึ่งกระเป๋านี้เหมียวจะเป็นคนซื้อให้ลูกค้าเอากะเป๋าสักเดียวกันลายเดียวกัน ลูกค้า 5 คนก็กระเป๋าสลายคนละสี เมื่อเปลี่ยนกระเป๋าสั่งก็จะให้คนไหนคนหนึ่งเดินออกไปก่อน นอกจากส่งตามจุดแล้วก็มีวิธีส่งแบบเปลี่ยนของขตะมอเตอร์ไซด์ จะมาคันละ 2 คัน คันหนึ่งก็คนขับกับคนถือเงิน คันเหมียวก็คนขับกับเหมียวถือของแล้วก็แลกกัน ในแต่ละวันเหมียวจะส่งยาได้ประมาณ 5 - 6 มัด ซึ่งมัดหนึ่งจะมี 10 ถุง ๆ ละ 200 เม็ด ราคาจะรับมาถุงละ 5,000 บาท ขายถุงละ 8,000 บาท ในการรับยาเหมียวจะรับมาทั้งหมด แล้วปล่อยลูกค้าที่ละรายพอของหมดจึงจะไปเคลียร์เงินกับเอเยนต์

เหมียวทำไปไ้รายหนึ่งคนในบ้านเริ่มสงสัยว่าออกจากบ้านบ่อย มีเงินเข้าบ้านบ่อย เงินที่ได้จากการขายเหมียวนำมาให้พี่ทำบ้าน 200,000 บาท ซื้อของทุกอย่างเข้าบ้านพวกเฟอร์นิเจอร์ทำบ้านให้ดี จึงสารภาพกับพี่ ๆ น้อง ๆ จึงเป็นลูกของลุงของป้า จากนั้นคนในบ้านก็ขายด้วยโดยเหมียวเอากำไรจากพี่แค่ 1,000 บาท คือ รับ 5,000 บาท ส่งให้พี่ 6,000 บาท

ของที่เหมียวรับจากเอเยนต์ใหญ่นั้น จะมีคนมาส่งให้อีกทีหนึ่งคือเป็นเอเยนต์อีกคนยื่นของยื่นเงินกันที่บ้านของเอเยนต์ใหญ่อยู่แถวสมุทรปราการ ถ้ามีการแลกของกันวันนั้นเหมียวก็ต้องมาช่วยนับของ โดยใช้

บัตร ATM หรือบัตรประชาชนมาเป็นอุปกรณ์ช่วยนับ นับกองละ 10 กอง แล้วใส่ถุงสีฟ้า แล้วก็เอาแปะเทลงไป เพื่อคั่นกัน บางครั้งหลังจากนับของเสร็จแล้วยังไม่ได้นอนเลย 2 - 3 วัน เพราะนั่งนับของไปก็รู้สึกท้อไป เหมือนกับตัวเอง เหมียวทำงานกับเฮยเอินตั๊ใหญ่ได้ปีกว่า ๆ ก็ออกมาทำเองโดยไม่ติดต่องานกับเจ้าใหม่ชื่อไ่บอ โดยออกมาหาลูกค้าใหม่ ซึ่งเริ่มปล่อยของยากขึ้น จนของเหลือก็ต้องมาขายปลีกให้วัยรุ่นแถวบ้านราคาเม็ดละ 50 บาท ตอนแรกที่ปล่อยหน้าบ้าน ซอยอุดมเดช 53 ตอนหลังคนขายเยอะก็เลยไปปล่อยหน้าปากซอย บ้าน

นอกจากขายแล้วเหมียวเคยลงเสฟ 1 ครั้ง โดยวิธีสุดหลอตและผ่านน้ำโซ้ยาไป 10 เม็ด โดยต่อยเสฟจนหมด หลังจากเสฟไปแล้วความรู้สึกหลอตตัวเองมองเห็นอะไรเป็นตำราจไปหมด เกิดความกลัว ถีบข้าวของพัง หลังจากหมดฤทธิ์ยาก็หลับไป 2 คืน พอตื่นขึ้นมาคนเดียว และไม่ได้คิดที่จะเสฟต่ออีกเพราะรู้แล้วว่าเป็นอย่างไร

ตอนหลังเหมียวโดนจับเพราะเพื่อนต้องการของ 50 ตัว จึงนำของมาไว้ที่บ้าน ตำรวจก็มีหมายมาค้น มากัน 10 คน ค้นเจอยา 57 เม็ด ถูกส่งไปอยู่บ้านมุทิดาได้ 15 วัน ยาก็ประกันตัวออกไปอยู่บ้านในระหว่างประกันตัว เหมียวก็เริ่มปล่อยของอีกโดยรับมาจากไ่บอ จากนั้นศาลก็ตัดสินให้ไปเรียนหนังสือจะได้ไม่ออก มาขายอีก จึงส่งมาอยู่บ้านปรานี 1 ปี

กรณีศึกษาที่ 20

แนน อายุ 17 ปี การศึกษา ปวช. ปี 1 พ่อแม่มีลูก 3 คน แนนเป็นลูกสาวคนกลาง มีพี่สาว 1 คน น้อง 1 คน ที่บ้านเปิดกิจการหลายอย่างแต่ผ่อนกิจการไม่ทันมีทั้งโต๊ะสนุก แท้ก็เป็นของตัวเอง เพื่อนพ่อขับรถทัวร์อยู่ มาจ้างให้พ่อไปเอายาบ้าที่จังหวัดกำแพงเพชร พ่อต้องไปเพราะอยากได้รายได้มาจุนเจือกิจการของครอบครัว ทำให้พ่อก้าวเข้ามาอยู่ในวงการนี้ หลังจากทำฐานะก็ดีดีขึ้น ผ่อนรถ ผ่อนบ้าน และผ่อนกิจการหลายอย่างจนหมด การไปรับยาแนนจะไปเป็นเพื่อนพ่อทุกครั้ง พ่อทำให้ได้ประมาณเดือนหนึ่ง พ่อก็โดนจับพร้อมกับแนน โดยโดนตำรวจล่อซื้อ หลังจากนั้นแนนก็ได้ประกันตัวออกไปก็ไปเรียนต่อ แต่พ่อก็ยังอยู่ในเรือนจำ

แม่จึงต้องไปรับยาแทนพ่อ มีอยู่ครั้งหนึ่งรถของแม่เสียตรงแยกบางนา ทำให้ได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง ได้ให้ความสนิทสนมกับแม่ แม่ก็ไม่สนใจแนนเลย ตอนนั้นแนนกำลังเรียนอยู่กำลังจะจบ ม. 3 แนนเสฟยาคั้งแรกตอนอายุ 15 ย่าง 16 โดยรุ่นพี่นำมาให้เสฟเพราะช่วงนั้นกำลังน้อยใจแม่ ประกอบกับปฏิเสธไม่เป็น วิธีเสฟแนนใช้หลอดดูด เสฟครั้งแรกก็ติดเลย ครั้งต่อ ๆ มาก็เสฟวันละ 1 ตัว ทำงานได้จนถึงเช้า เนื่องจากแนนต้องฝ่าโต๊ะสนุกแทนพ่อหลังจากพ่อโดนจับโดยกว่าจะปิดก๊ตี่ 2 พอตี 5 ก็ต้องตื่นไปโรงเรียน ครั้งต่อ ๆ มาแนนก็จะซื้อยาจากที่ที่ไปส่งยาให้แม่มาเสฟ ราคาตัวละ 80 บาท จะนำมาเสฟทุกวัน เสฟตอนเช้าก่อนไปโรงเรียนหรือไม่ก็เวลายืน กลางคืน ทุบอย่างมาก 1 เม็ด ถึง 1 เม็ดครึ่งต่อวัน ส่วนใหญ่เสฟคนเดียวในห้องน้ำที่บ้านตัวเอง ถ้าเย็น ๆ ยังไม่ได้เข้าบ้านก็เป็นโต๊ะสนุก หลังจากเสฟไปแล้วทำให้ไม่หลับ เรียนรู้เรื่อง น้ำหนักลด จากที่เคยหนักกว่า 60 กิโล ลงมาเหลือ 60 กิโล

แนนทำงานให้กับแม่โดยมีหน้าที่ไปรับและส่งยา ส่วนแม่จะเป็นคนติดต่อเรื่องยา และส่งของแนนจะไปคนเดียว โดยขึ้นรถเมย์ไปบ้างแท็กซี่บ้าง โดยโทรนัดเรื่องสถานที่ส่วนใหญ่จะส่งกันตามร้านค้า ๆ ในห้าง ซึ่งถ้าส่งตามห้างแนนก็จะนำของใส่ถุงดำไป ส่วนที่ใส่ในเสื้อในกางเกงในจะส่งกันที่บ้านสมทพรปการกร ถ้าเป็นงานใหญ่ไปเป็นกระเปาะจะมีคนไปด้วย ของที่รับมาส่งราคาอยู่ที่เม็ดละ 25 บาท เอาไปขายตกเม็ดละ 40 - 50 บาท คิดเป็นกำไรถ้าส่งเป็นแบบกระเปาะเดินทางก็ได้ประมาณ 50,000 บาท ถ้าเป็นแบบกล่องคอฟฟี่เมตก็จะ

ได้ 20,000 – 30,000 บาท แนนจะได้ค่าตอบแทนจากแม่ครั้งละ 1,000 – 2,000 บาทก็ก็ซื้อเสื้อผ้าให้ บางทีก็พาไปเดิน เดอะมอลล์

กรณีศึกษาที่ 21

ปูอายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ป. 3 พ่อแม่แยกทางกัน พ่อมีครอบครัวใหม่ พ่อมีลูกใหม่ 2 คน ปูอาศัยอยู่กับแม่และยายในบ้านแถวคลองเตย แม่โดนจับคดีจำหน่ายเฮโรอีน โทษ 20 ปี ปูโดนข่มขืนเมื่ออายุ 11 ปี ใช้ยาบ้าครั้งแรก ตอนเรียนอยู่ชั้น ป. 3 อายุ 11 ขวบ เพราะมีความรู้สึกกดดันเรื่องคดีข่มขืน รู้สึกอายเพื่อน และแอบเห็นญาติพี่น้องเสพยา ก็เลยซื้อยา 1 เม็ดเสพยาโดยวิธีดูดหลอด เงินที่นำมาซื้อคือเงินที่แม่เลี้ยงให้ไปใช้ หลังจากเสพยารู้สึกขมขื่นมากทำอะไรก็ได้ จากนั้นก็เสพยาเรื่อยมา เมื่อไม่มีเงินซื้อยา ก็เริ่มขายบริการและนำเงินที่ได้จากการขายบริการมาซื้อยาเสพยา โดยจะซื้อยาจากแถวบ้าน ราคา 40-50 บาท ตอนนั้นยังมียาแบบเป็นก้อนๆ บ้างเป็นก้อนเหมือนดินน้ำมัน เวลาสูบก็บีบให้แตกใส่ลงไปในกระพวง ปูจะเสพยาทุกวัน วันละ 3-4 เม็ด นอกจากเสพยาแล้วก็ขายยาไปพร้อม ๆ กันด้วย โดยวิธีการนำถุงมือนำไปส่งยาจากกล้วยน้ำว้าไปส่งถึงลูกค้า ปรากฏว่าได้ค่าตอบแทนครั้งละ 2,000 กว่าบาท 1,000 บาท 500 บาท แล้วแต่เขาจะให้ ปูจะมีโทรศัพท์มือถือตอลูกค้า

ปูโดนตำรวจจับได้ว่าเสพยาตอนอายุ 14-15 ปี แต่ตำรวจนายนั้นก็ช่วยไว้ไม่ได้ส่งปูดำเนินคดี เป็นตำรวจ สน. ทหารเรือ ฐานฉ้อโกง จากนั้นก็ติดต่อกันเรื่อยมา ขวนไปเที่ยว ขวนไปนอนค้างที่โรงแรม ช่วงที่คบกับตำรวจปูไม่ได้เสพยาบ้างเลย คบกันได้ประมาณ 2 เดือนปูก็ท้อง ซึ่งตำรวจเองก็รับผิดชอบแต่ปูก็ไม่ได้ติดต่อกับเขาอีกเลย จนกระทั่งคลอด ช่วงที่ท้องอยู่ปูได้ช่วยคุณพ่อไมเออร์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการศูนย์เมอร์รี่ ทำงานในศูนย์โดยเป็นพี่เลี้ยงให้กับเด็กเร่ร่อน รวมทั้งทำงานเรื่องเอกสารต่าง ๆ ได้เงินเดือน 3,300 บาท โดยทำงานตอนกลางวัน พอตกลงงานคืนก็ทำงานขายบริการ รวมทั้งส่งยาด้วย แก้วสลิ้ม พัฒน์พงศ์ โดยนำสาเกตเทปใส่พันยาติดไว้กับพลาสติคที่ใช้สำหรับห่ออาหารยัดไว้ในช่องคลอด ครั้งหนึ่งประมาณ 30 เม็ด

ในแต่ละวันปูขายยาได้วันละ 200-300 เม็ด กำไรเม็ดละ 10 บาท รายได้จากการขายตัววันละ 3,000- 4,000 บาท ลูกค้ามีหลายเชื้อชาติ ทั้งไทย จีน ฝรั่งเศส เพื่อนเป็นคนติดตอลูกค้าให้เป็นเพื่อนอยู่แถวสลิ้ม บางคนที่เรียนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท อยู่ที่ ม. กรุงเทพ รู้จักจากการไปเที่ยว RCA ซึ่งเพื่อนส่วนใหญ่จะเสพยาด้วย รวมรายได้ทั้งหมดของปูประมาณ 7,000 บาทต่อวัน เงินที่ได้มาก็จะใช้จ่ายกับของส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในบ้าน ส่วนมากจะนำไปซื้อยามาเสพยา เสพจนพูดคนเดียว

ปูท้องได้ 4 เดือนจึงเลิกขายบริการ แต่ก็ยังเสพยาเรื่อยมาจนคลอดลูก โดยคุณพ่อไมเออร์ให้คนพาไปคลอดที่โรงพยาบาลจุฬา ตอนนี้อยู่อยู่กับแฟนที่เป็นตำรวจ เนื่องจากภรรยาของเขามีลูกไม่ได้จึงขอไปเลี้ยง

กรณีศึกษา 22

เอ๋ อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ม. 1 ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากไม่มีเงินและมีปัญหาครอบครัวหนีออกจากบ้านมาอยู่กับแฟน ที่วงเวียนใหญ่ ดากสิน 4 เริ่มเสพยาครั้งแรกตอนอายุ 12 ปี เนื่องจากเพื่อนชวนให้เสพยาครั้งแรก 2 – 3 เม็ด มากที่สุดวันละ 10 ตัว เพื่อนเป็นคนเอามาให้ พอมาอยู่กับแฟน แม่แฟนก็ขายยาอยู่กับแล้ว เอ๋จะเป็นเด็กเดินยอต เก็บเงินสะสมไว้ไปซื้ออีกทีหนึ่ง เวลาไปรับให้แม่แฟนจะมีแหล่งไปรับอยู่ 3 ที่ คือคลองเตย ราคาเม็ดละ 45 – 50 บาท และที่ศึกษานารีกับวัดสังฆาย ประมาณเม็ดละ 60 บาท ไปรับทีละ 30 – 40 เม็ด ยาที่ขย 2 ยาที่ขย 3 ไปซื้อทีหนึ่ง บางทีถ้าเป็น 100 ก็ใส่ค่าจ้างเป็นยาบ้าบ้าง เป็นเงินบ้าง เม็ดหนึ่งตก 10 – 20 บาท วิธียามา คือ พอเข้าไปถึงจะมีคนคอยยืนอยู่แล้ว ถามว่าเอาเท่าไรแล้วจะเอาเข้าไปในบ้าน

ให้เราตัวเองเสร็จแล้วก็ยื่นเงินให้ ตอนออกมาก็มียคนดูทันทางให้ ที่โดนจับก็เนื่องจากรับแทนแม่ของแฟน วิธีเก็บยาของเอ ก็ถูกในกระเป๋ากางเกงบ้าง ในเสื้อชั้นในบ้าง เอายาบ้าห่อใส่ถุงยามัดสก็อตเทปด้านแล้วกรีดยกทรงเป็นรูใส่ลงไป

เอ จะเสพโดยใช้วิธีหลอดดูด หลังจากเสพแล้ว จะทำให้นอนไม่หลับ ร่างมีเพื่อนคุย บางทีเบียดและเครียด ก็จะเสพยาให้สบายใจ ไม่ได้คิดอะไร ทำโน่นทำนี่ ถ้าไม่ได้เสพยาก็จะนอนอย่างเดียว เงินที่ได้จากการเดินยอคจะซื้อขนมซื้อน้ำให้ลูก แล้วก็กินข้าว คิดอยากจะทำเลกและสงสารลูกเลยค่อย ๆ ลด โดยกินยาล้างใจจะทำให้ปัสสาวะออกมาเป็นสีเขียว สถานที่เสพยาคือบนห้อง และห้องน้ำ โดนจับ 2 ครั้ง ครั้งแรกได้ประกันตัวออกมาครั้งที่ 2 ไปซื้อให้แม่ของแฟนอีกจึงโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 23

ก้อย อายุ 15 ปี อาศัยอยู่กับแม่และพี่ชายอีก 1 คน พ่อเสียชีวิตไปแล้ว ใช้ยาบ้าครั้งแรกเพราะอยากลอง เนื่องจากเห็นพี่ชายเสพยาจึงขอพี่ชายเสพยาเป็นจำนวน 1 ขา โดยวิธีผ่านน้ำ เสพกับแฟน 2 คน ในบ้านก้อยหลังจากเสพยาไปแล้ว มีอาการไม่หลับไม่นอน นั่งเล่น นั่งทำงาน หลังจากนั้นก็เสพยาเรื่อยมา โดยเพื่อนพาไปซื้อยาแถวศึกษานารี วัดกัลยาณ์ วัดกุดี วัดราชวรীরวังสิต โดยราคาขายอยู่ตัวละ 100 บาท หลัง ๆ ก็ลดลงมาเหลือ 90 บาท 80 บาท นอกจากนี้ก็เคยไปซื้อที่คลองเตย ซึ่งราคาถูกกว่าที่อื่นคือตัวละ 30 บาท แต่ส่วนใหญ่ก้อยจะไปซื้อที่ศึกษานารีกับวัดราชวรীরวังสิต หลังจากซื้อมาก็เก็บยาไว้ในกระเป๋ากางเกง สถานที่เสพยาคือที่บ้าน ที่ก้อยไปเอาของ บ้านเพื่อน บ้างครั้งก็เข้าห้องตามโรงแรมเสพกับเพื่อน ส่วนมากพี่ชายจะชวนไปเสพ วันละ 5-7 ตัว

นอกจากเสพแล้วก้อยยังเป็นคนเดินยอคด้วย โดยรับมา 60 บาท ขาย 80 บาท วันหนึ่งจะได้กำไรประมาณ 100 กว่าบาท ในการขายถ้าลูกค้าซื้อจำนวนมากกว่า 60 ตัว ก็จะลดราคาให้จาก 80 บาท เหลือ 70 บาท เวลาส่งของก้อยจะรับเงินจากลูกค้ามาก่อน จึงส่งของให้ทีหลัง โดยก้อยจะเก็บของไว้กับตัว อยู่ตามเสื้อชั้นในบ้าง ในกระเป๋ากางเกง ในมือบ้าง ครั้งหลัง ๆ จะเก็บไว้ในบ้านซ่อนไว้ตามฝาผนัง ขวดเหล้า รวมเวลาที่ก้อยเสพและขายเป็นเวลา 3 ปี ก่อนโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 24

แตัว อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม. 3 แต่ไม่จบ พ่อเสีย แม่มีแฟนใหม่ มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน แตัวเป็นคนโศก น้องคนที่ 2 ก็ติดยาอายุ 16 ปี น้องคนเล็กอายุ 13 - 14 ปี จบชั้น ป. 6 แล้วไม่ยอมเรียนต่อออกมาช่วยทำทำงาน แตัวอาศัยอยู่กับปู่และย่า ปู่เกษียณแล้วแต่ต้องเลี้ยงหลาน 3 คน แตัวลองยาครั้งแรกตอนอยู่ ม. 1 โดยคนรู้จักชักชวน แตัวก็มีปัญหาทางครอบครัวด้วย เสียใจที่พ่อเสียแล้วก็ไม่ยอมรับแฟนใหม่ของแม่คิดว่าเขาแย่งความรักจากมอบอันไปประกอบกับมีเพื่อนมาชวนด้วย ครั้งแรกที่ดูดเข้าไปสาลัก เจ็บคอ แล้วเพื่อนบอกให้กลืนไปเลย อาการที่เกิดขึ้นคือจะหงุดหงิดไม่ยอมนอน แต่อยากอยู่คนเดียว ไม่อยากคุยกับใคร นั่งเล่นฟังวิทยุกลอน การเรียนแย่ลง ซึ่งก่อนที่จะเสพยาเป็นคนคุยเก่ง เพื่อนเยอะ แล้วมาเริ่มขายตอนอยู่ ม. 2 เพราะไม่ยอมรับการขอเงินคนอื่น อีกอย่างคือหาเงินไม่ทันเพราะเริ่มเสพยาเยอะขึ้น วันหนึ่งเป็น 10 ตัว พ่อก็มีเพื่อนที่เรียนอยู่ในห้องเดียวกันบอกว่ามีบ้านเช่าปล่อย ก็นัดกันว่าจะรับวันไหน ยังไง เงินพร้อมเมื่อไหร่ ตอนแรกรับมาขายแถวบ้าน รับมาตัวละ 50 บาท ขาย 80 บาท หลัง ๆ ไม่ได้ส่งกันในโรงเรียนไปรับเองที่บ้านเพื่อน โดยจะไม่สวมชุดนักเรียน เนื่องจากจะได้ไม่เป็นที่สงสัย ขอยที่ไปรับคืออินทามระ 10 กับ 14 โดยรับมาขายต่อและเสพเองด้วย สถานที่เสพคือในห้องน้ำในโรงเรียนหรือบางครั้งก็ในห้องเรียน วิธีเสพใช้ฟอยล์ฉาใส่กระดาษใช้ฟอยล์แล้วดูดควัน เวลาดูดจะอมน้ำกับลูกอมด้วยจะได้มีรสชาติหวานไม่ขม เงินที่ขายได้ก็จะ

หมดไปกับการเที่ยวห้าง กินพิซซ่า KFC เมื่อถูกอาจารย์จับได้ว่าขายยาบ้าและเสพยา จึงถูกไล่ออกจากโรงเรียนเพราะขายให้เพื่อนในโรงเรียนด้วย

พอออกจากโรงเรียนก็มาสนิทกับเพื่อนแถวบ้าน แล้วไม่ได้ทำอะไรอะไรอะเงินปุ่รหรือห้องบ้าง เพื่อสะสมไว้เป็นทุนขายต่อ โดยไปรับของที่เดิมคือบ้านเพื่อน อินทามระ 10 แต่ไม่รู้ว่าจะเพื่อนรับมาจากไหน เล่าบอกว่ามีคนส่งมาให้ วิธีซ่อนคือใส่ไว้ในกางเกงในบ้าง เสื้อชั้นในบ้าง กระเป๋าทางเกงบ้าง ปิดตรงหน้าท้องพันสก็อตเทปสีดำติดกางเกงไว้ บางครั้งก็ถือไว้ ถ้าพบตำรวจจะได้โยนทิ้ง หลัง ๆ มีคนมาจ้างให้ไปรับ รับมา 600 - 700 เม็ด ค่าตอบแทนที่ได้เป็นเงินบ้าง ยาบ้าบ้าง ซึ่งได้เยอะบางที 50 - 60 เม็ด โดยคนที่จ้างจะจัดหาหมดเออร์โซลส์ให้มีคนขับพร้อม ก่อนเข้าไปก็โทรศัพท์เข้าไปถามก่อนเข้าไปรับก็เอาเงินให้เขาก่อน เขาจะให้เด็กเดินมาส่งให้ ซึ่งเราไม่รู้ว่าจะซ่อนไว้ที่ไหน พอเรานับของแล้วก็ออกมาขายก็จะขายที่แฟลต วิธีเก็บคือพอพอยล์แล้วใส่ไว้ในดินน้ำมันแปะไว้ตามมุมของขอบโต๊ะ ชองลมเล็ก ๆ ที่คิดว่าคนไม่สังเกต ตรงห้องบันได มีคนมาก็จะฉิวปากเรียกออกมาถาม ก่อนเดินไปหยิบของให้ จะไม่ยกออกมาด้วย ช่วงที่ไม่มีลูกค้าก็จะเสพเอง หรือบางทีลูกค้ามาซื้อก็เสพด้วยเลย

แต่ถ้าไปซื้อที่ซอย 14 จะมีคนถามเลยว่ามาเอาของอะไรใหม่ เพราะเค้าขายกันทั้งซอย แต่ไม่เข้าไปในบ้านเอาตรงของหน้าบ้านเลย แล้วเคยคิดจะเลิกเสพ เลิกขายแต่เลิกไม่ได้เพราะรู้สึกว่ายากยามาขึ้นเรื่อย ๆ ไม่อึด แล้วก็ไม่ว่างไม่ตีตัวว่ ยากอดกลิ่นซึ่งหอมเหมือนดอกมะลิแล้วก็มีกลิ่นซ็อกโกแลตด้วย แล้วยิ่งเห็นคนดูดยากอดดู กระสับกระส่ายมาก

กรณีศึกษาที่ 25

อ้อย อายุ 15 ปี เรียนอยู่ชั้น ม. 1 พ่อกับแม่เลิกกัน อาศัยอยู่ที่ซอยวัดด่าน สมุทรปราการ ตอนแรกอ้อยอยู่กับพ่อแล้วเกรงไปเรียนติดเพื่อนและรุ่นพี่ พ่อก็เลยส่งไปอยู่กับลุงที่กำแพงเพชร แต่รู้สึกอึดอัดใจ คิดว่าแม่ก็ไม่อยู่ พ่อก็เอามาฝากไว้กับลุง ก็ว่าพ่อไม่มีเมียใหม่แล้วจะเห็นเมียใหม่ดีกว่าลุง ลุงก็ไม่สนใจ บางครั้งทะเลาะกับคนในครอบครัวแล้วมาพาดกับอ้อย อ้อยก็คบกับเพื่อนที่มีปัญหาทางครอบครัวเหมือนกัน จึงได้ลองเสพยาบ้าเป็นครั้งแรก ก่อนหน้านั้นอ้อยเคยโดนจับแต่ขายอย่างเดียว ไม่ได้เสพ ยังอยู่ในระหว่างหนีประกันไม่ไปรายงานตัว อยู่กำแพงเพชรได้ประมาณ 3 เดือน แม่ก็มารับไปอยู่ด้วยที่สมุทรปราการ ตอนนี้อ้อยอยู่ชั้น ป. 2 จะขึ้น ป. 3 มาเรียน ป. 3 - ป. 6 ที่สมุทรปราการ ตอนนั้นแม่มีอาชีพขายขนมหวาน ลูกชิ้นทอดพออ้อยอยู่ชั้น ม. 1 แม่ก็เลยเปลี่ยนมาขายยาบ้า เพราะในซอยนั้นทั้งซอยมีแต่คนขายยาบ้า อ้อยก็เสพบางครั้งก็ช่วยแม่ขายเพราะกลัวแม่ถูกจับ ตอนแรกก็ยืนดูแม่ขายก่อน ต้องจำหน้าคนซื้อให้ได้ด้วย วิธีขายของอ้อยคือจะเอามาใส่หลอดคาแฟเอามาตัดก่อนให้พ่อตัดกับเม็ดแล้วเอาไปลงไฟแล้วเอามียับ แมติดกันที่ละเม็ด เวลามีคนมาซื้อก็จะถามว่ามีขนมไหม ก็ถามเค้าว่าเอาเท่าไร อ้อยจะขอเงินและนับก่อน แล้วจึงค่อยให้ของไปของก็จะซ่อนไว้ในเสื้อชั้นในหรือขอบกางเกง ถ้าไม่ได้เสพอ้อยจะขายเฉพาะกลางวัน ถ้าเสพแล้วจะขายทั้งวันทั้งคืนวันละก็ 600 - 700 เม็ด เวลาเสพเริ่มจากครึ่งเม็ด 1 เม็ด แล้วก็ 2 - 3 จนถึง 10 เม็ดขึ้น วิธีเสพคือเอาพอยล์สีชาจากซองบุหรี่มาลอกกระดาดชาพอยล์ออก ทำเป็นแบน ๆ นำยามาใส่แล้วใช้ไฟแช็คจุด เอาถ่านไม้กวาดมาเสียบที่แก๊สจะเป็นไฟลอมขึ้นมา เอาซองบุหรี่มวนเป็นกลม ๆ เหมือนหลอดดูดน้ำ แล้วคาบไว้แล้วดูด บางทีก็ใช้ตัวผ่านน้ำ หรือใช้เหรียญอมไว้ในปากได้ลิ้น แต่อ้อยจะไม่กินเพราะบอกว่ากินไม่ได้มันขมพอเสพแล้วจะเฝ้าการหัวใจเต้นแรงแบบผิดปกติ บางทีไม่ได้นอนเป็นอาทิตย์ ไม่กินข้าว กินแต่ขนม ขยันมาก เดินไปเดินมาแล้วก็พูดไม่หยุด ซึ่งปกติจะเป็นคนเรียบร้อยไม่ค่อยคุยกับใคร พอเสพแล้วทำให้คุยเก่ง แรงมากจนฟังไม่รู้เรื่อง แล้วชอบตากิเริ่มขี้นและดำ ต้องนอน 2 - 3 วันกว่าจะฟื้น

แหล่งที่ไปรับมาอัยบอกว่ารับจากคนในซอยอีกที เหมือนเป็นเอเยนต์ แต่ไม่รู้เอเยนต์รับมาจากที่ไหน วิธีไปรับคือจะโทรเข้าไปถามก่อนว่ามีไหม เขาจะถามว่าเอาเท่าไร แล้วไปรอรับที่บ้านเขา รับมาเม็ดละ 38 บาท มาขายเม็ดละ 50 บาท วิธีขายออกอาจจะใช้กระดาษห่อข้าวมันไก่พอ ซึ่งถือเข้าไปด้วยแล้วถือออกมา ทำเหมือนถือข้าวมันไก่ออกมา บางครั้งซ่อนในกล่องขนม หรือขนมบิงแก้งแฮมด้ายใส่ บางครั้งใส่ถุงแล้วใส่ไว้ในเสื้อชั้นใน ได้เงินใช้วันละ 1,500 – 3,000 บาท

กรณีศึกษา 26

เจ๊เบบ อายุ 15 ปี จบชั้น ป. 3 อาศัยอยู่กับยาย มีพี่น้อง 3 คน บ้านอยู่รามอินทรา พ่อกับแม่มีอาชีพขายพวงมาลัยตามสี่แยก ต่อมาพ่อกับแม่เลิกกัน แล้วต่างคนต่างมีแฟนใหม่ ยายก็เลยให้เจ๊เบบไปอยู่กับแม่กับพ่อเลี้ยงช่วยขายพวงมาลัย แต่ไม่ถูกกับพ่อเลี้ยง โดนตีทุกวันเลยหนีไปอยู่กับแฟนที่โตสไกได้เดือนหนึ่งก็กลับมา เริ่มขายยาบ้าเนื่องจากเห็นพี่ชายขายแล้วก็เสฟด้วย พอพี่ชายโดนจับจึงมาขายแทนพี่และก็ลองเสฟ เนื่องจากอยากรู้ อยากลอง เพราะเคยลองดมกาวมาก่อนหน้านั้นแล้วประกอบกับแอบดูพี่ชายเวลาเสฟ แล้วแม่ก็กินให้เห็นด้วย การเริ่มขายเริ่มจากแอบตามพี่ชายไปแล้วจำสถานที่และคนขายไว้ หลัง ๆ ก็ไปรับเอง แหล่งที่ไปรับคือแถวคลองเตย โดยขายกันทั้งบ้าน แม่, ป้า, ลุง, น้า เวลาไปรับยาถ้าเป็นตอนกลางคืนก็นั่งแท็กซี่ ถ้าเป็นกลางวันก็นั่งรถเมล์ ลงปากซอย วันละ 3 – 4 รอบ รอบหนึ่ง 100 – 200 เม็ด ถ้ามีตำรวจหรือ ปปส. มาตรวจก็ต้องรอก่อนหรือไปไหนก่อนค่อยกลับมา โดยโทรเข้าไป ให้เขาเอามาส่งปากซอย แต่ถ้าวันไหนมากก็เข้าไปรับเอง โดยบอกให้เค้าพันสก็อตเทปให้เป็นรูปเป็นร่างแล้วมัดเข้าไปในช่องคลอดที่ละประมาณ 200 เม็ด ถ้าหนีก็อมไว้ในปาก ใส่ไว้ในกางเกงในและเสื้อชั้นใน

ราคารับมาเม็ดละ 35 – 40 ขายเม็ดละ 80 บาท โดยขายที่หน้าบ้านตนเองมั่ง บ้านแม่บ๊าง การซ่อนยาจะใส่กระปุกสอเตี๊ไ้ดูงพ่นาปุ้บุดบ้าน เมื่มีคณมาซื้อก็ใช้วิธียื่นหุ้มยึ้นเมว ยาที่รับมาจะแบ่งเสฟ เริ่มจากการกินก่อนแล้วจึงมาดูด เวลากินแล้วจะทำให้ขยับกว่าเดิม เดินไม่หยุด กินแต่อย่างเดียว แต่กินข้าวได้ ถ้าหุดจจะตึ้นแต่จะไม่มีอะไร ขยับมาก อดนอนได้วันละ 2 วัน กินได้อาาดียัเดียวเป็ลย้นมาดูด เวลาไม่มียาจะปวดเมื่อยมาก ตึ้นขึ้นมาจะหิว ปวดตามเนื้อตามตัว ขนาดเริ่มจากครึ่งเม็ดเป็น 1 เม็ด จนถึง 2 เม็ด แต่หุด 10 เม็ดขึ้นไป จนหลอนนั้งหุดคณเดียว วิธีการเสฟโดยใส่ฟอยล์แล้วใช้ตัวผ่านน้ำและใช้ไฟแช็คลน เวลาเสฟบางครั้บอยู่คณเดียว บางครั้บอยู่กั้บเพื่อนหรือกั้บป้า ป้าอายุ 50 แล้วกั้บเสฟแล้วกั้บขายด้วย

กรณีศึกษาที่ 27

อ๊อฟ อายุ 18 ปี จบปวช.ปี 2 มีพ่อ แม่ ฐานะปานกลางรู้จักยาบ้าครั้งแรกตอน 2 โดยเห็นเพื่อนเสฟ แล้วลองตามเพื่อนทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่ดีเนื่องจากเครียดทางบ้านและสภาพแวดล้อม ครั้งแรกที่ลองเสฟยาบ้า 1 เม็ด ลองกั้บเพื่อน 4 คน โดยเอายาใส่กระดาษฟอยล์แล้วเอาไฟลนแล้วใช้หลอดดูด พอดูดไปแล้วมันขยับน้า การบ้านพอหมดฤทธิ์ยาอยากอยู่เฉย ไม่อยากทำอะไรนอกจากนอน หลังจากครั้งนี้อ๊อฟคิดว่าจะเลิกแต่ห้ามใจไม่ได้ ยาที่อ๊อฟเสฟนี้ละซื้อมาจากเพื่อนในโรงเรียน ราคาเม็ดละ 120 บาท พอดึงม. 3 อ๊อฟหุดเสฟไปได้ประมาณ 5 เดือน ช่วงนั้นจะทานข้าวได้มาก ที่บ้านทราบบว่าติดยา ตอนเรียนอยู่ปวช.1 จากการเห็นยาที่ห้องนอนของอ๊อฟ ในช่วงที่หุดแล้วแต่กลับมเสฟต่อ เพราะเห็นเพื่อนเสฟก็ลองอีกตามเพื่อน และเล่นแต่สนุกเกอร์ หุดเรียน จนเวลาเรียนไม่พอ จึงต้องออกจากโรงเรียนแล้วไปอยู่บ้านยายที่เพชรบุรี ก็หุดยาได้ประมาณ 4-5 เดือน แต่พอลกลับมาบ้านก็เสฟยาต่ออีก ซึ่งตอนนั้นนอกจากเสฟแล้วอ๊อฟยังขายยาด้วย เพราะไม่อยากรอเงินพ่อ แม่ และตนเองก็ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว จึงคิดหาเงินใช้เอง โดยมีคนมาติดต่อ ตอนช่วงเสฟที่

อ็อฟไปซื้อยาแล้วคนขายถามว่า ยากขายหรือเปล่า อ็อฟจึงตกลงรับยามาขายโดยรับมาตัวละ 45 บาท แล้วจะเอายาซ่อนไว้ที่พื้นรองเท้าข้าง ที่บ้านข้าง และส่วนหนึ่งพกติดตัวด้วย ในการขายครั้งแรก อ็อฟได้รับการให้เครดิตก่อนแล้วค่อยเอาเงินไปให้ทีหลัง พอตอนหลังเริ่มมีเงินก็เอามายาขายมากขึ้น อ็อฟจะขายอยู่ในซอยแถวบ้านของตนและจะมีลูกค้าประจำ เงินที่ได้อ็อฟจะนำมาซื้อของแต่งรถ ซื้อทองให้แฟน และตัวเองใส่ ช่วยค่าน้ำค่าไฟภายในบ้าน ตอนแรกแม่ไม่รู้ว่เอาเงินมาจากไหน แต่เมื่อรู้ภายหลัง แม่ก็ไม่พูดอะไร บอกว่าโอ้ ๆ กันแล้ว ในเวลาที่ขายได้ดี เช่น เสาร์-อาทิตย์ อ็อฟจะขายได้วันละ 500-600 เม็ด จนถูกจับมาอยู่ที่นี้ อ็อฟบอกว่าหลังจากที่นี้จะเลิกทั้งเสพและขาย

กรณีศึกษาที่ 28

โกวิท อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ป.5 เริ่มเสพยาเสพติดตั้งแต่อายุ 11 ปี โดยเริ่มจากบุหรื กาว และต่อมาก็คือเป็นยาบ้า ซึ่งตนเองมีปัญหาคอครบตัวพ่อแม่ทะเลาะกัน ทำให้รู้สึกเซ็ง เพื่อนบอกว่าจะไปหาของแก็งเซ็งมาให้ จึงได้เสพครั้งแรกพร้อมกับเพื่อนที่บ้านของเพื่อน โดยเพื่อนสอนวิธีการเสพให้ เสพครั้งแรก 1 เม็ด ใช้การดูดหลอด ภายหลังการเสพมีความรู้สึกเนื้อตัวสั่น พู๊ดว๊ว นอนไม่หลับ อยู่นิ่งไม่ได้ ต้องทำโน่นทำนี่อยู่ตลอดเวลา หลังจากการเสพครั้งแรกโกวิทจะไม่สนใจการเรียน นำเงินค่าขนมที่ได้ก็เก็บสะสมให้ครบจำนวนแล้วให้เพื่อนไปซื้อยานำมาเสพ ตอนที่อยู่ที่อุดร ราคา 150-200 บาทต่อเม็ด แต่ที่ในกรุงเทพฯ ราคา 80-100 บาท เวลาอยากได้ยากก็ให้เพื่อนไปซื้อ หรือไปซื้อเองก็จะเคาะประตูส่งสัญญาณ โดยให้ซื้ออะไรก็ได้แต่ให้ใช้ประจำ แล้วจะมีคนออกมาถามว่าเอาที่ดอก ก็จะไม่บอกว่า 2-3 ดอก เขาก็จะไดยามาเราให้ส่งเงินให้ ถ้าไม่ได้เสพจะไม่อยากออกไปไหน นอนอยู่กับบ้าน ทำอะไรช้า กินข้าวน้อย หลังจากที่ได้โกวิทมาอยู่ที่นี้ เขาคิดว่าอยากจะเลิกเสพ เพราะทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ถ้าออกไปจะหนีไม่เข้าไปอยู่กับยาบ้าอีก

กรณีศึกษาที่ 29

จักรพงษ์ ตอนนี้อายุ 20 ปี ชีวิตในวัยเด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้เจอหน้าพ่อ อยู่กับยายตั้งแต่ ป.2 ที่บ้านยายมีนาซึ่งเลี้ยงยายอยู่ มีอาชีพส่งข้าวข้ามจังหวัด ก็ให้ให้จักรพงษ์ขับรถตั้งแต่ ป.5 โดยเริ่มจากรถกระบะ พอม.1 เริ่มขับรถหลัก ต้องส่งข้าวจากอุบลไปโคราช ขับเปลี่ยนกับพี่ชายซึ่งเป็นลูกของนา เขาจึงเริ่มใช้ยาโดยการกิน เมื่อทำรถกว่าเพราะน้ำหนักว่า ถ้าใช้ยาจะไม่เป็นอย่างนี้ เขาจึงเกิดความคิดตัดสินใจเลิกยาเป็นยาสูบแก้ก็สูวฟอยล์ ม.3 ก็เห็นเพื่อนดูดในห้องน้ำกลิ่นหอมติดใจ จึงนำมาดูดร่วมกับเพื่อน ๆ โดยเอาใส่ฟอยล์ ส่นฟอยล์แล้วก็ดูด ครั้งแรกนั้นก็เพื่อนทำให้ ครั้งต่อ ๆ มาทำเอง และตัวเขาเองก็มียาที่ซื้อตนไว้มาก จึงนำมาขายต่อเพื่อน ซึ่งยาที่ซื้อมา ซื้อมาจากศิระเกษ ซึ่งติดฝิ่นเขมร พอข้ามลงไป 3-4 กิโลเมตร เขาตกลงไปก็จะมีการปะกาวงไว้หล่อง ราคาตัวละ 5 บาท ซึ่งที่ซื้อถูกที่ก็เพราะนำซื้ออยู่แล้ว ที่ซื้อเป็นแฉงลอย ใส่กระปุกกลมๆโดยเขียนรุ่น ยี่ห้อ เช่น R, WY ราคาจะแพงตามตัวยา เช่น ถ้ายาหัวม้าจะดี หนึ่งที่อยู่ ม.3 นี้เขาเคยแรกคบเพื่อนขายยาและตนเองก็ทั้งเสพทั้งขายทำให้เรียนไม่จบม.4 จึงไปเรียนที่เทคนิคฉะเชิงเทรา ซึ่งติดเขมรไปทางสระแก้วแล้วเข้ารัฐ ที่อรัญยาราคาตัวละ 3 บาท ไปซื้อกับเพื่อนที่หนีออกจากบ้านมาด้วยกันอีก 3 คน แล้วนำมาปล่อยที่เทคนิค ปล่อยแบบสบาย ๆ บางคนก็ขโมยของมาแลกยา ตัวเขาเองก็เริ่มดูดมากขึ้น นอกจากกินในตอนแรกเปลี่ยนวิธีมาเป็นดูดแล้วยังมีการฉีด โดยเอาละลายน้ำแล้วก็ต้มในผ้าเป็นช้อนั้นจึงฉีดไปบนแขน โคนหม ตรงหน้าแข้งตามขาหรือตรงที่เส้นเลือดขึ้น เขาเล่าว่าการฉีดจะติดมากกว่าและเวลาตรวจปัสสาวะจะไม่เจอเพราะยาไปตามเส้นเลือด และส่งเสียตัวเองและเพื่อนจนจบ ปวช. หลังจากนั้นก็

ย้ายมาอยู่นครสวรรค์กับเพื่อนผู้หญิงอีก 2 คน มาเป็นคนปล่อยยาโดยซื้อที่เขาลึก มีรายได้สามารถซื้อรถคันใหม่ได้ จนเป็นเสี่ยและเริ่มนำยาจากนครสวรรค์มาที่กรุงเทพฯ มาเช่าห้องอยู่และเสี่ยมากขึ้นเป็น 200 ตัวต่อครึ่งจรถลอนและเพิ่มการขายไปในที่ต่าง ๆ มากขึ้นไปตามมหาวิทยาลัยโดยเอาใส่กระเป๋าทรงเก๋เดินไปบางครั้งไปตามสลัมบ้าง ตลาดบ้าง ที่มีคนเล่นยามาก ๆ โดยเดินไปตามแล้วมีซองให้ลองและพอใจก็ชวนคนอื่นมาซื้อจนสามารถขยายสาขาได้ มีการเจาะตลาดว่าแถวไหนใครปล่อยแล้วไปหาความรู้จักแล้วก็ปล่อยยาให้แล้วก็ขยายไปเรื่อย ๆ โดยขยายให้ขาใหญ่ ขาใหญ่ก็ขยายให้รายย่อย ซึ่งก็จะกลายเป็นลูกค้าต่อเนื่องและมีวิธีการรักษาลูกค้าเพราะจะมีคู่แข่งเยอะ โดยเป็นของดี ราคาไม่แพง มีการติดสินกับเด็กที่ขายของตามถนน เพราะต้องการทราบว่ามีใครเสี่ยก็เอาให้เสี่ยแล้วก็นั่งคุยกันเพื่อสอบถามราคาและสอบถามว่าถ้านี้มีใครปล่อยแล้วให้เด็กพาไปเสนอส่งยาให้ ซึ่งยานี้มาส่งจะนำจากนครสวรรค์แล้วส่งมาตามที่ตั้งต่าง ๆ ตามที่ได้หาไว้ เช่น พรวนนก วงเวียนใหญ่ บางขุนเทียน คลองเตย ถนนตก อินทามระ ดอนเมืองแต่พอจะมาส่งจุดสุดท้ายคือดินแดง จึงถูกจับ 12,113 เม็ด

กรณีศึกษาที่ 30

หนุ่ม อายุ 13 ปี การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พ่อกับแม่เลิกกัน ตนเองอยู่กับแม่และน้องชาย 1 คน อายุ 5 ปี แม่มีอาชีพขายดอกไม้และพวงมาลัย หนุ่มเองก็ช่วยแม่ขายพวงมาลัย หนุ่มไม่เคยเสี่ยและไม่เคยคิดจะลองเสี่ย เพราะรู้ว่าไม่ดี หนุ่มรู้จักยาบ้าครั้งแรก จากการที่เห็นคนอื่นขายในซอยที่ตนเองอยู่ (อินทามระ) จึงอยากขายบ้าง เพราะได้เงินมาก พอมีคนถามว่า จะขายยาไหม หนุ่มจึงตกลงขาย โดยไม่ทราบว่าคนที่มาชวนนั้นเป็นใคร เพียงแต่บอกว่าจะได้เงินดี ถ้าขายหมด จะให้ถ่วงละ 1500 บาท โดยให้หนุ่มขายเม็ดละ 50 บาท หนุ่มจะเอายาใส่ขวดโหล แล้วเอาถุงที่ห่อทิ้งไป ตอนขายครั้งแรก จะมีคนมาช่วยขาย ซึ่งหนุ่มก็ไม่รู้จัก บางทีหนุ่มก็เก็บเงินเอง บางทีคนที่มาช่วยขายก็เก็บ ส่วนยานั้น หนุ่มจะเอาไว้ใกล้ ๆ ตัว พอมีคนมาซื้อจึงจะไปเอาออกมา โดยคนซื้อจะถามว่า มีซองหรือมีขนมไหม ซึ่งจะต้องยื่นเงินให้ก่อน จึงจะให้ซอง บางวันจะขายดี ก็ 1 ถุงครึ่ง ถ้าขายไม่หมด จะนำไปซ่อนไว้ในป่าบ้าง ฝังดินบ้างและตามต้นไม้ ซึ่งจะเอาเมล็ดไว้ เงินที่หามาได้ในแต่ละวัน หนุ่มจะให้แม่ โดยบอกว่าเจอมามากถึงขยับ วันละประมาณ 1300 บาท ส่วนที่เหลือหนุ่มจะเอาไปเล่นเกมส์ ชื่อข้าวกัน หนุ่มขายได้ 4-5 วัน ก็โดนจับ ในวันที่โดนจับแม่ของหนุ่มจึงเพิ่งรู้ว่า ลูกได้เงินมาจากการขายยาบ้า

กรณีศึกษาที่ 31

อาร์ท อายุ 17 ปี การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พ่อแม่มีลูก 4 คน ชาย 3 คน หญิง 1 คน ตนเองเป็นคนพี่ 4 พ่อตอนช่วงคู่ เกรงครี๊ด ชีบ้น แม่ใจดี ใช้จ่ายครั้งแรกในการเสี่ย เมื่ออายุ 14 ปี เพราะทะเลาะกับพ่อ ทำให้ไม่ไปโรงเรียน โดยเพื่อนเป็นผู้นำยามาให้เสี่ยร่วมกันที่บ้านของเพื่อน ด้วยการอุดหนุนจำนวน 1 ขา และไม่เสียค่าใช้จ่าย ต่อจากนั้นก็เสี่ยมาเรื่อย ๆ จนมาเริ่มหารายได้จากการเดินยอล ได้กำไรเม็ดละ 20 บาท และได้ยามาเสี่ย เงินที่ได้จากการขายส่วนหนึ่งจะใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เช่น เล่นเกมส์ ซื้อของกินและสะสมเป็นทุนในการซื้อยามาขาย โดยซื้อจากลุงของเพื่อนที่อยู่ในละแวกบ้านของตนเอง (ดาวคะนอง) ราคาเม็ดละ 45 บาท นำมาขายปลีกราคา 70-100 บาท จะขายอยู่ในซอยบ้านของตนเองและเก็บซ่อนยาเอาไว้ตามบริเวณที่ตนนั่งขาย ซ่อนไว้ในบ้านเพื่อน ตะเข็บกางเกงยีนส์และเก็บไว้ในมือเพื่อสะดวกในการโยนทิ้ง เมื่อเจอตำรวจ เวลาขายจะทำงานกันเป็นทีม คนหนึ่งเดินไปรับเงินจากลูกค้า อีกคนหนึ่งจะเดินเฝ้าของไปยืนให้ลูกค้าจะมีการมูปลูกค้าให้กลับมามีอีกและขายตัดราคาให้ต่ำกว่าคนอื่น ๆ มีรายได้จากการขายโดยยังไม่ได้หัก

ต้นทุนวันละ 7500 บาท ในการเสฟครั้งต่อ ๆ มาจะเสฟครั้งละ 1-2 เม็ด เสฟทุกวัน วันละประมาณ 10 เม็ด ไม่มีความแน่นอน เมื่อรู้สึกเครียดจะทำให้หายากเสฟมากขึ้น โดยจะเสฟกับเพื่อนตามห้องน้ำ ห้องเช่า บ้านเพื่อน บ้านของตนเอง เวลาพ่อแม่ไปทำงาน ซึ่งต่อมาใช้วิธีการเสฟแบบตัวผ่านน้ำ

กรณีศึกษาที่ 32

วันเฉลิม อายุ 13 ปี แม่ทิ้งไปตั้งแต่ยังเล็ก ไม่ได้เรียนหนังสือตั้งแต่เด็ก ๆ ไปทำงานช่วงป่วนกับพ่อ หลังจากนั้น พ่อก็เสียชีวิตด้วยโรคตับแข็ง วันเฉลิมจึงไปอยู่วัดและถูกไล่ออกจึงมาอยู่ที่ร้านค้าแห่งหนึ่งและเริ่มรู้จักเพื่อน จึงเริ่มรู้จักยาบ้าจากตอนที่อยู่กับเพื่อน ๆ แล้วเพื่อนพาไปดูด บอกว่าให้ลองโดยไม่เสียเงิน ส่วนครั้งต่อ ๆ มาก็ช่วยกันออกเงินซื้อที่สลิ้มคลองเสาคิน ราคาเม็ดละ 60 บาท แล้วนำมาดูดด้วยกันกับเพื่อน ซึ่งต่อมา วันเฉลิมก็จะไปซื้อยาให้เพื่อนแล้วให้คำตอบแทนเป็นการให้ดูดด้วยกันและถ้าซื้อให้คนอื่นก็จะให้คำตอบแทนครั้งละ 20-30 บาท โดยจะปั่นจักรยานไปซื้อแล้วเอายาใส่กระเป๋าคอไปเล็ก ๆ มา จากการที่เดินซื้อยา จึงทำให้ถูกจับมาอยู่ที่นี้ เวลาเสฟจะอยู่ได้ 2-3 วัน หลังจากหมดฤทธิ์จะรู้สึกง่วง ที่ ๆ ใช้เป็นที่เสฟคือบ้านเพื่อนและที่ ๆ มีความมืด ช่างรถเก่า ๆ โดยเสฟครั้งแรกวันละประมาณครึ่งเม็ด และเพิ่มขึ้นจนมาถึงวันละ 2-3 เม็ด วันมาอยู่ที่นี้ไม่เคยมีญาติมาเยี่ยม วันจะคิดถึงบ้านที่เคยอยู่กับเพื่อน ๆ

กรณีศึกษาที่ 33

ก๊อฟอายุ 16 ปี การศึกษาจบชั้นป.5 พ่อขายน้ำ กาแฟ แม่ขายกับข้าวอาหารตามสั่งบ้านอยู่ซอยราชวิถี 16 อนุสาวรีย์รู้จักยาบ้าครั้งแรกอายุ 13 ปี เพราะเห็นเพื่อนเสฟเลยอยากลอง ครั้งเดียวแล้วติดเลยเพราะชอบที่กลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต วิถีเสฟใช้วิธีดูดหลอด บางทีใช้ตัวผ่านน้ำแต่ไม่ชอบเพราะมันไม่ขม อาการที่รู้สึกหลังจากเสฟคือ หอมดี หัวใจเต้นแรง อยู่เฉยไม่ได้ ต้องทำอะไรทำ ขยันกว่าเดิม คอจะแห้งกินแต่น้ำ ไม่ดื่มน้ำ บางทีอาคิยนี้จะไม่กินข้าวเลย เล่นมาก ๆ ตาจะโป๊ แก้มตอบเนื่องจากไม่หลับไม่นอนทั้งคืน พ่อแม่พาไปเลิกที่จิตเวช นครปฐมเลิกได้ 4-5 เดือนก็กลับมาเสฟอีก เนื่องจากมีเพื่อนมาชวนอดใจไม่ไหวสถานที่ที่ไปซื้อคือ อินทมะซอย 14 ราคาเม็ดละ 50 บาท เวลาไปซื้อก็บอกเขาว่าจะเอากี่อัน เจ้าหีบให้ก็ให้ดังค์เส้าแล้วเอามาเก็บไว้ในใต้เบาะรถมอเตอร์ไซด์เพราะมีกล่องอยู่ใต้เบาะ บางทีก็เก็บในกระเป๋ากางเกงยีนส์หรือไม้กั๊ก ๆ ไว้ใส่ไว้ในกางเกงใน ก๊อฟจะซื้อมาเสฟอย่างเดียวไม่ขายเพราะไม่ชอบ คิดว่าถ้าโดนจับแล้วจะติดคุกนานกว่า แล้วอีกอย่างคิดว่ามีเงินซื้ออยู่แล้ว เนื่องจากพ่อแม่ให้เงินไว้วันละ 100 บาท ก็เก็บไว้ซื้อ ไปซื้อที่นี้จนยอดสุดท้าย 10 เม็ด ใช้ได้ 2-3 วัน สถานที่ใช้เสฟคือบ้านเพื่อน ในห้องน้ำบ้านตัวเอง แล้วก็บ้านญาติ เวลาเสฟก็จะดูดบุหรี่ด้วย จะทำให้หัวใจเต้นแรงกว่าเดิม แล้วกลืนบุหรี่ก็จะกลบกลิ่นยาด้วย ใช้มากที่สุดครั้งเดียวคือ 4 เม็ด จะอยู่ได้ทั้งวัน ถ้าใช้เม็ดเดียวก็อยู่ได้ 4 ชั่วโมง แล้วต่ออีกเม็ดไปเรื่อย ๆ

กรณีศึกษาที่ 34

ย้วย การศึกษาชั้น ม. 2 พ่อแม่แยกทางกัน อาศัยอยู่กับลุงแต่ไม่ใช้ลุงแท้ ๆ รับมาเลี้ยง บ้านของลุงแท้ ๆ จะอยู่ตรงข้ามกับอาศัยอยู่ซอยประชาอุทิศ ราชบุรณะ ย้วยทำงานให้กับลุงที่รับมาเลี้ยงช่วยดูแลใส่สรุ๊กลูกแล้วก็ขายยาบ้า เริ่มขายตอนอายุ ม. 1 เพราะมีคนที่รู้จักชวน แล้วก็เสฟตอนอายุ ม.2 ครั้งแรกที่ขายมีคนเอามาส่งให้เม็ดละ 45-50 บาท เอาไปขายต่อเม็ดละ 60-70 บาท จะมีคนมาส่งให้เรื่อย ๆ บางทีมาส่งตอนเช้าเย็นค่อยมากับเงิน ย้วยรับมาทีละ 50 เม็ด แต่ 3-4 รอบต่อวัน เวลาขายก็นั่งแอบขายข้างหลังจุดที่คนชอบเดิน

ผ่าน แต่จะไม่ให้ลงเห็น ส่วนมากจะขายให้กับพวกโรงงานที่มาทรงสนุก เพราะอยู่รู้จักคนเยอะ ที่ขายเพราะอยากได้เงิน ไม่อยากปรนเปรอคนสูง แล้วรายได้ก็ดีด้วย

ตอนแรกที่ขายจะเก็บยาไว้กับตัว บางทีเห็นตามตะเข็บคอเสื้อ เอาสก็อตเทปพันขาหรือเท้าเข้าหรือตามตะเข็บกางเกงยีนส์ หรือใส่กระปุกเล็กๆ ซ่อนตามรูเสาไฟฟ้า มีคนมาซื้อถึงจะหยิบให้ เงินที่ได้ใช้กินเที่ยว แล้วก็ให้แฟน แต่ไม่คิดจะเลิกขายเพราะไม่ยากไปขอสูงปรนเปรอเขา คือพึ่งตัวเองได้แล้ว

สาเหตุที่เสพยาบ้าคือ อยากลอง ลองแล้วรู้สึกสนุก แล้วอีกอย่างไม่ยากหลับ เพราะต้องเฝ้าโต๊ะสนุกๆ จนถึงเช้า ตอนที่เสพครั้งแรกรู้สึกกลิ่นมันหอมเหมือนช็อคโกแลต เริ่มเมาแล้วสนุกไม่นอนเลย ไม่หิวข้าว กินแต่ขนมมันไม่ว่ามิลค์ ชนบปิงแชนวิช ไม่หลับไม่นอน 2-3 วัน ปกติเคยเก่งหลังเสพแล้วจะไม่พูด เริ่มแรกครึ่งเม็ดเพิ่มชิ้นเรื่อยๆ จนถึง 10 เม็ด ถ้าน้อยใจมีปัญหากับลูกสูง สถานที่เสพที่เป็นบ้านของลุงแท้ๆ ในห้องน้ำ บางทีก็ขายของกลางถนนนิดๆ ถ้าไม่ได้เสพจะทงตึงตึงผม ไมโท เตะพัดลม เตะพื้นปูน บางทีน้อยใจนอนร้องไห้

กรณีศึกษาที่ 35

จ้อย การศึกษา ม. 3 เป็นคน อ. ราชศรีโล จ. ศิริสะเกษ มีพี่น้อง 3 คนเป็นคนสุดท้าย พ่อแม่แยกกัน จ้อยอยู่กับแม่ เสพยาบ้าตั้งแต่ ม. 2 ตอนอยู่ที่ศิริสะเกษ ก่อนที่จะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้เกือบ 1 ปีแล้ว ครั้งแรกที่เสพเนื่องจากเพื่อนชวนและอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ตอนอยู่ที่บ้านเสพอย่างเดียวไม่ได้ขายไปรับจากหมู่บ้านใกล้ๆ กัน พ่อมาอยู่ที่ กรุงเทพฯ ทั้งเสพทั้งขายด้วย เนื่องจากเห็นคนในโรงงานเสพก็เลยถามเขา ชื่อไปชื่อมากี่เลขขายให้เขา ขายอยู่แถววงเวียนใหญ่กับมีนบุรี พักอยู่หนองแขม เวลาไปรับยาคนที่เบ็นลูกพี่จะโทรศัพท์มาบอกให้ไปรับส่วนมากที่เดอะมอลล์ท่าพระ กับแถวกรุงธน สะพานสาทรครึ่งละ 50-200 เม็ด เวลาขายจะมีคนเรียกลูกค้าและก็ดูคั่นทางให้ด้วยถ้าเป็นหน้าใหม่ แต่จะไม่เก็บไว้กับตัวจะทิ้งใส่ถุงขนมหรือถุงมาล่าให้มอเห็น ลูกถ้ามาก็จะเดินไปหยิบโดยให้ลูกค้าจ่ายเงินก่อนบางทีลูกถ้ามาก็จะขึ้นว่าเอาก็ตัวแล้วเดินผ่านไป จ้อยก็เดินตามแล้วรับยาส่งยาทันที หรือบางทีก็ให้เอาเงินวางไว้ในตู้โทรศัพท์ บางทีก็ยื่นหมูยื่นแมวกัน แต่ถ้าวอกไปข้างนอกถ้าพกยาไปด้วยก็จะใส่ถุงพลาสติก ถุงกระดาษ ถ้าเจอตำรวจก็โยนทิ้งแล้วค่อยกลับมาเก็บ แต่ถ้าน้อยๆ เช่น 2 เม็ดก็จะห่อฟอยล์แล้วโยนถุง

จ้อยเริ่มเสพโดยวิธีดูดหลอดก่อน ครั้งแรกครึ่งเม็ด หลังๆ ก็เพิ่มครึ่งละ 2-3 เม็ด มากที่สุดวันหนึ่ง 10 กว่าเม็ด อาการหลังเสพคือ ไม่หลับไม่นอน ข้าวไม่หิว มีแรง ห่าอะไรเร็วไปหมดกระพุ่มกระซยตัวเบาสบาย ตอนดูดครั้งแรก หัวใจสั่น นอนไม่หลับปรมาณ ปวดตาไปหมด ข้าวไม่กิน กินแต่น้ำ หลังๆ ก็กินกินข้าวได้หลับสบาย เวลาเสพไม่รอนอนอยากเสพเมื่อไหร่ก็เสพ สถานที่เสพ ห้องเช่า บ้านพักบ้าง ถนนบ้างโดยมีคนดูคั่นทางให้ ราคาของยาบ้าที่ต่างจังหวัดแพงกว่าเม็ดละ 150 บาท แต่ที่กรุงเทพฯ 80 หรือ 100 บาท แล้วที่จ้อยขายก็ไม่ให้ขายให้รวย เอาแต่เสพทำสนุกไปวันๆ รวมระยะเวลาจ้อยขายยาประมาณ 3 ปี

กรณีศึกษาที่ 36

สมชาย อายุ 15 ปี พ่อแม่แยกทางกัน สมชายอยู่กับแม่และยาย การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เริ่มเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาบ้าได้โดยการชักชวนของเพื่อนที่พาไปลองบวกับความรู้สึของตนเองที่อยากลองเหมือนกันเพราะเห็นชาวออกว่า ยาบ้ากำลังดัง ซึ่งตอนนั้นอายุ 14 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เพราะมีปัญหาทางการเงินและคิดว่าตนเองเรียนไม่ไหว ตอนลองครั้งแรก เพื่อนจะสอนว่าทำอย่างไร เช่น เอากระดาษของบุหรืม้วนแล้วลงไฟฟู่ตูด เมื่อลองครั้งแรก รู้สึกหัวใจเต้นเร็ว นอนไม่หลับ ขยันช่วยแม่และยายทำงาน ตอนแรก

ลง 2 เม็ดก่อน ตัวเองรู้สึกว่าการแบบนี้ดี ที่ทำให้ไม่่วง จึงใช้ต่อมา โดยเดินไปซื้อยาจากโรงปูนใกล้บ้าน ซึ่งตอนแรกจะมีเพื่อนแนะนำ ให้คนขายเชื่อใจและยอมขายให้และไปเอาได้ทุกวันด้วยตนเองในราคาเม็ดละ 100 บาท ต่อมาสมชายรุ่นหลังที่มีราคาถูกกว่า โดยมีราคาเม็ดละ 35-50 บาท จึงมาซื้อที่นั่นแทน โดยจะเก็บยาไว้ที่ขุมก ซึ่งแพทหลุดแล้ว คามตะเข็บกางเกงยีนส์ ถึงนำมันรด พอได้ยาก็จะนำมาเสพที่บ้าน ในห้องนอนของตน วันหนึ่งประมาณ 3-4 เม็ด ส่วนที่เหลือก็จะเก็บเอาไว้เสพเวลาที่ต้องการ เมื่อหมดฤทธิ์ยาจะง่วง ท้องจะไส้ อารมณ์หงุดหงิด ไรววาย สมชายไม่คิดจะขายยา เพราะรู้ว่าหากถูกจับได้ จะมีโทษมากขึ้น จึงเสพอย่างเดียว และจากวันที่เสพครั้งแรก จนถึงวันที่โดนจับที่บ้านของเพื่อน โดยตัวเองนับเป็นเจ้าชองยาทั้งหมดจำนวน 10 เม็ด สมชายบอกว่า อยากเลิก เพราะเคยเกิดอาการนอนเห็นคนอื่นเป็นตำรวจ และสมชายก็มั่นใจว่าตนเองจะเลิกให้ได้ เพราะอยู่ที่นี้สำนึกได้ว่า ถึงแม้ตัวเองจะสบายแต่ขาดอิสรภาพ

กรณีศึกษาที่ 37

อัน อายุ 16 ปี กำลังศึกษาชั้น ม. 3 อันอยู่กับปู่และย่า ที่ จ.ขอนแก่น ช่วยปู่กับย่าทำนา พ่อแม่มีลูก 2 คน อันเป็นลูกชายคนโต มีน้องสาว 1 คน หลังจากเรียนจบชั้น ม. 3 ที่ หลังจากนั้นจึงย้ายมาอยู่กรุงเทพ ฯ กับแม่ ทำงานที่ร้านซ่อมรถ เนื่องจากกระยะทางจากที่พักกับที่ทำงานไกลกัน จึงย้ายมาอยู่ในโรงงาน (ร้านซ่อมรถ) ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพ เพราะเพื่อนที่รู้จักชวนและตัวเองก็อยากทดลองเสพ โดยวิธีการดูดหลอดประมาณ 1 ขา เสพในห้องน้ำ 2 คนกับเพื่อนและไม่เสียค่าใช้จ่าย รู้สึกเมื่อเสพยาเข้าไปแล้วสามารถทำงานได้เรื่อย ๆ ไม่มีอาการเหนื่อย แต่พอหมดฤทธิ์ยาจะ รู้สึกเหนื่อยและหงุดหงิด เหนื่อยจะออกมาก หลังจากนั้นก็เสพมาเรื่อย ๆ โดยการซื้อต่อจากเพื่อน เพื่อนพาไปซื้อที่คลองเตยบ้าง บางครั้งได้มาจากกาเดินยัดให้พี่ที่ทำงานด้วยกัน เช่น ซื้อด้วยเงิน 1,500 บาท ได้ยา 30 เม็ด จะได้ค่าเดินประมาณ 3 ถึง 4 ตัว สถานที่ซื้อ ซื้อจากบ้านคนที่เพื่อนพาไปซื้อครั้งแรกอยู่ในสลัมคลองเตย โดยการไปเคาะประตูบ้าน จากนั้นผู้ชายจะออกไปนอกบ้านเพื่อไปเอายาโดยไม่ให้รู้ในบ้านประมาณ 3 - 4 นาที แล้วกลับเข้ามาในบ้านพร้อมยา เมื่ออันได้ยามาก็จะเก็บไว้ในกางเกงยีนส์ โดยการพับม้วนไว้ในกางเกง

นอกจากวิธีการดูดหลอดแล้ว อันยังเคยเสพด้วยวิธีการผ่านน้ำ แต่จะทำให้เจ็บตอมมากกว่าวิธีแรก จึงนิยมวิธีดูดหลอดมากกว่า ปกติเสพวันละ 1 ตัว แต่ถ้าไม่มีก็อดได้ไม่เสพ เคยเสพมากที่สุด 3 ตัวต่อวัน โดยดูดเวลาระยะ 1 ตัว 3 เวลา เช้า กลางวัน เย็น ความรู้สึกหลังจากเสพยาเข้าไปแล้วจะนอนสบาย อารมณ์ดี แต่พอมาช่วงที่ยาลงคือตอนเช้า จะรู้สึกเพลีย ไม่มีแรง กินข้าวไม่ได้ เนื่องจากติดคอ จะทานได้ก็แต่ขนมกับขนมปัง

กรณีศึกษาที่ 38

ไสว อายุ 16 ปี อาศัยอยู่กับเพื่อน พ่อแม่เลิกกัน การศึกษาชั้น ม. 3 จากจังหวัดอุดรธานี เริ่มยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าตอนอายุ 15 ปี ในตอนนั้นกำลังศึกษาอยู่ชั้น ม. 2 โดยการไปซื้อให้เพื่อน แห่ส่งที่ซื้อ ๆ จากหน้าของเพื่อนบ้าง ซื้อจากคนแถวบ้านบ้าง รู้แหล่งซื้อเพราะเคยเป็นสายล่อซื้อให้กับตำรวจมาก่อน ได้ค่าจ้างจากการซื้อให้เพื่อนตัวละ 100 บาท จากต้นทุนซื้อตัวละ 50 บาท โดยจะนำยาบ้าที่ซื้อมาได้ใส่หน้ากลางของหนังสือที่ละ 5 ตัว บางทีก็ใส่ฝ่าปากกาที่ใส่ที่ละ 3 ตัว

หลังจากเป็นคงส่งได้ประมาณ 1 เดือน จึงเริ่มเสพเนื่องจากตอนนั้นทะเลาะกับอา ซึ่งเป็นน้องชายของพ่อ ก่อปรกับเพื่อนชักชวนให้ลองเสพ และตัวของไสวเองก็อยากลอง โดยไปซื้อยาจากหน้าของเพื่อนมา 4 เม็ด ๆ ละ 100 บาท รวมเงินกับเพื่อนประมาณ 7 - 8 คน ๆ ละ 50 บาท ใช้บ้านเพื่อนเป็นสถานที่ในการเสพ

เวลาเสพคือตอนกลางคืนซึ่งเป็นเวลาที่พ่อและแม่ของเพื่อนไปทำงานเสพครั้งละ 1 เม็ด 2 วันต่อครั้ง โดยวิธีการนอนไฟ อากาศหลังจากเสพเข้าไปจะไม่สนใจใคร ใครพูดอะไรก็ไม่ฟัง รู้สึกสนุกเมื่อได้เดินเล่นกับเพื่อน และไม่รู้สึกง่วง หลังจากเสพมาได้ 1 เดือน ก็เลิก เนื่องจากพ่อบอกให้เลิก รวมระยะเวลาทั้งหมดประมาณ 3 เดือน จึงเลิกอย่างเด็ดขาด

หลังจากเรียนจบ ม. 3 ก็เข้ามาทำงานโรงงานในกรุงเทพฯ พักอยู่กับเพื่อน และหันกลับมายุ่งเกี่ยวกับยาบ้าอีกครั้ง โดยการขายร่วมกับเพื่อนให้คนในโรงงานหมู่บ้านวิเศษสุข ซอย 92 เขตบางขุนเทียน ราคาเม็ดละ 100 บาท ไปรับยามาจาก อ.ปรางหมื่นชัย จ.สุโขทัย เพราะเพื่อนรู้จักและพาไปดูแหล่งผลิต ซื้อมา 20,000 บาท ได้ยามา 500 เม็ด โดยใส่มาในกระป๋องเบ๊อง ตอนนำยามาขายนั้นยังไม่ได้เสพประมาณ 2 สัปดาห์ ต่อจากนั้นก็ได้เสพ เนื่องจากต้องทำงานตอนกลางคืน หลังจากเสพเข้าไปทำให้ทำงานได้ดี ไม่ง่วง วิธีการเสพส่วนใหญ่ใช้วิธีนอนไฟ บางครั้งก็กินแล้วอมเล่นไว้ในปากซึ่งจะชม เสพวันละ 2 ตัว

กรณีศึกษาที่ 39

สุรพล อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ม. 1 จากจังหวัดนครราชสีมา พ่อแม่มีลูก 3 คน ตนเองเป็นลูกชายคนที่ 3 ออกจากโรงเรียนหลังจากจบ ม. 1 เพราะแม่ไม่มีเงินส่งเสียให้เรียน หลังจากออกจากโรงเรียนก็มาอยู่กับแม่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2 ปี จากนั้นป้าจึงไปรับตัวมาช่วย ขายผักที่กรุงเทพฯ ๕ ใช้ยาบ้าครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี เพราะเพื่อนชักชวน และด้วยความ อยากลอง เสพในห้องพักของเพื่อนโดยวิธีใช้ฟอยล์ ประมาณ ๗ ๓ คนกับเพื่อน โดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย หลังจากเสพเข้าไปเกิดอาการหน้ามืด นอนไม่หลับ ร่างกายเริ่มมอมลง เสพครั้งแรก แล้วคิดทำให้ต้องเสพเรื่อยมา โดยช่วงแรก ๆ ให้เพื่อนไปซื้อยาให้ ต่อมาก็ไปซื้อด้วยตนเองกับเพื่อนของเพื่อน ที่แพลตฟอร์ม 8 ตลาดห้วยขวาง โดยจะเก็บยาไว้ในกระป๋องตางค์บ้าง กระป๋องเล็บบ้าง สถานที่เสพคือห้องน้ำบนตลาด บางครั้งก็ใช้ห้องของป้าตอนป้าไปขายของ หลังจากป้าทราบเรื่องจึงให้ลูกชายคอยดูก็สามารถเกลี้ยยาไปได้ช่วงหนึ่ง แต่ก็หันกลับมาเสพอีกเนื่องจากไม่ได้เสพยาแล้วร่างกายเกิดอาการอ่อนเพลีย เมื่อวันเสาร์ จิตใจจะระวนกระวาย ต้องหาเงินไปซื้อให้ได้ โดยเสพประมาณวันละ 1 เม็ด แบ่งเป็นเช้าครึ่งเม็ด และช่วงเย็นอีกครึ่งเม็ด ถ้าวันไหนไม่ได้ทำงานก็ไม่เสพ ซื้อมาในราคาเม็ดละ 80 บาท เสพมาได้ประมาณ 2 เดือนจึงโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 40

ใหม่ อายุ 16 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะเข้าไปปลุกสับประตออยู่ในป่าที่ จ.ระยอง กับพ่อแม่ตั้งแต่ยังเด็ก ต่อมาพ่อแม่เสียชีวิตลงจึงย้ายมาอยู่กับพี่ชายที่กรุงเทพฯ และหาขายไหม สะพานไหม ประมาณ 7-8 ปีแล้ว แต่ส่วนใหญ่มักจะหนีออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อน พ่อไม่มีเงินใช้จึงกลับมาทำงานกับพี่ชาย ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพ ปี 2540 เพราะโดนพี่สะไภ้ตำว่าไม่ค่อยช่วยทำงาน รวมทั้งเห็นพี่ชายทะเลาะกับพี่สะไภ้ทุกวัน เรื่องของตน จึงทำให้คิดมากเมื่อเห็นเพื่อนเสพจึงลองเสพ โดยใหม่เป็นคนไปซื้อยาจากน้องชายของพี่สะไภ้ซึ่งอยู่บ้านใกล้กัน ราคาเม็ดละ 60 บาท โดยใช้วิธีดูดหลอด ใช้ยา 1 เม็ด เสพกับเพื่อน 2 คน ในกระท่อมซึ่งอยู่หลังบ้านพี่ชาย หลังจากเสพแล้วรู้สึกสบายใจขึ้น ไม่เหงา ร่าเริง ขยันทำงาน ทำอะไรคล่องแคล่ว จากนั้นก็เสพมาเรื่อย ๆ จนพี่ชายทราบเรื่องจึงตีหัวจะให้เข็ดหลาบ แต่ใหม่ก็ยังเสพอยู่ ส่วนใหญ่จะเสพกับเพื่อนเพื่อนรุ่นพี่ สถานที่ก็จะเป็นกระท่อม ตามบ้านเพื่อน บางครั้งก็ในป่า ถ้าเป็นในป่าจะเสพคนเดียว ถ้าวันไหนไม่ได้สับก็จะหลบอย่างเดียว ไม่กินข้าว พอตื่นขึ้นมาก็จะหิวมาก กินข้าวมาก ก่อนถูกจับเสพ วันหนึ่งไม่ต่ำกว่า 10 เม็ด โดยเสพชั่วโมงละ 2 เม็ด

นอกจากเสฟแล้วใหม่ยังเป็นคนเดินยอลให้เพื่อน เพราะเพื่อนไม่รู้จักรใคร เดินยอลครั้งละ 3 - 4 ตัว ใส่กำไลตัวละ 20 บาท โดยซื้อมาตัวละ 60 บาท ขายตัวละ 80 บาท วิธีการส่งจะแอบส่งให้เพื่อนตรงร้วบ้าน บางครั้งก็ให้กันในที่โล่ง ๆ แบบเปิดเผย เงินที่ได้จากการเดินยอลก็จะนำไปซื้อยามาเสฟอีก ที่เหลือก็นำไปซื้อบุหรื นอกจากนี้วิธีดูดหลอดแล้วยังมีวิธีตัวผ่านอีก แต่จะใช้วิธีดูดหลอดมากกว่า เนื่องจากการใช้ตัวผ่านจะกรองน้ำออกทำให้ยาจืด ยามี 2 ชนิด คือ แบบมีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต สีส้มแดง ๆ ส้ม ๆ มีลายกลม ๆ ที่เม็ดยา ส่วนอีกชนิดมีกลิ่นเหม็น สีดำป็นลายเฉียง ๆ ที่เม็ดยา ซึ่งใหม่ชอบเสฟแบบที่มีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลตมากกว่า

กรณีศึกษาที่ 41

เอก อายุ 18 ปี การศึกษา ปวช. 3 ด้านบัญชี เป็นคนกรุงเทพฯ เขตบางกอกน้อย พ่อแม่มีลูก 8 คน เอกเป็นลูกชายคนที่ 8 อาศัยอยู่กับย่ามาตั้งแต่เด็กจนโตเพราะพ่อแม่ทอดทิ้ง ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสฟตอนเรียนอยู่ ปวช. 3 เพราะความอยากลองเนื่องจากเห็นเพื่อนเสฟจึงอยากลองบ้าง เสฟโดยวิธีดูดหลอด ใช้ยา 1 เม็ด เสฟ 2 คนกับเพื่อน ที่บ้านของเพื่อน อาก่ำหลังจากเสฟในตอนแรกรู้สึกเฉย ๆ แต่พอตกกลางคืนจะนอนไม่หลับ ครั้งที่ 2 เพื่อนพาไปซื้อยาในซอยเจริญสนิทวงศ์ 25 ซึ่งสามารถเดินจากบ้านทะลุไปถึงได้ ผู้ขายจะเข้ามาถามผู้ซื้อว่าจะเอากี่เม็ด จากนั้นก็ยื่นเงินก่อนแล้วจึงรับยา บางครั้งก็รับยาก่อนแล้วค่อยส่งเงิน ราคาขายราคาเม็ดยะ 60 บาท หลังจากซื้อจะถือไว้ในมือ ครั้งต่อ ๆ มาเป็นคนไปซื้อยาด้วยตนเอง ในการเสฟยาไม่ได้เสฟ ทุกวัน จะเสฟอาทิตย์ละ 1 ครั้ง บางทีก็เดือนละครั้ง โดยครั้งหนึ่งจะเสฟ 1 - 2 เวลา เวลาละ 2 - 3 เม็ด ก่อนหน้าที่จะเอายาไปเสฟได้ใช้ยา การเรียนอยู่ในระดับพอใช้ สนุกสนานเฮฮากับเพื่อน ๆ มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อย แต่หลังจากใช้ยา จะมีอาการอยากอยู่เฉย ๆ ไม่อยากจะทำกับใคร ไม่อยากยุ่งกับเพื่อนฝูงเท่าไรนัก พอใช้ยาไปได้สักพักการเรียนก็ตกลงมาเรื่อย ๆ

เอกเคยหยุดเสฟไประยะหนึ่ง แต่ก็หยุดได้ไม่นานก็กลับมาเสฟอีก ตอนที่เสฟจะกินแต่น้ำ เพราะคอต้งอยู่ตลอดเวลา ตอนหยุดเสฟตัวคอต้งขึ้นมานะไม่ค่อยมีแรง จะหิวมาก กินมาก เอกเคยมีความคิดที่จะขายด้วย แต่ไม่ทำเพราะกลัวตัวเองจะเสฟหนักกว่าเดิม นอกจากนี้เคยมีตำรวจ สน.บางขุนนนท์ เคยมาติดต่อให้ขายแต่ก็ได้ปฏิเสธไป รวมเวลาเสฟทั้งหมด 4 - 5 เดือน ก่อนถูกตำรวจจับ เพราะโดนตำรวจยึดข้อหาขายยาในครอบครอง และยังถูกไล่ออกจากโรงเรียนอีกด้วย

กรณีศึกษาที่ 42

ชายอายุ 14 ปี การศึกษาชั้น ป. 5 ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสฟเมื่ออายุ 13 ปี เพราะโดนพ่อเมตตาว่า รวมทั้งเพื่อนชักชวนให้ลอง โดยเสฟไป 1 เม็ดกับเพื่อน 2 - 3 คน โดยวิธีดูดหลอด ที่บ้านของเพื่อนแถวปัฐวิกรณ์ หลังจากเสฟไปแล้วมีอาการนอนไม่หลับอยู่ไม่สุข หลังจากนั้นก็เสฟเรื่อยมา ในการเสฟยาแต่ละครั้งจะออกเงินคนละครั้งกับเพื่อน เพื่อนซื้อยามาเสฟ ราคาเม็ดยะ 60-70 บาท เสฟวันละ 2 เม็ด โดยเพื่อนเป็นคนไปซื้อมา บางครั้งเพื่อนก็ซื้อยาให้ขายปล่อย ขายที่ละแถว ๆ หนึ่งจะมียา 10 เม็ด ต่อมาชายเริ่มเก็บเงินเพื่อซื้อยามาขายของโดยวิธีการดื่ คือ รับยามาขายก่อน เมื่อขายได้เงินมาแล้วจึงค่อยนำไปจ่าย รับมาเม็ดยะ 50 บาท ขายเม็ดยะ 60 - 70 บาท

วิธีการไปซื้อยามาจะขายก็จะไปกับเพื่อนโดยดูดมาอยู่ในบ้าน พอได้ยามาก็จะเสฟขายกับเพื่อนก่อนแล้วจึงเดินออกไปข้างนอก โดยเก็บยาไว้ที่กระเป๋าลับในกางเกง ตามชายเสื้อจะขายเสื้อเป็นรูปเล็ก ๆ จากนั้นนำยาใส่หลอดกาแฟ ดัดหลอดให้สั้นพอดีกับยา 10 เม็ด สนให้พวัก้วยเพื่อป้องกันไม่ให้ยาเปียกชื้น

เพราะถ้าเบียดก็จะขายไม่ได้ วิธีการขายจะไม่นั่งตาม ร้านค้าในซอยปฏิกิริณ ก. นวมินทร์ พอลูกค้าเดินมาถึงก็จะให้ลูกค้าเดินนำหน้าไป แล้วตนเองจึงเดินตาม เดินไปซักระยะหนึ่งก็จะบอกให้ลูกค้าหยุด แล้วถามว่าเอากี่เม็ด จากนั้นก็จะคัดหลอดให้ตามจำนวนที่ซื้อ ลูกค้าก็จะส่งเงินให้ข้างหลัง ลูกค้าส่วนใหญ่ที่ซื้อจะเป็นลูกค้าประจำวันหนึ่งขายได้ประมาณ 50 - 60 ตัว เวลาไม่มีลูกค้าก็จะเสพยาที่บ้านของเพื่อนโดยวิธีดูดหลอด

ขายเคยเลิกยาได้ 10 - 20 วัน แต่ก็หันกลับมาเสพยาอีกเพราะเครียดเรื่องพ่อแม่และมีความรู้สึกอยากทำร้ายตัวเอง พอเสพยาไปอีกจะรู้สึกไร้แรงจูงใจ รวมเวลาเสพติดก่อนโดนจับ 5 เดือน

กรณีศึกษาที่ 43

กิต อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ป. 6 จากจังหวัดนครสวรรค์ พ่อแม่มีลูก 2 คน กิตเป็นลูกชายคนเล็ก มีพี่ชาย 1 คน ตอนหลังพ่อแม่แยกทางกัน ต่างไปมีครอบครัวใหม่ แต่ทั้งพ่อและแม่รวมทั้งพ่อเลี้ยงก็รักกิตมาก กิตเป็นเด็กขยันทำงานตั้งแต่ยังเล็ก ส่งตัวเองเรียนจนจบ ป. 6 โดยใช้เวลาช่วงปิดเทอมเข้ามาทำงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ กับพ่อแม่ตั้งแต่อายุ 7 ขวบ พอเปิดเทอมก็กลับไปเรียน ส่วนใหญ่กิตไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อหรือแม่ เพราะทำงานตอนปิดเทอม ได้เรียนต่อ ม. 1 แต่ยังไม่ทันจบก็ออกมาทำงาน เปลี่ยนงานอยู่หลายที่ จนได้มาขายเสื้อผ้าอยู่ที่ไผ่เป้ จึงทำให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาบ้า เพราะได้รู้จักกับเพื่อนที่เสพยาบ้า ชักชวนให้เสพยาบ้ากับความอยากรู้อยากลองเพราะเคยดูข่าวในโทรทัศน์ถึงสองเสพยา โดยให้เพื่อนไปซื้อยาสถานที่ซื้อคือสลิ้มติดกับไผ่เป้ ราคาเม็ดละ 80 บาท เสพยาไป 1 เม็ดครั้ง โดยวิธีดูดหลอดในห้องน้ำชั้น 2 ของไผ่เป้ เสพกับเพื่อน 2 คน หลังจากเสพยามีความรู้สึกว่ามีกำลังอยากทำงานตลอดเวลา ขยัน ไม่เหนื่อย ถึงแม้เวลาอนไม่นอนติดกัน 2 วัน 2 คืน เดินเล่นทั้งวันถ้าไม่มีงานทำ ถ้ามีงานทำก็จะทำงานแบบไม่หยุด สิบบรู๊หร้อย กินแต่น้ำตลอดเวลาเพราะคอแห้ง แต่หลังจากยาหมดฤทธิ์จะรู้สึกอ่อนเพลีย ไม่แรง เหนื่อยง่าย ครั้งต่อมาก็ให้เพื่อนพาไปซื้อ จนรู้จักกับคนขาย ช่วงหลัง ๆ จึงไปซื้อด้วยตนเองมาเสพยา โดยเสพยาที่ห้องพักบ้าง ในห้องน้ำที่ไผ่เป้บ้าง จะเสพยาที่ตึกละ 1 เม็ด นอกจากวิธีการดูดหลอดแล้ว กิตยังเคยใช้วิธีผ่านน้ำ แต่ใช้แค่ครั้งเดียว เนื่องจากชอบวิธีดูดหลอดมากกว่า แหล่งที่ซื้อยามี 3 แหล่ง คือที่สะพานดำ ชายเม็ดละ 60 บาท สลิ้มริมทางรถไฟ เม็ดละ 70 บาท และที่สลิ้มริมไผ่เป้ เม็ดละ 80 บาท ซึ่งส่วนใหญ่กิตจะซื้อที่สลิ้มริมไผ่เป้ วิธีการซื้อก็จะไปบ้านหลังที่ขายยา ยื่นเงินให้ตรงระเบียบหน้า ของจะถูกโยนลงมาจากข้างบน บางครั้งก็ยื่นเงินให้ต่อหน้า คนเขาก็จะส่งของให้ต่อหน้า ได้ยามาจะเก็บไว้ในมือ บางครั้งก็อมไว้ในปาก บางครั้งก็ใส่ในกระเป๋ากางเกง

กิตออกจากงานขายเสื้อผ้าที่ไผ่เป้เพราะค่าแรงต่ำ จากนั้นจึงไปทำงานขนส่งทำให้ได้ 2 อาทิตย์ ก็โดนจับพร้อมยาบ้า 1 เม็ด รวมระยะเวลาเสพติดมา 3 เดือน

กรณีศึกษาที่ 44

สมชาย อายุ 18 ปี การศึกษาชั้น ป. 6 พ่อแม่มีลูก 3 คน สมชายเป็นลูกชายคนสุดท้อง มีพี่สาว 1 คน พี่ชาย 1 คน ขณะเรียนชั้น ม. 1 ได้เรียนบ่อย ครูจึงจะให้เรียนซ้ำชั้น สมชายจึงลาออกไม่เรียนต่อ มาได้ทำงานอยู่ที่บิมน้ำมัน ถนนศรีนครินทร์ ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพยาเมื่ออายุ 14 ปี โดยเพื่อนที่บิมน้ำมันชักชวน เนื่องจากทำงานกะกลางคืนแล้วว่างนอน เพื่อนเป็นคนไปซื้อยามาให้เสพยา เสพร่วมกับเพื่อนอีก 3 คน ใช้ยา 1 เม็ด ราคาเม็ดละ 150 บาท เสพในห้องน้ำของบิมน้ำมัน โดยวิธีดูดหลอด หลังจากเสพยาเข้าไปรู้สึกขยันไม่ว่างนอน

สมชายลาออกจากงานที่บิมน้ำมันมาช่วยพ่อแม่ขายของ แต่ก็ยังเสพยาเรื่อย ๆ มา สถานที่เสพมีหลายที่ เช่น บ้านเพื่อน บ้านตนเอง บางครั้งไม่มีที่เสพก็จะเสพตามข้างถนน อาศัยอยู่ที่จอดอยู่บ้านตัวเองเวลา

เสพ ในการซื้อขายจะไปกับเพื่อน แต่ระยะหลังไปซื้อเองจากแถวบ้านตนเอง (ขายคลอง หลังซอยเลิศนารา หมู่บ้านนักกีฬา) ราคาเม็ดละ 70 บาท นอกจากเสพยาแล้ว ยังเป็นคนเดินยอคด้วย โดยเพื่อนนำยามาให้ปล่อยระยะหลังไปรับยาเองจากคลองเคย เม็ดละ 40 บาท ขายเม็ดละ 100 บาท เขาไปซื้อในบ้าน ได้ยามาจะถือไว้ในมือ นำยามาปล่อยปากซอยบ้าน โดยจะวางไว้ที่โต๊ะ บางครั้งใส่ผ้าหน้าอัดลม ผ่ากระดิ่งแดงบีบให้ติดกัน ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย วัยรุ่น วัยทำงาน

การปล่อยยาในช่วงหลัก ๆ มีคนมาติดต่อให้รับประจำ การสั่งขายจะมีการโทรนัดหมายกัน ให้สมชายไปรับยาจากโรงแรมแถวพระราม 4 ไปรับที่ห้อง รับมาเม็ดละ 50 บาท ให้มาปล่อยกับเพื่อน แต่ตอนหลังสมชายเอามาให้เพื่อนปล่อยอีกทอดหนึ่ง โดยให้เพื่อนปล่อยตัวละ 70 บาท สมชายจะได้กำไรตัวละ 20 บาท ไม่ต้องนั่งขายเอง เก็บเงินอย่างเดียว รวมระยะเวลาได้ 3 ปี ในการเสพและเดินยอคก่อนถูกตำรวจจับ

กรณีศึกษาที่ 45

อ๊อด อายุ 16 ปี การศึกษาชั้น ป. 4 อาศัยอยู่กับแม่ที่ตรอกข้าวสาร เขตบางซื่อ ใช้ยาบ้าครั้งแรกในการเสพ เมื่ออายุ 12 ปี เพราะเห็นเพื่อนเสพจึงอยากลองเสพบ้าง โดยออกเงิน 100 บาท ให้เพื่อนไปซื้อที่สะพานดำ เสพโดยวิธีดูดหลอดร่วมกับเพื่อนหลายคน บนตึกที่เพิ่งสร้างใหม่ใกล้ ๆ บ้าน หลังจากเสพครั้งแรกมีความคิดที่จะเสพต่อ เพราะชอบที่ยามีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต จากนั้นจึงเสพยาเรื่อยมา เสพครั้งละครึ่งเม็ด วันละหลายครั้ง วันละ 4 - 5 เม็ด โดยเสพยาทุกวัน เวลาไปซื้อที่สะพานดำจะไปคนเดียว ราคาขายเม็ดละ 120 บาท เมื่อไปถึงที่ซื้อจะบอกว่าจะขอขนมตัวหนึ่ง พอได้ยามาก็จะกำไว้ในมือ นอกจากเสพบนตึกแล้ว ยังเสพในป่าแถวบ้านด้วย ส่วนใหญ่จะเสพร่วมกับเพื่อน ๆ กลุ่มละ 4 คน แต่ถ้าเสพคนเดียวจะเสพในห้องน้ำที่บ้าน ระยะหลัง ๆ จะเปลี่ยนสถานที่ซื้อจากสะพานดำ ไปซื้อในกลางซอยแทน เนื่องจากราคาถูกกว่า ราคาขายเม็ดละ 50 บาท เวลาซื้อจะไปกับเพื่อน 2 คน โดยปั่นจักรยานไป พอไปถึงก็จะบอกจำนวนว่าเอากี่เม็ด โดยเพื่อนจะเป็นคนส่งเงิน อ๊อดจะเป็นคนรับของ โดยจะกำใส่มือไว้ รวมเวลาเสพทั้งหมด 4 ปี ก่อนโดนตำรวจจับฐานมียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อเสพจำนวน 45 เม็ด

กรณีศึกษาที่ 46

ไอค์ อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม. 3 อยู่กับเพื่อน พ่อแม่เลิกกันใช้ยาบ้าครั้งแรก ตอนเรียนอยู่ ม. 3 เทอม 2 อายุ 15 ปี เพราะลองตามเพื่อน โดยวิธีดูดหลอด เสพร่วมกับเพื่อน 10 คน ในห้องน้ำของโรงเรียน ใช้ยาไป 1 เม็ด โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หลังจากเสพยามีความรู้สึกกระตือรือร้น สนุก ไม่่วงนอน ยาที่เสพมีกลิ่นหอมเหมือนช็อคโกแลต เพื่อเป็นคนนำยาให้เสพทุกวัน ในตอนแรก ๆ ไม่ต้องเสียเงิน แต่พักหลังต้องเสียเงิน โดยรวมเงินกันซื้อกับเพื่อน 3 - 4 คน ในราคาม 100 บาท ซื้อมาครั้งละ 1 เม็ด มาเสพในห้องน้ำของโรงเรียน แถวรามอินทรา วิธีการนำยาเข้ามาให้เพื่อนแอบปั่นเข้าทางหลังโรงเรียน แต่เข้าประมาณ 5 เพราะอาจารย์ที่คุมหน้าประตูจะมาประมาณ 6 โมง 7 โมง ในการเสพแต่ละครั้งจะเสพครั้งละ 1 เม็ด โดยเข้าไปเสพกับเพื่อน 3 - 4 คน ในห้องน้ำของโรงเรียน

หลังจากเรียนจบ ม. 3 ไอค์ได้ออกจากบ้านเพราะทะเลาะกับแม่และแฟนใหม่ของแม่มาอยู่แถวลาดพร้าว ก็จะมาซื้อขายแถวบ้านเสพ โดยเพื่อนเป็นคนพาไปซื้อในราคาเม็ดละ 80 บาท ตอนหลังไปซื้อด้วยตนเอง วิธีการซื้อก็จะเดินเข้าไปในบ้านผู้ขายแล้วบอกว่าซื้อของอันหนึ่ง จากนั้นส่งเงินให้แล้วคนขายก็ส่งของมาก โดยนำยาเสพคนเดียวในบ้าน เคยเสพมากที่สุตวันละ 5 เม็ด ระยะหลังเป็นคนเดินยอคด้วย ซื้อยาจาก

บ้านข้าง ๆ โดยรับเงินเพื่อนมากแล้วไถเงินไปซื้อโดยให้เพื่อนนั่งรออยู่ในบ้าน ชื่อมาเม็ตละ 80 บาท เม็ตละ 100 บาท โดยถ้าเพื่อนสพในบ้านไถก็จะได้สพด้วย และถ้าได้ค่าเงินยอมาก ก็จะได้สพยามาก

เงินที่ใช้ในการซื้อขายจะได้มาจากค่าจ้างเลี้ยงลูกของคนไถไถอาศัยอยู่ด้วยชื่อที่แขก และเงินจากการเดินยอ ส่วนเงินที่ได้มาเป็นค่าไว้ก็จะนำมาเป็นค่าใช้จ่าย ชื่อยามาสพ ชื่อยามาขายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากคนเดินยอก็จะกลายมาเป็นคนขายเองเลย โดยจะชื่อยามาครั้งละมาก ๆ 40 - 50 เม็ต ซึ่งชื่อไถในราคาถูกลงเหลือเม็ตละ 60 บาท และนำไปขายเม็ตละ 100 บาท โดยจะขายในบ้าน พอลูกค้ามาซื้อก็จะเข้ามาซื้อในบ้านเลย ไถก็จะรับเงินมา แล้วทำที่เป็นเดินเข้าไปเอาของในบ้าน แต่ความจริงของอยู่ในกระเป๋าก็ตัวอยู่แล้ว เพราะไม่อยากให้ลูกค้ารู้ว่าของอยู่ที่ไหน มีเท่าไร โดยจะขายได้วันละ 50 เม็ต เงินที่ขายได้ก็จะฝากที่แขกไว้ และจะใช้เงินก็ไปเบิกที่แขกทำงานเป็นสายให้กับตำรวจ สน.พหลโยธิน และตั้งไถให้ไปช่วยงานเป็นเด็กส่อชื่อ ไถจะได้เงินจากการทำงานครั้งละ 500 บาท พร้อมกับยาถุงหนึ่งประมาณ 20 เม็ต ที่แขกจะพาไถไปด้วยทุกครั้งทีชื่อชื่อ แต่บางครั้งก็ให้ไถนั่งรออยู่ในรถเลย ๆ แต่ก็ให้ส่วนแบ่งทุกครั้ง ส่วนมากไถจะขอเป็นยาแต่ผู้ก่อที่เป็นจำนวนพี่แขกเขาจะไม่ให้เขาจะให้ไถเล็ก เวลาได้ของมาไถก็จะนำไปสพ และขายซึ่งพักหลังขายอย่างเปิดเผยในบ้าน จนเป็นที่รู้จักทั่วไป จึงทำให้โดนร้องเรียนจนเรื่องไปถึงกองปราบ จึงส่งตำรวจมาส่อชื่อจากไถจนทำให้โดนจับ (ซึ่งไม่ใช่ตำรวจท้องที่ ถ้าเป็นตำรวจท้องที่จะรู้จักกัน)

กรณีศึกษาที่ 47

กฤษฎา ชื่อเล่นว่า เก่ง อายุ 15 ปี จบชั้น ป.6 ที่บ้านพ่อแม่ทะเลาะกัน พ่อทานเหล้าแล้วดบตีกับแม่ เก่งจะไม่อยากเข้าบ้าน ไม่อยากอยู่บ้าน ก็เลยออกมาคบเพื่อนฝูงข้างนอก และเริ่มลองสพยากับเพื่อนตอนอายุ 14 ปี โดยสพที่บ้านเพื่อน สพด้วยกัน 3 คน จำนวน 2 เม็ต ซึ่งเก่งยังสพไม่เป็น เพื่อนจะทำให้โดยหากระดาษพอยล์ซองบุหรี แล้วลอกออกมาพันเป็นหลอดแล้วเอาไฟลง แต่ครั้งหลัง ๆ เก่งจะดูดผ่านน้ำ แล้วซื้อยาจากหลังโรงเรียนราคาเม็ตละ 60 บาท หรือ 80 บาท ใช้สก็อตเทปพัน ให้เป็นก้อนเล็ก ๆ แล้วถือมา จนถูกทางโรงเรียนจับได้เพราะมีเพื่อนไปบอกจึงถูกไล่ออกและกลับมาอยู่ที่บ้าน ระยะหลังไม่มีเงินซื้อจึงเริ่มขายยาโดยคนขายยาให้เก่งเอายามาบดสอยโดย 10 เม็ต จะให้เก่ง 2 เม็ต ซึ่งจะขายดีประมาณ 200 เม็ต หรือ 1 โดยใส่ปากกาเมจิกแห่งใหญ่ 2 หัว ใส่ได้ 30 เม็ต ที่เหลือจะฝังดินไว้ ใส่ไว้ตามถังขยะบ้าง โถส่ถุงขนมฉีก บางทีก็ไว้ในตัวตุ๊กตาเล็ก ๆ และระยะหลังเขาก็ไปรับยากับคนส่งเองโดยจะหาว่าซื้อพวงมาลัย แล้วเด็กขายมาลัยจะยื่นให้ในรถเป็นถุงสีขาว สีฟ้าบ้าง ถุงนี้เด็กขายพวงมาลัยจะเก็บของไว้ที่หัวเข็มขัด พอยื่นให้เรา ก็ยื่นเงินให้เขาในรถเลย เงินจะต้องมัดอย่างดีใช้ม้วนและเอายางรัด แต่เก่งก็ขายไปไม่ได้ตลอดเพราะถูกตำรวจจับขณะนั่งขาย เพราะตำรวจเข้าปากมาแล้วพบยา

กรณีศึกษาที่ 48

พรเทพ อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม. 2 พ่อแม่มีลูก 2 คน คือพรเทพและน้อยชาย พ่อแม่แยกทางกัน ตอนพรเทพอายุ 4 ปี เพราะพ่อแม่มีน้อยหลายคน จึงแยกบ้านกันอยู่ พ่อเป็นช่างไม้กิจการของตัวเอง ร้านอาหารหลายแห่ง แม่ทำอุตสาหกรรมเย็บจักร แต่พอน้ำท่วมใหญ่กรุงเทพ ฯ ธุรกิจก็เจ๊ง น้ำท่วมหมด อีกไม่นานพ่อก็ตายทิ้งเงินส่อไว้ 3 ล้าน ตึกแถวที่ดินอีกมาก ครอบครัวยากจนได้ 3 แสน ที่ดินโคราช 6 ไร่ แบ่งกับน้อง 2 คน จากนั้นพรเทพกับน้องจึงมาอยู่กับยายที่สกลนครเรียนหนังสือจนถึง ม. 2 แต่ไม่จบจึงคิดจะช่วยยายและแม่โดยมาทำงานทำในกรุงเทพ ฯ แต่แม่ก็ไม่อยากให้ทำงานจึงส่งให้เรียนต่อชั้น ม. 2 แต่ก็เรียนไม่จบอีก ใช้ย่ำบักแร้แรกเมื่ออายุ 13 เพราะมีปัญหา กับแม่ เรื่องแม่มีแฟนใหม่เลยไม่รู้จักหน้าไปปรึกษาใครจึง

หันไปหาเพื่อนซึ่งในตอนนั้นพรเทพไม่ได้อยู่กับแม่ แต่อยู่กับน้าที่บางพลัด ซอยจรัล 65 เป็นย่านชุมชนแออัด ได้รู้จักเพื่อนแถวนั้น เพื่อนก็ชักชวนเสพยากับเพื่อน 3 - 4 คน โดยวิธีดูดหลอด เสพกันในบ้านร้าง จำนวนยาไม่ถึงครึ่งเม็ด เสพตอนแรก ๆ เพื่อน ๆ ไปซื้อยาให้ที่ซอยจรัล 57 ให้ยื่นร่อนหน้าปากทาง แล้วคนขายเข้าไปเอาของมาให้

หลังจากเสพครั้งแรกรู้สึกเฉย ๆ นิ่งคิดอะไรคนเดียว ไม่เสพก็อยู่ไม่ติด ครั้งต่อ ๆ มาคิดว่าดูดมาก ๆ ก็เสียเงิน สู้มาขายยาขายปล่อยได้ยอดเพื่อนำมาดูดดีกว่าตั้งแต่นั้นพรเทพจึงเป็นคนเดินยอดด้วย จากนั้นได้ลงไปทำงานเกี่ยวกับทำสิริรถยนต์กับน้ำมันทางภาคใต้ ตอนไปอยู่ที่ใต้พรเทพไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับยาได้เลย เพราะคบเพื่อนเดียวทำให้เลิกยาได้เป็นเวลาเกือบปี ต่อมาทะเลาะกับน้าจึงกลับมาอยู่กรุงเทพฯ มาเดินยอดเหมือนเดิม ทำไรก็ไม่มาก ตอนนั้นแม่รับพรเทพไปอยู่ที่อยู่ใหม่ ซอยยานฯ 29 แถวลาดพร้าว พรเทพไปรับของที่บางแค มาบ้านเพื่อให้ได้ของมาก ๆ จนได้รู้จักกับนายใหญ่ที่บางแคชวนพรเทพไปทำงานด้วย ให้ส่งของอย่างเดียว ทำรู้จักอาณาเขตไหนให้ไปวางของให้ เพื่อเขาจะได้ขยายอำนาจ ขยายกิจการ โดยส่งอาทิตย์ละ 6 เม็ด เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็น 7 เม็ด จนถึง 30 เม็ด เป็นแสนเม็ดก็มี โดยนายใหญ่จะให้ค่าตอบแทนดีเป็นเงินไม่ต่ำกว่า 3 หมื่น 4 หมื่น ต้องงวดงวดหนึ่งใช้เวลาประมาณ 2 วัน สถานที่ที่ไปวางก็แถวปากเกร็ด นนทบุรี มีนบุรี บางกรวย บางพลัด ท่าพระ บางแค ผ่านฟ้า ลาดพร้าว ในตอนแรกนายใหญ่จะพาไปรู้จักกับคนที่สถานที่ก่อนประมาณ 2 อาทิตย์ ต่อจากนั้นก็ไปส่งของตัวเอง โดยจะขึ้นรถเมล์ไปนำของใส่กระเป๋าก็ ของที่รับมาจากนครสวรรค์ นายใหญ่จะขับรถส่วนตัวไปรับ พรเทพเคยไปด้วยครั้งหนึ่ง พอไปถึงก็ไปตกกล่องอีกคน ของยังเป็นผงไม่ได้อัดเม็ด จะต้องซิมก่อน อันไหนรสชาติก็ราคา 2 เม็ดบาท รับมาครั้งละ 1-2 แสนเม็ด บางครั้งก็ 4 แสน และแถมให้แสนละหมื่นเม็ด ของแถมจะเป็นรุ่นพิเศษสีเขียว สถานที่ไปรับอยู่บนภูเขามีคนผลิต มีเครื่องจักรมาก เวลาไปรับก็จะเดินบ้าง ขับรถขึ้นไปบ้าง พอได้ของก็ถือลงมา ใส่กระป๋องมา ใส่กล่องแยกกล่องมาเหมือนโทรทัศน์ แล้วนำไปอัดใส่บาตร

ขับกลับมากรุงเทพฯ ถ้าเจอด่านก็จะหยุดนอนข้างแรม รอเวลาด่านเล็กถึงค่อยไป จากนั้นนครสวรรค์ก็จะนำมาไว้ลาดพร้าว แล้วกระจายไปทั่ว โดยแต่ละที่จะมีที่พักยาเพื่อที่จะขนต่อไปอีกที่ให้อุบลเข้ามาเขาของเองได้ง่าย สะดวกกว่าไม่ต้องเสี่ยงต่อการโดนจับ เช่น ที่ท่าพระก็จะมีการพักยาอยู่ในโพธิ์ 3 ชั้น บางพลัดที่พักยาจะอยู่แถวบ้านเอเยนต์ เวลาขนของจากลาดพร้าวมาท่าพระ พรเทพผลิตใช้วิธีขึ้นรถเมล์ บางครั้งก็ขึ้นมอเตอร์ไซด์ สะพายกระเป๋า มา บางครั้งก็ให้ผู้หญิงนั่งขึ้นสะพายกระเป๋าให้พอส่งของเสร็จก็ให้นั่งรถเมล์ หรือไม่ก็รถแท็กซี่กลับ

เงินที่ได้มาเป็นเงินเก็บ 700,000 กว่าบาท บ้าน 1 หลัง เปิดบัญชีเป็นชื่อแม่บัญชีหนึ่ง อีกบัญชีเป็นชื่อน้องชาย ซึ่งอยู่กับยายที่ อ.สกลนคร 4 แสนบาท ซึ่งยายสามารถเบิกใช้ได้คอยดูแลพี่น้องได้เป็นทุนการศึกษา และยังเหลืออีกแสนกว่าบาท

นอกจากขายยาไปแล้ว พรเทพยังเคยค้าขายอีกตามย่านอาร์ซีเอ ตามผับ จตุจักร ตามเทค นอกจากนั้นก็เคยค้าอะไรอื่นด้วย ย่านนครนายแซกอิสลาม คนไทย แต่ก็ค้าอยู่ไม่นานก็เลิก ขายแต่ยาบ้าก่อนโดนจับพรเทพเลิกส่งไประยะหนึ่ง ไปขายพอเลี้ยงดูงานหาสิ แต่นายใหญ่ก็ยังทำอยู่ และโทรมาตามให้ไปส่งของ 40 เม็ดสุดท้าย ส่งจนเกือบหมดเหลืออยู่แค่ครึ่ง เท่ากับ 3,000 เม็ดก็โดนจับ แต่เจ้านายมาเคลียร์ให้เหลือโดน 2 เม็ด โดยยึดเงินตำรวจไป 1 แสนบาท รวมระยะเวลาเสพ 3 ปี ก่อนมาจำคุกอีก 6 - 7 เดือน แล้วโดนจับ

กรณีศึกษาที่ 49

ใหม่ อายุ 15 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่ได้อยู่กับแม่ต้องทำงานมาตั้งแต่เด็กอาศัยอยู่กับลุง ที่ร้อยเอ็ด ตอนเสพยาครั้งแรกก็เพราะเพื่อนชวนก็เลยอยากลอง โดยตัวเองไม่รู้ว่าเป็นยาบ้าตั้งแต่เขาดูดกัน กินกัน

กลิ่นเหม็นหอมเหมือนดอกไม้ ครั้งแรกเล่นกับเพื่อน 3 คน 2 เม็ด โดยลอกฟอยล์บูห์แล้วพันเป็นหลอด เอาไฟ
 ลนพอมีควันก็สูดควัน พอสูดแล้วก็นอนไม่หลับ ขยัน ไม่กินข้าว ยาที่ใหม่เสพนั่นจะขายเม็ดละ 100 หรือบาง
 ครั้งก็ 120 บาท ซึ่งเป็นราคาที่สูงสำหรับใหม่ เวลาใหม่ไม่ได้สูบก็น่าจะไม่เครียด แต่จะหัวเราะซึ่งแปลกจากคน
 อื่น แต่พอเสพนแล้วจะไม่อยากพูด แต่จะทำงานได้ดี ขยัน ใหม่เคยคิดจะเลิกแต่พอเห็นก็ลืมนั่นใจ ทำให้หยุด
 ไม่ได้ ทำซื้อก็ไม่อยากเพียงแต่เอาเงินให้ค่าก็ให้ยา แต่ใหม่จะไม่ค่อยมีเงินเพราะทำงานได้เงินไม่มากจึงร่วมซื้อ
 กับเพื่อน แต่หลังจากถูกจับ ใหม่มาอยู่ที่ใหม่คิดว่าตนเองจะเลิกให้ได้

กรณีศึกษาที่ 50

แอม อายุ 16 ปี จบ ป.6 เริ่มเสพนตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยสาเหตุเพราะทะเลาะกับแม่ ที่ตนเองกลับบ้าน
 ดึกแล้วไม่รู้ว่าไปเสพยาบ้ามา จึงเกิดความน้อยใจ เลยหนีออกจากบ้านมาอยู่บ้านพี่ชายซึ่งเป็นญาติกันและพี่
 ชายขายยาจึงขอขายให้และโกหกว่าตนเองเคยติดมาแล้ว พึ่งจึงให้เสพนึงนำมาเสพนกับเพื่อน 2 คน เพื่อนเป็นคน
 สอนให้โดยลอกฟอยล์แล้วเอายาใส่ในฟอยล์แล้วก็ดูโดยใช้ไฟแช็กกลน ครั้งแรกนั้นเสพนคนละ 1 เม็ด ความรู้สึก
 ตอนแรกไม่มีกลิ่นหอมเหมือนกลิ่นไอวันดิน แล้วก็มีอาการนอนไม่หลับ สุกกริครึ้น โส่งสบายใจไม่เครียด
 แต่พอเสพนมาเรื่อยๆ วันไหนไม่ได้เสพนก็กระวนกระวาย จึงเสพนในปริมาณที่มากขึ้น วิธีการก็มีแบบต่างๆ มาก
 ขึ้น เช่น ใส่ในยาหอมหรือน้ำส้ม หลังจากที่ได้เสพนก็มาขายยาด้วยและรู้สึกว่าการขายยาของตัวเองดีมาก มีมา
 เยอะ มีแต่คนมาหา มีแต่คนรู้จักและนับถือตนเอง มีเงินใช้จ่ายสบายจึงนำมาซื้อรถ กินใช้ วิชขายยาที่ไม่
 เห็นอยู่เพราะจะมีคนมาซื้อที่บ้านซึ่งเป็นร้านขายของเอาไปใส่ถุงแล้วเอาใส่ถุงห่อเพื่อไปส่งตามบ้าน บาง
 ครั้งก็วางตามโคนต้นไม้ใส่ถุงมามาวางไว้คนที่มองก็เห็นว่าเป็นถุงขยะเฉยๆ ถ้าจะเอาไปส่งที่อื่นก็จะเอาใส่
 กระเป๋าบ้างหรือบางครั้งก็ยกเหมือนเบตเตอร์รถออกแล้วใส่ยาลงไป ถ้าไรที่ขายได้แต่ละวันก็มากประมาณ
 13,000-14,000 บาท เพราะจะรับมาแค่ตัวละ 35 บาท ขาย 70 บาท แต่ถ้าสนิทจะลดให้คนจึงติดใจมาซื้อ
 ขายอยู่ได้ 3-4 เดือนก็ถูกจับ

กรณีศึกษาที่ 51

นัย เพศหญิง จบชั้น ป.6 ขายยาก่อนเสพนยา เห็นคนอื่นขายแล้วมีเงินใช้ เริ่มขายตอนอายุ 13 ปี
 ตอนนี้อายุ 16 ปี เริ่มเสพยาบ้าตอนอายุ 14 ปี เหตุที่ขายยาบ้าเพราะต้องการเงิน และอยากซื้อบ้านให้แม่
 สงสารแม่ที่จะต้องนั่งรับจ้างซักผ้า นัยชอบยาบ้าไว้ที่กางเกงใน และไว้ในอกเสื้อ รับยาบ้ามาเม็ดละ 40-50
 บาทมาขายเม็ดละ 80 บาท ตอนแรกยังไม่เสพนขายอย่างเดียว แต่เพื่อนชวนก็เลยเสพน แบบผ่านน้ำและเหตุ
 ผลที่เสพนเพราะว่าประตอที่ถูกหาว่าเสพยาทั้ง ที่ไม่ได้เสพน ก็เลยเสพนต่อหน้าคนแถวบ้าน ครั้งแรกเสพนด้วยการ
 เสพนผ่านน้ำ โดยเพื่อนทำให้เสพน ครั้งแรกที่ขายนำเงินที่เก็บจากการทำงาน ขายหนังสือพิมพ์ มาลงทุน ค้าผ
 ขาวกับยาบ้า เริ่มขายที่ห้างเซ็นทรัลพระราม 3 ด้วยการแลกเปลี่ยนของที่ห้องน้ำชอบยาบ้าโดยนำมาพันส
 กือดเทป รอบเอวและรอบขา และไว้ที่กระโปรงบ้าง กางเกงในบ้าง ตลอดจนถึงเสื้อชั้นใน มีเงินลงทุน 3,000
 บาท ที่เหลือใช้ เกรดดี เวลาไปซื้อต้องเผื่อของที่ห้องน้ำบ้านคนขาย ขยะขายจะใช้สัญลักษณ์เช่น เสื้อ ก็คือผ
 ขาว กางเกงคือยาบ้า โฉนฉบับมาแล้ว 3 ครั้ง ส่วนมากลูกค้าเป็นคนในโรงงานชาวพม่า ชาวลาว เมื่อขายที่
 บ้านจะทำการเก็บยาบ้าไว้ที่ใต้ถุนบ้าน เก็บในเสื้อชั้นในและในตะกร้าผ้า บางครั้งจะขายที่หน้าปากซอย
 บริเวณร้านก๋วยเตี๋ยว ถ้ามีคนซื้อมากต้องมีการรอคิว ขายวันหนึ่งกำไรพันกว่าบาท ระยะหลังไปรับของที่
 คลองเตยแทนที่เซ็นทรัล พระราม 3 เพราะว่าถูกกว่า เมื่อรับยาบ้ามาก็ในงวดผล หลังเสพนยาบ้าจะทำให้นอน
 ไม่หลับเรียกว่ามึนตึ๊งจะเป็น เช่น ซักผ้าแล้วจะนำมาซักอีก วันหนึ่งเสพนประมาณ 50 กว่าตัวโดยเสพนรวมกับ

เพื่อน ๆ ด้วย เข้าบ้านปราณีรอบแรกไม่นานก็ออกไปเพราะได้รับการประกัน รอบสองศาลตัดสิน หนึ่งเดือน และติดคุกประพาศอยู่จนเกือบสองเดือนกว่า ซึ่งสองครั้งแรกถูกจับแต่ไม่มีของและครั้งที่สาม มีของหรือยาบ้าไว้ในครอบครอง จำนวน หนึ่งตัว อยู่ในบ้านปราณีก็ได้เสฟ รู้สึกง่วงนอน เคยคิดเลิกเสฟเพราะเบื่อและเงินก็ไม่เหลือเก็บ

กรณีศึกษาที่ 52

สุจิตรา เพศหญิง อายุ 16 ปี จบชั้น ม. 4 เสฟอย่างเดียว อยู่กับแม่พ่อแยกทางกับแม่ไปมีแม่ใหม่ ครั้งแรกเสฟ กับเพื่อนครึ่งเม็ดเพราะอยากลองและเพื่อนชวน เมื่อได้เสฟแล้วก็รู้สึกคลายเครียด ทำให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่างอารมณ์ว่าเรังตลอดเวลา การสูบใช้ฟอยล์ จากซองบูห์ แล้วใช้ไฟแช็คชน โดยเพื่อนจะชนไฟให้ แล้วใช้หลอดดูด รู้สึกว่ามีกลิ่นหอม เสฟแล้วหัวใจเต้นเต้นเร็วพอเหงื่อออกก็รู้สึกสดชื่น วันหนึ่งเสฟ 1 เม็ด โดยการแบ่งกับเพื่อนคนละครึ่งหรือบางครั้งหนึ่งในสี่ ตอนซื้อขายมักจะซื้อมอเตอรีไซท์ไปกับเพื่อนไปรับยาที่บ้านของคนขาย บางครั้งก็รับซองโดยหลบตามเสาไฟฟ้าข้างบ้าน ซื้อยาบ้าเก็บไว้ที่เสื้อชั้นใน ในกางเกงในและในกระเป๋ากางเกงตอนหลังเยอะมากสูงสุด 10 เม็ด ต่อครั้ง ราคาเม็ดละ 80 บาท นำเงินไปโรงเรียนมาเสฟยามักจะเสฟในห้องน้ำถ้าแม่ไม่อยู่ก็เสฟในห้องนอนของตนเองโดยเสฟครั้งแรก 1 เม็ดและครั้งต่อไปเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็น 5 เม็ด ในเวลาเย็นเพราะกลางวันจะเป็นเวลาสอนของพวกเขาเสฟยามากเวลาเสฟก็เสฟกับเพื่อน โดนจับครั้งแรกไม่มียาบ้าไว้ในครอบครองแต่ตรวจปัสสาวะพบว่ามีกาเสฟยาบ้า เสฟมานานประมาณเกือบปี ถึงโดนจับ การอยู่บ้านปราณีทำให้รู้ว่าตัวเองกระทำผิดคิดจะนอง อยู่ที่นี่จะต้องทำทุกอย่างเช่นล้างจานขัดพื้น ซึ่งที่บ้านทำไม่มากนักนี่

กรณีศึกษาที่ 53

วินัส เพศหญิง จบชั้น ป.6 บ้านอยู่แถวสะพานขาวอยู่กับพี่และพี่ชาย แม่ของวินัสติดคุก 5 ปี ซ้อมหามียาบ้าอยู่ในบ้าน พี่ชายก็ถูกจับข้อหาร่วมกันจำหน่าย แม่ไม่สนับสนุนที่สุด ๆ ฆ่ายุ่งเกี่ยวกับยาบ้า แต่ที่แม่ถูกจับเพราะมียาอยู่ในบ้านและยานั้นก็เป็นของพี่ชาย แต่แม่ยอมรับและติดคุกเองเพราะตำรวจจะจับทั้งหมดคือ ทั้งพ่อและแม่ วินัสบอกว่าที่แม่ต้องติดคุกเป็นเพราะตัวเธอและพี่ชายที่ทำให้แม่ต้องเป็นอย่างนี้และรู้สึกเสียใจกับการกระทำของตน

ก่อนเข้าบ้านปราณีอยู่บ้านเลี้ยงลูก ส่วนแฟนก็ขายยาบ้าอย่างเดียวเสฟก่อนแล้วระยะหลังเริ่มค้ายาบ้า สาเหตุที่เสฟเพราะอยากลองโดยครั้งแรกไปเกี่ยวกับเพื่อนรุ่นพี่ข้างบ้านเขาชวนก็เลยทดลอง อยากรู้ว่ายาบ้ามันคิดเป็นอย่างไร ผลที่ได้จากการทดลองดูดทำให้ไม่ยอมนอน 2-3 วันถึงจะนอน ปัจจุบันใช้ชีวิตเสฟแบบผ่านหน้า ทำการเสฟโดยการสนยาบ้าผ่านฟอยล์ แล้วใช้หลอดดูดที่ห้องน้ำใต้สนาม ช่วงหลังนิยมสูบผ่านน้ำเพราะจะระเผลอ ตอนแรกจะมีรสขมแต่ หอม ครั้งแรกเสฟยาบ้าโดยไม่เสียเงิน ช่วงหลังๆ ขายเองโดยไปรับมาจากคลองเตยแถวเชื้อเพลิง นำเงินสดไปซื้อถูกละประมาณ 6,500 บาท ประมาณเม็ดละ 30 บาท ราคาขายเม็ดละ 100-120 บาทช่วงนี้ยาบ้าถูกมากลงราคามาเม็ดละ 40-60 บาท ช่วงหลังหยุดขาย ก็มาพบกับแฟนซึ่งแฟนขายอยู่ก่อนแล้ว พอแฟนถูกจับเลยขายเองต่อและก็ถูกจับเมื่อปี 2541 เมื่อออกมาจากคุกเลิกขายมาเสฟอย่างเดียว โดยแฟนเสฟผงขาวและฝ่ายภรรยาที่เคยเสฟยาบ้าอีก แฟนมีบ้านให้เช่า 10 ห้อง อยู่เอง 4 ห้อง เริ่มขายยาบ้าเมื่ออายุ 15 ปี ครั้งแรกลอง 2-3 เม็ด เสฟยาบ้าแล้ว 2-3 วันก็จะไ้โดนนอนเพราะนอนไม่หลับ ซ่อนยาบ้าไว้ในกางเกงใน และเสื้อชั้นใน เริ่มขายยาบ้าโดยนำเงินมากจากรายเงินแม่มาลงทุน แต่ 100 เม็ดก่อน ครั้งแรกขายก็นำยาบ้ามาจาก ข้างบ้าน ช่วงที่กำลังขายก็เริ่มตั้งครบกแล้ว ช่วงหลังไปรับของที่คลองเตย

โดยโทรบอกให้คนขายมาส่งที่บริเวณใต้สวนมากจะนัดส่งของบริเวณห้าง แพนของวินัส ติดคุกข้อหาค้ายาบ้า 11 ปี หลังจากนั้นวินัสก็มีแฟนใหม่คนนี้รวยและขายยาบ้าเหมือนกัน ทุกครั้งก็ไปลูกก็ให้ลูกถือยาบ้าโดยการบอกเด็กว่าถ้ามีตำรวจมาให้แกลังนอนหลับในรถ ในกรณีที่สองของตามบั้งน้ำมัน แต่ช่วงที่ยังไม่มีลูกจะซ่อนยาบ้านบริเวณเสื้อชั้นในและบริเวณกางเกงในเมื่อลูกค้ามาซื้อก็ส่งให้ตรงนั้นเลย ในกรณีที่สามตั้งแต่จะแต่งงานรถเมลิป็นชื่อยาบ้า เวลาอยู่บ้านก็ซ่อนยาบ้าไว้บริเวณข้างบ้านโดยใช้กระถางมะพร้าวครอบไว้ครั้งแรกเข้าบ้านปราณี มียาบ้า ครอบครอง 9 เม็ด โดนตัดสิน 6 เดือน และรอบ สอง โดน 6 เดือน ลดโทษช่วง เดือนธันวาคม 3 เดือน

วินัสเคยคิดจะเลิกเสพยาเพราะสุขภาพตัวเองว่าไม่ไหวแล้วและส่งสารลูกกลัวว่า ตัวเองจะถูกจับแล้วลูกจะอยู่กับใคร แต่ก็ไม่สามารถเลิกได้ พอเห็นก็กลับมาเสฟอีก วินัสคิดว่าอยู่ในบ้านปราณีจะสามารถเลิกยาได้ และถ้าออกไปสาบานว่าจะเลิกยาและจะไปรับใบเกิดให้ลูก ส่วนตัวเองก็จะไปทำบัตรประชาชนชุดตนยังไม่เคยได้ทำเลย

กรณีศึกษาที่ 54

ฝน เพศหญิง อายุ 18 ปีจบชั้น ป.6 บ้านอยู่คลองเตย แกวถนนเชื้อเพลิง มีพี่น้อง 5 คน คนสุดท้ายเสียชีวิต น้องสาวไปอยู่กับแฟน พี่สาวติดคุก พี่ชายขายยาอยู่บ้าน ไม่อยากเรียนต่อ อยากทำงาน พ่ออยู่กาญจนบุรีกับเมียน้อย แม่เสียชีวิตหลังจากทราบข่าวฝนติดยา ทำให้เสียใจและป่วยเนื่องจากมีโรคอยู่แล้ว ก่อนหน้านั้นแม่เคยกินยาบ้าเวลาทำงาน ตอนนั้นแม่ท้องน้องคนสุดท้ายอยู่ด้วย ทำให้หมอมและคลอดลูกมาได้ 5 เดือนก็เสียชีวิต ทำให้ฝนเรื่องยาบ้ามาก เมื่อแม่เสียชีวิต ฝนก็อยู่กับพี่สาว น้องสาวและน้องสาว พี่สาวก็เสพยา แต่น้องสาวไม่เสฟ เข้าบ้านปราณี 2 รอบ รอบแรกข้อหาเสพยาบ้า รอบสองข้อหาครอบครอง 10 เม็ด

รู้จักยาบ้าจากการเห็นพี่สาวขาย และพาเพื่อนมาเสฟในบ้านให้เห็น แต่ตอนนั้นไม่รู้ลึกอยากลอง พอเพื่อนชวนเลยลองเสฟดูเองติดและเลิกไม่ได้ เสฟครั้งแรก 1 เม็ด เวลาเสฟแล้วรู้สึกอยากทำงานหนักๆ ขยันขึ้น และทำให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่างทำให้มีความสุข ส่วนมากกลุ่มเรื่องทางบ้านไม่มีเงิน การขายยาบ้านั้นจะขายเป็นถุงๆละ 6700 บาทถุงละ 200เม็ด ขายเม็ดละ 50 บาท เวลาเสฟยาบ้านั้นจะเสฟในห้องน้ำและซ่อนยาบ้าไว้ที่ทางเกงใน เพื่อจำหน่าย ยาบ้าสีแดงจะมีสีแดง ยาไม่ติดจะเป็นสี ดำ ขายได้วันละ 4,000-6,000บาท เริ่มขายครั้งแรกโดยการช่วยพี่สาวขายเคยขายแบบโบกรถแล้วถามว่าเอายาบ้าหรือเปล่า แกวคลองเตยมีพวกเด็กโบกรถขายกันแกวถนนเชื้อเพลิง และช่วงที่ขายเองจะคิดเงินปีที่ขายยาบ้าก่อนโดยบอกว่ายากจะขาย พอช่วงหลังมีเงินก็เลยซื้อด้วยเงินสด ต่อมาพี่สาวเลิกขายเพราะตำรวจมากวนเยอะ และฝนพบกับแฟนและแฟนของฝนทำยาบ้าขายเองโดยการทำยาปลอมด้วยการนำยาพาราเซตามอลมาผสมอาหารสีส้มแล้วอัดเม็ดตากแดด แล้วบิ้วยารูปตัวบีเปิดอยู่ที่ยาบ้า เวลาขายก็ขายที่หน้าบ้านเพราะว่าเด็กขายเยอะดี รวมกลุ่มกันขาย จะซ่อนยาบ้าที่บริเวณกางเกงในเป็นส่วนใหญ่และที่เสื้อชั้นใน เวลาซื้อลูกค้ามาซื้อก็ส่งให้เลย บางครั้งก็พันรอบเอวและรอบขาโดยนำยามาติดสก็อตเทปและพันพ้อมยา และเคยซ่อนยาบ้าไว้ที่ ช่องคลอด ประมาณ 400 เม็ด จำนวน 2 ถุง และพันรอบเอว อีก 2,000 เม็ด หรือประมาณ 2 ถุง เวลาอยากจะเสฟก็เสฟเองเวลาขายก็ขายไม่เป็นเวลา เสฟ ตกประมาณ 10เม็ดต่อวัน ครั้งละ 2-3 เม็ดวันละ 2-3 ครั้ง เวลาเสฟยาเสฟที่บ้าน บริเวณห้องน้ำ เป็นบ้านเช่าอยู่กับแฟน ขายได้วันละ 1-2 ถุง ได้กำไรวันละ 4,000-5,000 พันบาท ยาดีนั้นจะเป็นสีแดง และยาไม่ดีนั้นจะเป็นสีดำ เริ่มแรก ขายก่อน 2 ปี ถึงจะเริ่มเสฟ ได้ 4 ปีรวมทั้งหมดเวลา 6 ปี โดยจับกับแฟน โดยสายตรวจมายองแล้วทำการล่อซื้อ ที่บ้านโดยถูกจับมียานำในครอบครอง 80 เม็ด มีที่ป่า10 เม็ด แฟน 3 เม็ด และที่ฝน 10 เม็ด ที่เหลือตำรวจนำมเอง

เคยอยากเลิกและออกไปว่าจะไม่ทำอีก แต่สภาพแวดล้อมที่อยู่เป็นแหล่งยาเสพติด ทำให้หนีไม่พ้น และคิดว่าถ้าไม่กลับบ้านเดิมคิดว่าเลิกได้ จะให้น้ำสาวที่ไม่ยุ่งกับยาเสพติดช่วยหางานให้

กรณีศึกษาที่ 55

แอม เพศหญิง จบชั้นปวช. ปี 1 พ่อกับแม่แยกทางกันตอนอายุได้ 7 เดือน พ่อไปบวชอยู่อยุธยา แม่ทำงานเป็นแม่บ้านอยู่ที่โรงแรมปรินส์พาเลด ปัจจุบันแม่มีแฟนเป็นผู้หญิง สนิทกับแม่มีเรื่องอะไรก็จะโทรไปคุยกับแม่ ให้แม่ช่วยแก้ปัญหา แต่เรื่องเสพยาและขายยาแม่ไม่ทราบ จนมาถูกจับมาถึงทราบและมาประกันตัวให้ เยนที่โรงเรียนพณิชยิณบุรี ก่อนเข้าเรียนพณิชยียังไม่มีความประพฤติไม่ดี เมื่อเริ่มเรียนพณิชยิเรียนได้เทอมหนึ่ง มีเพื่อน เริ่มเที่ยวไม่เข้าเรียน อยู่แต่ในห้องน้ำเพื่อที่จะเสพยา เริ่มเสพยาตอนเรียน ปวช. ปี 1 ทำให้มีผลต่อการเรียน จนต้องออกจากโรงเรียนเพราะไม่ไปเรียน และคิดว่าการขายยาสนุกกว่า ได้เจอเพื่อนเยอะกว่า ทำให้ไม่อยากไปเรียน

แอมเสพยาบ้า 3 ปี และขายยาบ้า 2 ปี โดยช่วยแฟนขาย ซึ่งแม่แฟนลงทุนให้ขาย การเสพ โดยรู้จักจากเพื่อนและทำการทดลองเสพเพราะอยากลองเสพ จะเสพยาในบริเวณห้องน้ำโรงเรียนและที่บ้านเพื่อนที่โรงเรียนมีการขายยาเสพติดด้วย ช่วงแรกเพื่อนไปรับยามาให้ตอนหลังก็เริ่มไปรับยาไปเอง จะไปรับที่แหล่งใหญ่ที่คลองเตยโดยรับทีละ 100-400 เม็ดคนขายก็ไปส่งให้ที่บ้าน ช่วงแรกซื้อ เม็ดละ 80-100 บาท เสพโดยการดูดควันจากการนำยาบ้ามาลงไฟผ่านฟรอยล์ จะมีกลิ่นเหมือนซอตโกเลต มีรสขม ครั้งแรกที่เสพรู้สึกมีนและหัวใจเต้นเร็วมีอัสัน เสพแล้วขี้แฉะ สามารถเขียนรายงานได้เป็นวันๆ ครั้งแรกเสพเม็ดเดียวช่วงหลังๆ เสพวันละ 10 เม็ด เสพยาบ้ามาเป็นปีก่อนที่จะเป็นฝ่ายขายตอนปีสอง ขายเพราะว่าได้เงินเร็วและสนุกดี เริ่มขายโดยเพื่อนพาไปหาเพื่อนอีกคนแล้วหุนกันขาย เพื่อนจะเป็นฝ่ายรับยามาแต่แอมจะลงทุน ขายวันละ 50-100 เม็ด เวลาขายจะขายที่ห้องน้ำ โดยครูจะตรวจที่หน้าประตูตรวจเฉพาะนักเรียนแต่งตัวไม่เรียบร้อยเท่านั้น

ในการขายจะนำยาบ้าลงนิ้วที่หน้าอก กระเป๋าลึกๆ และในช่องคลอด ขายยาบ้าเม็ดละ 80-100 บาท ซึ่งรับยามาเม็ดละ 50 บาท เสพยาบ้า ประมาณ 10 เม็ดต่อ 2 คน ต่อวัน เมื่อเสพแล้วรู้สึกสบาย โดยช่วงหลังแอมจะซื้อมอเตอร์ไซด์ไปกับแฟนแล้วไปรับยาที่หน้าบ้านของผู้ขายราคาถุงละ 6,800-7,500บาท ส่วนมากจะไปรับยาที่คลองเตยเวลากลางวันเพราะว่าช่วงกลางคืนจะมีด่านเยอะมาก และจะซุกซ่อนยาบ้าในรถหรือยัดเข้าไปที่ช่องคลอดเพราะว่าผู้หญิงจะไม่ค่อยถูกค้นมาก ซ่อนไว้ในช่องคลอดได้ 2 ถุง โดยใส่ในถุงยางอนามัยก่อน ส่วนมากไม่ค่อยสอดในช่องคลอดบ่อยเพราะเจ็บ และเวลาเดินกลัวตก เวล่านำยาออกมาก็เข้าห้องน้ำแล้วจึงออกมา วันหนึ่งได้กำไรประมาณ 4,000 บาท เวลาขายก็เห็นบิวที่เสื้อชั้นในและกางเกงใน ลูกค้ำมาก็หยิบให้เลย โดยรับเงินก่อนส่งยา ถ้าขายที่บ้านจะขายตั้งแต่ บ่าย 3 โมง ถึง 6 โมงเช้า เสพยาแล้วข้าวไม่ได้อิ่มจะผอม ถูกจับด้วยข้อหาเสพยาบ้า

เคยคิดอยากเลิกเสพเพราะสภาพร่างกายไม่ไหว ผอมมาก เลิกได้อาทิตย์หนึ่งก็กลับมาเสพอีกเพราะเพื่อนมาขอเสพยาที่บ้าน ทำให้อยากและกลับไปเสพอีก อยากเลิกขายยาเพราะตำรวจมาตรวจบ่อยมาก แต่ก็เลิกขายไม่ได้เพราะได้เงินเร็วและมีค่าใช้จ่ายในบ้านมาก ก่อนถูกจับหนึ่งตำรวจไปอยู่ได้ พอเงินหมดจึงกลับมาและถูกจับในที่สุด แอมคิดว่า ถ้าออกไปได้จะไม่กลับไปทำอีก อยากเรียนต่อ และจะไปทำงานกับแม่ที่โรงแรมเพราะได้สมัครใจไปแล้ว

กรณีศึกษาที่ 56

ก้อย เพศหญิง อายุ 16 ปี พ่อแม่หย่าร้าง อาศัยอยู่กับแฟน เสพมา 4 ปี ตั้งแต่อายุ 12 ปี จบชั้น ป.6 โดยเสพก่อนแล้วทำการขาย เริ่มจากการสูบบุหรี่ก่อนแล้วมาดมกาว และต่อมาก็ติดยาบ้าเพราะแฟนเสพ เพื่อนบอกว่าเสพยาบ้าแล้วจะหายปวดประจำเดือน เสพประมาณหนึ่งชั่วโมงประจำเดือนก็หยุดไหล เสพแล้วก็หายปวดและใจเต้นแรงมาก ซื้อยาบ้ามาเม็ดละ 50 บาท ยาบ้าสีส้มจะมีความเย็นมากกว่า ส่วนสีแดงจะหอมหวาน ครั้งแรกเสพยาบ้าสีเขียวเป็นหัวเชื้อ ต่อมาโดนจับหลายครั้งแต่ตำรวจก็ปล่อยให้ทำผลงานโดยโดนจับ 19 เม็ด ถ้าเสพกลางวันตาจะสู้แสงไม่ได้ ถ้าเสพมากไปก็จะหลอนมีเสียงก้องในหัวว่าโดนจับแน่ มีอาการสับสนมาก และเมื่อก่อนรับจ้างปล่อยยาบ้าแล้วคนขายจะให้เสพยาฟรีของก้อยก็เลยเหลือเยอะมากเพราะปล่อยเม็ดละ 120 บาท เวลาขายยาบ้าจะนำยามาชุกซ่อนบริเวณแขนเสื้อและเสื้อชั้นในแล้วเอาพลาสติกมาห่อและเก็บไว้ที่ทางเกงในแบบผู้ชาย ปริมาณการเสพประมาณ 10 ตัวขึ้นไป ตำรวจปล่อยให้เป็นสายให้ตำรวจแถวซอยวัชรพล โดยแต่งตั้งจุดขายสันสวนหมอกชาวนาสะพายกระเป๋าลงขายที่สามแยกโรงจักรตรงสะพานยูเอชเอ ซอยวัชรพลและรามอินทรา 51 ถ้าหากว่าขายยาบ้าแล้วขาดเงิน จะนำเงินของพ่อแม่มาเติมส่วนที่หายไปเพราะเสพยาบ้ามากแล้วทำให้เงินขาดหายไป สถานที่ขายบ้างจะซ่อนยาบ้างจะซ่อนตามใบไม้ที่กาวรวมกัน ตามอิฐบล็อก และที่ซ่อนรองเท้า เมื่อตำรวจจับจะยึดเงินด้วยดังนั้นจะนำเงินที่ได้ไปซ่อนก่อนตำรวจมาตรวจ ถูกจับเข้าบ้านปราณีข้อหาเสพยาและค้ายาบ้า

กรณีศึกษาที่ 57

เอ๋ เพศหญิง อายุ 16 ปี เสพยาบ้าเมื่ออายุ 13 ปี เพราะคิดว่าพ่อแม่ไม่รัก เรียนจบชั้นม.ต้นจากโรงเรียน กตน.นอกจากนั้นยังทำกิจกรรมร่ำและแต่งหน้าให้เด็กที่ศูนย์เยาวชนวราวิชัย เสพแล้วจึงขาย ครั้งแรกสูบบุหรี่ ดมกาวแล้วจึงเสพยาบ้า กัญชาและ ผงขาว วิธีการเสพยาบ้าโดยการสูดผ่านน้ำจะทำให้มีสมาธิขายยาบ้าที่เสพครั้งแรกมีสีเขียว เอ๋ซุกซ่อนยาบ้ากับตัว บางครั้งซ่อนที่รองเท้า เสื้อชั้นใน และกางเกงใน หรือปลายขาทางเกง ซุกซ่อนที่บ้านจะซ่อนที่ใต้ถุนนาฬิกา ฝากระดิกน้ำ เอ๋รับยาบ้ามาราคา 50 บาท ขายไปเม็ดละ 100-120 บาท ในดีสโก้จะขายเม็ดละ 120-160 บาท แหล่งรับยาคลองเตย เมื่อตำรวจล่อซื้อโดยนำแบบคิโหมมีเบอร์พอได้ก็นำไปแลกเงินคำจึงหลุดรอดจากการจับหลายครั้ง ขณะขายยาจะซุกซ่อนยาไว้ที่เสื้อชั้นในทางเกงใน สันรองเท้าสเก็ตใช้พลาสติกห่อ และโดยการกลัดเข็มกลัดไว้ที่ปลายกางเกงในส์ โดนจับครั้งแรกอายุ 15 ปีและโดนจับครั้งที่ สอง อายุ 16 ปี หลังเสพยาบ้าจะขื่น ปากแห้งอยากจะดูดบุหรี่มาก สถานที่นำยาบ้ามา คือดินแดง วรเย็นใหญ่ ตึกขานารี บริเวณสี่แยกตลาดบ้านสมเด็จและคลองเตย โดยต่อซื้อยาถึง 200 เม็ด โดนจับครั้งแรกหลุดเนื่องจากไม่เจอยาบ้า รอบ สองและรอบ สาม ตรวจปัสสาวะพบว่ามีการเสพยาบ้า สถานที่ที่เสพจะทำการเสพในห้องน้ำปั้มและห้องน้ำต่าง ๆ

กรณีศึกษาที่ 58

วัลภา เพศหญิง จบชั้น ม.3 ขายส่งยาบ้า โดนข้อหาครอบครองยาบ้าเพื่อจำหน่าย จำนวน 5400 เม็ด ได้เดือนละ 10,000 บาท แฟนโดนจับและแม่โดนจับ ขายส่งมา 4 เดือน ซ่อนยาบ้าในน้ำมัน ถูขนม แกละขนมออกนิดหนึ่งแล้วซ่อนยาลงในขนมแล้วปิดสก็อตเทป ในกล่องเหล้า Spray ส่งตามห้าง ขายอย่างเดียวไม่เสพยา จะส่งยาบ้าโดยการโทรศัพท์นัดลูกค้า แม่จะขายย่อยแบบพ่อฟอยล์เล็ก ๆ ส่วนแฟนจะขายส่งเป็นมัด มัดละ 199-200 เม็ดเวลาเก็บจะซ่อนไว้ที่บ้านบริเวณใต้ถุนบ้านจะขายเม็ดละ 70-80 เม็ด พ่อจะรับส่ง

ของทางโทรศัพท์ และรับบริเวณหมู่บ้านเศรษฐกิจที่พุทธมณฑลสาย 4 นั่งรถเมล์จากพุทธมณฑลสาย 4 ถึง คลองสาร

โดยใส่ถุงสีน้ำเงิน แล้วมัดใส่ถุงสีน้ำเงินและใส่ถุงพลาสติกอีกครั้งแล้วพันสก็อตเทป โดนจับเพราะไปรับยาบ้าที่หมู่บ้านเศรษฐกิจและตำรวจกำลังจับตาดูอยู่แล้วเข้าค้นพบยาบ้า แล้วนำตัวไปที่ สำนักงานตำรวจ ภาษีเจริญและพอก็ถูกจับครั้งหลัง ส่วนแบ่งได้คนละ 10,000 ต่อเดือนและ ออกค่าเช่าบ้านและค่าโทรศัพท์ ด้วย ทำการส่งยาบ้าที่พระราม 7 ถนนเจริญสนิทวงศ์ 13 และ จรัลสนิทวงศ์ 37 หน้าโรงเรียนวิมุตยและหน้า เดอะมอลล์ หน้าโรงแรมสุนทรวิภา และคลองสาน และแหล่งรับยาบ้าที่ราษฎร์บูรณะ สาร และเวลาขายก็จะใส่ที่เสื้อชั้นใน และกระเป๋ากางเกง และซื้อขนมมาแล้วนำยามาขายมัดแล้วปิดสก็อตเทปข้างบน

กรณีศึกษาที่ 59

หญิง เพศหญิง อายุ 17 ปี การศึกษาชั้น ม.2 พอกับแม่แยกทางกัน ตนเองอยู่กับพ่อ แม่เลี้ยงและพี่ชาย เริ่มขายยาครั้งแรกโดยการเสพยาจากคำชวนของเพื่อน และความอยากลองของตนเอง และคิดว่าพ่อแม่ไม่สนใจตนเอง จึงลองเล่นครั้งแรกกับเพื่อน 3 คน จำนวน 1 เม็ด ที่บ้านของเพื่อนโดยการดูดหลอด จากนั้นก็เสพยาเรื่อย ๆ โดยซื้อในละแวกบ้าน ซึ่งเป็นแหล่งของยาบ้านคือ ชุมชนเรือเพลิง ในราคา เม็ดละ 40 บาท แล้วถือกลับมาบ้านในเวลาที่พักแม่ไม่อยู่บ้าน ภายในห้องของตนเอง หลังจากเสพยาทำให้หญิงละเลยการเรียน ประกอบกับมีปัญหาทะเลาะวิวาทภายในโรงเรียน ทำให้โดนไล่ออกจากโรงเรียน เมื่อออกจากโรงเรียนแล้ว หญิงจึงเริ่มมาขายยาบ้า โดยช่วยเพื่อนขายแล้วก็รับมาขายเองอีกทีซึ่งจะได้เครดิตมาก่อน พ่อขายเสร็จก็เอาทุนไปให้ทำไรก็เป็นของเธอ ขายช่วงแถวบ้านเพื่อน ราคาตัวละ 50-60 บาท ได้กำไรตัวละ 10-20 บาท บางวันขายได้มากถึงประมาณ 2,000 เม็ด ถ้าขายไม่หมดก็จะซ่อนไว้ตามต้นไม้ ถังขยะ ตามกองไม้ บนหลังคาบ้านบ้าง และหญิงก็เสพยาเองด้วยครั้งละ 2 ตัว แต่เสพยาประมาณ 6-7 ครั้งต่อวัน และส่วนใหญ่จะเสพยาที่บ้านคนเดียว ซึ่งพอติดอยู่ที่นี้ซึ่งเป็นครั้งที่ 3 หญิงรู้สึกเบื่อคิดเลิกเสพยาเลิกขายเพราะมันรู้รสชาติเรื่องกันตอนแบ่งเงินให้ไม่เท่ากันให้เงินปลอมบ้าง ยาปลอมที่ใช้ก็ฟีฟ่าไปรับมาตัวละ 10-20 บาท

กรณีศึกษาที่ 60

โอชิน อายุ 17 ปี การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จบชั้น ม. 3 บ้านอยู่แถวปากคลองตลาด ตอน ม.3 เหมะ หนีเที่ยวไปอยู่บ้านเพื่อน พ่อต้องไปตามกลับมาและไปขอครูให้ได้สอบ ครูให้สอบแต่บอกว่าห้ามเรียนต่อม. 4 โรงเรียนเดิม

เมื่อจบม.3 ก็ออกจากบ้านไปเที่ยวกับเพื่อนติดเพื่อนจนไปอยู่ด้วยกันกับเพื่อน ต่อมา มีแฟนจึงมาอยู่กับแฟน ใช้จ่ายครั้งแรกโดยการเดินยออดซื้อยาให้เพื่อน จนมีคนนำยาบ้ามาให้ขาย เมื่อเดินยอได้ระยะหนึ่งก็เริ่มเสพยาเพราะเพื่อนพูดว่าไม่จริง เสพครั้งแรก 5 เม็ด ในการขายโอชินจะนำยาบ้าเก็บไว้ได้มาบ้าน โดยเอาสก็อตเทปปิดท้ายไว้ รับมาราคา 40-45 บาท ถ้าขายคนที่เคยเดินยอได้ก็กันมาจะขายราคา 60-70 บาท ถ้าเป็นหน้าใหม่ ๆ 100-150 บาท ตามความสนิทสนม ส่วนใหญ่จะไปรับยาเอง โดยไปรับที่คลองเตย ในราคา 40-45 บาท ถ้ารับยาแถว ๆ มีงจะจะได้ในราคา 70 บาท ซึ่งเวลาขายจะแพ็คยาในหลอดกาแฟแล้วพกดัดเตอร์ไว้สำหรับตัดยาให้ลูกค้าและมีการขายส่งให้ลูกค้าด้วย โดยรับยามาจากเจ้าของยา แล้วส่งให้ลูกค้า โดยจะส่งของกันเป็นทีม 4-5 คนส่งของให้ลูกค้าบนสะพาน ซึ่งจะซื้อจากรถจักรยานยนต์จอดรอกันบนสะพาน ผู้ขายขับ ผู้หญิงซ้อน จำนวนหลาย ๆ คันแล้วส่งของให้เงินกันบนสะพานแล้วจึงแยกกันกลับ เวลาส่งของจะนำยาเก็บไว้ในกระเป๋ากับมือโทรศัพท์ใช้ติดต่อกัน สำหรับการเสพยาจะเสพทุกวัน วันละหลาย ๆ รอบไม่เว้นเวลา โดย

จะเสพนในห้อง ตามบ้านเพื่อน บ้านแฟนและเสพนในห้องน้ำสถานบันเทิง ที่บ้านไม่ทราบว่ายุ่งเกี่ยวกับยาบ้า มาทราบตอนถูกจับ เสียใจมากและถามไฉนว่าที่บ้านไม่ดีหรือถึงได้เป็นอย่างนี้ ที่บ้านเป็นห่วง แต่ไฉนก็ไม่ว่างคอยไต่กลับบ้านเพราะไม่มีเวลา ปลื้กตัวยาก

ไฉนเคยคิดที่จะเลิกขายยาบ้านหลายครั้ง เพราะเบื่อปัญหา เช่น ของหาย หรือจัดการไม่ลงตัวและเคยเลิกเสพนด้วย ไฉนเคยเลิกยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าได้ 9 เดือน คือ ไม่เสพน ไม่ขาย โดยไปอยู่ต่างจังหวัดที่บ้านอา แต่แล้วก็กลับมาสู่สังคมเดิมเพราะคิดถึงเพื่อน และคิดว่าคนคิดเดี๋ยวดังนั้นไม่เป็นไร จึงทำให้กลับมาเป็นเหมือนเก่า

กรณีศึกษาที่ 61

ฝ่าย อายุ 15 ปี การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พ่อแม่เสียชีวิต อยู่กับลุงและป้า ซึ่งตนเองเรียกว่า พ่อและแม่ เริ่มขายยาครั้งแรกจากการนำไปขายในโรงเรียน โดยรับมาจากเพื่อนในราคา 50 บาท ต่อมาไม่สนใจเรียนจึงออกจากโรงเรียนแล้วมาขายยาบ้านนอกโรงเรียน ทำให้จ่ายทั้งกลางวันและกลางคืนพอขายของเป็นจำนวนมากขึ้นจึงหันมาเสพนครั้งแรกจำนวน 5 เม็ด โดยใช้ตัวผ่านหน้า เพื่อไม่ให้ตนเองรู้ว่าโดยมีเพื่อนที่รู้จักเป็นคนเอาของมาให้ขาย เวลาขายจะมีการส่งสัญญาณเช่นนี้ หรือใช้การพยักหน้า ซึ่งจะเรียกยาบ้าว่า ม้าจ็อก แบ๋ ขนเม ยาชู ในการขายจะรับเงินจากลูกค้าก่อน แล้วส่งยาบ้าให้ ซึ่งภายในซองจะมีคนขายจำนวนมาก ทำให้มีการขายตั่วราคากันเองหรือมีการแกมลูกอม โดยผู้ที่ขายจะใช้วิธีการที่ว่า หากใครเห็นลูกค้าก่อนก็จะได้ก่อน เวลาขายฝ่ายจะซ่อนยาบ้าไว้ โดยใส่ถุงพลาสติกหรือถุงขมแล้วถือเอาไว้ในมือ แปะหลอดแล้วใส่ไว้ในหู จมูก ปาก ซอกฟัน ฟันรองเท้าเทรินทร์ กางเกงใน ต่อมามีคนมาติดต่อให้ช่วยกระจายขายยาค้างส่งของให้ลูกค้า โดยจะได้ค่าตอบแทนจากการส่งสูงละ 200 บาท และยาบ้า 2 เม็ด มีรายได้ในแต่ละวัน 1,000-1,500 บาท มียาบ้าเสพนจำนวนมาก จากการส่งของต่อมามีการหลอกลวงได้ตัวตนเอง ก็จะรับจากเจ้าของยาไปส่งให้ลูกค้าที่หาได้เองแล้วหักราคาทุนออกที่เหลือจึงเป็นกำไร โดยรับจากเจ้าของยาในราคาสูงละ 5,500 บาท ไปส่งให้ลูกค้าราคา 7,300-7,800 บาท ทำให้มีรายได้มากขึ้น แล้วนำเงินที่ได้ไปเที่ยวกลางคืน ซื้อเสื้อผ้า ถ่ายสดิกเกอร์ แต่งรถ ในขณะที่ย้ายก็จะเสพนทุกวันทั้งกลางวันและกลางคืน ตามบ้านเพื่อน ดึกบ้าง บ้านของลูกค้าที่ไปส่งของ ซึ่งฝ่ายจะชอบการดูดผ่านน้ำมากที่สุดและจะเอายาหอมใส่ลงในน้ำเพื่อเพิ่มความเย็นเวลาสูบอีกด้วย

กรณีศึกษาที่ 62

กระต เพศหญิง อยู่กับย่าและน้า อายุ 17 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็ลาออกเพราะไม่ชอบเรียน น้อยใจที่ได้เงินไปโรงเรียนน้อยกว่าเพื่อน ๆ คือได้วันละ 30 บาทใช้ไม่พอ ออกมารับจ้างขายผักได้ค่าแรงวันละ 140 บาท ทำงานตั้งแต่ 5 ทุ่มถึง 9 โมงเช้า ทำได้ 5 เดือน หลังจากออกจากงานก็มาขายผักเอง เช้าตนเองโดยได้เงินทุนจากแม่ หลังจากทำมาได้ประมาณ 1 เดือน รู้จักเพื่อน และเที่ยวบ่อย เพราะมีเงินจากกำไรของการขายผักที่แม่ให้มา แต่จะเที่ยวช่วงกลางวันเพราะต้องทำงานกลางคืน ทำให้ไม่มีแรง จึงกลัวแม่ไม่ให้ไปเที่ยวแล้วทำงานไม่ได้ และรู้ว่ายาบ้าทำให้ไม่รุ่งจึงไปถามเพื่อนที่เสพนายอยู่ เพื่อนจึงแนะนำให้ครั้งแรกซื้อตัวละ 100 บาท ไปเสพนที่บ้านเพื่อน ต่อมาเพื่อนก็มาชวนให้ลงทุนร่วมกันขายยาบอกว่าได้กำไรดี และคิดว่าเราเสพนแล้ว เราก็จะได้มีของเสพน อีกทั้งยังได้กำไรจากการขายอีกด้วยจึงตกลงกับเพื่อน แต่ต่อมาแยกไปรับมาขายเอง ซึ่งช่วงแรก ๆ จะขายได้กำไรดีเพราะเสพนไม่มาก จึงรับมาเพิ่มและเริ่มเสพนมากขึ้นทำให้ขาดทุนเพราะเสพนมากกว่าขาย จึงนำเงินจากการขายผักมาซื้อยาก่อน

ครั้งแรกที่กระแตเริ่มเสพ รู้สึกว่าไม่วังง ตาสว่างตลอด แต่ไม่มีอาการอยากทำโน่นทำนี่ และจะโอเหมือนมือไรติดในลำคอ ตอนเริ่มเสพจะเสพแค่ครึ่งตัว แต่ครึ่งต่อ ๆ มา จะเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ เพราะกาเสพในปริมาณเท่าเดิมจะทำให้ง่วง ทุกครั้งที่เสพส่วนใหญ่จะเสพกับเพื่อน หรือเสพคนเดียวในห้องน้ำที่บ้าน โดยเสพเป็นเวลา วันละ 4 ครั้ง ก่อนทำงานและหลังทำงาน วันหนึ่งจะเสพประมาณ 12 ตัว เสพหนักช่วงที่ขายของคือ 5-6 ตัว กระแตเคยเสพหลายวิธีคือ ตัวผ่านน้ำ ใช้ฟอยล์และกิน แต่จะชอบใช้ฟอยล์มากกว่า เพราะ มีแต่ควัน ไม่มีเสียงดังเหมือนตัวผ่านน้ำที่มีเสียงเหมือนน้ำเดือด และไม่ขมเหมือนการกิน รู้สึกชอบยาบ้าเพราะสนุก ทั้งสนุกกับการขายและการเสพ และกลัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้

แต่จะรับยาขายโดยการไปส่งและนัดสถานที่ส่งของ ซึ่งผู้ขายจะส่งให้โดยส่วนใหญ่จะส่งกันตามห้างและหน้าห้องเรียน ช่วงเวลา 3-4 โมงเย็น ส่วนลูกค้าของกระแตคือ พวกเพื่อน ๆ และรถเร่ ชื่อผักรัที่กระแตขาย ซึ่งกระแตจะไปส่งผักร่วมกับยา และรับเงินมาพร้อมกัน ถ้าไรที่ขายยาได้ประมาณวันละ 2,000 บาทคือ รับยามาเม็ดละ 45 บาทหรือไม่ถึง 30 บาท มาขายเม็ดละ 60, 70 หรือ 150 บาท

กระแตเคยคิดอยากเลิกเสพและขายยา เพราะกลัวตำรวจจับและกลัวแม่รู้ แต่เลิกไม่ได้เพราะใช้เงินฟุ่มเฟือย กอดตั้งแต่ตอนเรียนหนังสือที่ได้เงินน้อย พอมาจับเงินมาก ๆ อยากได้อะไรก็ได้ ทำให้อะไรก็ได้ ส่วนเลิกเสพไม่ได้เพราะมันได้ตัว อยากเสพก็โทรไปสั่ง ไรที่ขาย ถ้าอยากก็สั่งได้เลย

กระแตกับแฟนถูกจับตอนขับรถไปขายยา ตำรวจจู่โจมกระแตเป็นฝ่ายขายยาใหญ่ จึงมาดักจับโดยตำรวจคันตัวไม่พบ จึงใช้ด้ามปืนตบแฟนและบอกให้กระแตสารภาพว่ามียา และรู้ว่าถ้าไม่บอกจะยิงแฟน กระแตจึงสารภาพว่ามีขายอยู่ 50 เม็ด แม่รู้ก็ร้องไห้และมาประณามตัวให้ที่บ้านเมตตา และเป็นครั้งแรกที่ถูกจับข้อหาขายยาในครอบครอง 50 เม็ด กระแตจึงขอร้องตำรวจขอยาคืน ตำรวจบอกว่าจะคืนให้ 20 เม็ด และที่เหลือ 30 เม็ดจะเก็บไปร้อง กระแตบอกว่าตำรวจจะนำไปขายต่อ แล้ว 20 เม็ดให้กระแตไปเสพกับเพื่อนที่โรงพักและลงบันทึกไว้ 24 เม็ด

กระแตถูกจับอีกครั้งหลังจากกลับมาจากบ้านพี่สาว ตำรวจบอกว่าเห็นกระแตขายยามานานแล้ว ขนาดจับไปรอบหนึ่งด้วยยังไม่เลิกขาย และรู้ว่าถึงไม่มียา เขาก็มีให้และให้กระแตยอมรับสารภาพ กระแตไม่รู้จะทำอย่างไรจึงยอมรับและถูกตั้งข้อหาจำหน่ายยาบ้า 5 เม็ด ทำให้มีคดีอยู่ 2 คดี ยังไม่ตัดสิน ครั้งนี้ แม่ไม่ได้มาประณาม ก็เลยถูกส่งตัวมาที่นี่

กรณีศึกษาที่ 63

ขวัญ เพศชาย อายุ 15 ปี จบชั้นม. 1 ก็เลิกเรียนเพราะเกเร พ่อกับแม่ขวัญแยกกันอยู่ พ่อมีภรรยาใหม่ ขวัญจึงอยู่กับแม่ที่คลองเตย ฐานะที่บ้านปานกลางไม่ขัดสน ขวัญมีพี่ชาย 1 คน ทำงานจัดเรียงสินค้าตามห้างสรรพสินค้า เมื่อมีเวลาว่างขวัญจะไปช่วยงานพี่ชายบ้างเป็นครั้งคราว

หลังจากออกจากโรงเรียน ขวัญอยู่บ้านโดยที่ไม่ค่อยได้ทำอะไร ใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์และคุยเล่นกับเพื่อนข้างบ้าน แต่เนื่องจากแถวบ้านขวัญเป็นละแวกที่มียาบ้ามาก คนแถวบ้านจึงจ้างให้ขวัญเป็นคนส่งของให้ ได้เงินครั้งละ 500-600 บาท ขวัญคิดว่าเป็นงานที่มีรายได้ดีจึงรับทำ ขวัญบอกว่าถึงแม้แถวบ้านจะมีคนเสพยาบ้ามาก มีคนขายยาบ้ามาก แต่ขวัญก็ไม่ได้อะไร ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าเพื่อนขวัญไม่ค่อยมีใครเสพยาบ้า ขวัญเล่าว่าถูกจับเพราะมียานำครอบครอง 1,987 เม็ด ขณะที่กำลังเอาไปส่งให้ลูกค้า

กรณีศึกษาที่ 64

วุฒิ เพศชาย อายุ 15 ปี พ่อแม่แยกทางกัน วุฒิออกจากบ้านมา 3 ปีแล้วเพราะไม่ถูกกับพ่อ พ่อรักพี่ชายซึ่งเป็นกระเทยมากกว่า วุฒิเริ่มใช้ยามา 4-5 ปีตั้งแต่ตอนอยู่ที่บ้านโดยเห็นผู้ใหญ่กิน คนแถวบ้านแบกข้าวลงเรือ วุฒิเริ่มจากการกินกระเทียมแดง และหันมาใช้ยาโดยเห็นลุงใช้ ใช้แล้วรู้สึกว่ามีดี ช่วยแม่ทำงานได้ ตอนนั้นซื้อเม็ดละ 20 บาท (ปี พ.ศ. 2538-2539) กินมาเรื่อย ๆ จนปลายปี พ.ศ. 2539 ลองดูด ห้ายที่สุดใช้ฉีดเข้าเส้น คิดว่าถ้าจะเลิกก็เลิกได้ เวลาเลิกจะหิวบ่อย หงุดหงิด วุฒิขายด้วยโดยมีเจ้ที่คลองเคยขายยาให้ 200 เม็ด คิดเป็นจำนวนเงิน 5,500 บาท แล้วนำมาขายเม็ดละ 65 บาท ถ้าเป็นเพื่อนขาย 50 บาท ถูกจับในขณะที่ไม่มียาอยู่กับตัว แต่ตำรวจต้องการให้ไปเป็นสายจับเจ้ วุฒิไม่ยอมเลยถูกข่ม จึงถูกจับมาบ้านเมตตา

กรณีศึกษาที่ 65

ชา เพศชาย อายุ 17 ปี เป็นลูกคนเดียว พ่อแม่เสียชีวิตทั้งคู่จากมอเตอร์ไซด์โดยรถเก๋งชน ซาอาศัยอยู่กับอาแม่เพียงสองคน สามปีก่อนอาแม่ถูกคอตาย อาเจ็กละยมารับไปอยู่กับอาทงและอาเจ็กที่สะพานเหลือง ซาเสียใจที่อาแม่ตายและเป็นภาพที่ติดตา หลังจากนั้น เริ่มเกร และหัดดมกาวตอนอายุ 15 ปี และเริ่มสูบบุหรี่ ซาใช้ยาบ้าเนื่องจากเพื่อนแถวบ้านชักนำและสอนให้ลองเสพยาเป็นเวลา 1 ปีก่อนหน้าถูกจับ ถูกจับมาได้ 6 เดือนด้วยข้อหาซื้อขายยาในครอบครองเพียง 2 เม็ด

